

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 1999/103/EB

2001/EES/57/19

frá 24. janúar 2000

um breytingu á tilskipun ráðsins 80/181/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi mælieiningar(*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af álitum framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Á 19. almenna þinginu um mál og vog (1991) var skráin yfir forskeyti eininga í alþjóðlega einingakerfinu aukin að umfangi á alþjóðavettvangi svo að hún taki til margfelda og tugabrota alþjóðlega einingakerfisins.
- 2) Alþjóðlega staðlastofnunin (ISO) hefur endurskoðað meginreglur og ákvæði um magn og einingar, eins og mælt er fyrir um í alþjóðlega staðlinum ISO 31. Reglur um hagnýta notkun alþjóðlega einingakerfisins er að finna í alþjóðlega staðlinum ISO 1000.
- 3) Færa ber texta tilskipunar ráðsins 80/181/EBE ⁽⁴⁾ til samræmis við þessa alþjóðasamninga og -staðla.
- 4) Tiltekin þriðju lönd viðurkenna ekki á mörkuðum sínum vörur sem einvörðungu eru merktar í þeim löggiltu einingum sem tilskipun 80/181/EBE kveður á um. Félög, sem flytja vörur sínar til þessara landa, munu bera skarðan hlut frá borði ef viðbótarmerkingar verða ekki lengur heimilaðar eftir 31. desember 1999. Því ber enn um sinn að heimila viðbótarmerkingar í einingum sem eru ekki lögformlegar.
- 5) Endurskoða ber með hvaða hætti tilskipun 80/181/EBE er beitt og gera viðeigandi ráðstafanir í því skyni að taka í notkun hnattrænt kerfi. Málsmæðferðin í 18. gr. tilskipunar ráðsins 71/316/EBE ⁽⁵⁾ gildir eftir því sem við á.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 80/181/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í 2. mgr. 3. gr. komi „31. desember 2009“ í stað „31. desember 1999“.
2. Eftirfarandi grein bætist við:

„6. gr. a

Kanna ber frekar málefni sem varða framkvæmd þessarar tilskipunar, einkum viðbótarmerkingar, og samþykka, ef nauðsyn krefur, viðeigandi ráðstafanir í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 18. gr. tilskipunar ráðsins 71/316/EBE (*).

(*) Stjtið. EB L 202, 6.9.1971, bls. 1.“

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 34, 9.2.2000, bls. 17, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 11/2001 frá 28. febrúar 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 22, 26.4.2001, bls. 4.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 89, 30.3.1999, bls. 8.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 169, 16.6.1999, bls. 1.

⁽³⁾ Álit var skilað 15. desember 1999 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun ráðsins frá 16. desember 1999.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 39, 15.2.1980, bls. 40. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 89/617/EBE (Stjtið. EB L 357, 7.12.1989, bls. 28).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 202, 6.9.1971, bls. 1.

3. Viðaukanum er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi komi í stað textans undir töflunni í lið 1.1.1 í I. kafla:

„Hitastig á Celsius t er skilgreint sem munurinn $t = T - T_0$ milli tveggja varmaafleiðilegra hitastiga T og T_0 þar sem $T_0 = 273,15$ K. Heimilt er að gefa upp bil hitastigs eða mismun annaðhvort samkvæmt kelvin eða í gráðum á Celsius. Einingin „gráða á Celsius“ jafngildir einingunni „kelvin“.“

b) Eftirfarandi komi í stað skilgreininga á viðbótareiningum alþjóðlega einingakerfisins á eftir töflunni í lið 1.2.1:

„Flatarnhornseining

Bogaening er hornið sem bogi hrings spannar, séð frá miðju hringsins, þegar boginn er jafnlangur hringeislunum.

(Alþjóðlegur staðall ISO 31 — 1: 1992)

Rúmhornseining

Steradiani er rúmhorn keilu sem, með oddpunkt sinn í miðju kúlunnar, sníður af, á yfirborði kúlu, skika sem hefur sama flatarmál og feringur sem hefur kúlugeislahorn að hlið.

(Alþjóðlegur staðall ISO 31 — 1: 1992).“

c) Eftirfarandi komi í stað töflunnar í lið 1.3:

„Þáttur	Forskeyti	Tákn	Þáttur	Forskeyti	Tákn
10^{24}	yotta	Y	10^{-1}	desí	d
10^{21}	setta	Z	10^{-2}	sentí	c
10^{18}	exa	E	10^{-3}	milli	m
10^{15}	peta	P	10^{-6}	míkró	μ
10^{12}	tera	T	10^{-9}	nanó	n
10^9	gíga	G	10^{-12}	píkó	p
10^6	mega	M	10^{-15}	femtó	f
10^3	kíló	K	10^{-18}	attó	a
10^2	hektó	H	10^{-21}	septó	z
10^1	deka	da	10^{-24}	yocto	y“

d) Eftirfarandi komi í stað 3. liðar:

„3. EININGAR SEM ERU NOTAÐAR Í ALÞJÓÐLEGA EININGAKERFINU OG GILDI ÞEIRRA Í ALÞJÓÐLEGA EININGAKERFINU FENGIN MEÐ TILRAUNUM

Magn	Eining		
	Heiti	Tákn	Skilgreining
Orka	Rafeindavolt	eV	Rafeindavolt er sú hreyfiorka sem rafeind tekur í sig við að fara í gegnum mögulegan mismun sem er 1 volt í lofttómi.
Massi	Sameinuð atómmassa-eining	u	Einingin atómmassi jafngildir 1/12 hluta af massa aðalsamsætu frumefnisins ^{12}C .

Athugasemd: Heimilt er að nota forskeytin og tákn þeirra, sem eru talin upp í lið 1.3, með þessum tveimur einingum og táknum þeirra.“

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 9. febrúar 2001. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

Aðildarríkin skulu, með fyrirvara um tilskipun 80/181/EBE og eftir 31. desember 1999, heimila eða heimila áfram notkun þeirra viðbótarkerkinga sem um getur í 3. gr. þeirrar tilskipunar.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 24. janúar 2000.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J. GAMA

forseti.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 1999/2/EB

2001/EES/57/20

frá 22. febrúar 1999

um samræmingu laga aðildarríkjanna að því er varðar matvæli og innihaldsefni matvæla sem hafa verið meðhöndluð með jónandi geislun(*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 100 gr. a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽²⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. b í sáttmálanum⁽³⁾, á grundvelli sameiginlegs texta sáttanefndarinnar frá 9. desember 1998,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Ósamræmi í landslögum milli aðildarríkjanna varðandi meðhöndlun matvæla með jónandi geislun og notkunarskilyrði hennar hindrar frjálsa flutninga matvæla og kann að leiða til ójafna samkeppnisskilyrða sem hefur bein áhrif á starfsemi innri markaðarins.
- 2) Nauðsynlegt er að samþykkja ráðstafanir sem miða að snurðulausri starfsemi innri markaðarins. Innri markaðurinn myndar svæði án innri landamæra þar sem frjálssir vöruflutningar, fólksflutningar, þjónustustarfsemi og fjármagnsflutningar eru tryggðir. Málum er ekki þannig háttáð um þessar mundir sakir mismunandi meðhöndlunar í aðildarríkjum þar sem geislun matvæla er leyfð í sumum aðildarríkjum en bönnuð í öðrum.
- 3) Þessi rammatilskipun verður fullgerð með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/3/EB frá 22. febrúar 1999 um gerð skrár í bandalaginu yfir matvæli og innihaldsefni matvæla sem hafa verið meðhöndluð með jónandi geislun⁽⁴⁾, hér á eftir nefnd „framkvæmdartilskipunin“.

4) Geislun matvæla er viðkvæmt mál í opinberri umræðu í sumum aðildarríkjum og neytendur kunna að hafa ástæðu til þess að hafa áhyggjur af því hvaða afleiðingar geislun matvæla getur haft.

5) Þar til skrá bandalagsins yfir matvæli, sem er heimilt að meðhöndla með jónandi geislun, öðlast gildi er við hæfi að aðildarríkjum sé heimilt, í samræmi við reglur sáttmálans, að beita áfram innlendum takmörkunum eða banni við jónandi geislun matvæla og við verslun með geisluð matvæli sem eru ekki tilgreind í upphaflegu skránni sem er samþykkt með framkvæmdartilskipuninni.

6) Í reglum um meðhöndlun matvæla með jónandi geislun ber umfram allt að hafa í huga kröfur um að vernda heilsu manna, en einnig efnahagslegar og tæknilegar þarfir sem samrýmast kröfum um heilsuvernd.

7) Tilskipun ráðsins 96/29/KBE frá 13. maí 1996 um grundvallaröryggisstaðla um verndun heilbrigðis starfsmanna og almennings gegn hættu af völdum jónandi geislunar⁽⁵⁾ er í gildi.

8) Opinbert eftirlit skal haft með viðurkenndum geislunarstöðvum með tilstyrk eftirlitskerfis sem er sniðið að þeim þörfum sem tilskipun þessi útheimtir.

9) Viðurkenndum stöðvum ber að halda skrár í því skyni að tryggja að ákvæðum þessarar tilskipunar sé fylgt.

10) Í tilskipun ráðsins 79/112/EBE frá 18. desember 1978 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um merkingu, kynningu og auglýsingu matvæla til sölu til neytenda⁽⁶⁾ er þegar mælt fyrir um reglur um merkingu geislaðra matvæla til sölu til neytenda.

11) Einnig ber að setja viðeigandi reglur um merkingu matvæla sem eru meðhöndluð með jónandi geislun og ekki ætluð neytendum.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 66, 13.3.1999, bls. 16, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 12/2001 frá 23. febrúar 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 22, 26.4.2001, bls. 5.

(¹) Stjtið. EB C 336, 30. 12. 1988, bls. 7 og Stjtið. EB C 303, 2. 12. 1989, bls. 15.

(²) Stjtið. EB C 194, 31. 7. 1989, bls. 14.

(³) Álit Evrópuþingsins frá 11. október 1989 (Stjtið. EB C 291, 20. 11. 1989, bls. 58). Sameiginleg afstaða ráðsins frá 27. október 1997 (Stjtið. EB C 389, 22. 12. 1997, bls. 36) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 18. febrúar 1998 (Stjtið. EB C 80, 16. 3. 1998, bls. 130). Ákvörðun ráðsins frá 25. janúar 1999. Ákvörðun Evrópuþingsins frá 28. janúar 1999.

(⁴) Stjtið. EB L 66, 13. 3. 1999, bls. 24.

(⁵) Stjtið. EB L 159, 29. 6. 1996, bls. 1.

(⁶) Stjtið. EB L 33, 8. 2. 1979, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 97/4/EB (Stjtið. EB L 43, 14. 2. 1997, bls. 21).

12) Með fyrirvara um málsmeðferð við ákvarðanatöku, sem mælt er fyrir um í stofnsáttmála Evrópubandalagsins eða þessari tilskipun, ber að hafa samráð við vísindanefndina um matvæli, sem var komið á fót með ákvörðun 74/234/EEB⁽¹⁾, um öll þau mál sem varða þessa tilskipun og kunna að hafa áhrif á almannheilbrigði.

13) Aðeins er heimilt að meðhöndla matvæli með jónandi geislun sé það nauðsynlegt vegna hollustu, tæknilegs ávinnings sem er unnt að sýna fram á eða annars ávinnings eða til hagsbóta fyrir neytendur og ef þau eru heilnæm og í eðlilegu ástandi, þar eð jónandi geislun skal ekki koma í stað hollustuhátta eða góðra framleiðsluhátta eða starfshátta í landbúnaði.

14) Vinnsluferlið skal ekki koma í stað góðra framleiðsluhátta og er þessu skilyrði fullnægt með tilliti til þeirra matvæla sem eru talin upp í viðaukanum við framkvæmdartilskipunina.

15) Í öllum tilvikum þar sem ráðið veitir framkvæmdastjórninni umboð til þess að beita reglum um geislun matvæla ber að kveða á um málsmeðferð þar sem komið er á náinni samvinnu milli aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar innan fastanefndarinnar um matvæli og, ef nauðsyn krefur, fastanefndarinnar um dýraheilbrigði eða fastanefndarinnar um plöntu-
heilbrigði.

16) Sé útlit fyrir að í vinnsluferlinu eða matvælum, sem hafa verið meðhöndluð með jónandi geislun sem hefur verið leyfð á grundvelli þessarar tilskipunar, felist heilsufarshætta ber að veita aðildarríkjunum heimild til þess að nema slíkt vinnsluferli úr gildi tímabundið eða takmarka það eða að lækka mörkin meðan beðið er ákvörðunar á vettvangi bandalagsins.

17) Samkvæmt tilskipun ráðsins 89/397/EEB frá 14. júní 1989 um opinbert matvælaeftirlit⁽²⁾ er val úrræða og aðferða á hendi innlendra yfirvalda. Með tilskipun ráðsins 93/99/EEB frá 29. október 1993 um viðbótarákvæði um opinbert matvælaeftirlit⁽³⁾ er kveðið á um gæðastaðla fyrir rannsóknarstofur og krafist notkunar fullgiltrar greiningaraðferða ef um þær er að ræða. Ákvæði 5. gr. síðarnefndu tilskipunarinnar gilda um eftirlit með framkvæmd þessarar tilskipunar.

18) Hinn 20. desember 1994 gerðu Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnin með sér bráðabirgðasamkomulag um ráðstafanir til framkvæmdar lagagerðum sem eru samþykktar í samræmi við málsmeðferðina í 189. gr. b í sáttmálanum⁽⁴⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

1. Tilskipun þessi gildi um framleiðslu, markaðssetningu og innflutning matvæla og innihaldsefna í matvælum, hér á eftir nefnd „matvæli“, sem eru meðhöndluð með jónandi geislun.

2. Tilskipun þessi gildi ekki um:

a) matvæli sem verða fyrir jónandi geislun frá mælinga- eða eftirlitsbúnaði, að því tilskildu að geislaskammturinn sé 0,01 Gy að hámarki frá eftirlitsbúnaði þar sem notaðar eru nifteindir og 0,5 Gy í öðrum tilvikum, þar sem hámarksgeislunarmark er 10 MeV þegar um er að ræða röntgengeisla, 14 MeV þegar um er að ræða nifteindir og 5 MeV í öðrum tilvikum;

b) geislun matvæla sem eru tilreidd fyrir sjúklinga sem þurfa dauðhreinsað sérfæði undir eftirliti læknis.

2. gr.

Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að geisluð matvæli séu aðeins markaðssett ef þau samræmast ákvæðum þessarar tilskipunar.

3. gr.

1. Skilyrðin, sem ber að uppfylla til að unnt sé að heimila meðhöndlun matvæla með jónandi geislun, eru sett fram í I. viðauka. Þegar meðhöndlun fer fram verða slík matvæli að vera í viðunandi ástandi með tilliti til hollustu.

2. Aðeins er heimilt að nota geislunargjafa sem eru taldir upp í II. viðauka, auk þess sem fylgja ber kröfum samkvæmt reglum um starfsvenjur sem um getur í 2. mgr. 7. gr. Reikna ber út samanlagðan meðalgeislaskammt í samræmi við III. viðauka.

4. gr.

1. Skilgreina ber skrá bandalagsins yfir matvæli, sem er heimilt að meðhöndla með jónandi geislun að öllum öðrum undanskildum og leyfilega hámarksgeislaskammta, í framkvæmdartilskipuninni sem ber að samþykkja í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 100. gr. a í sáttmálanum, að teknu tilliti til skilyrða fyrir leyfisveitingu sem eru sett fram í I. viðauka.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 136, 20. 5. 1974, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 186, 30. 6. 1989, bls. 23.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 290, 24. 11. 1993, bls. 14.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB C 102, 4. 4. 1996, bls. 1.

2. Skrána ber að taka upp í áföngum.

3. Framkvæmdastjórnin skal kanna gildandi innlend leyfi og, að höfðu samráði við vísindanefndina um matvæli, leggja fram, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 100. gr. a í sáttmálanum, tillögur sem miða að því að taka upp skrána.

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2000 og í samræmi við 100. gr. a í sáttmálanum, leggja fram tillögu sem miðar að því að fullgera þá skrá sem kveðið er á um í 1. mgr.

4. Aðildarríkjunum er heimilt, þar til tilskipunin sem er samþykkt á grundvelli tillögunnar sem um getur í annarri undirgrein 3. mgr. öðlast gildi, að viðhalda gildandi leyfum viðvíkjandi meðhöndlun matvæla með jónandi geislun, að því tilskildu að:

- a) vísindanefndin um matvæli hafi lýst sig samþykka meðhöndlun viðkomandi matvæla;
- b) samanlagður meðalgeislaskammtur fari ekki yfir viðmið-unarmörkin sem vísindanefndin um matvæli ráðleggur;
- c) jónandi geislun og markaðssetning fari fram í samræmi við þessa tilskipun.

5. Aðildarríkjunum er einnig heimilt, þar til tilskipunin sem er samþykkt á grundvelli tillögunnar sem um getur í annarri undirgrein 3. mgr. öðlast gildi, að leyfa meðhöndlun matvæla sem annað aðildarríki hefur viðhaldið leyfum fyrir í samræmi við 4. mgr. ef skilyrðin, sem um getur í 4. mgr., eru uppfyllt.

6. Aðildarríkin skulu án tafar tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um leyfi sem er viðhaldið samkvæmt 4. mgr. eða veitt samkvæmt 5. mgr. og um skilyrði þeim tengd. Framkvæmdastjórnin skal birta þessar tilkynningar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

7. Aðildarríkjunum er heimilt, þar til tilskipunin, sem er samþykkt á grundvelli tillögunnar sem um getur í annarri undirgrein 3. mgr., öðlast gildi og í samræmi við ákvæði sáttmálans, að beita áfram innlendum takmörkunum eða bönnum við jónandi geislun matvæla og verslun með geisluð matvæli sem eru ekki tilgreind í upphaflegu skránni sem er tekin upp með framkvæmdartilskipuninni.

5. gr.

1. Heimilt er að gefa hámarksgeislaskammt fyrir matvæli í skömmtum. Samt sem áður er óheimilt að fara yfir hámarksgeislaskammtinn sem er ákveðinn í samræmi við ákvæði 4. gr. Óheimilt er að nota geislameðhöndlun samhliða efnameðhöndlun sem þjónar sama tilgangi og geislameðhöndlunin.

2. Heimilt er að samþykka undanþágur frá 1. mgr. í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 12. gr.

6. gr.

Eftirfarandi ákvæði gildi um merkingu matvæla sem eru meðhöndluð með jónandi geislun:

1. Þegar um er að ræða framleiðsluvörur fyrir neytendur og stórelðhús:

- a) ef vörurnar eru seldar í stykkjatali skulu orðin „geislað“ eða „meðhöndlað með jónandi geislun“ koma fram á merkimiðanum eins og kveðið er á um í 3. mgr. 5. gr. tilskipunar 79/112/EBE.

Ef um er að ræða vörur seldar í lausri vigt skulu þessi orð koma fram ásamt heiti vörunnar á skilti eða í tilkynningu fyrir ofan eða til hliðar við ílátið sem vörunar eru í;

- b) ef geisluð vara er notuð sem innihaldsefni skulu sömu orð tilgreind með heiti hennar í skránni yfir innihaldsefni.

Ef um er að ræða vörur seldar í lausri vigt skulu þessi orð koma fram ásamt heiti vörunnar á skilti eða í tilkynningu fyrir ofan eða til hliðar við ílátið sem vörunar eru í;

- c) þrátt fyrir ákvæði 7. mgr. 6. gr. tilskipunar 79/112/EBE skal nota sömu orð til þess að gefa til kynna þau geisluðu innihaldsefni sem eru notuð í samsettum innihaldsefnum í matvælum, jafnvel þótt þau séu undir 25% af fullunninni vöru;

2. Þegar um er að ræða vörur sem ekki eru ætlaðar neytendum og stórelðhúsum:

- a) nota ber orðin, sem kveðið er á um í málsgreininni hér að framan, til þess að gefa til kynna meðhöndlun bæði matvæla og innihaldsefna í matvælum sem ekki eru geisluð;
- b) gefa ber til kynna annaðhvort nafn og heimilisfang stöðvarinnar þar sem geislun fór fram eða tilvísunar-númer hennar eins og kveðið er á um í 7. gr.;

3. Í öllum tilvikum skal veita upplýsingar um meðhöndlun í fylgiskjölum með geisluðum matvælum eða í skjölum sem vísa til þeirra.

7. gr.

1. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um lögbært yfirvald eða yfirvöld sem eru ábyrg fyrir:

- fyrirframviðurkenningu geislunarstöðva,
- því að úthluta viðurkenndum geislunarstöðvum opinberu tilvísunarnúmeri,
- opinberu eftirliti og skoðun,
- afturköllun viðurkenningar eða breytingu á henni.

2. Viðurkenning skal því aðeins veitt að stöðin:

- uppfylli kröfur í alþjóðlegum starfsreglum sameiginlegs framkvæmdaráðs Codex Alimentarius, sem Matvæla- og landbúnaðarstofnun Sameinuðu þjóðanna og Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin standa að, um rekstur geislunarstöðva fyrir meðhöndlun matvæla (tilvísun FAO/WHO/CAC, XV. bindi, 1. útgáfa) og allar viðbótarkröfur sem kunna að vera samþykktar í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 12. gr. þessarar tilskipunar,
- tilnefni mann sem ber ábyrgð á því að öll skilyrði, sem eru nauðsynleg til að vinnsluferlið nái fram að ganga, séu uppfyllt.

3. Sérhvert aðildarríki skal senda framkvæmdastjórninni:

- nafn, heimilisfang og tilvísunarnúmer þeirra geislunarstöðva sem það hefur viðurkennt, texta viðurkenningar-skjals og allar ákvarðanir um að nema úr gildi tíma-bundið eða afturkalla viðurkenningu.

Aðildarríkin skulu ennfremur senda framkvæmdastjórninni árlega:

- niðurstöður eftirlits í stöðvunum þar sem jónandi geislun fer fram, einkum varðandi flokka og magn vara sem eru meðhöndlaðar og geislunarskammta sem eru notaðir,
- niðurstöður eftirlits sem fer fram við markaðssetningu varanna. Aðildarríkin skulu tryggja að aðferðirnar, sem er beitt til þess að greina meðhöndlun með jónandi geislun, séu í samræmi við 1. og 2. lið viðaukans við tilskipun 85/591/EBE ⁽¹⁾ og séu staðlaðar eða fullgiltar, eða verði það eins fljótt og við verður komið og eigi síðar en 1. janúar 2003. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um aðferðirnar sem er beitt og framkvæmdastjórnin skal meta notkun og þróun þessara aðferða með hliðsjón af áliti vísindanefndarinnar um matvæli.

4. Á grundvelli þeirra gagna, sem eru lögð fram í samræmi við 3. mgr., skal framkvæmdastjórnin birta í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*:

- ítarlegar upplýsingar um stöðvarnar og allar breytingar á stöðu þeirra,
- skýrslu byggða á upplýsingunum sem innlend eftirlits-yfirvöld láta í té ár hvert.

8. gr.

1. Geislunarstöðvar, viðurkenndar í samræmi við 7. gr., skulu halda skrá um hvern jónandi geislunargjafa, sem er notaður, þar sem fram koma, fyrir hverja lotu meðhöndlaðra matvæla, upplýsingar um:

- a) eðli og magn þeirra matvæla sem eru geisluð;
- b) lotunúmer;
- c) hvaða einstaklingur pantar geislameðhöndlun;
- d) viðtakanda meðhöndlaðra matvæla;
- e) dagsetningu geislunar;
- f) umbúðaeftirni sem er notað við meðhöndlun;
- g) gögn vegna eftirlits með geislunarferlinu eins og kveðið er á um í III. viðauka, skammtamælingar sem eru gerðar og niðurstöður þeirra, þar sem fram koma nánari upplýsingar, einkum um efri og neðri markgildi þess geislaskammts sem varan tekur í sig og gerð jónandi geislunar;
- h) tilvísun til upphaflegra mælinga vegna sannprófunar skammts.

2. Geyma ber skránar, sem um getur í 1. mgr., í fimm ár.

3. Samþykkja ber ítarlegar reglur um beitingu þessarar greinar í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 12. gr.

9. gr.

1. Óheimilt er að flytja inn matvæli, sem hafa verið meðhöndluð með jónandi geislun, frá þriðja landi nema:

- þau séu í samræmi við skilyrðin sem gilda um þau,
- þeim fylgi skjöl þar sem fram kemur nafn og heimilisfang stöðvarinnar þar sem geislunarmeðhöndlunin fór fram og upplýsingarnar sem um getur í 8. gr.,
- þau hafi verið meðhöndluð í geislunarstöð sem bandalagið viðurkennir og er í skránni sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar.

2. a) Framkvæmdastjórnin skal, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 12. gr., taka saman skrá yfir viðurkenndar stöðvar sem opinbert eftirlit ábyrgist að uppfylli kröfur 7. gr.

Framkvæmdastjórninni er heimilt, í því skyni að taka saman skrána, að gefa sérfræðingum fyrirmæli um að annast, í umboði sínu, mat og skoðun á geislunarstöðvum í þriðju löndum í samræmi við 5. gr. tilskipunar 93/99/EBE.

Framkvæmdastjórnin skal birta skrána og allar breytingar á henni í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

b) Framkvæmdastjórninni er heimilt að gera samninga, tæknilegs eðlis, um málsmæðferð við mat og skoðun, sem um getur í a-lið, við lögbærar stofnanir í þriðju löndum.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 372, 31. 12. 1985, bls. 50.

10. gr.

Efni, sem er notað við innþökkun matvæla sem á að geisla, skal henta í því skyni.

11. gr.

Breytingar á viðaukunum, byggðar á framförum á sviði vísinda og tækni, skulu samþykktar í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 100. gr. a í sáttmálanum.

12. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar fastanefndarinnar um matvæli, hér á eftir kölluð „nefndin“, þegar fylgja á þeirri málsmæðferð sem er skilgreind í þessari grein.

Formanni nefndarinnar ber að vísa málinu til hennar án tafar, annaðhvort að eigin frumkvæði eða að beiðni fulltrúa aðildarríkis.

2. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem ber að samþykkja. Nefndin skal skila álitinu á drögunum innan þeirra tímamarka sem formaðurinn setur eftir því hversu brýnt málið er. Álitin skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. sáttmálans þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðinu ber að samþykkja að tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Atkvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni vega eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaðurinn greiðir ekki atkvæði.

3. a) Framkvæmdastjórnin skal samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir séu þær í samræmi við álit nefndarinnar.

b) Séu fyrirhugaðar ráðstafanir ekki í samræmi við álit nefndarinnar, eða skili nefndin ekki álit, ber framkvæmdastjórninni án tafar að leggja tillögu fyrir ráðið um þær ráðstafanir sem gera skal. Ráðið tekur ákvörðun með auknum meirihluta.

Hafi ráðið ekki aðhafst innan þriggja mánaða frá því að tillagan var lögð fyrir það skal framkvæmdastjórnin samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir.

13. gr.

Hafa ber samráð við vísindanefndina um matvæli um öll þau mál sem falla undir gildissvið þessarar tilskipunar og líklegt er að hafi áhrif á almannaeilbrigði.

14. gr.

1. Hafi aðildarríki, í krafti nýrra upplýsinga eða að loknu endurmati gildandi upplýsinga, óræka sönnun fyrir því að geislun tiltekinna matvæla sé hættuleg heilsu manna, jafnvel þó hún sé í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar, er því aðildarríki heimilt, í tiltekinn tíma, að beita ekki viðkomandi ákvæðum á landsvæði sínu eða að takmarka beitingu þeirra. Það skal tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um það þegar í stað og rökstyðja ákvörðun sína.

2. Framkvæmdastjórnin skal kanna forsendurnar, sem um getur í 1. mgr., eins fljótt og við verður komið innan fastanefndarinnar um matvæli. Hún skal gera viðeigandi ráðstafanir í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 12. gr. Aðildarríkinu, sem tók ákvörðunina sem um getur í 1. mgr., er heimilt að láta hana gilda uns ráðstafanirnar hafa öðlast gildi.

3. Heimilt er að gera breytingar á þessari tilskipun eða framkvæmdartilskipuninni í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 12. gr., aðeins að því marki sem er nauðsynlegt til þess að tryggja verndun almannaheilbrigðis, og skulu þær í öllum tilvikum takmarkast við bönn eða takmarkanir með tilliti til fyrri réttarstöðu.

15. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari þannig að:

— markaðssetning og notkun geislaðra matvæla séu leyfðar eigi síðar en 20. september 2000,

— markaðssetning og notkun geislaðra matvæla, sem eru í ósamræmi við þessa tilskipun, séu bannaðar eigi síðar en 20. mars 2001.

Þau skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um það.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

16. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

17. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 22. febrúar 1999.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. M. GIL-ROBLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

K.-H. FUNKE

forseti.

*I. VIÐAUKI***SKILYRÐI FYRIR ÞVÍ AÐ LEYFA GEISLUN MATVÆLA**

1. Aðeins er heimilt að leyfa geislun matvæla ef:
 - rökstudd tæknileg þörf er á því,
 - hún hefur ekki heilsufarshættu í för með sér og fer fram samkvæmt þeim skilyrðum sem lögð eru til,
 - neytendur njóti góðs af henni,
 - hún komi ekki í stað hollustuhátta eða góðra framleiðsluhátta eða starfshátta í landbúnaði.
2. Geislun matvæla má aðeins nota í eftirfarandi tilgangi:
 - til að fækka tilfellum af matarbornum sjúkdómum með því að eyða sóttkveikjum,
 - til að hindra að matvæli skemmist með því að seinka eða stöðva rotnun og eyða spillilífverum,
 - til að draga úr því að matvæli spillist vegna ótímabærs þroska, spírunar eða örs vaxtar,
 - til að losa matvæli við lífverur sem eru skaðlegar plöntum eða plöntuafurðum.

*II. VIÐAUKI***JÓNANDI GEISLUNARGJAFAR**

Aðeins er heimilt að meðhöndla matvæli með eftirtöldum jónandi geislunargjöfum:

- a) gamma-geislum frá geislavirkum kjarnategundum kóbolt⁶⁰ eða sesíum¹³⁷;
- b) röntgengeislum frá tækjum með nafnorku (hámarksskammtaorku) sem er 5 MeV eða minni;
- c) rafeindum frá tækjum með nafnorku (hámarksskammtaorku) sem er 10 MeV eða minni.

III. VIÐAUKI

1. SKAMMTAMÆLINGAR

Samanlagður meðalgeislaskammtur

Gera má ráð fyrir, í því skyni að ákvarða hollustu matvæla sem hafa verið meðhöndluð með samanlögðum meðalgeislaskammti sem er 10 kGy eða minni, að öll efnavirkni af völdum geislunar á því skammtabili sé í réttu hlutfalli við skammtinn.

Samanlagður meðalskammtur, \bar{D} , er skilgreindur með eftirfarandi tegri fyrir heildarmagn varanna:

$$\bar{D} = \frac{1}{M} \int p(x, y, z) d(x, y, z) dV$$

þar sem M = heildarmassi meðhöndlaðs sýnis

p = staðbundinn eðlismassi á punktinum (x, y, z)

d = staðbundinn geislaskammtur á punktinum (x, y, z)

$dV = dx dy dz$, óendanlega smár rúmmálsþáttur sem í raunverulegum tilfellum kemur fram sem brot af rúmmáli.

Unnt er að ákvarða samanlagðan meðalgeislaskammt beint fyrir einsleitar vörur eða vörur í lausu með einsleitan eðlismassa með því að dreifa skipulega en af handahófi nægilegum fjölda skammtamæla um alla vöruna. Unnt er að reikna meðaltal út frá skammtadreifingunni, sem er ákvörðuð með þessum hætti, sem er samanlagður meðalgeislaskammtur.

Ef lögun dreifingarferils skammtsins gegnum vöruna er fundin með öruggum hætti er staðsetning lágmarks- og hámarksskammts þekkt. Unnt er að nota mælingar á dreifingu skammts á þessum tveimur stöðum í röð sýna af vörunni til þess að meta þann samanlagða meðalgeislaskammt sem um er að ræða.

Í sumum tilvikum getur meðaltal meðaltalsgilda lágmarksskammtsins (\bar{D}_{\min}) og hámarksskammtsins (\bar{D}_{\max}) verið góð vísending um heildarskammtinn, þ.e. í þessum tilvikum:

$$\text{samanlagður meðalskammtur} \approx \frac{(\bar{D}_{\max}) + (\bar{D}_{\min})}{2}$$

Hlutfallið $\frac{\bar{D}_{\max}}{\bar{D}_{\min}}$ skal ekki vera hærra en 3.

2. MÁLSMEDFERÐ

- 2.1. Áður en kerfisbundin geislun tiltekins flokks matvæla hefst í geislunarstöð er staðsetning lágmarks- og hámarksskammta ákvörðuð með því að mæla skammta hvarvetna innan rúmmáls vörunnar. Framkvæma ber þessar sannpröfunarmælingar hæfilega oft (t.d. 3 – 5 sinnum) til að unnt sé að gera ráð fyrir fráviki í eðlismassa eða rúmtaki vörunnar.
- 2.2. Mælingar skal endurtaka í hvert sinn sem vörunni, rúmtaki hennar eða geislunarskilyrðum er breytt.
- 2.3. Meðan á geislun stendur skal framkvæma kerfisbundnar skammtamælingar til þess að tryggja að ekki sé farið yfir skammtamörkin. Framkvæma ber mælingar með því að staðsetja skammtamæla þar sem skammtur er í hámarki og lágmarki eða á viðmiðunarstað. Skammturinn á viðmiðunarstaðnum skal tengjast hámarks- og lágmarksskammtinum að magni til. Viðmiðunarstaðurinn skal vera heppilega valinn í eða á vörunni þar sem frávik skammts er lítið.
- 2.4. Framkvæma ber kerfisbundnar skammtamælingar á hverri lotu og með reglulegu millibili meðan á framleiðslu stendur.
- 2.5. Þegar óinnpakkaðar vörur í fljótandi formi eru geislaðar er ógerlegt að ákvarða staðsetningu lágmarks- og hámarksskammta. Þegar þannig háttar er æskilegt að ákvarða þessi gildi með því að styðjast við skammtamælingar á stöðum sem eru valdir af handahófi.
- 2.6. Framkvæma ber skammtamælingar með því að nota viðurkennd skammtamælingakerfi og skal unnt að rekja mælingarnar til grunnstaðla.
- 2.7. Meðan á geislun stendur skal vera unnt að fylgjast með tilteknum færíbreytum í geislunarstöð og skrá þær í sífellu. Að því er varðar geislavirkar kjarnategundir ná þessar færíbreytur til færsluhraða vöru eða þess tíma sem varan er á geislavirku svæði og jákvæðrar vísendingar um að geislagjafinn sé rétt staðsettur. Að því er varðar eindahraðal ná þessar færíbreytur til færsluhraða vöru og orkustigs, rafeindastraums og skönnunarviddar stöðvarinnar.

YFIRLÝSING FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

17. forsenda

Framkvæmdastjórnin leggur áherslu á að eftir að nýja ákvörðunin um endurbætur á nefndarmeðferð hefur verið samþykkt muni hún leggja til við löggjafann að breyta ákvæðum um nefndir í öllum eldri gerðum í því skyni að aðlagja þær ákvörðuninni um nýja „nefndarmeðferð“. Framkvæmdastjórnin skuldbindur sig til þess að framkvæma til fulls alla samninga milli stofnana sem rekja má til þessarar nýju ákvörðunar.

YFIRLÝSING RÁÐSINS OG FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

Þriðji undirliður 3. mgr. 7. gr.

Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin munu, í því skyni að tryggja að slíkar aðferðir séu tiltækar að því er varðar allar vörur, hvetja til þess að staðlaðar og fullgiltar greiningaraðferðir, sem beita á til þess að sannprófa hvort matvæli hafi verið meðhöndluð með jónandi geislun, verði þróaðar frekar. Framkvæmdastjórnin staðfestir að í ársskýrslunni, sem um getur í 4. mgr. 7. gr., verði upplýsingar um slíka þróun. Hún mun fella inn í ársskýrslu sína fyrir árið 2001 úttekt á beitingu þessara ákvæða í því skyni að ákvarða hvort einhver vandamál hafi komið upp samfara notkun fullgilttra eða staðlaðra aðferða. Framkvæmdastjórnin mun, þar sem það á við og í samræmi við aðferðirnar við ákvarðanatöku sem eru skilgreindar í sáttmálunum eða þessari tilskipun, stíga skref í þá átt að fást við þessi vandamál og önnur sem líklegt er að upp komi. Einnig ber að veita Evrópuþinginu þessar upplýsingar.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 1999/3/EB

2001/EES/57/21

frá 22. febrúar 1999

um gerð skrár í bandalaginu yfir matvæli og innihaldsefni matvæla sem hafa verið meðhöndluð með jónandi geislun(*)

EVROÞUPINGID OG RAD EVROÞUSAMBANDSINS
HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 100 gr. a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. b í sáttmálanum ⁽³⁾, með hliðsjón af sameiginlegum texta sem sáttanefndin samþykkti 9. desember 1998,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í 1. og 2. mgr. 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 1999/2/EB frá 22. febrúar 1999 um samræmingu laga aðildarríkjanna að því er varðar matvæli og innihaldsefni matvæla sem hafa verið meðhöndluð með jónandi geislun ⁽⁴⁾, hér á eftir nefnd „rammatilskipunin“, er kveðið á um samþykkt skrár yfir matvæli sem heimilt er að meðhöndla með jónandi geislun og engin önnur. Skráin skal samin í áföngum.

Þurrkaðar ilmjurtir, meðal annars krydd, eru oft mengaðar og/eða smitaðar lífverum og umbrotsefnum þeirra sem eru skaðleg fyrir heilsu manna.

Ekki er lengur unnt að meðhöndla slíka mengun og smitun lífvera með svæluþefnum eins og etýlenoxíði sakir hugsanlegra eitruverkana af völdum leifa þeirra.

Jónandi geislun er skilvirk aðferð í stað fyrrnefndra efna.

Vísindanefndin um matvæli hefur viðurkennt þessa meðhöndlun.

Fyrrnefnd meðhöndlun stuðlar þar af leiðandi að verndun almannaheilbrigðis.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

1. Með fyrirvara um skrá bandalagsins, sem ber að semja í samræmi við annan undirlið 3. mgr. 4. gr. rammatilskipunarinnar, er með þessari tilskipun tekin saman fyrsta skrá bandalagsins yfir matvæli og innihaldsefni matvæla, hér á eftir nefnd „matvæli“, sem er heimilt að meðhöndla með jónandi geislun ásamt leyfilegum hámarksskömmum til þess að ná því marki sem stefnt er að.

2. Aðeins er heimilt að meðhöndla umræddar afurðir með jónandi geislun í samræmi við ákvæði rammatilskipunarinnar. Einkum ber að beita prófunaraðferðum í samræmi við 3. mgr. 7. gr. rammatilskipunarinnar.

3. Matvælin, sem er heimilt að meðhöndla með jónandi geislun, og hámarksheildarskammtur, sem gefinn er að meðaltali, eru talin upp í viðaukanum.

2. gr.

Aðildarríkjunum er óheimilt að banna, takmarka eða koma í veg fyrir markaðssetningu matvæla, sem eru geisluð í samræmi við almenn ákvæði rammatilskipunarinnar og ákvæði þessarar tilskipunar, á þeim forsendum að þau hafi verið meðhöndluð með þeim hætti.

3. gr.

Breytingar á þessari tilskipun skal gera í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 100. gr. a í sáttmálanum.

4. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari þannig að heimilt sé að markaðssetja og nota geisluð matvæli sem eru í samræmi við tilskipun þessa eigi síðar en 20. september 2000.

Þau skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um það.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 66, 13.3.1999, bls. 24, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 12/2001 frá 23. febrúar 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 22, 26.4.2001, bls. 5.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 336, 30. 12. 1988, bls. 7 og Stjtið. EB C 303, 2. 12. 1989, bls. 15.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 194, 31. 7. 1989, bls. 14.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 11. október 1989 (Stjtið. EB C 291, 20. 11. 1989, bls. 58). Sameiginleg afstaða ráðsins frá 27. október 1997 (Stjtið. EB C 389, 22. 12. 1997, bls. 47) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 18. febrúar 1998 (Stjtið. EB C 80, 16. 3. 1998, bls. 133). Ákvörðun ráðsins frá 25. janúar 1999. Ákvörðun Evrópuþingsins frá 28. janúar 1999.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 66, 13. 3. 1999, bls. 16.

5. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

6. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 22. febrúar 1999.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J.M. GIL-ROBLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

K.-H. FUNKE

forseti.

—
VIDAUKI

MATVÆLI SEM ER HEIMILT AÐ MEÐHÖNDLA MEÐ GEISLUN OG HÁMARKSGEISLASKÖMMTUM

Matvælaflokkur	Hámarksheildargeislaskammtur sem ísogast að meðaltali (kGy)
Þurrkaðar ilmjurtir, meðal annars krydd	10

TUTTUGASTA OG FIMMTA TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2000/11/EB 2001/EES/57/22

frá 10. mars 2000

um aðlögun að tækniframförum á II. viðauka við tilskipun ráðsins 76/768/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um snyrtivörur(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 76/768/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna um snyrtivörur ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/6/EB ⁽²⁾, einkum 2. mgr. 8. gr.,

að höfðu samráði við vísindanefndina um snyrtivörur og aðrar neytendavörur en matvæli,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Staðfest hefur verið að 3'-etýl-5',6',7',8'-tetrahýdró-5',5',8'-tetrametýl-2'-asetonaftón eða 7-asetýl-6-etýl-1,1,4,4-tetrametýl-1,2,3,4-tetrahydrónaftalen er efni sem framkallar taugaeiturhrif. Því ber að banna þetta efni í snyrtivörum og skrá í II. viðauka við fyrrnefnda tilskipun.
- 2) Staðfest hefur verið að aristólókíasýra og sölt hennar, og aristólókía spp. ásamt efnablöndum, eru efni sem hafa sterk krabbameinsvaldandi áhrif. Því ber að banna þessi efni í snyrtivörum og skrá í fyrrnefndan II. viðauka.
- 3) Staðfest hefur verið að 2,3,7,8-tetra klórdibensó-p-díoxín er eitrefni sem getur haft sterk krabbameinsvaldandi áhrif. Því ber að banna þetta efni í snyrtivörum og skrá í fyrrnefndan II. viðauka.
- 4) Staðfest hefur verið að 6-(píperidínýl)-2,4-pýrimidínedíamín 3-oxíð (mínóxídíl) og sölt þess eru efni sem valda kerfisbundnum æðavíkkandi áhrifum. Ennfremur er nauðsynlegt að fram fari sérstakt vísindalegt mat á afleiðum mínóxídíls í því skyni að ákvarða hugsanleg áhrif þeirra á heilbrigði. Því ber að banna mínóxídíl og sölt þess í snyrtivörum og skrá í fyrrnefndan II. viðauka.
- 5) Staðfest hefur verið að 3,4',5-tríbrómósalísýlanílið er efni sem veldur sterku og langvarandi næmi fyrir rafsegulgeislun. Því ber að banna þetta efni í snyrtivörum og skrá í fyrrnefndan II. viðauka.
- 6) Staðfest hefur verið að fýtólakka spp. og efnablöndur þess eru eitrefni sem valda skaðlegum lyfjafræðilegum áhrifum. Því ber að banna þessi efni í snyrtivörum og skrá í fyrrnefndan II. viðauka.
- 7) Staðfest hefur verið að 11α-hýdroxýpregn-4-en-3, 20-díón og estrar þess eru efni sem hafa áhrif á starfsemi innkirtla samfara mjög háum blóðþrýstingi. Því ber að banna þessi efni í snyrtivörum og skrá í fyrrnefndan II. viðauka.
- 8) Staðfest hefur verið að litunarefnið C.I. 42 640 er efni sem hefur krabbameinsvaldandi áhrif. Því ber að banna þetta efni í snyrtivörum og skrá í fyrrnefndan II. viðauka.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 65, 14.3.2000, bls. 22, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 13/2001 frá 23. febrúar 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 22, 26.4.2001, bls. 6.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 262, 27.9.1976, bls. 169.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 56, 1.3.2000, bls. 42.

- 9) Staðfest hefur verið að andkarlhormón með sterauppbyggingu eru efni sem trufla starfsemi líffæra sem eru háð karlhormónum (andrógeni). Því ber að banna þessi efni í snyrtivörum og skrá í fyrirnefndan II. viðauka.
- 10) Staðfest hefur verið að sirkóníum og efnasambönd þess, önnur en vatnað ál og sirkóníumhýdroxýklóríð og samsett efnasamband þeirra með glýsini og sirkóníumlögum, -fastlitum eða -söltum frá litunarefnum sem snyrtivörur kunna að innihalda, eru efni sem framkalla stökkbreytandi áhrif. Því ber að banna þessi efni í snyrtivörum og skrá í fyrirnefndan II. viðauka.
- 11) Staðfest hefur verið að týrótrísín og sölt þess eru sýkladreypandi efni sem stöðva gerlagróður. Því ber að banna þessi efni í snyrtivörum. Ekki er nauðsynlegt að gefa þeim sérstakt tilvísunarnúmer þar eð þau eru þegar skráð undir tilvísunarnúmerinu 39 í fyrirnefndum II. viðauka.
- 12) Staðfest hefur verið að asetónitríl er eitrað leysiefni sem framkallar bráð kerfisbundin og hugsanlega krabbameinsvaldandi áhrif. Því ber að banna þetta efni í snyrtivörum og skrá í fyrirnefndan II. viðauka.
- 13) Staðfest hefur verið að tetrahýdrósólín og sölt þess eru efni sem framkalla æðaprengjandi α -adrenvirk áhrif. Því ber að banna þessi efni í snyrtivörum og skrá í fyrirnefndan II. viðauka.
- 14) Dómstóll Evrópubandalaganna ógilti í úrskurði sínum frá 25. janúar 1994 (Angelopharm GmbH gegn Freie Hansestadt Hamburg) ákvæði 1. gr. tólfu tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 90/121/EBE ⁽¹⁾ um aðlögun að tækniframförum á II., III., IV., V. og VI. viðauka við tilskipun ráðsins 76/768/EBE, sem um getur hér að framan, í því skyni að fella 11 α -hýdroxýpregn-4-en-3, 20-díón og estra þess inn í skrá yfir efni sem eru bönnuð í snyrtivörum samkvæmt fyrirnefndum II. viðauka. Úrskurður dómstólsins var byggður á þeirri forsendu að rökstyðja hefði átt skráningu þessa efnis í fyrirnefndan II. viðauka með skýrslu vísindanefndarinnar um snyrtivörur og aðrar neytendavörur en matvæli en enginn slíkur rökstuðningur hafi komið fram.
- 15) Af þessum dómi má draga þá ályktun að áður en efni er skráð í fyrirnefndan II. viðauka beri nauðsyn til að hafa samráð við vísindanefndina um snyrtivörur og aðrar neytendavörur en matvæli. Af þessu leiðir að stíga ber skref, samkvæmt þessari tilskipun, til þess að afturkalla skráningu efna í fyrirnefndum II. viðauka sem rekja má til rangrar beitingar tilskipana framkvæmdastjórnarinnar sem eru ónýttar vegna sama formgalla, það er að segja tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 82/147/EBE ⁽²⁾, fimmtu tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 84/415/EBE ⁽³⁾, sjöundu tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 86/179/EBE ⁽⁴⁾, níundu tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 87/137/EBE ⁽⁵⁾, tíundu tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 88/233/EBE ⁽⁶⁾ og tólfu tilskipunar 90/121/EBE.
- 16) Af fyrirnefndum úrskurði dómstóls Evrópubandalaganna leiðir að afturkalla ber, með formlegum hætti, tilvísunarnúmerin fyrir þessi efni, sem eru ranglega skráð í fyrirnefndum II. viðauka og, þar sem það á við, færa þau á ný í skrána á grundvelli vísindaskýrslu þar að lútandi sem fyrirnefnd vísindanefnd leggur fram.
- 17) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndar um aðlögun að tækniframförum á tilskipunum um að ryðja úr vegi tæknilegum hindrunum í viðskiptum með snyrtivörur.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 76/768/EBE er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa tilskipun.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 71, 17.3.1990, bls. 40.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 63, 6.3.1982, bls. 26.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 228, 25.8.1984, bls. 31.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 138, 24.5.1986, bls. 40.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 56, 26.2.1987, bls. 20.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 105, 26.4.1988, bls. 11.

2. gr.

Aðildarríkin skulu grípa til allra nauðsynlegra aðgerða til þess að tryggja að snyrtivörur, sem standa neytendum til boða, innihaldi engin þeirra efna sem eru skráð í II. viðauka við tilskipun 76/768/EBE, eins og honum er breytt með viðaukanum við þessa tilskipun.

3. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari í síðasta lagi fyrir 1. júní 2000. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 10. mars 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

- I. 1. Tilvísunarnúmerið 362 í skránni í II. viðauka við tilskipun 76/768/EBE, samanber skilgreiningu í tilskipun 82/147/EBE, falli brott.
2. Tilvísunarnúmerið 365 í skránni í II. viðauka við tilskipun 76/768/EBE, samanber skilgreiningu í fimmtu tilskipun 84/415/EBE, falli brott.
3. Tilvísunarnúmerið 367 í skránni í II. viðauka við tilskipun 76/768/EBE, samanber skilgreiningu í sjöundu tilskipun 86/179/EBE og eins og honum var breytt með tíundu tilskipun 88/233/EBE, falli brott.
4. Tilvísunarnúmerið 372 í skránni í II. viðauka við tilskipun 76/768/EBE, samanber skilgreiningu í níundu tilskipun 87/137/EBE, falli brott.
5. Tilvísunarnúmerin 373 og 374 í skránni í II. viðauka við tilskipun 76/768/EBE, samanber skilgreiningu í tíundu tilskipun 88/233/EBE, falli brott.
6. Tilvísunarnúmerin 386, 390, 391, 392, 393 og 394 í skránni í II. viðauka við tilskipun 76/768/EBE, samanber skilgreiningu í tólftu tilskipun 90/121/EBE, falli brott.
- II. II. viðauka við tilskipun 76/768/EEC er breytt sem hér segir:

Eftirtalin tilvísunarnúmer bætist við:

- „362. 3'-Etýl-5',6',7',8'-tetrahýdró-5',5',8',8'-tetrametýl-2'-asetonaftón eða 7-asetýl-6-etýl-1,1,4,4-tetrametýl-1,2,3,4-tetrahýdrónaftalen
365. Aristólókíasýra og sölt hennar; aristólókía spp. og efnablöndur þeirra
367. 2,3,7,8-tetra-klórdibensó-p-díoxín
372. 6-(píperídínýl)-2,4-pýrimidinedíamín 3-oxíð (mínoxídíl) og sölt þess
373. 3,4',5-tríbrómósalsísýlanílið
374. Fýtolakka spp. og efnablöndur þeirra
385. 11 α -hýdroxýpregn-4-en-3, 20-díón) og estrar þess
386. Litunarefni C.I. 42 640
390. Andkarlhormón með sterauppbyggingu
391. Síkóníum og efnablöndur þess, að undanskildum efnunum sem eru skráð undir tilvísunarnúmerinu 50 í fyrsta hluta III. viðauka, og sirkóníumlegir, -fastlitir eða -sölt frá litunarefnunum sem eru skráð í fyrsta hluta IV. viðauka með tilvísunarnúmerinu 3
393. Asetonítríl
394. Tetrahýdrósólín og sölt þess“
-

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2000/41/EB

2001/EES/57/23

frá 19. júní 2000

um aðra frestun á banni við því að prófa á dýrum innihaldsefni í snyrtivörum eða samsetningar af slíkum efnum(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 76/768/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna um snyrtivörur ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/11/EB ⁽²⁾, einkum i-lið 1. mgr. 4. gr.,

að höfðu samráði við vísindanefndina um snyrtivörur og aðrar neytendavörur en matvæli,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Meginmarkmiðið með tilskipun 76/768/EBE er að vernda almannahæilbrigði. Í því skyni er óhjákvæmilegt að gera tilteknar eiturefnafræðilegar prófanir til þess að meta öryggi innihaldsefna og samsetninga innihaldsefna, sem eru notuð í snyrtivörum, fyrir heilbrigði manna.
- 2) Aðildarríkjunum ber, samkvæmt i-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 76/768/EBE, að banna markaðssetningu snyrtivara, sem innihalda efni eða efnasambönd sem hafa verið prófuð á dýrum, eftir 30. júní 2000 í því skyni að fullnægja kröfum tilskipunarinnar.
- 3) Í annarri undirgrein þessa ákvæðis er einnig mælt fyrir um að framkvæmdastjórninni beri að leggja fram tillögu um að fresta framkvæmd þessa ákvæðis hafi þróun fullnægjandi aðferða í stað dýraprófana ekki skilað viðunandi árangri, einkum í þeim tilvikum þar sem aðrar prófunaraðferðir hafa, þrátt fyrir ákafa viðleitni, ekki hlotið vísindalega fullgildingu þess efnis að þær skapi sambærilega vernd fyrir neytendur að teknu tilliti til leiðbeininga Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD) um eiturhrifaprófanir.
- 4) Þar eð ekki er um að ræða aðrar vísindalega fullgiltar aðferðir við dýratilraunir og viðeigandi leiðbeiningar um eiturhrifaprófanir á sviði annars konar prófana, samþykktar af Efnahags- og framfarastofnuninni, var nauðsynlegt að fresta í fyrsta sinn dagsetningunni, sem er kveðið á um í i-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 76/768/EBE, með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar

97/18/EB í samræmi við aðra undirgrein þessa ákvæðis.

- 5) Þrjár aðrar aðferðir hafa verið fullgiltar í Evrópu fram til þessa. Ólíklegt verður að teljast að verulegar breytingar verði í vísindum á þessu sviði fyrir 30. júní 2000. Því ber að fresta í annað sinn dagsetningunni, sem kveðið er á um í i-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 76/768/EBE, í samræmi við annan undirlið þessa ákvæðis og 2. gr. tilskipunar 97/18/EB.
- 6) Verið er að taka þessar þrjár aðferðir upp í lög bandalagsins með því að fella þær inn í V. viðauka við tilskipun ráðsins 67/548/EBE frá 27. júní 1967 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, þökkun og merkingu hættulegra efna ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/33/EB ⁽⁴⁾.
- 7) Í tilskipun ráðsins 86/609/EBE ⁽⁵⁾ frá 24. nóvember 1986 um samræmingu á ákvæðum í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um verndun dýra sem notuð eru í tilrauna- og vísindaskyni ⁽⁶⁾ er kveðið á um að ekki skuli gera prófun á dýrum ef annars konar aðferð er tiltæk.
- 8) Því er lögboðið að nota þessar aðferðir í öllum geirum, meðal annars snyrtivörugeiranum.
- 9) Framkvæmdastjórnin hefur lagt fram tillögu að tilskipun um sjöundu breytingu á tilskipun 76/768/EBE í því skyni að finna endanlega lausn á þeim vanda sem tengist dýratilraunum í snyrtivörugeiranum. Slíka tillögu ber að samþykkja með sameiginlegri ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins.
- 10) Að teknu tilliti til þess að búast má við að aðrar fullgiltar aðferðir verði tiltækar fyrir aðrar prófanir á næstu tveimur árum og að tilskipunin, sem tillaga er gerð um, verði samþykkt að þeim tíma liðnum er við hæfi að fresta í síðasta sinn dagsetningunni til 30. júní 2002.
- 11) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndar um aðlögun að tækni-framförum á tilskipunum um að ryðja úr vegi tækni-legum hindrunum í viðskiptum með snyrtivörur.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Í fyrsta málslið i-liðar 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 76/768/EBE komi dagsetningin „30. júní 2002“ í stað „30. júní 2000“.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 145, 20.6.2000, bls. 25, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 13/2001 frá 23. febrúar 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 22, 26.4.2001, bls. 6.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 262, 27.9.1976, bls. 169.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 65, 14.3.2000, bls. 22.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 114, 1.5.1997, bls. 43.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 196, 16.8.1967, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 136, 8.6.2000, bls. 90.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 358, 18.12.1986, bls. 1.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 29. júní 2000. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 19. júní 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2001/EES/57/24

frá 2. febrúar 2000

um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 4. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar flotgler, skúffugler og glersteinvörur(*)

(tilkynnt með númeri C(1999) 5016)

(2000/245/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EBE⁽²⁾, einkum 4. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Þegar staðfesta á samræmi vöru skal framkvæmdastjórnin velja á milli aðferðanna tveggja sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr. í tilskipun 89/106/EBE og velja „auðveldustu aðferðina sem samrýmist öryggis-sjónarmiðum“. Þetta merkir að nauðsynlegt er að ákveða, með tilliti til ákveðinnar vöru eða vöruflokks, hvort framleiðslustýringarkerfi í verksmiðju sem framleiðandi ber ábyrgð á, er nauðsynlegt og fullnægjandi skilyrði fyrir staðfestingu á samræmi eða hvort þörf er á afskiptum viðurkennds vottunaraðila af ástæðum er varða samræmi við viðmiðanirnar sem um getur í 4. mgr. 13. gr.
- 2) Samkvæmt 4. mgr. 13. gr. skal aðferðin, sem þannig er valin, tilgreind í umboðunum og tækniforskriftunum. Því er æskilegt að nota sömu skilgreiningu á hugtakinu vörur eða vöruflokkur og notuð er í umboðunum og tækniforskriftunum.
- 3) Aðferðunum tveimur, sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr., er lýst ítarlega í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE. Því er nauðsynlegt að tilgreina með skýrum hætti, með hliðsjón af III. viðauka, hvernig þessum tveimur aðferðum skuli beitt, að því er varðar hverja vöru eða vöruflokk, þar eð ákveðin kerfi eru tekin fram yfir önnur í III. viðauka.

- 4) Aðferðin, sem um getur í a-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í fyrsta kosti, án stöðugs eftirlits, og öðrum og þriðja kosti í ii-lið 2. þáttar í III. viðauka og aðferðin, sem um getur í b-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í i-lið 2. þáttar III. viðauka og í fyrsta kosti í ii-lið 2. þáttar í III. viðauka með stöðugu eftirliti.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru ekki í samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

- 6) Ákvörðunin var lögð fyrir ráðið sem ekki gat brugðist við innan þess þriggja mánaða tímabils sem kveðið er á um í tilskipun 89/106/EBE. Framkvæmdastjórnin hefur því samþykkt fyrirhugaða ráðstöfun.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Staðfesta skal samræmi vara og vöruflokka, sem eru tilgreindir í I. viðauka, með aðferð þar sem framleiðandinn ber einn ábyrgð á framleiðslustýringarkerfi í verksmiðju sem tryggir að vara sé í samræmi við viðeigandi tækniforskriftir.

2. gr.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 77, 28.3.2000, bls. 13, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 14/2001 frá 23. febrúar 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 22, 26.4.2001, bls. 7.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 40, 11.2.1989, bls. 12.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 220, 30.8.1993, bls. 1.

Staðfesta skal samræmi vara, sem eru tilgreindar í II. viðauka, með aðferð þar sem gert er ráð fyrir, til viðbótar við framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem framleiðandinn starfrækir, þátttöku viðurkennds vottunaraðila við mat og eftirlit með framleiðslustýringunni eða vörunni sjálfri.

3. gr.

Aðferðina, sem nota skal til að staðfesta samræmi, eins og fram kemur í III. viðauka, skal tilgreina í umboðum fyrir samhæfða staðla.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 2. febrúar 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

*I. VIÐAUKI***Flotgler og bognar glerskífur (þar með talið venjulegt gler, unnið gler, sérstakt gler eða öryggisgler, húðað, filmu-, gljábrennt, yfirborðsmeðhöndlað eða spegilgler):**

Til allrar notkunar, að undanskilinni:

- notkun í glereiningum sem sérstaklega eru ætlaðar til að veita brunamótstöðu,
- notkun í skot- eða sprengiheldar rúður.

Skúffuprófilgler (vírgler eða án vírs):

Til allrar notkunar, að undanskilinni:

- notkun í glereiningum sem sérstaklega eru ætlaðar til að veita brunamótstöðu.

Einangrunargler:

Til allrar notkunar, að undanskilinni:

- notkun í glereiningum sem sérstaklega eru ætlaðar til að veita brunamótstöðu,
- notkun í skot- eða sprengiheldar rúður.

Glersteinn:

Til notkunar í einingar sem ekki eru hluti af burðarvirki, að undanskilinni:

- notkun sem skot- og sprengivörn.

Vegghlutar úr glersteini:

Til allrar notkunar sem ekki er hluti af burðarvirki, að undanskilinni:

- notkun við brunahólfun,
 - notkun sem skot- og sprengivörn.
-

II. VIÐAUKI

Flotgler og bognar glerskífur (þar með talið venjulegt gler, unnið gler, sérstakt gler eða öryggisgler, húðað, filmu-, gljábrennt, yfirborðsmeðhöndlað eða spegilgler):

- til notkunar sem skot- og sprengivörn,
- til notkunar í glereiningum sem sérstaklega eru ætlaðar til að veita brunamótstöðu.

Skúffuprófilgler (vírgler eða án vírs):

- til notkunar í glereiningum sem sérstaklega eru ætlaðar til að veita brunamótstöðu.

Einangrunargler:

- til notkunar sem skot- og sprengivörn,
- til notkunar í glereiningum sem sérstaklega eru ætlaðar til að veita brunamótstöðu.

Glersteinn:

til notkunar sem skot- og sprengivörn.

Vegghlutar úr glersteini:

- til notkunar við brunahólfun,
 - til notkunar sem skot- og sprengivörn.
-

III. VIÐAUKI

Athugasemd: Vegna vara, sem hafa fleiri en eitt þeirra áformuðu notkunargilda, sem eru tilgreind í eftirtöldum vöruflokkum, safnast verkefnið upp sem viðurkenndur aðili tekst á hendur í tengslum við viðkomandi kerfi til staðfestingar á samræmi.

VÖRUHÓPUR

FLOTGLER, SKÚFFUGLER OG GLERSTEINVÖRUR (1/6)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

Fyrir þær vörur og þau áformuðu not, sem eru talin upp hér að aftan, eru Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CELEC) beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur (brunaþol)	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Flotgler eða bognar glerskífur Skúffuprófilgler Einangrunargler	til notkunar í glereiningum sem sérstaklega eru ætlaðar til að veita brunamótstöðu	Allir	1
Vegghlutar úr glersteini	Til brunahólfunar	Allir	1

1. kerfi: Sjá i-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE, án úttektarprófunar á sýnum.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3 í grunnskjölunum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUHÓPUR

FLOTGLER, SKÚFFUGLER OG GLERSTEINVÖRUR (2/6)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

Fyrir þær vörur og þau áformuðu not, sem eru talin upp hér að aftan, eru Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CELEC) beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur (brunaþol)	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Flotgler eða bognar glerskífur Skúffuprófilgler Einangrunargler Glersteinn Vegghlutar úr glersteini	Til notkunar sem heyrir undir reglur um brunaviðbrögð	A, B, C, _____ A ⁽¹⁾ , D, E, F	3 _____ 4

3. kerfi: Sjá annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

4. kerfi: Sjá þriðja kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

⁽¹⁾ Efni í A-flokki en samkvæmt tilskipun 96/603/EB er þess ekki krafist að þau séu prófuð með tilliti til brunaviðbragða.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3 í grunnskjölunum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUHÓPUR

FLOTGLER, SKÚFFUGLER OG GLERSTEINVÖRUR (3/6)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

Fyrir þær vörur og þau áformuðu not, sem eru talin upp hér að aftan, eru Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CELEC) beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur (brunaþol)	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Flotgler eða bognar glerskífur Skúffuprófilgler Einangrunargler	Til notkunar sem heyrir undir reglur um nothæfi með tilliti til bruna af völdum elds utanfrá	Vörur sem þarfnast prófunar	3
		Vörur sem „teljast fullnægjandi“ án prófunar ⁽¹⁾	4

3. kerfi: Sjá annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

4. kerfi: Sjá þriðja kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

⁽¹⁾ Skal staðfest að höfðu samráði við brunaeftirlitsnefnd.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3 í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUHÓPUR

FLOTGLER, SKÚFFUGLER OG GLERSTEINVÖRUR (4/6)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

Fyrir þær vörur og þau áformuðu not, sem eru talin upp hér að aftan, eru Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CELEC) beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur (brunaþol)	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Flotgler eða bognar glerskífur Einangrunargler Glersteinn	Notkun í skot- eða sprengiheldar rúður	—	1
Vegghlutar úr glersteini	Til annarar notkunar þar sem „öryggi við notkun“ er ótryggt og sem heyrir undir reglur um slíkt	—	3
Skúffuprófilgler	Til notkunar þar sem „öryggi við notkun“ er ótryggt og sem heyrir undir reglur um slíkt	—	3

1. kerfi: Sjá i-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE, án úttektarprófunar á sýnum.

3. kerfi: Sjá annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3 í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUHÓPUR

FLOTGLER, SKÚFFUGLER OG GLERSTEINVÖRUR (5/6)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

Fyrir þær vörur og þau áformuðu not, sem eru talin upp hér að aftan, eru Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CELEC) beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Flotgler eða bognar glerskífur (sérstaklega meðhöndlað) Skúffuprófilgler Einangrunargler Glersteinn Vegghlutar úr glersteini Vegghlutar úr glersteini	Til notkunar sem varðar orkusparnað og/eða að draga úr hávaða	—	3

3. kerfi: Sjá annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3 í grunnskjölunum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUHÓPUR

FLOTGLER, SKÚFFUGLER OG GLERSTEINVÖRUR (6/6)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

Fyrir þær vörur og þau áformuðu not, sem eru talin upp hér að aftan, eru Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CELEC) beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Flotgler eða bognar glerskífur Skúffuprófilgler Einangrunargler Glersteinn Vegghlutar úr glersteini	Til annarrar notkunar en þeirrar sem er tilgreind í hópum 1/6 til 5/6	—	4

4. kerfi: Sjá þriðja kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3 í grunnskjölunum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2001/EES/57/25

frá 27. mars 2000

um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar sjö vörur sem veita á evrópskt tæknisamþykki án viðmiðunarreglna(*)

(tilkynnt með númeri C(2000) 668)

(2000/273/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórn-sýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EBE ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Þegar staðfesta á samræmi vöru, skal framkvæmdastjórnin velja á milli aðferðanna tveggja sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr. tilskipunar 89/106/EBE og velja „auðveldustu aðferðina af þeim sem samrýmast öryggissjónarmiðum“. Þetta merkir að nauðsynlegt er að ákveða, með tilliti til ákveðinnar vöru, hvort framleiðslustýringarkerfi í verksmiðju, sem framleiðandi ber ábyrgð á, er nauðsynlegt og fullnægjandi skilyrði fyrir staðfestingu á samræmi eða hvort þörf er á afskiptum viðurkennds vottunaraðila af ástæðum er varða samræmi við viðmiðanirnar sem um getur í 4. mgr. 13. gr.

2) Samkvæmt 4. mgr. 13. gr. skal aðferðin, sem þannig er valin, tilgreind í umboðunum og tækniforskriftunum. Því er æskilegt að tilgreina þær vörur sem um getur í tækniforskriftunum.

3) Aðferðunum tveimur, sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr., er lýst ítarlega í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE. Því er nauðsynlegt að tilgreina með skýrum hætti, með hliðsjón af III. viðauka, hvernig þessum tveimur aðferðum skuli beitt, að því er varðar hverja vöru, þar eð ákveðin kerfi eru tekin fram yfir önnur í III. viðauka.

4) Aðferðin, sem um getur í a-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í fyrsta kosti, án stöðugs eftirlits, og í öðrum og þriðja kosti í ii-lið 2. þáttar í III. viðauka. Aðferðin, sem um getur í b-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í i-lið 2. þáttar III. viðauka og í fyrsta kosti í ii-lið 2. þáttar í III. viðauka með stöðugu eftirliti.

5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

I. gr.

Staðfesta skal samræmi vara, sem eru tilgreindar í I. viðauka, með aðferð þar sem framleiðandinn ber einn ábyrgð á framleiðslustýringarkerfi í verksmiðju sem tryggir að vara sé í samræmi við viðeigandi tækniforskriftir.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 86, 7.4.2000, bls. 15, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 14/2001 frá 23. febrúar 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 22, 26.4.2001, bls. 7.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 40, 11.2.1989, bls. 12.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 220, 30.8.1993, bls. 1.

2. gr.

Staðfesta skal samræmi vara, sem eru tilgreindar í II. viðauka, með aðferð þar sem gert er ráð fyrir, til viðbótar við framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem framleiðandinn starfrækir, þátttöku viðurkennds vottunaraðila við mat og eftirlit með framleiðslustýringunni eða vörunni sjálfri.

3. gr.

Tilgreina skal aðferðina, sem nota skal til að staðfesta samræmi eins og fram kemur í III. viðauka, í viðkomandi evrópsku tæknisamþykki.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 27. mars 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

Samstæður til að einangra fljótandi gólf gegn titringi og högghljóðum (Evrópusamtök um tæknisamþykki (EOTA) tilv. 05.03/03):

Til notkunar, að undanskilinni þeirri notkun sem heyrir undir reglur um brunaviðbrögð að því er varðar vörur úr efnum í flokkum A_{FL} (*), B_{FL} (*) og C_{FL} (*).

Samstæður til að einangra vegg gegn titringi og hávaða (EOTA tilv. 06.01/09):

Til notkunar, að undanskilinni þeirri notkun sem heyrir undir reglur um brunaviðbrögð að því er varðar vörur úr efnum í flokkum A (*), B (*) og C (*).

Veggplötur úr ryðfriú stáli (EOTA tilv. 06.04/04)

Vatnslás fyrir fráveitukerfi (waste water trap kit) (EOTA tilv. 07.04/04)

(*) Efni sem geta breyst, hvað nothæfi varðar, með tilliti til viðbragða við bruna, á meðan á framleiðsluferlinu stendur. (Yfirleitt er um að ræða byggingarvörur sem verða fyrir efnabreytingum, til dæmis eldvarnarefni, eða byggingarvörur þar sem breyting á samsetningu getur leitt til breytinga á nothæfi með tilliti til viðbragða við bruna).

*II. VIÐAUKI***Samstæður til að einangra fljótandi gólf gegn titringi og höggghljóðum (EOTA tilv. 05.03/03):**

Til notkunar sem heyrir undir reglur um brunaviðbrögð að því er varðar vörur úr efnum í flokkum A_{FL} (*), B_{FL} (*) og C_{FL} (*)

Samstæður til að einangra vegg gegn titringi og hávaða (EOTA tilv. 06.01/09):

Til notkunar sem heyrir undir reglur um brunaviðbrögð að því er varðar vörur úr efnum í flokkum A (*), B (*) og C (*),

U-prófilar til festinga (channel bars) (EOTA tilv. 06.01/01)**Efnafræðileg festingarkerfi (chemical anchoring kit) (EOTA tilv. 06.01/11)****Epoxýsteinsteypu-glertrefjastyrktar pólýestra-epoxý-múrfestingar (EOTA tilv. 06.03/03)**

(*) Efni sem geta breyst, hvað nothæfi varðar, með tilliti til viðbragða við bruna, á meðan á framleiðsluferlinu stendur. (Yfirleitt er um að ræða byggingarvörur sem verða fyrir efnabreytingum, til dæmis eldvarnarefni, eða byggingarvörur þar sem breyting á samsetningu getur leitt til breytinga á nothæfi með tilliti til viðbragða við bruna).

III. VIÐAUKI

STAÐFESTING Á SAMRÆMI

Athugasemd: Vegna vara/samstæðna, sem hafa fleiri en eitt þeirra áformuðu notkunargilda, sem eru tilgreind í eftirtöldum vöruflokkum, safnast verkefnin upp sem viðurkenndur aðili tekst á hendur í tengslum við viðkomandi kerfi til staðfestingar á samræmi.

VÖRUHÓPUR

SJÓ VÖRUR SEM VEITA Á EVRÓPSKT TÆKNISAMÞYKKI (1/2)

Kerfi til staðfestingar á samræmi

Fyrir þær vörur og þau áformuðu not, sem eru talin upp hér að aftan, eru Evrópusamtökin um tæknisamþykki beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi evrópsku tæknisamþykki:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
U-prófilar til festinga (EOTA tilv. 06.01/01) Efnafræðileg festingarkerfi (EOTA tilv. 06.01/11)	til festinga	—	1
Epoxýsteinsteypu-glertrefjastyrktar pólýestra-epoxý-múrfestingar (EOTA tilv. 06.03/03)	til viðgerða á burðarvirki	—	1
Veggplötur úr ryðfríu stáli (EOTA tilv. 06.04/04)	til notkunar í múrsteins-veggi	—	3
Samstæður til að einangra fljótandi gólf gegn titringi og högghljóðum (EOTA tilv. 05.03/03) Samstæður til að einangra vegg gegn titringi og hávaða (EOTA tilv. 06.01/09)	til notkunar innandyr	—	3
Vatnslás fyrir fráveitukerfi (EOTA tilv. 07.04/04)	til notkunar innandyr	—	4

1. kerfi: Sjá tilskipun 89/106/EBE, i-lið 2. þáttar III. viðauka, án úttektarprófunar á sýnum.

3. kerfi: Sjá tilskipun 89/106/EBE, annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka.

4. kerfi: Sjá tilskipun 89/106/EBE, þriðja kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3 í grunnskjölunum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUHÓPUR

SJÓ VÖRUR SEM VEITA Á EVRÓPSKT TÆKNISAMÞYKKI (2/2)

Kerfi til staðfestingar á samræmi

Fyrir þær vörur og þau áformuðu not, sem eru talin upp hér að aftan, eru Evrópusamtökin um tæknisamþykki beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi evrópsku tæknisamþykki:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Samstæður til einangrunar á fljótandi gólfum gegn titringi og höggghljóðum (EOTA tilv. 05.03/03) Samstæður til einangrunar á veggjum gegn titringi og hávaða (EOTA tilv. 06.01/09)	til notkunar sem heyrir undir reglur um bruna-viðbrögð	A (*), B (*), C (*) A _{FL} (*), B _{FL} (*), C _{FL} (*) _____	1 _____
		A (**), B (**), C (**) A _{FL} (**), B _{FL} (**), C _{FL} (**) _____	3 _____
		A (***), D, E, F A _{FL} (***), D _{FL} , E _{FL} , F _{FL}	4

1. kerfi: Sjá tilskipun 89/106/EBE, i-lið 2. þáttar III. viðauka, án úttektarprófunar á sýnum.

3. kerfi: Sjá tilskipun 89/106/EBE, annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka.

4. kerfi: Sjá tilskipun 89/106/EBE, þriðja kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka.

(*) Efni sem geta breyst, hvað nothæfi varðar, með tilliti til viðbragða við bruna, á meðan á framleiðsluferlinu stendur.
(Yfirleitt er um að ræða byggingarvörur sem verða fyrir efnabreytingum, til dæmis eldvarnarefni, eða byggingarvörur þar sem breyting á samsetningu getur leitt til breytinga á nothæfi með tilliti til viðbragða við bruna).

(**) Efni sem ekki breytast, hvað nothæfi varðar, með tilliti til viðbragða við bruna, meðan á framleiðsluferlinu stendur.

(***) Efni í A-flokki en samkvæmt tilskipun 96/603/EB er þess ekki krafist að þau séu prófuð með tilliti til brunaviðbragða.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr gærði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3 í grunnskjölunum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2000/12/EB

2001/EES/57/26

frá 20. mars 2000

um stofnun og rekstur lánastofnana(*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum fyrsta og þriðja málslið 2. mgr. 47. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽¹⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Margar umtalsverðar breytingar hafa verið gerðar á tilskipun ráðsins 73/183/EBE frá 28. júní 1973 um afnám hafta á staðfesturétti og rétti til að veita þjónustu að því er varðar sjálfstæða starfsemi banka og annarra fjármálastofnana ⁽³⁾, fyrstu tilskipun ráðsins (77/780/EBE) frá 12. desember 1977 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um stofnun og rekstur lánastofnana ⁽⁴⁾, tilskipun ráðsins 89/299/EBE frá 17. apríl 1989 um eigið fé lánastofnana ⁽⁵⁾, annarri tilskipun ráðsins 89/646/EBE frá 15. desember 1989 um samræmingu á ákvæðum í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um stofnun og rekstur lánastofnana ⁽⁶⁾,

tilskipun ráðsins 89/647/EBE frá 18. desember 1989 um eiginfjárlutfall lánastofnana ⁽⁷⁾, tilskipun ráðsins 92/30/EBE frá 6. apríl 1992 um eftirlit með lána-stofnunum á samstæðugrundvelli ⁽⁸⁾, og tilskipun ráðsins 92/121/EBE frá 21. desember 1992 um eftirlit með stórum áhættum lánastofnana ⁽⁹⁾. Til glöggvunar og hagræðingar ber því að kerfisbinda téðar tilskipanir og sameina þær í einn texta.

2) Samkvæmt sáttmálanum er hvers konar mismunur, hvað varðar staðfestu og þjónustustarfsemi, á grundvelli þjóðernis eða þess að fyrirtæki hefur ekki verið stofnað í aðildarríki því þar sem þjónustan er veitt, bönnuð.

3) Til þess að auðvelda stofnun og rekstur lánastofnana er nauðsynlegt að eyða mismun milli laga aðildarríkja hvað viðvíkur reglum sem þessi fyrirtæki lúta.

4) Tilskipun þessi er grundvöllurinn að því að hinum innri markaði verði komið á en stefna í átt að þessu marki var tekin með einingarlögunum og tímasett í Hvítbók framkvæmdastjórnarinnar með staðfesturétt og frelsi í fjármálaþjónustu lánastofnana fyrir augum.

5) Samræming starfsskilyrða lánastofnana verður að taka til þeirra allra svo að unnt verði að vernda sparifé og til að jafna samkeppnisstöðu þessara stofnana. Viðhlitandi tillit skal þó tekið til munar á starfsreglum og markmiðum þeirra svo sem kveðið er á um í lands-lögum.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 126, 26.5.2000, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 15/2001 frá 28. febrúar 2001 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 22, 26.4.2001, bls. 8.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 157, 25.5.1998, bls. 13.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 18. janúar 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB) og ákvörðun ráðsins frá 13. mars 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 194, 16.7.1973, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 322, 17.12.1977, bls. 30. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 98/33/EB (Stjtið. EB L 204, 21.7.1998, bls. 29).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 124, 5.5.1989, bls. 16. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 92/30/EBE (Stjtið. EB L 110, 28.4.1992, bls. 52).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 386, 30.12.1989, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 95/26/EB (Stjtið. EB L 168, 18.7.1995, bls. 7).

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 386, 30.12.1989, bls. 14. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 98/33/EB.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 110, 28.4.1992, bls. 52.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 29, 5.2.1993, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með aðildarlögunum frá 1994.

- 6) Samræming þessi þarf að vera eins viðtæk og unnt er og ná til allra stofnana sem stunda þá starfsemi að veita viðtöku fé frá almenningi til endurgreiðslu, hvort heldur um er að ræða innlán eða önnur innlánsform, svo sem með útgáfu markaðsskuldabréfa og annarra sambærilegra verðbréfa og með lánveitingu fyrir eigin reikning. Gera verður sérstakar undantekningar vegna lánastofnana sem þessi tilskipun nær ekki til. Ákvæði þessarar tilskipunar eiga ekki að koma í veg fyrir beitingu laga í einstökum ríkjum sem kveða á um sérstakar viðbótarleyfisveitingar er heimila lánastofnunum að stunda sérstaka starfsemi eða taka að sér sérstök verkefni.
- 7) Markmiðið hefur verið að ná aðeins fram nauðsynlegri og nægilegri lágmarkssamræmingu til að tryggja gagnkvæma viðurkenningu á leyfum og varúðareftirlitsfyrirkomulagi, sem gerir það að verkum að nóg er að gefa út eitt leyfi sem er viðurkennt í öllu bandalaginu og beitingu meginreglunnar um varúðareftirlit heima- aðildarríkis. Því ber aðeins að líta á kröfuna um að leggja skuli fram lýsingu á fyrirhugaðri starfsemi sem lið í því að gera lögbærum yfirvöldum kleift að taka ákvörðun á grundvelli hlutlægra viðmiðana. Þó má viðhafa ákveðinn sveigjanleika varðandi skilyrði um lögákveðið rekstrarform lánastofnana og lögverndun bankaheita.
- 8) Nauðsynlegt er að gera sambærilegar fjárhagskröfur til lánastofnana til að tryggja svipað öryggi sparifjäreigenda svo og til að tryggja sanngjörn samkeppnisskilyrði sambærilegra lánastofnana. Þar til frekari samræming hefur átt sér stað skal kveða á um viðeigandi samsetningarhlutföll sem gera það kleift, innan ramma samvinnu stjórnvalda í einstökum ríkjum, að fylgjast með stöðu sambærilegra tegunda lánastofnana eftir stöðluðum aðferðum. Þessi málsmæðferð ætti smám saman að auðvelda síaukna samhæfingu aðferða og reiknistuðla sem aðildarríkin koma á og beita. Samt sem áður er nauðsynlegt að gera greinarmun á reiknistuðlum sem eiga að tryggja trausta stjórnun lánastofnana og stuðlum er varða stefnu í efnahags- og peningamálum.
- 9) Í meginreglunum um gagnkvæma viðurkenningu og eftirlit heimaaðildarríkis er gengið út frá því að lögbær yfirvöld aðildarríkjanna veiti ekki eða afturkalli leyfi þegar til að mynda efni starfsáætlana, landfræðileg staðsetning eða starfsemi sem fer fram þá stundina bendir ótvírætt til þess að lánastofnun hafi valið réttarkerfi tiltekins aðildarríkis til að komast hjá strangari ákvæðum sem gilda í aðildarríkinu þar sem hún hefur í hyggju að reka eða rekur nú þegar stærstan hluta starfsemi sinnar. Lánastofnun sem er lögpersóna verður að hafa leyfi í aðildarríkinu þar sem hún er með skráða skrifstofu. Lánastofnun sem er ekki lögpersóna verður að hafa aðalskrifstofu sína í aðildarríkinu þar sem hún hefur fengið leyfi. Að auki verða aðildarríkin að krefjast þess að aðalskrifstofa lánastofnunar sé alltaf í heimaaðildarríkinu og starfi þar í raun og veru.
- 10) Lögbær yfirvöld ættu ekki að veita lánastofnun leyfi, eða viðhalda leyfi hennar, ef nán tengsl milli þessarar stofnunar og annarra einstaklinga eða lögpersóna geta hindrað yfirvöldin í að sinna eftirlitshlutverki sínu sem skyldi. Lánastofnanir sem hafa þegar hlotið leyfi verða einnig að fullnægja skilyrðum lögbærra yfirvalda að þessu leyti. Skilgreiningin á hugtakinu „nán tengsl“, sem sett er fram í þessari tilskipun, byggir á lágmarksviðmiðunum. Ekkert er því til fyrirstöðu að aðildarríkin geti notað hana við aðrar aðstæður en þær sem skilgreiningin gerir ráð fyrir. Það eitt að hafa eignast verulegan hluta af fjármagni fyrirtækis leiðir ekki til viðskiptahagsmuna í skilningi þessarar tilskipunar, ef einungis hefur verið stofnað til eignaraðildarinnar sem tímabundinnar fjárfestingar sem dugir ekki til að hafa áhrif á uppbyggingu eða fjármálastefnu fyrirtækisins.
- 11) Þegar því er haldið fram að eftirlitsyfirvöld hafi gegnt eftirlitshlutverki sínu á fullnægjandi hátt er átt við eftirlit á samstæðugrundvelli, sem verður að hafa með lánastofnun, enda sé kveðið á um slíkt í lögum bandalagsins. Þegar svo ber undir verða yfirvöldin, sem sótt er um leyfi til, að vera fær um að benda á yfirvöld sem eru bær til að hafa eftirlit á samstæðugrundvelli með þeirri lánastofnun.
- 12) Heimaaðildarríkið getur einnig sett strangari reglur en þær sem mælt er fyrir um í fyrstu undirgrein 1. mgr. og í 2. mgr. 5. gr., og í 7., 16., 30., 51. og 65. gr. um stofnanir sem fengið hafa leyfi frá lögbærum yfirvöldum þess.
- 13) Afnáam kröfunnar um leyfi fyrir útibú lánastofnana í bandalagslöndunum gerir það nauðsynlegt að stofnframlag verði felld niður.
- 14) Aðferðin sem valin hefur verið gerir lánastofnunum, sem leyfi hafa í sínu heimaaðildarríki, kleift, í krafti gagnkvæmrar viðurkenningar, að stunda alls staðar innan bandalagsins einhverja eða alla þá starfsemi sem talin er upp í I. viðauka með því að stofna útibú eða veita þjónustu. Starfsemi sem ekki er talin upp í viðaukanum heyrir undir almenn ákvæði sáttmálans um staðfesturétt og rétt til að veita þjónustu.

- 15) Þó er rétt að gagnkvæm viðurkenning nái til þeirrar starfsemi sem talin er upp í I. viðauka þegar hún er rekin af fjármálastofnunum sem eru dótturfyrirtæki lánastofnana með því skilyrði að dótturfyrirtækið heyri undir eftirlit á samstæðugrundvelli sem móðurfyrirtæki þess lýtur og uppfylli ákveðin ströng skilyrði.
- 16) Gistiaðildarríkið getur, í tengslum við staðfesturétt og rétt til að veita þjónustu, krafist þess að stofnanir sem ekki hafa leyfi sem lánastofnanir í heimaaðildarríkjum sínum fullnægi tilteknum ákvæðum í innlendum lögum eða reglum að því er varðar starfsemi sem er ekki talin upp í I. viðauka, að því tilskildu að slík ákvæði séu annars vegar í samræmi við löggjöf bandalagsins og þeim ætlað að vernda hagsmuni almennings og hins vegar að þessar stofnanir eða starfsemi þeirra heyri ekki undir sambærileg lög eða reglur í heimaaðildarríkjum þeirra.
- 17) Aðildarríkin verða að tryggja að ekkert sé í vegi fyrir því að stunda starfsemi, sem nýtur gagnkvæmrar viðurkenningar, á sama hátt og í heimaaðildarríkinu, að því tilskildu að hún brjóti ekki gegn lagaákvæðum sem sett eru til verndar almennings í gistiaðildarríkinu.
- 18) Nauðsynleg tengsl eru milli markmiðs þessarar tilskipunar og afnáms hafta á fjármagnsflutningum sem komið er á með annarri löggjöf bandalagsins. Ljóst er að ráðstafanir varðandi frjálsari bankaþjónustu verða að vera í samræmi við ráðstafanir sem gerðar eru til að auðvelda fjármagnsflutninga.
- 19) Reglur um útibú lánastofnana sem hafa aðalskrifstofu sína í löndum utan bandalagsins skulu vera hliðstæðar í öllum aðildarríkjum. Mikilvægt er að kveða nú þegar svo á um að slíkar reglur megi ekki vera hagstæðari en þær sem gilda um útibú stofnana frá öðrum aðildarríkjum. Það skal tilgreint sérstaklega að bandalagið geti gert samninga við þriðju lönd sem gera ráð fyrir beitingu reglna sem veita slíkum útibúum sömu réttindi á yferráðasvæðum þeirra í samræmi við regluna um gagnkvæmni. Útibú lánastofnana, sem hafa fengið leyfi í þriðju löndum, njóta ekki réttar til að veita þjónustu samkvæmt annarri málsgrein 49. gr. sáttmálans eða staðfesturéttar í öðrum aðildarríkjum en þeim þar sem þau hafa staðfestu. Beiðnir fyrirtækja sem heyra undir löggjöf þriðju landa um leyfi fyrir dótturfyrirtæki eða öflun eignarhluta skal meðhöndla samkvæmt málsmæðferð sem hefur að markmiði að tryggja að fjárfestingarfyrirtæki innan bandalagsins njóti á gagnkvæmnisgrundvelli samsvarandi kjara í viðkomandi þriðju löndum.
- 20) Leyfi sem lögbær yfirvöld veita lánastofnunum samkvæmt þessari tilskipun gilda alls staðar í bandalaginu en ekki aðeins í einstökum aðildarríkjum. Því hafa gildandi ákvæði um gagnkvæmni ekki nein áhrif. Því er þörf á sveigjanlegri málsmæðferð svo unnt sé að meta gagnkvæmni innan bandalagsins. Markmið þessarar málsmæðferðar er ekki að loka fjármálamörkuðum bandalagsins heldur fremur, þar sem bandalagið hefur í hyggju að halda fjármálamörkuðum sínum opnum fyrir allan heiminn, að auka enn frekar frjálsræði á öllum mörkuðum í þriðju löndum. Í því skyni er í þessari tilskipun kveðið á um málsmæðferð vegna samninga við þriðju lönd eða, og ef ekki er annarra kosta völ, um aðgerðir sem hugsanlega hafa í för með sér að hætt verði að taka við nýjum leyfisumsóknum og veiting nýrra leyfa verði takmörkuð.
- 21) Komast ber að gagnkvæmu samkomulagi milli bandalagsins og þriðju landa með það í huga að koma á hagkvæmu eftirliti á samstæðugrundvelli á eins stóru landsvæði og mögulegt er.
- 22) Ábyrgðin á eftirliti með því að fjárhagsstaða lánastofnunar sé traust og þá einkum gjaldhæfi hennar hvílir á lögbærum yfirvöldum heimaaðildarríkisins. Lögbær yfirvöld í gistiaðildarríkinu halda áfram að bera ábyrgð á eftirliti með lausafjárstöðu og peningamálafestnu. Eftirlit með markaðsáhættu verður að fara fram í náinni samvinnu milli lögbærra yfirvalda í heima- og gistiaðildarríki.
- 23) Ekki þarf aðeins lagareglur heldur einnig náð og reglulegt samstarf lögbærra yfirvalda aðildarríkjanna til að hinn innri bankamarkaður geti starfað svo vel sé. Tengihópurinn sem eftirlitsyfirvöld bankanna hafa stofnað er æskilegasti vettvangurinn til umfjöllunar um vandamál varðandi einstakar lánastofnanir. Sá hópur er rétti vettvangurinn til að skiptast á upplýsingum svo sem kveðið er á um í 28. gr.
- 24) Þessi gagnkvæmu upplýsingaskipti koma á engan hátt í stað þess tvíhliða samstarfs sem komið var á með 28. gr. Lögbær yfirvöld í gistiaðildarríki geta, án þess að rýra valdsvið sitt, annaðhvort að eigin frumkvæði, ef mikið liggur við, eða að frumkvæði lögbærra yfirvalda í heimaaðildarríki, haldið áfram að hafa eftirlit með því að starfsemi lánastofnunar sem stofnuð hefur verið á yferráðasvæði þeirra sé í samræmi við lög þar að lútandi og reglur um trausta stjórnun og bókhald og fullnægjandi innra eftirlit.
- 25) Rétt er að gera ráð fyrir þeim möguleika að skipst sé á upplýsingum milli lögbærra yfirvalda og yfirvalda eða stofnana sem í krafti stöðu sinnar stuðla að því að auka

- stöðugleika fjármálakerfisins. Til að vernda þá leynd sem hvílir yfir upplýsingunum verður að gæta þess að fjöldi viðtakenda sé mjög takmarkaður.
- 26) Tiltekið athæfi, svo sem svik eða innherjaviðskipti, getur haft áhrif á stöðugleika fjármálakerfisins og hve heilsteypt það er, jafnvel þegar það snertir aðrar stofnanir en lánastofnanir.
- 27) Nauðsynlegt er að tilgreina við hvaða skilyrði slík upplýsingaskipti eru heimiluð.
- 28) Þegar kveðið er á um að einungis megi framsenda upplýsingar með skýlausu samþykki lögbærra yfirvalda, geta þau, þegar svo ber undir, sett það skilyrði fyrir samþykki sínu að farið sé að ströngum fyrir-mælum.
- 29) Einnig ætti að heimila skipti á upplýsingum milli lögbærra yfirvalda annars vegar og seðlabanka og annarra stofnana sem gegna svipuðu hlutverki á sviði peningamála hins vegar og, eftir atvikum, annarra opinberra yfirvalda sem annast eftirlit með greiðslukerfum.
- 30) Með það í huga að auka varúðareftirlit með lánastofnunum og vernda viðskiptavinum slíkra stofnana skal mæla fyrir um að löggiltum endurskoðanda beri skylda til að upplýsa lögbær yfirvöld jafnharðan, í þeim tilvikum sem kveðið er á um í þessari tilskipun, komist hann við störf sín á snoðir um tilteknar staðreyndir sem geta haft alvarlegar afleiðingar fyrir fjárhagsstöðu eða stjórnsýslu og reikningshald lánastofnunar. Með hliðsjón af settu markmiði er æskilegt að aðildarríkin kveði á um að sama skylda gildi í öllum tilvikum þegar endurskoðandi kemst á snoðir um slík málsvæðing við störf sín í fyrirtæki sem hefur nán tengsl við lánastofnun. Skylda endurskoðanda til að upplýsa lögbær yfirvöld við vissar aðstæður um tilteknar staðreyndir og ákvarðanir, sem varða lánastofnanir og þeir hafa komist á snoðir um við störf sín í fyrirtækjum sem eru ekki fjármagnsfyrirtæki, breytir í sjálfu sér ekki eðli starfa þeirra í viðkomandi fyrirtæki né heldur með hvaða hætti þeir inna störf sín af hendi í fyrirtækinu.
- 31) Sameiginlegar grundvallarreglur um eigið fé lánastofnana gegna lykilhlutverki við myndun innri bankamarkaðar því að eigið fé tryggir áframhaldandi starfsemi lánastofnana og verndar sparifé. Slík samþæfing styrkir eftirlit með lánastofnunum og stuðlar að frekari samræmingu í bankamálum.
- 32) Slíkar reglur skulu gilda fyrir allar lánastofnanir sem hafa leyfi innan bandalagsins.
- 33) Eigið fé lánastofnana getur borið tap sem ekki er jafnað með nægilegum hagnaði. Eigið fé er einnig mikilvægur mælikvarði fyrir lögbær yfirvöld, einkum hvað varðar mat á gjaldþoli lánastofnana og í varúðarskyni.
- 34) Lánastofnanir á innri bankamarkaði eru í beinni samkeppni hver við aðra og skilgreiningar og reglur er lúta að eigin fé verða því að vera þær sömu. Ákvörðun viðmiðana um samsetningu eigin fjár má af þessum sökum ekki einvörðungu vera í höndum aðildarríkjanna. Notkun sameiginlegra grundvallarreglna er bandalaginu í hag því að hún kemur í veg fyrir röskun á samkeppni og styrkir bankakerfi bandalagsins.
- 35) Skilgreiningin á eigin fé í þessari tilskipun, kveður á um sem flesta liði og einnig viðmiðunarfjárhæðir, en selur aðildarríkjunum sjálfðæmi um hvort þau taki upp alla liðina eða aðeins hluta þeirra eða heimili lægri viðmiðunarfjárhæðir.
- 36) Í tilskipun þessari eru tilgreind skilyrði þess að tilteknir efnahagsliðir megi teljast til eigin fjár og aðildarríkjum er áfram frjálst að beita strangari ákvæðum.
- 37) Sameiginlegar grundvallarreglur eru í upphafi skilgreindar á mjög almennan hátt til að ná yfir alla efnahagsliði sem teljast til eigin fjár í mismunandi aðildarríkjum.
- 38) Í tilskipun þessari er gerður greinarmunur á þeim liðum sem teljast til upprunalegs eigin fjár annars vegar og þeim sem teljast til viðbótar eigin fjár hins vegar, sökum eðlismunar þeirra.
- 39) Til að sýna fram á að efnahagsliðir, sem mynda viðbótar eigin fé, eru ekki sama eðlis og liðir upprunalegs eigin fjár, skal fjárhæð þeirra fyrirnefndu sem telst eigin fé ekki vera hærri en hið upprunalega eigið fé. Enn fremur má fjárhæð tiltekinna liða viðbótareiginfjár ekki vera hærri en nemur helmingi upprunalegs eigin fjár.
- 40) Opinberum lánastofnunum er ekki heimilt að telja með eigin fé ábyrgðir, sem aðildarríki eða sveitarstjórnir veita þeim, vegna þess að slíkt gæti raskað eðlilegri samkeppni.

- 41) Hvenær sem þess gerist þörf við eftirlit að ákvörðuð sé fjárhæð samlagðs eigin fjár tiltekinna lánastofnana, skulu slíkir útreikningar unnir í samræmi við þessa tilskipun.
- 42) Hin sérstaka reikningsaðferð, sem notuð er til að reikna út eigið fé, gjaldfærnishlutfall og stórar áhættur, verður að taka mið af tilskipun ráðsins 86/635/EBE frá 8. desember 1986 um ársreikninga og samstæðureikninga banka og annarra fjármálastofnana ⁽¹⁾ sem hefur að geyma ákveðnar breytingar á ákvæðum tilskipunar ráðsins 83/349/EBE frá 13. júní 1983, um samstæðureikninga byggð á g-lið 2. mgr. 44. gr. sáttmálans ⁽²⁾.
- 43) Ákvæðin um eigið fé eru hluti af viðtækara átaki á alþjóðavettvangi um samræmingu gildandi reglna hjá helstu ríkjum um eiginfjárkröfur.
- 44) Framkvæmdastjórnin mun semja skýrslu og fara reglulega yfir ákvæðin um eigið fé í þeim tilgangi að herða þau og ná þannig fram aukinni samleitni hvað varðar sameiginlega skilgreiningu á eigin fé. Slík samleitni mun stuðla að samræmingu eigin fjár lánastofnana innan bandalagsins.
- 45) Ákvæðin um eiginfjárlutföll eru afrakstur starfs á vegum ráðgjafarnefndar um bankamál, sem ber ábyrgð á að leggja tillögur fyrir framkvæmdastjórnina um að samræma reiknistuðla í aðildarríkjunum,
- 46) Ákvörðun eiginfjárlutfalls er afgerandi þáttur í eftirliti með bankastofnunum.
- 47) Hlutfall, sem gefur eignum og liðum utan efnahagsreiknings vægi miðað við lánsáhættu, er mjög góður mælikvarði á gjaldhæfi.
- 48) Mótun á sameiginlegum stöðlum fyrir eigið fé er tekur til eigna og liða utan efnahagsreiknings sem háðir eru lánsáhættu er óhjákvæmilegur þáttur í samhæfingu þeirri sem nauðsynleg er til gagnkvæmrar viðurkenningar á eftirlitsaðferðum og um leið til þess að innri bankamarkaðurinn verði að veruleika.
- 49) Ákvæðin um eiginfjárlutfall verða að skoðast í samhengi við aðra gjörninga sem stuðla að samhæfingu eftirlits með lánastofnunum.
- 50) Stofnanir á innri bankamarkaði verða að eiga í beinni samkeppni hver við aðra og upptaka sameiginlegra staðla fyrir gjaldhæfi í formi lágmarkshlutfalls kemur í veg fyrir röskun á samkeppni og styrkir þannig bankakerfi innan bandalagsins.
- 51) Þessi tilskipun gerir ráð fyrir því að mismunandi vægi verði gefið ábyrgðum sem mismunandi fjármálastofnanir gefa út. Framkvæmdastjórnin tekur að sér að kanna hvort tilskipunin í heild sinni raski verulega samkeppni milli lánastofnana og váttryggingafélaga og í framhaldi af því hvort hliðarráðstafana sé þörf.
- 52) Í III. viðauka er kveðið á um meðferð liða utan efnahagsreiknings við útreikning á eiginfjárkröfum lánastofnana. Til að innri markaðurinn geti starfað snurðulaust, og ekki sist til að tryggja jöfn samkeppniskilyrði, ber aðildarríkjunum skylda til að sjá til þess að lögbær yfirvöld þeirra meti samninga um samningsbundna skuldajöfnun með einsleitum hætti. III. viðauki er í samræmi við þá vinnu sem fram hefur farið á alþjóðavettvangi meðal bankaeftirlitsyfirvalda og miðar að því að þessi yfirvöld viðurkenni tvíhliða samninga um skuldajöfnun, einkum möguleikann á að reikna út eiginfjárkröfur vegna tiltekinna viðskipta á grundvelli nettófjárhæðar fremur en brúttófjárhæðar, að því tilskildu að lagalega bindandi samningar séu fyrir hendi sem tryggja að lánsáhættan sé bundin við nettófjárhæðina. Að því er varðar lánastofnanir sem starfa á alþjóðavettvangi og hópa lánastofnana í fjölda þriðju landa, sem keppa við lánastofnanir í bandalaginu, hafa reglur, sem samþykktar eru á alþjóðavettvangi, í för með sér nákvæmara eftirlit með afleiddum skjölum sem verslað er með utan verðbréfamarkaða. Nákvæmara eftirlit hefur í för með sér hæfilegri skyldubundna eiginfjártryggingu þar sem tekið er tillit til áhættuminnkandi áhrifa greiðslujöfnunarsamninga, sem eftirlitsyfirvöld viðurkenna, að því er varðar hugsanlega lánsáhættu í framtíðinni. Greiðslujöfnun afleiddra skjala, sem verslað er með utan verðbréfamarkaða, á greiðslujöfnunarstöðum, sem gegna hlutverki helsta mótaðila, gegnir mikilvægu hlutverki í tilteknum aðildarríkjum. Rétt er að viðurkenna kosti slíkrar greiðslujöfnunar með tilliti til lækkunar lánsáhættu og kerfisáhættu við varfærnismeðferð

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 372, 31.12.1986, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 193, 18.7.1983, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 90/605/EBE (Stjtið. EB L 317, 16.11.1990, bls. 60).

lánsáhættu. Nauðsynlegt er að núverandi og hugsanleg framtíðarlánsáhætta, sem stafar af greiðslujöfnuðum samningum um afleidd skjöl sem verslað er með utan verðbréfamarkaða, sé að fullu tryggð og að hættan á að greiðslujöfnunarstöðin safni upp áhættu, umfram markaðsvirði tilkynnta veðsins, sé útilokuð svo að hægt sé að láta greiðslujöfnuð afleidd skjöl, sem verslað er með utan verðbréfamarkaða, fá sömu varfærnismeðferð, á tilteknum aðlögunartíma, og framvirka samninga sem verslað er með á verðbréfamarkaði. Lögbær yfirvöld skulu vera samþykkt kröfum um upphaflegt tryggingarfé og síðari kröfum um tryggingarfé og um áreiðanleika og umfang verndarinnar sem felst í þeirri tryggingu sem er sett. Að því er varðar lánastofnanir, sem eru skráðar í aðildarríkjunum, skapar III. viðauki samsvarandi möguleika á því að lögbær yfirvöld viðurkenni tvíhliða skuldajöfnun og þannig skapa þeim jöfn samkeppnisskilyrði. Reglurnar eru bæði samstilltar og til þess fallnar að styrkja enn frekar varúðareftirlit með lánastofnunum. Lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum skulu sjá til þess að útreikningur á því sem leggst ofan á byggist á raunverulegum fjárhæðum en ekki á fjárhæðum að nafninu til.

- 53) Lágmarkshlutfall það, sem tilskipun þessi gerir ráð fyrir, styrkir eiginfjárstöðu lánastofnana í bandalaginu. Í framhaldi af könnun á gildandi eiginfjárkröfum í ársbyrjun 1988 hefur verið tekið upp 8% hlutfall.
- 54) Samhæfa ber meginreglurnar um eftirlit með stórum áhættum lánastofnana. Þó ættu aðildarríkin að geta samþykkt strangari ákvæði en kveðið er á um í þessari tilskipun.
- 55) Eftirlit með áhættum lánastofnunar er óaðskiljanlegur hluti eftirlits. Sé fyrirgreiðsla veitt í miklum mæli til eins viðskiptamanns eða hóps innbyrðis tengdra viðskiptamanna getur það leitt til óviðunandi hættu á tapi. Slík staða er talin draga úr gjaldhæfi lánastofnunarinnar.
- 56) Lánastofnanir á innri bankamarkaði eru í beinni samkeppni hver við aðra og því ættu eftirlitskröfur að vera sambærilegar alls staðar í bandalaginu. Því geta aðildarríkin ekki ákvarðað algerlega að eigin vild þá mælikvarða sem eru notaðir til að meta samþjöppun áhættunnar heldur verða lögbundnar bandalagsreglur að gilda um þau. Samþykkt sameiginlegra reglna þjónar best hagsmunum bandalagsins því hún kemur í veg fyrir ójöfn samkeppnisskilyrði og styrkir bankakerfi bandalagsins.
- 57) Í ákvæðunum um eiginfjárlutfall lánastofnana er skrá yfir margs konar lánsáhættu bankastofnana. Þá skrá ber að nota við skilgreiningu á áhættum í þessari tilskipun.

Þó er að meginreglu til ekki heppilegt að vísa til vægis eða áhættustiga sem kveðið er á um í þeirri tilskipun. Vægi og áhættustig voru fundin út í því skyni að setja fram almenna kröfu um gjaldhæfi lánastofnana til að mæta lánsáhættu. Markmiðið með reglum varðandi stórar áhættur er að takmarka hámarkstap lánastofnunar vegna eins viðskiptamanns eða hóps innbyrðis tengdra viðskiptamanna. Því ber að samþykkja varfærnislega aðferð þar sem meginreglan er sú að allar áhættur skulu reiknaðar út frá nafnvirði, en hvorki stuðst við vægi né áhættustig.

- 58) Ef lánastofnun tekur áhættu vegna eigin móðurfyrirtækis eða annarra dótturfyrirtækja móðurfyrirtækisins er sérstakrar varkárni þörf. Stjórnun á áhættum lánastofnana verður að vera algerlega sjálfstæð, í samræmi við meginreglurnar um trausta bankastjórnun, án tillits til annars en þessara meginreglna. Í ákvæðum þessarar tilskipunar er þess krafist að ef áhrif einstaklings, sem beint eða óbeint á virka eignarhlutdeild í lánastofnun, virðist vera skaðleg traustri og varkárri stjórnun stofnunarinnar skuli lögbær yfirvöld gera viðeigandi ráðstafanir til að binda enda á það ástand. Einnig ber að setja sérstaka staðla í tengslum við stórar áhættur lánastofnunar vegna eigin samstæðu og skulu þessar reglur vera strangari en fyrir aðrar áhættur. Þó gilda strangari reglur ekki ef móðurfyrirtækið er eignarhaldsfélag á fjármálasviði eða lánastofnun eða ef önnur dótturfyrirtæki eru annaðhvort lána- eða fjármálastofnanir eða þjónustufyrirtæki í tengslum við bankastarfsemi, að því tilskildu að öll þessi fyrirtæki heyri undir samstæðueftirlit með lánastofnuninni. Í slíkum tilvikum nægir eftirlit með fyrirtækjasamstæðu á samstæðugrundvelli og því er ekki þörf á að krefjast strangari reglna um takmörkun áhættu. Samkvæmt þessari aðferð eru bankasamstæður einnig hvattar til að skipuleggja starfsemi sína á þann hátt að unnt sé að viðhafa eftirlit á samstæðugrundvelli, sem er æskileg þróun því þannig er hægt að koma við fullkomnara eftirliti.
- 59) Til að eftirlit á samstæðugrundvelli beri árangur verður það að ná til allra bankasamstæðna, einnig þeirra sem heyra undir móðurfyrirtæki sem eru ekki lánastofnanir. Lögbær yfirvöld verða að hafa með höndum nauðsynlega löggæringu til að framkvæma slíkt eftirlit.
- 60) Ef um er að ræða samstæður sem annast margs konar starfsemi og heyra undir móðurfyrirtæki sem stjórna að minnsta kosti einni dótturlánastofnun verða lögbær yfirvöld að hafa möguleika á að meta fjárhagsstöðu lánastofnunar í slíkri samstæðu. Þar til frekari

samræming fer fram er aðildarríkjunum heimilt að mæla fyrir um viðeigandi samstæðureikningsaðferðir til að ná fram markmiði þessarar tilskipunar. Lögbær yfirvöld verða að minnsta kosti að hafa tök á að afla sér nauðsynlegra upplýsinga um öll fyrirtæki innan samstæðu til þess að þau geti gegnt hlutverki sínu. Koma þarf á samvinnu milli yfirvalda sem bera ábyrgð á eftirliti með mismunandi fjármálasviðum þegar um er að ræða fyrirtækjasamstæður sem hafa með höndum margs konar fjármálastarfsemi.

61) Enn fremur geta aðildarríkin synjað um eða afturkallað starfsleyfi banka þegar um er að ræða tiltekið samstæðuskipulag sem ekki er talið henta bankastarfsemi, einkum vegna þess að ekki er unnt að hafa fullnægjandi eftirlit með því. Í þessu tilliti hafa lögbær yfirvöld þær heimildir sem um getur í fyrstu undirgrein 1. mgr. 7. gr., 2. mgr. 7. gr., c-lið 1. mgr. 14. gr. og í 16. gr. þessarar tilskipunar til að tryggja trausta og varkára stjórnun lánastofnana.

62) Einnig er aðildarríkjunum heimilt að hafa viðeigandi eftirlit með samstæðum sem eru skipulagðar á annan hátt en um getur í þessari tilskipun. Verði slíkt skipulag almennt ber að rýmka þessa tilskipun svo hún taki til þeirra.

63) Hafa skal eftirlit á samstæðugrundvelli með allri starfsemi sem skilgreind er í I. viðauka. Því skal haft eftirlit á samstæðugrundvelli með öllum fyrirtækjum sem stunda fyrst og fremst slíka starfsemi. Þar af leiðandi ber að rýmka skilgreininguna á fjármálastofnun svo hún taki til þessarar starfsemi.

64) Í tilskipun ráðsins 86/635/EBE og tilskipun ráðsins 83/349/EBE voru settar reglur um samstæðureikninga sem lánastofnanir birta. Því er unnt að skilgreina nánar þær aðferðir sem nota skal við varúðareftirlit á samstæðugrundvelli.

65) Stefna skal að eftirliti með lánastofnunum á samstæðugrundvelli, einkum til að vernda hagsmuni sparifjäreigenda þessara stofnana og til að tryggja stöðugleika fjármálakerfisins.

66) Nánari könnun á vanda tengdum málefnum sem tilskipun þessi og aðrar tilskipanir um viðskipti taka til

um starfsemi lánastofnana krefst samstarfs lögbærra yfirvalda og framkvæmdastjórnarinnar í ráðgjafar-nefndum, einkum ef stefnt er að aukinni samræmingu. Ráðgjafarnefnd lögbærra yfirvalda í aðildarríkjunum um bankamál útilokar ekki annars konar samvinnu milli yfirvalda sem hafa eftirlit með stofnun og rekstri lánastofnana, einkum innan tengihópsins sem stofnaður hefur verið meðal yfirvalda sem annast bankaeftirlit.

67) Af og til kann að vera nauðsynlegt að gera tæknilegar breytingar á reglum þeim, sem fyrir er mælt í tilskipun þessari með hliðsjón af breyttum starfsháttum banka. Framkvæmdastjórnin mun eftir þörfum og að höfðu samráði við bankanefndina gera þær breytingar innan marka þeirra heimilda sem sáttmálinn veitir. Gerðar skulu nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.

68) Ákvæði 1. mgr. 36. gr. þessarar tilskipunar heimila að farið sé með óskiptar skuldarábyrgðir lántakenda lánastofnana sem þar eru, skipulagðar sem samvinnufélög eða sjóðir á sama hátt og liði sem teljast til eigin fjár samkvæmt 7. tölul. 2. mgr. 34. gr. Danska ríkisstjórnin hefur látið í ljós mikinn áhuga á að breyta í hlutafélög þeim fáu veðlánastofnunum sem þar eru skipulagðar sem samvinnufélög eða sjóðir. Til að auðvelda þessa breytingu eða gera hana mögulega ber að veita þessum stofnunum tímabundna undanþágu svo þær geti talið hluta óskiptra skuldarábyrgða með eigin fê. Þessi tímabundna undanþága ætti ekki að hafa áhrif til hins verra á samkeppni milli lánastofnana.

69) 20% vægi á eign lánastofnana í veðlánnum kann að raska innlendum fjármálamarkaði þar sem slíkt lán vega þungt. 10% vægi er í þessum tilvikum tekið upp til bráðabirgða. Markaðsumhverfi, þar sem eignum er breytt í verðbréf (securitisation), er nú í örri þróun. Því er æskilegt að framkvæmdastjórnin kanni, ásamt aðildarríkjunum, hvaða varfærnisreglur gildi um verðbréf, sem eru tryggð með eignum, og leggi fram, fyrir 22. júní 1999, tillögur sem miða að því að aðlaga núgildandi löggjöf í því skyni að skilgreina viðeigandi varfærnisreglur fyrir verðbréf sem eru tryggð með eignum. Lögbær yfirvöld geta heimilað 50% vægi gagnvart eignum sem eru tryggðar með veði í skrifstofuhúsnæði eða fjölnota viðskiptahúsnæði til

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

31. desember 2006. Fasteignin, sem veðið er bundið við, skal háð ströngum matsviðmiðunum og reglulegu endurmati svo að tekið sé tillit til þróunar á fasteignamarkaðinum. Eigendur fasteignarinnar skulu annaðhvort nýta hana sjálfir eða leigja hana út. Þetta 50% vægi gildir ekki um lán til endurbóta á fasteignum.

- 70) Til að tryggja samhæfða beitingu ákvæða um stórar áhættur er aðildarríkjunum heimilt að koma nýjum takmörkunum á í tveimur þrepum. Að því er smærri lánastofnanir varðar er rétt að lengja aðlögunartímabilið því ef farið er að beita 25% reglunni of skyndilega getur það dregið mjög úr útlánastarfsemi þeirra.

- 71) Enn fremur er verið að vinna að samræmingu skilyrða varðandi endurskipulagningu og slit lánastofnana.

- 72) Einnig þarf að samræma það fyrirkomulag sem nauðsynlegt er við eftirlit með lausafjárstöðuáhættu lánastofnana.

- 73) Tilskipun þessi má ekki hafa áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna varðandi frest til að setja innlend lög sem um getur í B-hluta V. viðauka.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

EFNISYFIRLIT

		Bls.
BÁLKUR I	SKILGREININGAR OG GILDISSVIÐ	198
1. gr.	Skilgreiningar	198
2. gr.	Gildissvið	200
3. gr.	Bann við að fyrirtæki, sem eru ekki lánastofnanir, taki við innlánum eða öðru fé frá almenningi til endurgreiðslu	201
II. BÁLKUR	KRÖFUR UM STOFNUN OG STARFSEMI LÁNASTOFNANA	202
4. gr.	Leyfi	202
5. gr.	Stofnfé	202
6. gr.	Stjórn og staðsetning aðalskrifstofu lánastofnana	202
7. gr.	Hluthafar og aðilar	203
8. gr.	Lýsing á starfsemi og skipulag	203
9. gr.	Fjárhagslegar þarfir	203
10. gr.	Synjað um leyfi	203
11. gr.	Framkvæmdastjórninni tilkynnt um veitt leyfi	203
12. gr.	Fyrirfram samráð við lögbær yfirvöld í öðrum aðildarríkjum	203
13. gr.	Útibú lánastofnana með leyfi í öðru aðildarríki	204
14. gr.	Afturköllun leyfis	204
15. gr.	Heiti	204
16. gr.	Virk eignarhlutdeild í lánastofnun	204
17. gr.	Stjórnun og innra eftirlit	205
III. BÁLKUR	ÁKVÆÐI UM STAÐFESTURÉTT OG FRELSI TIL AÐ VEITA ÞJÓNUSTU	205
18. gr.	Lánastofnanir	205
19. gr.	Fjármálastofnanir	205
20. gr.	Staðfesturéttur nýttur	206
21. gr.	Frelsi til að veita þjónustu	207
22. gr.	Vald lögbærra yfirvalda gistiaðildarríkisins	207
IV. BÁLKUR	SAMSKIPTI VIÐ ÞRIÐJU LÖND	208
23. gr.	Tilkynning um dótturfyrirtæki fyrirtækja í þriðju löndum og skilyrði um aðgang að mörkuðum þessara landa	208
24. gr.	Útibú lánastofnana með aðalskrifstofu utan bandalagsins	209
25. gr.	Samstarf við lögbær yfirvöld þriðju landa um eftirlit á samstæðugrundvelli	209
V. BÁLKUR	MEGINREGLUR OG TÆKNILEG VERKFÆRI TIL VARÚDAREFTIRLITS	210
1. kafli	Meginreglur um varúðareftirlit	210
26. gr.	Valdsvið heimaaðildarríkis að því er varðar eftirlit	210
27. gr.	Valdsvið gistiaðildarríkis	210
28. gr.	Samstarf um eftirlit	210

		Bls.
29. gr.	Sannprófun á staðnum þegar um er að ræða útibú stofnuð í öðru aðildarríki	210
30. gr.	Upplýsingaskipti og þagnarskylda	210
31. gr.	Skylda einstaklinga sem bera ábyrgð á lögbundnu eftirliti með ársreikningum og samstæðureikningum	212
32. gr.	Vald lögbærra yfirvalda til að beita viðurlögum	213
33. gr.	Réttur til að áfrýja til dómstóla	213
2. kafli	Tæknileg verkfæri til varúðareftirlits	213
<i>1. þáttur</i>	<i>Eigið fé.....</i>	<i>213</i>
34. gr.	Almennar reglur	213
35. gr.	Aðrir liðir	214
36. gr.	Önnur ákvæði um eigið fé	215
37. gr.	Eiginfjárlútreikningar á samstæðugrundvelli	215
38. gr.	Frádráttarliðir og takmarkanir	216
39. gr.	Sannanir lagðar fyrir lögbær yfirvöld.....	216
<i>2. þáttur</i>	<i>Eiginfjárlutfall.....</i>	<i>216</i>
40. gr.	Almennar reglur	216
41. gr.	Deilistofn: eigið fé	216
42. gr.	Deilistuðull: eignir metnar með tilliti til áhættu og liðir utan efnahagsreiknings	216
43. gr.	Áhættuvægi	217
44. gr.	Vægi krafna fyrir héraðs- eða sveitarstjórnir aðildarríkjanna	219
45. gr.	Annað vægi	219
46. gr.	Stjórnunarstofnanir og fyrirtæki sem ekki eru rekin í hagnaðarskyni	219
47. gr.	Eiginfjárlutfall	219
<i>3. þáttur</i>	<i>Stórar áhættur.....</i>	<i>220</i>
48. gr.	Skýslur gefnar um stórar áhættur	220
49. gr.	Takmarkanir á stórum áhættum	220
50. gr.	Eftirlit með stórum áhættum á samstæðugrundvelli og eftirlit sem ekki byggist á samstæðugrundvelli	222
<i>4. þáttur</i>	<i>Virk eignarhlutdeild utan fjármálasviðs.....</i>	<i>222</i>
51. gr.	Takmarkanir á virkri eignarhlutdeild í fyrirtækjum sem eru ekki fjármagnsfyrirtæki	222
3. kafli	Eftirlit á samstæðugrundvelli	223
52. gr.	Eftirlit með lánastofnunum á samstæðugrundvelli	223
53. gr.	Lögbær yfirvöld sem bera ábyrgð á eftirliti á samstæðugrundvelli	224
54. gr.	Form og umfang samstæðu	225
55. gr.	Upplýsingar sem blönduð eignarhaldsfélög og dótturfyrirtæki þeirra skulu veita	225
56. gr.	Ráðstafanir til að auðvelda eftirlit á samstæðugrundvelli	226
VI. BÁLKUR	RÁÐGJAFARNEFND UM BANKAMÁL	227
57. gr.	Skipan og verkefni ráðgjafarnefndarinnar um bankamál	227
58. gr.	Könnun á skilyrðum fyrir leyfisveitingu	227
59. gr.	Eftirlitshlutföll	227

		Bls.
VII. BÁLKUR	FRAMKVÆMDAVALD	228
60. gr.	Tæknilegar breytingar	228
VIII. BÁLKUR	BRÁÐABIRGÐA- OG LOKAÁKVÆÐI	228
1. kafli	Bráðabirgðaákvæði	228
61. gr.	Bráðabirgðaákvæði varðandi 36. gr.	228
62. gr.	Bráðabirgðaákvæði varðandi 43. gr.	229
63. gr.	Bráðabirgðaákvæði varðandi 47. gr.	230
64. gr.	Bráðabirgðaákvæði varðandi 49. gr.	230
65. gr.	Bráðabirgðaákvæði varðandi 51. gr.	231
2. kafli	Lokaákvæði	231
66. gr.	Upplýsingar framkvæmdastjórnarinnar	231
67. gr.	Niðurfelldar tilskipanir	231
68. gr.	Framkvæmd	231
69. gr.	Viðtakendur	231
I. VIÐAUKI	Skrá yfir starfsemi sem er háð gagnkvæmri viðurkenningu	232
II. VIÐAUKI	Flokkun á liðum utan efnahagsreiknings	233
III. VIÐAUKI	Meðferð liða utan efnahagsreiknings	234
IV. VIÐAUKI	Dæmi um liði utan efnahagsreiknings	238
A-HLUTI V. VIÐAUKA	Niðurfelldar tilskipanir ásamt breytingum á þeim (sem um getur í 67. gr.).....	239
B-HLUTI V. VIÐAUKA	Framkvæmdarfrestur (sem um getur í 67. gr.)	240
VI. VIÐAUKI	Samanburðartafla	241

BÁLKUR I

SKILGREININGAR OG GILDISSVIÐ

*1. gr.***Skilgreiningar**

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „lánastofnun“: fyrirtæki með starfsemi sem felst í að taka á móti innlánnum eða öðru fé frá almenningi til endurgreiðslu og veita lán fyrir eigin reikning.

Til lánastofnana skulu teljast, að því er varðar eftirlit á samstæðugrundvelli, lánastofnanir samkvæmt fyrstu málsgrein og öll einkafyrirtæki og opinber fyrirtæki sem falla undir skilgreininguna í fyrstu málsgrein með leyfi í þriðja landi.

Til lánastofnana skulu teljast, að því er varðar eftirlit með stórum áhættum, lánastofnanir samkvæmt fyrstu málsgrein, þar með talin útibú lánastofnunar í þriðju löndum og öll einkafyrirtæki og opinber fyrirtæki, þar með talin útibú þeirra, sem falla undir skilgreininguna í fyrstu málsgrein með leyfi í þriðju löndum;

2. „leyfi“: hvers kyns skjal gefið út af yfirvöldum er veittir lánastofnun rétt til starfa;
3. „útibú“: starfsstöð sem að lögum er hluti af lánastofnun og annast beint, að öllu leyti eða að hluta, þá starfsemi sem fram fer hjá lánastofnunum. Allar þær starfsstöðvar sem komið hefur verið á fót í einu aðildarríki á vegum lánastofnunar sem hefur aðalskrifstofu sína í öðru aðildarríki ber að telja sem eitt útibú;
4. „lögbær yfirvöld“: innlend yfirvöld sem heimilt er að lögum eða samkvæmt reglugerð að hafa eftirlit með lánastofnunum;
5. „fjármálastofnun“: fyrirtæki sem er ekki lánastofnun og starfar einkum að öflun eignarhluta eða stundar einhverja eða alla þá starfsemi sem um getur í 2. til 12. lið I. viðauka;

6. „heimaaðildarríki“: aðildarríkið þar sem lánastofnun hefur verið veitt leyfi samkvæmt 4. til 11. gr.;

7. „gistiaðildarríki“: það aðildarríki þar sem lánastofnun hefur útibú eða veitir þjónustu;

8. „eftirlit“: sambandið milli móðurfyrirtækis og dótturfyrirtækis, eins og það er skilgreint í 1. gr. tilskipunar 83/349/EBE, eða sams konar samband milli fyrirtækis og einstaklinga eða lögpersóna;

9. „hlutdeild“: að því er varðar eftirlit á samstæðugrundvelli, bein eða óbein eign lánastofnunar sem nemur 20% eða meira af atkvæðisrétti eða fjármagni fyrirtækis;

10. „virk eignarhlutdeild“: bein eða óbein eignarhlutdeild í fyrirtæki sem nemur 10% eða meira af höfuðstól eða atkvæðisrétti, eða annað sem gerir það kleift að hafa veruleg áhrif á stjórnun fyrirtækis;

11. „stofnfé“: fjármagn eins og það er skilgreint í 1. og 2. tölulið 2. mgr. 34. gr.;

12. „móðurfyrirtæki“: móðurfyrirtæki samkvæmt skilgreiningu í 1. og 2. gr. tilskipunar 83/349/EBE;

Til móðurfyrirtækja skulu teljast, að því er varðar eftirlit á samstæðugrundvelli og eftirlit með stórum áhættum, móðurfyrirtæki samkvæmt skilgreiningu 1. mgr. 1. gr. tilskipunar 83/349/EBE og hvert það fyrirtæki sem lögbær yfirvöld telja að hafi raunveruleg yfirráð yfir öðru fyrirtæki;

13. „dótturfyrirtæki“: dótturfyrirtæki samkvæmt skilgreiningu í 1. og 2. gr. tilskipunar 83/349/EBE.

Til dótturfyrirtækja skulu teljast, að því er varðar eftirlit á samstæðugrundvelli og eftirlit með stórum áhættum, dótturfyrirtæki samkvæmt skilgreiningu 1. mgr. 1. gr. tilskipunar 83/349/EBE og hvert það fyrirtæki sem lögbær yfirvöld telja að móðurfyrirtæki

- hafi raunveruleg yfirráð yfir. Einnig ber að líta á öll dótturfélög dótturfélaga sem dótturfélög móðurfélagsins sem er höfuð þessara félaga;
14. „svæði A“: öll aðildarríki og öll önnur lönd sem eru fullgildir aðilar að Efnahags- og framfarastofnuninni (OECD) og þau lönd sem hafa gert sérstaka láncsamninga við Alþjóðagjaldeyrissjóðinn (IMF) í tengslum við hið almenna lántökufyrirkomulag sjóðsins (GAB). Hvert það land sem umbreytir erlendum ríkisskuldum skal útilokað frá „svæði A“ í fimm ár;
15. „svæði B“: öll lönd sem ekki falla undir svæði A;
16. „lánastofnanir á svæði A“: allar lánastofnanir sem viðurkenndar eru í aðildarríkjunum í samræmi við 4. gr., ásamt útibúum þeirra í þriðju löndum, og öll einkafyrirtæki og opinber fyrirtæki sem falla undir skilgreininguna í fyrsta undirlið 1. liðar sem viðurkennd eru í löndum svæðis A, ásamt útibúum þeirra;
17. „lánastofnanir á svæði B“: öll einkafyrirtæki og opinber fyrirtæki sem viðurkennd eru utan svæðis A og falla undir skilgreininguna í fyrsta undirlið 1. liðar, ásamt útibúum innan bandalagsins;
18. „aðrir en bankar“: á við alla lántakendur aðra en lánastofnanir sem falla undir skilgreininguna í 16. og 17. lið, ríkisstjórnir, seðlabanka, héraðs- og sveitarstjórnir, Evrópubandalögin, Fjárfestingarbanka Evrópu og fjölpjódlega þróunarbanka eins og þeir eru skilgreindir í 19. lið;
19. „fjölpjóðlegir þróunarbankar“: Alþjóðabankinn, Alþjóðalánastofnunin, Þróunarbanki Ameríkuríkja, Þróunarbanki Asíu, Þróunarbanki Afríku, Viðreisnarsjóður Evrópuráðsins, Norræni fjárfestingarbankinn, Þróunarbanki Mið-Ameríkuríkja, Endurreisnarsjóður Evrópu, Fjárfestingarsjóður Evrópu og Fjárfestingarlánastofnun Ameríkuríkja;
20. „mikil áhætta“, „miðlungsáhætta“, „miðlungs-/lítil áhætta“ og „lítil áhætta“ í sambandi við liði utan efnahagsreiknings: þeir þættir sem taldir eru upp í 2. mgr. 43. gr. og í II. viðauka.
21. „eignarhaldsfélag á fjármálasviði“: fjármálastofnun þar sem dótturfyrirtækin eru annaðhvort eingöngu eða aðallega lána- eða fjármálastofnanir og að minnsta kosti eitt dótturfyrirtækjanna er lánastofnun;
22. „blandað eignarhaldsfélag“: móðurfyrirtæki sem er ekki eignarhaldsfélag á fjármálasviði eða lánastofnun þar sem að minnsta kosti eitt dótturfyrirtækjanna er lánastofnun;
23. „þjónustufyrirtæki í tengslum við bankastarfsemi“: fyrirtæki sem starfar einkum á sviði eignarhalds og stjórnunar fasteigna, sér um þjónustu í sambandi við gagnavinnslu eða annast aðra sambærilega starfsemi til stuðnings meginstarfsemi einnar eða fleiri lánastofnana;
24. „áhættur“: við beitingu 48., 49. og 50. gr., eignaliðir og liðir utan efnahagsreiknings sem um getur í 43 gr. og í II. og IV. viðauka við hana, án beitingar vægis eða áhættustiga sem þar er kveðið á um. Áhættur sem um getur í framangreindum IV. viðauka skulu reiknaðar út samkvæmt einni af þeim aðferðum sem greint er frá í III. viðauka við þá tilskipun, án beitingar vægis vegna áhættu mótaðila. Alla liði sem eigið fé tekur til að fullu má, með samþykki lögbærra yfirvalda, undanskilja skilgreiningunni á áhættum, að því tilskildu að slíkt eigið fé sé ekki talið með í útreikningnum á eiginfjárlutfalli eða á öðrum eftirlitshlutföllum sem kveðið er á um í þessari tilskipun og öðrum gerðum bandalagsins; ekki telst til áhættu:
- ef um er að ræða gjaldeyrisviðskipti, áhættur sem verða í tengslum við eðlilegt uppgjör næstu 48 klukkustundir eftir greiðslu, eða
 - ef um er að ræða viðskipti vegna kaupa eða sölu á verðbréfum, áhættur sem verða í tengslum við eðlilegt uppgjör á fimm virkum dögum eftir greiðslu verðbréfanna eða afhendingu þeirra, hvort sem verður fyrir;
25. „hópur innbyrðis tengdra viðskiptamanna“:
- tveir eða fleiri einstaklingar eða lögpersónur sem, nema sýnt sé fram á annað, mynda eina áhættu vegna þess að einn þeirra hefur bein eða óbein yfirráð yfir hinum, eða
 - tveir eða fleiri einstaklingar eða lögpersónur þar sem enginn einn hefur yfirráð yfir hinum, eins og skilgreint er í fyrsta undirlið, en eru taldir mynda eina áhættu vegna þess að þeir eru svo fjárhagslega tengdir að líkur eru á að ef einn þeirra lendir í fjárhagserfiðleikum eigi hinn aðilinn eða allir í greiðsluerfiðleikum;

26. „náin tengsl“: þegar tveir eða fleiri einstaklingar eða lögpersónur tengjast í gegnum:

a) viðskiptahagsmunir, hér er átt við eignarhald á minnst 20% atkvæðisréttar eða fjármagns fyrirtækis, beint eða með yfirráðarétti; eða

b) yfirráð, hér er átt við tengsl á milli móður-fyrirtækis og dótturfyrirtækis, í öllum tilvikunum sem vísað er til í 1. og 2. mgr. 1. gr. tilskipunar 83/349/EEB, eða sambærileg tengsl milli einstaklings eða lögpersónu og fyrirtækis; Einnig skal litið á dótturfyrirtæki dótturfyrirtækis sem dótturfyrirtæki móðurfyrirtækis sem er í forsvari fyrir þessi fyrirtæki.

Þegar svo ber undir að tveir eða fleiri einstaklingar eða lögpersónur eru varanlega tengdar sömu persónunni með yfirráðatengslum skal einnig litið á það sem náin tengsl milli aðila;

27. „viðurkennd verðbréfaþing“: verðbréfaþing sem eru viðurkennd af lögbærum yfirvöldum og:

i) starfa reglulega,

ii) fara eftir reglum, sem eru gefnar út eða samþykktar af viðeigandi yfirvöldum í landinu þar sem verðbréfaþingið er skráð, þar sem skilgreind eru rekstrarskilyrði verðbréfaþingsins, skilyrði fyrir aðgangi að því og enn fremur þau skilyrði sem samningur þarf að uppfylla eigi hann að ganga kaupum og sölum á verðbréfaþinginu,

iii) hafa greiðsluöfnunarkerfi sem felur í sér að daglegar kröfur um tryggingarfé vegna samninganna sem um getur í IV. viðauka veiti nægilega vernd að mati lögbærra yfirvalda.

2. gr.

Gildissvið

1. Tilskipun þessi gildir um stofnun og starfsemi lánastofnana. Tilskipunin gildir um allar lánastofnanir.

2. Ákvæði 25. gr. og 52. til 56. gr. skulu einnig gilda um eignarhaldsfélög á fjármálaviði og blönduð eignarhaldsfélög sem hafa aðalstöðvar sínar í bandalaginu.

Í þessari tilskipun teljast stofnanirnar sem eru varanlega undanþegnar samkvæmt 3. mgr. til fjármálastofnana, að því er varðar 25. gr. og 52. til 56. gr., að undanskildum seðlabönkum aðildarríkjanna.

3. Tilskipun þessi gildir ekki um:

— seðlabanka aðildarríkja,

— póstgírastofnanir,

— í Belgíu: „Institut de Réescompte et de Garantie/Herdiscontering- en Waarborginstituut“,

— í Danmörku: „Dansk Eksportfinansieringsfond“, „Danmarks Skibskreditfond“ og „Dansk Landbrugs Realkreditfond“,

— í Þýskalandi: „Kreditanstalt für Wiederaufbau“, fyrirtæki sem samkvæmt „Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz“ (lögum um nýtingu húsnæðis í þágu almennings) eru viðurkennd sem stofnanir er falla undir húsnæðisstefnu ríkisins, enda snúist starfsemi þeirra ekki fyrst og fremst um bankastarfsemi, og fyrirtæki sem eru viðurkennd samkvæmt þessum lögum sem húsnæðisstofnanir í þágu almennings,

— í Grikklandi: „Ελληνική Τράπεζα Βιομηχανικής Αναπτύξεως“, (Elliniki Trapeza Viomichanikis Anaptyxeos), „Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων“ (Tamio Parakatathikon kai Danion) og „Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο“ (Tachidromiko Tamieftirio),

— á Spáni: „Instituto de Crédito Oficial“,

— í Frakklandi: „Caisse des dépôts et consignations“,

— á Írlandi: „credit unions“ (sparisjóðir) og „friendly societies“,

— á Ítalíu: „Cassa di depositi e prestiti“,

— í Hollandi: „Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV“, „NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij“, „NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering“ og „Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV“,

— í Austurríki: fyrirtæki sem eru viðurkennd sem húsnæðisstofnanir í þágu almennings og „Österreichische Kontrollbank AG“,

- í Portúgal: „Caixas Económicas“ sem voru starfræktir 1. janúar 1986, að undanskildum þeim sem hafa ekki verið stofnaðir sem hlutafélög og „Caixa Económica Montepio Geral“;
- í Finnlandi: „Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB“, og „Kera Oy/Kera Ab“;
- í Svíþjóð: „Svenska Skeppshypotekskassan“;
- í Breska konungsríkinu: „National Savings Bank“, „Commonwealth Development Finance Company Ltd“, „Agricultural Mortgage Corporation Ltd“, „Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd“, „Crown Agents for overseas governments and administrations“, „credit unions“ (sparisjóði) og „municipal banks“ (banka sveitarfélaga).

4. Ráðið gerir allar breytingar á listanum í 3. mgr. að tillögu framkvæmdastjórnarinnar, sem ráðfærir sig af þessu tilefni við nefndina sem um getur í 57. gr. (hér á eftir kölluð „ráðgjafarnefnd um bankamál“).

5. Heimilt er að undanþiggja lánastofnanir, sem eru staðsettar innan eins aðildarríkis og eru, þann 15. desember 1977, varanlega tengdar aðalstofnun sem hefur eftirlit með þeim og er stofnsett í þessu sama aðildarríki, skilyrðum þeim er sett eru fram í 1. mgr. 6. gr., 8. og 59. gr. ef innlend lög kveða á um það, eigi síðar en 15. desember 1979, að:

- skuldbindingar aðalstofnunarinnar og stofnana í eignartengslum séu með óskiptri ábyrgð eða skuldbindingar hinna tengdu stofnana séu með öðrum hætti alfarið á ábyrgð aðalstofnunarinnar,
- að allsherjareftirlit sé haft með gjaldhæfi og lausafjárstöðu aðalstofnunarinnar og allra stofnana í eignartengslum á samstæðugrundvelli,
- að framkvæmdastjórn aðalstofnunarinnar hafi rétt til að senda frá sér fyrirmæli til framkvæmdastjórna stofnananna sem eru í eignartengslum við hana.

Lánastofnanir sem starfa staðbundið og eru tengdar aðalstofnun í skilningi fyrsta undirliðar frá og með 15. desember 1977 geta notið góðs af skilyrðum hans ef þær teljast eðlileg viðbót við stofnanakerfi aðalstofnunarinnar.

Hvað varðar lánastofnanir, aðrar en þær sem stofnaðar eru á landsvæðum sem nýlega hafa verið unnin undan sjó, eða sem orðið hafa til vegna klofnings eða samruna eldri stofnana sem heyra undir eða eru ábyrgar gagnvart aðalstofnun, getur ráðið, að fenginni tillögu framkvæmdastjórnarinnar sem af þessu tilefni ráðfærir sig við ráðgjafarnefndina, sett viðbótarreglur til beitingar annars undirliðar, þar með talið afnám á undanþágum þeim sem kveðið er á um í fyrsta undirliði, telji hún að samtenging hinna nýju stofnana, sem hafa hag af ráðstöfunum annars undirliðar, gæti haft skaðleg áhrif á samkeppni. Aukinn meirihluti ræður ákvörðunum ráðsins.

6. Lánastofnun sem tengd er aðalstofnun í sama aðildarríki eins og segir í fyrstu undirgrein 5. mgr. má einnig undanþiggja ákvæðum 5. gr. og einnig 40. til 51. gr. og 65. gr., að því tilskildu og með fyrirvara um beitingu þessara ákvæða gagnvart aðalstofnun, að heildin, aðalstofnunin og tengdar stofnanir, lúti áðurnefndum ákvæðum á samstæðugrundvelli.

Þegar um undanþágu er að ræða skulu 13., 18. og 19. gr., 1.–6. mgr. 20. gr. og 21.–22. gr. ná til heildarinnar, þ.e. aðalstofnunarinnar og tengdra stofnana.

3. gr.

Bann við að fyrirtæki, sem eru ekki lánastofnanir, taki við innlánum eða öðru fé frá almenningi til endurgreiðslu

Aðildarríkin skulu banna einstaklingum eða fyrirtækjum sem eru ekki lánastofnanir að taka við innlánum eða öðru fé frá almenningi til endurgreiðslu. Þetta bann á hvorki við um innlánastarfsemi né móttöku á öðru fé á annan hátt sem endurgreiða skal, af hálfu aðildarríkis eða af héraðs- eða sveitarstjórnunum í aðildarríki, eða af opinberum alþjóðasamtökum sem eitt eða fleiri aðildarríki eru aðilar að, né heldur þegar um er að ræða tilvik sem landslög eða bandalagslög kveða skýrt á um, að því tilskildu að starfsemin lúti reglum og eftirliti sem eru til þess að vernda sparisfjáreigendur og fjárfesta og gilda um þessi tilvik.

II. BÁLKUR

KRÖFUR UM STOFNUN OG STARFSEMI LÁNASTOFNANA

4. gr.

Leyfi

Aðildarríki krefjast þess af lánastofnunum að þær afli sér leyfis áður en þær hefja starfsemi sína. Þau skulu setja skilyrði fyrir veitingu slíkra leyfa með þeim fyrirvörum sem felast í 5. til 9. gr. og tilkynna framkvæmdastjórninni og ráðgjafarnefndinni um bankamál um þau.

5. gr.

Stofnfé

1. Með fyrirvara um önnur almenn skilyrði sem mælt er fyrir um í landslögum skulu lögbær yfirvöld ekki veita leyfi ef lánastofnunin hefur ekki sérgreint eigið fé eða í tilvikum þegar stofnfé er minna en 5 milljónir evra.

Aðildarríki geta heimilað lánastofnunum, sem ekki uppfylla skilyrði um sérgreint eigið fé og voru starfandi 15. desember 1979, að halda áfram starfsemi sinni. Slíkar lánastofnanir er heimilt að undanþiggja skilyrðum fyrstu undirgreinar 1. mgr. 6. gr.

2. Aðildarríkin skulu þó eiga þess kost að veita ákveðnum flokkum lánastofnana leyfi þó að stofnfé sé minna en áskilið er í 1. mgr. Í þeim tilvikum:

a) skal stofnfé ekki vera minna en 1 milljón evra;

b) verða aðildarríkin sem hlut eiga að máli að tilkynna framkvæmdastjórninni ástæðurnar fyrir því að sá kostur var tekinn sem kveðið er á um í þessari málsgrein;

c) skal heitis hverrar lánastofnunar, sem ekki hefur tilskilið lágmarksstofnfé svo sem kveðið er á um í 1. mgr., getið sérstaklega þegar skráin sem um getur í 11. gr. er gefin út;

3. Eigið fé lánastofnunar má ekki vera minna en sem nemur fjárhæð þess stofnfjár sem krafist er þegar leyfi er veitt samkvæmt 1. og 2. mgr.

4. Aðildarríkin geta ákveðið að lánastofnanir með minna eigið fé en áskilið er sem stofnfé í 1. og 2. mgr. og sem þegar eru starfandi 1. janúar 1993 geti haldið áfram starfsemi sinni. Þegar svo er má eigið fé þeirra ekki fara niður fyrir hæstu fjárhæð sem það hefur numið eftir 22. desember 1989.

5. Ef annar einstaklingur eða lögpersóna en fyrri stjórnandi tekur við stjórn lánastofnunar af því tagi sem getið er í 4. mgr. skal eigið fé stofnunarinnar vera að minnsta kosti jafnmikið og stofnféð sem kveðið er á um í 1. og 2. mgr.

6. Við sérstakar aðstæður og með samþykki lögbærra yfirvalda, þegar um er að ræða samruna tveggja eða fleiri lánastofnana er falla undir þann flokk sem um getur í 4. mgr., má eigið fé þeirrar stofnunar sem verður til við samruna ekki vera minna en heildar eigin fé stofnanna á þeim tíma sem samruninn átti sé stað, enda hafi viðeigandi mörkum ekki verið náð samkvæmt 1. og 2. mgr.

7. Ef eigin fé minnkar, í tilvikum, sem um getur í 3., 4. og 6. mgr., geta þó lögbær yfirvöld, ef réttlætanlegt þykir, veitt stofnun hæfilegan frest til úrbóta eða til að hætta allri starfsemi.

6. gr.

Stjórn og staðsetning aðalskrifstofu lánastofnana

1. Lögbær yfirvöld skulu aðeins veita lánastofnun leyfi ef stjórn lánastofnunarinnar er í höndum eigi færri en tveggja einstaklinga.

Að auki skulu hlutaðeigandi yfirvöld ekki veita leyfi ef þessir einstaklingar fullnægja ekki skilyrðum um gott mannorð eða næga reynslu til að sinna þeim störfum er hér um ræðir.

2. Hvert aðildarríki um sig skal krefjast þess:

— að lánastofnanir sem eru lögpersónur, og hafa skráða skrifstofu samkvæmt eigin landslögum, hafi aðalskrifstofu sína og skráða skrifstofu í sama aðildarríki,

— að aðrar lánastofnanir hafi aðalskrifstofu í því aðildarríki sem gaf út leyfi og þar sem starfsemi þeirra fer fram í raun.

7. gr.

Hluthafar og aðilar

1. Lögbær yfirlönd skulu ekki veita lánastofnun leyfi til að hefja starfsemi fyrr en þau hafa fengið upplýsingar um hverjir séu hluthafar eða félagar beint eða óbeint, einstaklingar eða lögpersónur, sem hafa yfir að ráða virkri eignarhlutdeild, svo og hve stóran hlut þeir eiga.

Vegna skilgreiningarinnar á virkri eignarhlutdeild, í tengslum við þessa grein, ber að taka tillit til atkvæðisréttar sem um getur í 7. gr. tilskipunar ráðsins 88/627/EBE ⁽¹⁾.

2. Lögbær yfirlönd skulu synja um leyfi ef þau telja áðurnefnda hluthafa eða aðila ekki hæfa að teknu tilliti til að nauðsynlegt er að tryggja trausta og varkára stjórnun lánastofnana.

3. Ef nánin tengsl eru fyrir hendi milli lánastofnunar og annarra einstaklinga eða lögpersóna skulu lögbær yfirlönd einungis veita leyfi ef sýnt er að þessi tengsl koma ekki í veg fyrir að þau sinni eftirlitshlutverki sínu.

Lögbær yfirlönd skulu jafnframt synja um leyfi ef lög og stjórnsýsluákvæði þriðja lands, sem gilda um einn eða fleiri einstaklinga eða lögpersónu sem fyrirtækið hefur nánin tengsl við, eða vandkvæði tengd framkvæmd þeirra koma í veg fyrir að þau geti sinnt eftirlitshlutverki sínu sem skyldi.

⁽¹⁾ Tilskipun ráðsins 88/627/EBE frá 12. desember 1988 um upplýsingar er birta skal þegar aflað er eða ráðstafað verulegum eignarhlut í félagi sem skráð er á verðbréfaþingi

Lögbær yfirlönd skulu krefjast þess að fjármagnsfyrirtæki veiti þeim nauðsynlegar upplýsingar svo þau geti gengið úr skugga um að jafnan sé farið að skilyrðunum sem um getur í þessari málsgrein.

8. gr.

Lýsing á starfsemi og skipulag

Aðildarríkin skulu einnig setja það skilyrði að umsókn um leyfi fylgi lýsing á starfseminni þar sem fram kemur, meðal annars, hvers konar rekstur er fyrirhugaður og hvernig stofnunin verður skipulögð.

9. gr.

Fjárhagslegar þarfir

Aðildarríkin mega ekki krefjast þess að leyfisumsóknir verði athugaðar með tilliti til efnahagsþarfa markaðarins hverju sinni.

10. gr.

Synjað um leyfi

Tilgreina skal ástæður ef umsókn um leyfi er hafnað og skal tilkynna umsækjanda um slíkt innan sex mánaða frá móttöku umsóknarinnar eða, ef umsókn reynist ófullkomin, innan sex mánaða frá þeim degi er umsækjandi sendir upplýsingar sem nauðsynlegar eru vegna ákvörðunarstöðunnar. Ákvörðun skal þó ávallt tekin eigi síðar en innan 12 mánaða frá móttöku umsóknar.

11. gr.

Framkvæmdastjórninni tilkynnt um veitt leyfi

Tilkynna skal framkvæmdastjórninni um öll veitt leyfi. Sérhver lánastofnun er skráð á lista sem framkvæmdastjórninni ber að endurnýja reglulega og birta í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

12. gr.

Fyrirfram samráð við lögbær yfirlönd í öðrum aðildarríkjum

Hafa ber samráð fyrirfram við lögbær yfirlönd í hinu aðildarríkinu sem í hlut á um veitingu leyfis til lánastofnunar sem er:

— dótturfyrirtæki lánastofnunar með leyfi í öðru aðildarríki, eða

15. gr.

— dótturfyrirtæki móðurfyrirtækis lánastofnunar sem hefur leyfi í öðru aðildarríki, eða

— undir eftirliti sömu einstaklinga eða lögpersóna og stjórna lánastofnun sem leyfi hefur í öðru aðildarríki.

13. gr.

Útibú lánastofnana með leyfi í öðru aðildarríki

Gistiaðildarríki er ekki lengur heimilt að krefjast leyfis eða stofnframlags fyrir útibú lánastofnana sem hafa hlotið leyfi í öðrum aðildarríkjum. Stofnun slíkra útibúa skal fara fram og eftirliti með þeim komið á svo sem sagt er fyrir um í 17. gr., 1. til 6. mgr. 20. gr., 22. gr. og 26. gr.

14. gr.

Afturköllun leyfis

1. Lögbærum yfirvöldum er því aðeins heimilt að afturkalla leyfi, sem veitt hefur verið lánastofnun, ef slík stofnun:

- a) nýtir ekki leyfið innan 12 mánaða, afsalar sér skýlaust leyfinu eða hættir starfsemi í meira en sex mánuði, hafi hlutaðeigandi aðildarríki ekki gert ráð fyrir að leyfi falli úr gildi í slíkum tilvikum;
- b) hefur fengið leyfi á grundvelli falsaðra yfirlýsinga eða á annan óeðlilegan hátt;
- c) uppfyllir ekki lengur þau skilyrði sem leyfisveitingin er háð;
- d) á ekki lengur nægilegt eigið fé eða er ekki lengur treystandi til að standa við skuldbindingar sínar gagnvart lánardrottnum og sérstaklega ef stofnunin tryggir ekki lengur öryggi þess fjár sem henni er treyst fyrir;
- e) fellur undir annað ákvæði í landslögum sem kveður á um afturköllun leyfis.

2. Tilgreina verður ástæður að baki afturköllun leyfis og hlutaðeigandi aðilum tilkynnt um slíkt. Tilkynna skal framkvæmdastjórninni um öll veitt leyfi.

Heiti

Lánastofnunum sem þessi tilskipun tekur til er heimilt, án tillits til lagaákvæða um heitin „banki“, „sparisjóður“ og önnur bankaheiti sem fyrir hendi eru í gistiaðildarríkinu, að nota á öllu yfirráðasvæði bandalagsins sömu heiti og notuð eru í aðildarríkjum þar sem aðalskrifstofa þeirra er. Stafir af því hætta á ruglingi, er gistiaðildarríki heimilt að krefjast einhvers konar auðkennandi viðauka við nafnið til frekari skýringar.

16. gr.

Virg eignarhlutdeild í lánastofnun

1. Aðildarríkin skulu gera einstaklingum eða lögpersónum, sem hyggjast, beint eða óbeint, öðlast virka eignarhlutdeild í lánastofnun, að tilkynna það fyrst lögbærum yfirvöldum og greina þeim frá hve stóran hlut þeir hafa hug á að eignast. Viðkomandi verður einnig að tilkynna lögbærum yfirvöldum ef hann hyggst auka við virka eignarhlutdeild sína það mikið að hans hlutur af atkvæðum og fjármagni nemi 20%, 33% eða 50% eða svo miklu fé að lánastofnunin yrði talin dótturfyrirtæki hans.

Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. skulu lögbær yfirvöld hafa þrjá mánuði hið mesta, frá degi þeim er tilkynning berst, eins og kveðið er á um í fyrstu undirgrein, til að andmæla fyrirætlan þessari, ef þau telja viðkomandi ekki hæfan til að veita lánastofnuninni trausta og varkára stjórnun með hliðsjón af skilyrðum sem sett eru um öryggi og hæfni framkvæmdastjórnar lánastofnunar. Ef þau andmæla ekki hlutaukningunni sem um getur í fyrstu undirgrein geta þau ákveðið hvenær henni skuli í síðasta lagi hafa verið hrint í framkvæmd.

2. Ef sá er aflar eignarhluta svo sem um getur í 1. mgr. er lánastofnun með leyfi í öðru aðildarríki eða móðurfyrirtæki lánastofnunar sem hefur leyfi í öðru aðildarríki, eða einstaklingur eða lögpersóna sem ræður yfir lánastofnun með leyfi í öðru aðildarríki og ef stofnunin sem þessi aðili hyggst öðlast eignarhlut í yrði dótturfyrirtæki, eða undir hans stjórn vegna hlutakaupanna, verður mat á kaupunum að vera háð undanfarandi samráði svo sem áskilið er í 12. gr.

3. Aðildarríkin skulu krefjast þess af einstaklingi eða lögpersónu sem hyggst ráðstafa, beint eða óbeint, virkri eignarhlutdeild í lánastofnun að sá aðili tilkynni það áður lögbærum yfirvöldum, og skýri þeim frá hve stórum hluta í

fyrirtækinu hann hyggist ráða yfir. Hlutaðeigandi skal einnig tilkynna lögbærum yfirvöldum ef hann hyggst minnka virka eignarhlutdeild sína svo að atkvæða- eða fjármagnshlutfall hans færi niður fyrir 20%, 33%, 50% eða svo mikið að lánastofnunin hætti að vera dótturfyrirtæki hans.

4. Þegar lánastofnanir fá vitneskju um öflun og ráðstöfun á eignarhlutum í höfuðstól þeirra sem veldur því að eignarhlutar fara yfir eða undir mörkin sem tilgreind eru í 1. og 3. mgr. skulu þær þegar tilkynna lögbærum yfirvöldum þar um.

Einnig skulu þær að minnsta kosti einu sinni á ári tilkynna þeim nöfn þeirra hluthafa og aðila sem eiga virka eignarhlutdeild og upphæð þessa hlutfjár svo sem gefið er upp t.d. á aðalfundum hluthafa eða vegna reglna sem settar eru um skráningu hlutabréfa á verðbréfaþingum.

5. Aðildarríkin skulu krefjast þess að þegar áhrif þeirra aðila sem um getur í 1. mgr. eru líkleg til að hafa slæm áhrif á trausta og varkára stjórnun stofnunar skuli lögbær yfirvöld grípa til viðeigandi ráðstafana til að binda enda á það

ástand. Slíkar ráðstafanir geta t.d. verið lögbann, refsiaðgerðir gagnvart stjórnendum og forstöðumönnum, eða svipting atkvæðisréttar sem fylgir hlutabréfum hluthafa og aðila sem um ræðir.

Svipaðar ráðstafanir skulu gilda gagnvart einstaklingum og lögpersónum sem ekki standa við þá skuldbindingu að veita upplýsingar fyrirfram, svo sem kveðið er á um í 1. mgr. Ef eignarhlutar er aflað þrátt fyrir andstöðu lögbærra yfirvalda, skulu aðildarríkin, óháð öðrum refsiaðgerðum sem gripið er til, sjá svo um að því sé frestað að viðkomandi fái að neyta atkvæðisréttar síns eða að greidd atkvæði séu ógild eða hægt sé að ógilda þau.

6. Vegna skilgreiningarinnar á virkri eignarhlutdeild og annars konar eignarhlutum sem um getur í þessari grein, ber að taka tillit til atkvæðisréttar sem um getur í 7. gr. tilskipunar 88/627/EEB.

17. gr.

Stjórnun og innra eftirlit

Lögbær yfirvöld í heimaaðildarríkinu skulu krefjast þess að sérhver lánastofnun hafi traust stjórnunar- og bókhaldsfyrirkomulag og fullnægjandi innra eftirlitskerfi.

III. BÁLKUR

ÁKVÆÐI UM STAÐFESTURÉTT OG FRELSI TIL AÐ VEITA ÞJÓNUSTU

18. gr.

Lánastofnanir

Aðildarríkin skulu sjá til þess að stunda megi þá starfsemi sem talin er upp í I. viðauka á yfirráðasvæðum þeirra í samræmi við 1. til 6. mgr. 20. gr., 1. og 2. mgr. 21. gr. og 22. gr., hvort sem um er að ræða stofnun útibús eða þjónustustarfsemi á vegum lánastofnunar sem hefur leyfi frá lögbærum yfirvöldum í öðru aðildarríki og er undir eftirliti þeirra í samræmi við þessa tilskipun svo fremi leyfið nái til þessarar starfsemi.

19. gr.

Fjármálastofnanir

Aðildarríkin skulu einnig sjá til þess að stunda megi þá starfsemi sem talin er upp í I. viðauka á yfirráðasvæðum þeirra í samræmi við 1. til 6. mgr. 20. gr., 1. og 2. mgr. 21. gr. og 22. gr., hvort sem um er að ræða stofnun útibús eða þjónustustarfsemi á vegum fjármálastofnunar í öðru aðildarríki, hvort sem það er dótturfyrirtæki lánastofnunar eða sameiginlegt dótturfyrirtæki tveggja eða fleiri lánastofnana sem leyfist samkvæmt stofnsamþykktum að halda uppi þessari starfsemi og sem uppfyllir öll eftirfarandi skilyrði:

— móðurfyrirtækið eða fyrirtækin verða að hafa leyfi sem lánastofnanir í aðildarríkinu samkvæmt þeim lögum sem dótturfyrirtækið lýtur,

— starfsemin sem um er að ræða verður að fara fram á yfirráðasvæði þess sama aðildarríkis,

— móðurfyrirtækið eða fyrirtækin verða að eiga 90% eða meira af atkvæðisrétti sem fylgir hlutum í höfuðstól dótturfyrirtækisins,

— móðurfyrirtækið eða fyrirtækin verða að uppfylla skilyrði lögbærra yfirvalda um varkára stjórn dótturfyrirtækisins og verða að hafa lýst því yfir með samþykki yfirvalda hlutaðeigandi heimaaðildarríkis að þau beri óskipta ábyrgð á skuldbindingum þeim sem dótturfyrirtækið tekur á sig,

— dótturfyrirtækið verður raunverulega að heyra undir eftirlit á samstæðugrundvelli sem móðurfyrirtæki þess eða sérhvert móðurfyrirtæki þess lýtur, einkum hvað varðar umrædda starfsemi samkvæmt 52. til 56. gr. og þá einkum hvað snertir útreikninga á eiginfjárlutfalli, stórar áhættur og takmörkun hlutabréfa svo sem gert er ráð fyrir í 51. gr. þessarar tilskipunar.

Lögbær yfirvöld í heimaaðildarríkinu verða að sannreyna að þessum skilyrðum hafi verið fullnægt og þau verða að sjá dótturfyrirtækinu fyrir vottorði þar að lútandi sem verður að fylgja tilkynningunni sem vísað er til í 1. til 6. mgr. 20. gr. og 1. og 2. mgr. 21. gr.

Lögbær yfirvöld heimaaðildarríkisins skulu tryggja eftirlit með útibúinu samkvæmt 5. gr. (3), 16., 17., 26., 28., 29., 30. og 32. gr.

Ákvæðin sem um ræðir í þessari málsgrein eiga, að breyttu breytanda, við um dótturfyrirtæki eftir því sem við getur átt. Einkum ber að skilja orðið „lánastofnun“ sem „fjármálastofnun sem uppfyllir skilyrðin sem sett eru í 19. gr.“ og orðið „leyfi“ sem „stofnsamþykktir“.

Önnur undirgrein 3. mgr. 20. gr. orðist svo:

„Lögbær yfirvöld í heimaaðildarríkinu skulu einnig tilkynna hve mikið eigið fé dótturstofnunarinnar er og samanlagt eiginfjárlutfall lánastofnunarinnar sem er móðurfyrirtæki hennar“.

Ef fjármálastofnun, sem fellur undir þessa grein, uppfyllir ekki lengur skilyrðin sem sett eru skal heimaaðildarríkið skýra lögbærum yfirvöldum gístiaðildarríkisins frá því og starfsemin sem fram fer í stofnuninni í gístiaðildarríkinu lúta þeirri löggjöf sem gildir í gístiaðildarríkinu.

20. gr.

Staðfesturéttur nýttur

1. Lánastofnun sem æskir að stofna útibú á yfirráðasvæði annars aðildarríkis skal tilkynna það lögbærum yfirvöldum í heimaaðildarríki sínu.

2. Aðildarríkið skal krefja sérhverja lánastofnun sem æskir að stofna útibú í öðru aðildarríki um eftirfarandi upplýsingar með tilkynningunni sem um getur í 1. mgr.:

a) á yfirráðasvæði hvaða aðildarríkis hún hyggst stofna útibú;

b) áætlun um fyrirhugaða starfsemi þar sem meðal annars komi fram hvers konar starfsemi er höfð í huga og hvernig útibúið verður uppbyggt;

c) til hvaða heimilisfangs í gístiaðildarríkinu skuli leita til að fá skjöl;

d) nöfn þeirra sem bera ábyrgð á stjórn útibúsins.

3. Ef lögbær yfirvöld í heimaaðildarríki hafa ekki ástæðu til að efast um að stjórnunarmynstur eða fjárhagsstaða lánastofnunarinnar sé fullnægjandi með tilliti til þeirrar starfsemi sem áætluð er, skulu þau innan þriggja mánaða frá móttöku upplýsinganna sem um getur í 2. mgr. tilkynna lögbærum yfirvöldum í gístiaðildarríkinu um þær og láta hlutaðeigandi stofnun vita.

Lögbær yfirvöld í heimaaðildarríkinu skulu einnig tilkynna hve mikið eigið fé lánastofnunarinnar er og hvert eiginfjárlutfall hennar er.

Neiti lögbær yfirvöld heimaaðildarríkisins að veita lögbærum yfirvöldum gístiaðildarríkisins upplýsingarnar sem um getur í 2. mgr. ber þeim að greina hlutaðeigandi stofnun frá ástæðum fyrir synjuninni innan þriggja mánaða frá því að allar upplýsingarnar bárust. Heimilt er að áfrýja til dómstóla í heimaaðildarríkinu ef um er að ræða synjun eða ef ekkert svar berst.

4. Áður en útibú lánastofnunar hefur starfsemi og eigi síðar en tveim mánuðum eftir að upplýsingarnar sem um ræðir í 3. mgr. hafa borist, skulu lögbær yfirvöld gístiaðildarríkis undirbúa eftirlit með henni samkvæmt 21. gr. og ef nauðsyn krefur benda á hvaða skilyrðum starfsemin í gístiaðildarríkinu skuli vera háð svo almennra hagsmuna sé gætt.

5. Þegar tilkynning berst frá lögbærum yfirvöldum gístiaðildarríkisins, eða hafi frestur sá sem kveðið er á um í 4. mgr. runnið út án þess að tilkynning hafi borist frá þeim, má stofna útibúið og hefja starfsemi.

6. Ef breytingar verða á einstökum atriðum sem tilkynnt eru samkvæmt b-, c- eða d-lið 2. mgr. eða því innlána-ábyrgðakerfi sem um getur í 3. mgr. skal lánastofnun tilkynna lögbærum yfirvöldum heima- og gístiaðildarríkjanna skriflega viðkomandi breytingu að minnsta kosti mánuði áður en breytingin er gerð til að gera lögbærum yfirvöldum heimaaðildarríkisins fært að taka ákvörðun samkvæmt 3. mgr. og lögbærum yfirvöldum gístiaðildarríkisins að taka ákvörðun um breytinguna samkvæmt 4. mgr.

7. Líta ber svo á að starfsemi sú sem kveðið er á um í 1.-5. mgr. eigi við um útibú sem hafa hafið starfsemi í samræmi við gildandi ákvæði fyrir 1. janúar 2003 í gístiaðildarríkjunum þeirra, áður en ákvæði sem sett eru til framkvæmdar á þessari tilskipun öðlast gildi. Frá ofangreindri dagsetningu skulu þau lúta 6. mgr. og 18., 19., 22. og 29. gr.

21. gr.

Frelsi til að veita þjónustu

1. Hver sú lánastofnun sem fer fram á það í fyrsta sinn að notfæra sér frelsi til að veita þjónustu með því að stunda starfsemi á yfírráðasvæði annars aðildarríkis skal tilkynna lögbærum yfirvöldum heimaaðildarríkisins hvaða starfsemi í skránni í I. viðauka hún hyggst hafa um hönd.

2. Lögbær yfirvöld heimaaðildarríkisins skulu innan mánaðar frá því að þeim berst tilkynningin sem um ræðir í 1. mgr. senda hana lögbærum yfirvöldum í gístiaðildarríkinu.

3. Ákvæði þessarar greinar hafa ekki áhrif á réttindi sem lánastofnanir, sem hafa veitt þjónustu fyrir 1. janúar 1993, hafa öðlast.

22. gr.

Vald lögbærra yfirvalda gístiaðildarríkisins

1. Gístiaðildarríki geta vegna hagskýrslna krafist þess að allar lánastofnanir sem hafa útibú á yfírráðasvæði þeirra gefi lögbærum yfirvöldum í gístiaðildarríkjunum reglulega skýrslu um starfsemi sína í gístiaðildarríkjunum.

Gístiaðildarríki geta, er þau inna af hendi skyldur sínar samkvæmt 27. gr., krafist þess að útibú lánastofnana í öðrum aðildarríkjunum veiti sömu upplýsingar og krafist er af innlendum lánastofnunum í þessum tilgangi.

2. Ef lögbær yfirvöld í gístiaðildarríki komast að raun um að stofnun, sem hefur útibú eða veitir þjónustu á yfírráðasvæði þess, fer ekki eftir lagaákvæðum sem það ríki hefur sett til beitingar ákvæðum þessarar tilskipunar og tekur til valdheimilda lögbærra yfirvalda í gístiaðildarríkinu skulu þau hin sömu yfirvöld krefjast þess að stofnunin sem hlut á að máli bindi enda á þetta óeðlilega ástand.

3. Hafi hlutaðeigandi stofnun ekki gert nauðsynlegar ráðstafanir ber lögbærum yfirvöldum í gístiaðildarríkinu að tilkynna lögbærum yfirvöldum í heimaaðildarríkinu það. Lögbær yfirvöld heimaaðildarríkisins skulu við fyrsta tækifæri gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að stofnunin sem hlut á að máli bindi enda á þetta óeðlilega ástand. Tilkynna ber lögbærum yfirvöldum í gístiaðildarríkinu hvers eðlis þær ráðstafanir eru.

4. Haldi hlutaðeigandi lánastofnun áfram að brjóta lög þau sem um getur í 2. mgr. og í gildi eru í gístiaðildarríkinu þrátt fyrir ráðstafanir sem heimaaðildarríkið gerir eða vegna þess að þær reynast ófullnægjandi eða eru ekki tækar í hlutaðeigandi aðildarríki, þá getur gístiaðildarríkið, eftir að hafa skýrt lögbærum yfirvöldum í heimaaðildarríkinu frá því, gert viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir eða refsar fyrir frekari brot og, að svo miklu leyti sem nauðsyn krefur, hindrað að stofnunin hefji frekari starfsemi í gístilandinu. Aðildarríkin skulu tryggja að skjöl sem eru nauðsynleg vegna þessara ráðstafana séu kynnt lánastofnunum á yfírráðasvæðum þeirra.

5. Ákvæði 1.-4. mgr. hafa ekki áhrif á vald gístiaðildarríkja til að gera viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir eða refsar fyrir brot á lögum sem þau hafa sett í þágu almennra hagsmuna á yfírráðasvæðum sínum. Þetta skal fela í sér möguleika á því að koma í veg fyrir að stofnanir sem eru brotlegar hefji frekari starfsemi á yfírráðasvæðum þeirra.

6. Allar ráðstafanir sem gripið er til samkvæmt 3., 4. og 5. mgr. og fela í sér refsingar eða takmarkanir á frelsi til að veita þjónustu verða að vera rökstuddar og þær ber að tilkynna hlutaðeigandi stofnun. Öllum slíkum ráðstöfunum má skjóta til dómstóla í aðildarríkinu þar sem þær voru samþykktar af yfirvöldum.

7. Áður en ákvæði 2., 3. og 4. mgr. eru framkvæmd geta lögbær yfirvöld gístiaðildarríkis í bráðatilvikum gert nauðsynlegar varúðarráðstafanir til að vernda hagsmunum spari fjáreigenda, fjárfesta og annarra sem veitt er þjónusta. Tilkynna ber framkvæmdastjórninni og lögbærum yfirvöldum annarra aðildarríkja sem hlut eiga að máli um slíkar ráðstafanir við fyrsta tækifæri.

Framkvæmdastjórnin getur, eftir að hafa ráðgast við lögbær yfirvöld þeirra aðildarríkja sem hlut eiga að máli, ákveðið að viðkomandi aðildarríki skuli breyta þessum ráðstöfunum eða afturkalla þær.

8. Gístiaðildarríkjunum er heimilt að beita valdi því sem þau hafa samkvæmt þessari tilskipun á þann hátt að gera viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir eða refsar fyrir brot sem framin eru á yfírráðasvæði þeirra. Þetta skal fela í sér möguleika á því að koma í veg fyrir að stofnanir hefji frekari starfsemi á yfírráðasvæðum þeirra.

9. Ef leyfi er afturkallað skal tilkynna það lögbærum yfirvöldum gístiaðildarríkisins sem gera viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir að stofnunin sem hlut á að máli hefji frekari starfsemi á yfirráðasvæði gístiaðildarríkisins. Framkvæmdastjórnin skal gefa ráðgjafarnefnd bankanna skýrslu um slík tilvik annað hvert ár.

10. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni hve oft og í hvers konar tilvikum synjað er um leyfi samkvæmt 1. til 6. mgr. 20. gr. eða hvenær ráðstafanir hafa verið gerðar samkvæmt 4. mgr. þessarar greinar.

Framkvæmdastjórnin skal gefa ráðgjafarnefnd bankanna skýrslu um slík tilvik annað hvert ár.

11. Ekkert í þessari grein kemur í veg fyrir að lánastofnanir sem hafa aðalskrifstofur í öðrum aðildarríkjum auglýsi þjónustu sína í öllum tiltækum miðlum í gístiaðildarríkinu, svo fremi farið sé eftir reglum um framsetningu og efni slíkra auglýsinga sem settar hafa verið í þágu almennra hagsmuna.

IV. BÁLKUR

SAMSKIPTI VIÐ ÞRÍÐJU LÖND

23. gr.

Tilkynning um dótturfyrirtæki fyrirtækja í þriðju löndum og skilyrði um aðgang að mörkuðum þessara landa

1. Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu tilkynna framkvæmdastjórninni:

- a) þegar leyfi er veitt fyrirtækjum sem beint eða óbeint eru dótturfyrirtæki, ef löggjöf þriðja lands gildir um móðurfyrirtæki þeirra, eitt eða fleiri. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna þetta ráðgjafarnefnd bankamála;
- b) þegar móðurfyrirtæki aflar sér eignarhlutar í lánastofnun innan bandalagsins þannig að sú síðarnefnda yrði dótturfyrirtæki þess. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna þetta ráðgjafarnefnd bankamála.

Þegar leyfi er veitt fyrirtæki sem beint eða óbeint er dótturfyrirtæki eins eða fleiri móðurfyrirtækja er löggjöf þriðju landa gildir um, skal tilgreina hvernig skipulagi hópsins er háttað í tilkynningu sem lögbær yfirvöld senda framkvæmdastjórninni samkvæmt 11. gr.

2. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um alla erfiðleika almenns eðlis sem lánastofnanir þeirra rekast á við stofnun eða þegar þau stunda bankastarfsemi í þriðja landi.

3. Framkvæmdastjórnin skal reglulega semja skýrslur um þau kjör sem lánastofnanir bandalagsins fá í þriðju löndum, í skilningi 4. og 5. mgr., varðandi stofnun og rekstur bankastarfsemi, og öflun eignarhluta í lánastofnunum í þriðju löndum. Framkvæmdastjórnin skal leggja skýrslurnar fyrir ráðið, ásamt tillögum, eftir því sem við á.

4. Telji framkvæmdastjórnin, annaðhvort á grundvelli skýrslna samkvæmt 3. mgr. eða annarra upplýsinga, að þriðja land heimili ekki lánastofnunum bandalagsins raunverulegan aðgang að markaðinum sem er sambærilegur við þann aðgang sem bandalagið veitir lánastofnunum þess lands, getur hún lagt fyrir ráðið tillögur um að það veiti viðeigandi umboð til samningaumleitana til að ná fram sambærilegri samkeppnisaðstöðu fyrir lánastofnanir bandalagsins. Aukinn meirihluti ræður ákvörðunum ráðsins.

5. Telji framkvæmdastjórnin, annaðhvort á grundvelli skýrslna sem um getur í 3. mgr. eða annarra upplýsinga, að lánastofnanir bandalagsins sem starfa í þriðja landi njóti þar ekki slíkrar meðferðar að þau hafi sömu samkeppnistækifæri og innlendar lánastofnanir og skilyrði um raunverulegan aðgang að markaðinum séu þar ekki uppfyllt, getur framkvæmdastjórnin hafið samningaumleitana í þeim tilgangi að bæta stöðuna.

Þegar svo stendur á sem í fyrstu undirgrein segir má einnig, auk þess að hefja samningaumleitana hvenær sem er, ákveða í samræmi við þá málsmæðferð sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 60. gr., að lögbær yfirvöld einstakra aðildarríkja skuli takmarka efnissvið ákvarðana sinna eða fresta ákvörðunum um leyfisumsóknir sem fyrir liggja á þeim tíma er ákvörðun um slíkt er tekin, svo og um síðari leyfisumsóknir, og um kaup á eignarhlutum af hálfu fyrirtækja sem beint eða óbeint eru móðurfyrirtæki og lúta löggjöf hlutaðeigandi þriðja ríkis. Þessar ráðstafanir mega ekki standa lengur en í þrjá mánuði.

Áður en þriggja mánaða fresturinn er liðinn getur ráðið að tillögu framkvæmdastjórnarinnar og í ljósi þess til hvers samningaumleitana hafa leitt, ákveðið með auknum meirihluta hvort haldið skuli áfram að beita ráðstöfunum.

Slikar takmarkanir eða frestanir skulu ekki taka til stofnunar dótturfyrirtækja lánastofnana eða dótturfyrirtækja þeirra sem hafa gilt leyfi innan bandalagsins, né til þess að þau kaupir eignarhluta í lánastofnunum bandalagsins.

6. Ef framkvæmdastjórnin telur að komið hafi upp aðstæður eins og lýst er í 4. og 5. mgr., skulu aðildarríkin tilkynna henni, að hennar ósk:

- a) um allar leyfisumsóknir beinna eða óbeinna dótturfyrirtækja eins eða fleiri móðurfyrirtækja er lúta lögum hlutaðeigandi þriðja lands;
- b) í hvert sinn þegar þeim er tilkynnt samkvæmt 16. gr. að slíkt fyrirtæki hyggist öðlast eignarhluta í lánastofnun í bandalagsríki þannig að sú siðarnefnda yrði dótturfyrirtæki þess.

Upplýsingarskylda þessi fellur niður þegar samningur kemst á við það þriðja land svo sem um getur í 4. eða 5. mgr. eða þegar ráðstafanirnar sem um getur í annarri og þriðju undirgrein 5. mgr. falla úr gildi.

7. Ráðstafanir sem gerðar eru samkvæmt þessari grein skulu vera í samræmi við skuldbindingar bandalagsins samkvæmt alþjóðasamningum, tvíhliða eða marghliða, um stofnun og rekstur lánastofnana.

24. gr.

Útibú lánastofnana með aðalskrifstofu utan bandalagsins

1. Aðildarríki skulu ekki beita ákvæðum gagnvart útibúum lánastofnana með aðalskrifstofu utan bandalagsins, hvort heldur er við stofnun þeirra eða rekstur, sem fela í sér hagstæðari kjör en veitt eru útibúum lánastofnana sem hafa aðalskrifstofur sínar innan bandalagsins.

2. Lögbær yfirvöld skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og ráðgjafarnefndinni um bankamál um leyfi sem veitt eru útibúum lánastofnana með aðalskrifstofu utan bandalagsins.

3. Þrátt fyrir 1. mgr. er bandalaginu heimilt, með samningum sem gerðir eru í samræmi við sáttmálann við eitt eða fleiri þriðju lönd, að samþykkja ákvæði sem, á grundvelli gagnkvæmnisreglunnar, veita útibúum lánastofnana sem hafa aðalskrifstofur sínar utan bandalagsins sams konar réttindi á öllum yfirráðasvæðum bandalagsins.

25. gr.

Samstarf við lögbær yfirvöld þriðju landa um eftirlit á samstæðugrundvelli

1. Framkvæmdastjórninni er heimilt, að beiðni aðildarríkis eða að eigin frumkvæði, að leggja fyrir ráðið tillögur vegna samningaviðræðna við eitt eða fleiri þriðju lönd um hvernig annast skuli eftirlit á samstæðugrundvelli með:

— lánastofnunum ef móðurfyrirtæki þeirra eru með aðalskrifstofu í þriðja landi, og

— lánastofnunum í þriðja landi ef móðurfyrirtæki þeirra, hvort sem þær eru lánastofnanir eða eignarhaldsfélög á fjármálasviði, hafa aðalskrifstofu í bandalaginu.

2. Í samningunum sem um getur í 1. mgr. skal einkum leitast við að tryggja:

— að lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum geti aflað sér nauðsynlegra upplýsinga vegna eftirlits, sem miðast við fjárhagsstöðu á samstæðugrundvelli, með lánastofnunum eða eignarhaldsfélögum á fjármálasviði innan bandalagsins sem eiga dótturfyrirtæki sem eru lána- eða fjármálastofnanir, staðsettar utan bandalagsins, eða eiga hlutdeild í slíkum stofnunum,

— að lögbær yfirvöld í þriðju löndum geti aflað upplýsinga sem nauðsynlegar eru vegna eftirlits með móðurfyrirtækjum sem hafa aðalskrifstofu á yfirráðasvæði þeirra og eiga dótturfyrirtæki sem eru lána- eða fjármálastofnanir í einu eða fleiri aðildarríkjum eða hlutdeild í slíkum stofnunum.

3. Framkvæmdastjórnin og ráðgjafarnefndin í bankamálum skulu fara yfir niðurstöður samninganna sem um getur í 1. mgr. og meta árangur þeirra.

V. BÁLKUR

MEGINREGLUR OG TÆKNILEG VERKFÆRI TIL VARÚÐAREFTIRLITS

1. KAFLI

29. gr.

MEGINREGLUR UM VARÚÐAREFTIRLIT

26. gr.

Valdsvið heimaaðildarríkis að því er varðar eftirlit

1. Varúðareftirlit með lánastofnun, þar með talið með starfsemi sem hún annast samkvæmt 18. og 19. gr., skal vera á ábyrgð lögbærra yfirvalda heimaaðildarríkisins, samanber þó þau ákvæði þessarar tilskipunar sem fela yfirvöldum gistiaðildarríkisins ábyrgðina á hendur.

2. Ákvæði 1. mgr. koma ekki í veg fyrir eftirlit á samstæðugrundvelli samkvæmt þessari tilskipun.

27. gr.

Valdsvið gistiaðildarríkis

Gistiaðildarríkin skulu bera áfram ábyrgðina á eftirliti með lausafjárstöðu útibúa lánastofnana í samvinnu við lögbær yfirvöld heimaaðildarríkisins meðan beðið er frekari samræmingar. Með fyrirvara um nauðsynlegar ráðstafanir til að efla peningakerfi Evrópu bera gistiaðildarríki áfram fulla ábyrgð á ráðstöfunum er þau gera til framkvæmdar peningamálastefnu þeirra. Í slíkum ráðstöfunum má ekki gera ráð fyrir mismunun eða takmörkunum gagnvart lánastofnun sem hefur leyfi í öðru aðildarríki.

28. gr.

Samstarf um eftirlit

Lögbær yfirvöld í hlutaðeigandi aðildarríkjum skulu hafa náð samstarf um eftirlit með starfsemi lánastofnana er veita þjónustu í einu eða fleiri aðildarríkjum utan þeirra sem aðalskrifstofur þeirra eru í, einkum ef þær hafa stofnað útibú þar. Þau skulu láta hvert öðru í té allar þær upplýsingar um stjórnun og eigendur þessara lánastofnana sem að gagni gætu komið við eftirlit og könnun á skilyrðum fyrir leyfisveitingu, auk allra upplýsinga sem gætu auðveldað eftirlit með slíkum stofnunum, einkum með tilliti til lausafjárstöðu, gjaldhæfis, ábyrgða á innlánunum, takmarkana á stórum áhættum, stjórnunar og bókhaldsaðferða og innra eftirlitskerfis.

Sannprófun á staðnum þegar um er að ræða útibú stofnuð í öðru aðildarríki

1. Gistiaðildarríki skulu mæla svo fyrir þegar lánastofnun með leyfi í öðru aðildarríki annast starfsemi í gegnum útibú, að lögbær yfirvöld heimaaðildarríkisins, eða milligöngumenn sem þau velja til þess, geti sannprófað sjálf upplýsingarnar á staðnum, eins og um getur í 28. gr., eftir að hafa skýrt lögbærum yfirvöldum í gistiaðildarríkinu frá því.

2. Lögbær yfirvöld heimaaðildarríkisins geta einnig gripið til þeirra aðferða sem kveðið er á um í 7. mgr. 56. gr. í því skyni að hafa eftirlit með útibúum.

3. Þessi grein hefur ekki áhrif á rétt lögbærra yfirvalda í gistiaðildarríkinu til að koma á staðinn og hafa eftirlit með útibúum sem stofnuð eru á yfirráðasvæði þeirra þegar þau rækja skyldur sínar samkvæmt þessari tilskipun.

30. gr.

Upplýsingaskipti og þagnarskylda

1. Aðildarríkin skulu mæla svo fyrir að allir þeir sem vinna fyrir eða hafa unnið fyrir lögbær yfirvöld, sem og endurskoðendur eða sérfræðingar sem koma fram fyrir hönd lögbærra yfirvalda, séu bundnir þagnarskyldu. Þetta merkir að þeir mega ekki skýra neinum einstaklingum eða yfirvöldum frá trúnaðarmálum sem þeir öðlast vitneskju um við skyldustörf sín nema það séu almennar upplýsingar af því tagi að ekki sé unnt að bera kennsl á einstakar stofnanir, þó með fyrirvara um mál sem heyra undir hegningarlög.

Þó má skýra frá trúnaðarmálum í einkamálum er lánastofnun hefur verið lýst gjaldþrota eða neyðst til félagsslita snerti þau ekki þriðja aðila sem reynir að bjarga áður-nefndri lánastofnun.

2. Ákvæði 1. mgr. koma ekki í veg fyrir að lögbær yfirvöld í hinum ýmsu aðildarríkjum skiptist á upplýsingum samkvæmt þessari tilskipun og öðrum tilskipunum sem gilda um lánastofnanir. Slíkar upplýsingar skulu háðar ákvæði um þagnarskyldu svo sem kveðið er á um í 1. mgr.

3. Aðildarríkjunum er því aðeins heimilt að gera samstarfssamninga um upplýsingaskipti við lögbær yfirvöld í þriðju löndum, eða yfirvöld eða stofnanir í þriðju löndum, eins og skilgreint er í 5. og 6. mgr., að um upplýsingarnar ríki þagnarskylda í að minnsta kosti sama mæli og um getur í þessari grein. Slík upplýsingaskipti skulu eiga sér stað við eftirlit áðurnefndra yfirvalda eða stofnana.

Séu upplýsingarnar upprunnar í öðru aðildarríki er ekki heimilt að afhenda þær án skýlauss samþykkis frá lögbærum yfirvöldum sem hafa afhent þær og þá einungis til þeirra nota sem sömu yfirvöld hafa gefið samþykki fyrir.

4. Lögbær yfirvöld sem fá vitneskju um trúnaðarmál í samræmi við 1. eða 2. mgr. mega einungis notfæra sér hana við skyldustörf sín:

- til að fylgjast með því að skilyrði um stofnun og rekstur lánastofnana séu uppfyllt og til að auðvelda eftirlit, á samstæðugrundvelli eða ekki, með rekstri slíkrar starfsemi, einkum með tilliti til eftirlits með lausafjárstöðu, gjaldhæfis, stórra áhættna og stjórnunar- og bókhaldsaðferða og innri eftirlitskerfa, eða

- til að beita refsiaðkvæðum, eða

- þegar ákvörðun lögbærs yfirvalds er áfrýjað til æðra stigs, eða

- við málshöfðun sem stofnað er til samkvæmt 33. gr. eða sérákvæðum í þessari tilskipun eða öðrum tilskipunum um lánastofnanir.

5. Ákvæði 1. og 4. mgr. eiga ekki að útiloka upplýsingaskipti innan aðildarríkis, ef um er að ræða tvenn eða fleiri lögbær yfirvöld í sama aðildarríkinu, eða milli aðildarríkja, milli lögbærra yfirvalda og:

- yfirvalda sem bera ábyrgð á eftirliti með öðrum fjármálasamtökum og váttryggingafélögum og yfirvalda sem bera ábyrgð á eftirliti með fjármálamörkuðum,

- aðila sem hafa afskipti af félagsslitum og gjaldþrotaskiptum lánastofnana og öðrum sambærilegum málum,

- einstaklinga sem bera ábyrgð á framkvæmd lögboðinnar endurskoðunar á reikningum lánastofnana og annarra fjármálastofnana,

þegar þau gegna eftirlitshlutverki sínu og ekki heldur útiloka að aðilum sem veita tryggingar á innlánnum séu veittar nauðsynlegar upplýsingar til að gegna starfi sínu. Upplýsingar sem fást skulu háðar skilyrðum um þagnarskyldu svo sem kveðið er á um í 1. mgr.

6. Þrátt fyrir 1. til 4. mgr. geta aðildarríkin leyft upplýsingaskipti milli lögbærra yfirvalda og:

- yfirvalda sem annast eftirlit með stofnunum sem tengjast félagsslitum og gjaldþrotaskiptum lánastofnana og annarri ámóta meðferð, eða

- yfirvalda sem annast eftirlit með einstaklingum sem sjá um lögboðna endurskoðun reikninga váttrygginga-félaga, lánastofnana, fjárfestingarfyrirtækja og annarra fjármagnsfyrirtækja.

Aðildarríki sem nýta sér ákvæði fyrstu undirgreinar skulu krefjast þess að eftirfarandi skilyrðum sé fullnægt hið minnsta:

- upplýsingarnar skulu ætlaðar til eftirlits eins og um getur í fyrstu undirgrein,

- um upplýsingar sem eru fengnar í þessu sambandi gilda ákvæði 1. mgr. um þagnarskyldu,

- séu upplýsingarnar upprunnar í öðru aðildarríki er ekki heimilt að afhenda þær án skýlauss samþykkis frá lögbærum yfirvöldum sem hafa afhent þær og þar sem við á einungis til þeirra nota sem sömu yfirvöld hafa gefið samþykki fyrir.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum hvaða yfirvöld mega taka við upplýsingum samkvæmt þessari málsgrein.

7. Þrátt fyrir 1. til 4. mgr. geta aðildarríkin, með það að markmiði að auka stöðugleika fjármálakerfisins og gera það heilsteypara, leyft skipti á upplýsingum milli lögbærra yfirvalda og yfirvalda eða stofnana sem hafa það hlutverk samkvæmt lögum að ljósra upp um og rannsaka brot á félagarétti.

Aðildarríki sem nýta sér ákvæði fyrstu undirgreinar skulu krefjast þess að eftirfarandi skilyrðum sé fullnægt hið minnsta:

- upplýsingarnar skulu fengnar til að hægt sé að vinna verkið sem um getur í fyrstu undirgrein,
- um upplýsingar sem eru fengnar í þessu sambandi skulu ákvæði 1. mgr. gilda um þagnarskyldu,
- séu upplýsingarnar upprunnar í öðru aðildarríki er ekki heimilt að afhenda þær án skýlauss samþykkis frá lögbærum yfirvöldum sem hafa afhent þær og þá einungis til þeirra nota sem sömu yfirvöld hafa gefið samþykki fyrir.

Ef svo ber undir í aðildarríki að yfirvöld eða stofnanir, sem um getur í fyrstu undirgrein, njóta við upplýðstranir eða rannsóknir sínar aðstoðar einstaklinga, sem hafa verið tilnefndir í þessu skyni vegna sérþekkingar sinnar en starfa ekki á vegum hins opinbera, er heimilt að láta hugsanleg upplýsingaskipti, sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein, ná einnig til slíkra einstaklinga með þeim skilyrðum sem sett eru í annarri undirgrein.

Við beitingu þriðja undirliðar annarrar undirgreinar ber yfirvöldum eða stofnunum sem um getur í fyrstu undirgrein að gera lögbæru yfirvöldunum, sem afhentu upplýsingarnar, grein fyrir nöfnum og umboði einstaklinganna sem eiga að fá þær.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum hvaða yfirvöld eða stofnanir mega þiggja upplýsingar samkvæmt þessari málsgrein.

Framkvæmdastjórnin skal, fyrir 31. desember 2000, taka saman skýrslu um beitingu ákvæða þessarar málsgreinar.

8. Ákvæði þessarar greinar skulu ekki koma í veg fyrir að lögbært yfirvald veiti:

- seðlabönkum og öðrum stofnunum sem gegna svipuðu hlutverki á sviði peningamála,
- eftir atvikum, öðrum opinberum yfirvöldum sem bera ábyrgð á eftirliti með greiðslukerfum,

upplýsingar sem koma að haldi við störf þeirra, né heldur skulu þau koma í veg fyrir að viðkomandi yfirvöld eða stofnanir komi á framfæri við lögbær yfirvöld upplýsingum sem þau geta þurft á að halda með tilliti til 4. mgr. Um upplýsingar sem eru fengnar í þessu sambandi skulu gilda ákvæði um þagnarskyldu samkvæmt þessari grein.

9. Þar að auki geta aðildarríkin, þrátt fyrir ákvæðin sem um getur í 1. og 4. mgr. og samkvæmt heimild í lögum, heimilað að öðrum deildum stjórnarskrifstofa sem bera ábyrgð á löggjöf um eftirlit með lánastofnunum, fjármála- stofnunum, fjárfestingarfyritækjum og váttryggingafélög- um og skoðunarmönnum sem koma fram fyrir hönd þessara deilda sé skýrt frá vissum upplýsingum.

Slíkar upplýsingar má þó aðeins veita þegar þess er þörf vegna varúðareftirlits með starfsemi.

Þó skulu aðildarríkin kveða á um að upplýsingar sem fengnar eru samkvæmt 2. og 5. mgr. eða með sannprófun á staðnum svo sem um getur í 1. og 2. mgr. 29. gr. megi aldrei veita í þeim tilvikum sem um getur í þessum málsgreinum nema með ótvíræðu samþykki lögbærra yfirvalda aðildarríkisins þar sem sannprófunin á staðnum fór fram.

10. Ákvæði þessarar greinar skulu ekki koma í veg fyrir að lögbær yfirvöld sendi upplýsingarnar sem um getur í 1. til 4. mgr. til greiðsluöfnunarstöðvar eða sambærilegrar stofnunar, sem er heimilt samkvæmt landslögum að annast greiðsluöfnun eða uppgjör á markaði í viðkomandi aðildarríki, ef þau telja það nauðsynlegt til að tryggja snurðulausa starfsemi þessara stofnana með hliðsjón af vanskilum eða hugsanlegum vanskilum á markaðinum. Um upplýsingar sem eru fengnar í þessu sambandi skulu gilda ákvæði 1. mgr. um þagnarskyldu. Aðildarríkin skulu þó tryggja að einungis sé heimilt að afhenda upplýsingar, sem eru fengnar samkvæmt 2. mgr., í tilvikum sem um getur í þessari málsgrein, að fyrir liggi skýlaust samþykki lögbærra yfirvalda sem létu þær í té.

31. gr.

Skylda einstaklinga sem bera ábyrgð á lögbundnu eftirliti með ársreikningum og samstæðureikningum

1. Aðildarríkin skulu að lágmarki kveða á um að:

- a) hverjum þeim einstaklingi sem til þess hefur heimild í skilningi tilskipunar ráðsins 84/253/EBE⁽¹⁾, og annast í lánastofnun það verk sem er lýst í 51. gr. tilskipunar ráðsins 78/660/EBE⁽²⁾, 37. gr. tilskipunar ráðsins

⁽¹⁾ Áttunda tilskipun ráðsins (84/253/EBE) frá 10. apríl 1984 um löggildingu einstaklinga sem falið er að annast lögmæltu endurskoðun bókhaldsgagna, byggð á g-lið 2. mgr. 44. gr. (Stjtið. EB L 126, 12.5.1984, bls. 20).

⁽²⁾ Fjórða tilskipun ráðsins (78/660/EBE) frá 25. júlí 1978 byggð á g-lið 2. mgr. 44. gr. sáttmálans, um ársreikninga félaga af tiltekinni gerð

83/349/EBE, eða 31. gr. tilskipunar 85/611/EBE⁽¹⁾, eða annað lögboðið verk, skuli skylt að upplýsa jafnharðan lögbær yfirvöld um málsatvik eða ákvörðun varðandi fyrirtækið, sem viðkomandi hefur orðið áskynja um í starfi sínu og getur:

- falist í því að efnislega er gengið á svig við lög eða stjórnsýsluákvæði, sem fjalla um skilyrði fyrir veitingu leyfis, eða sem fjalla sérstaklega um starfsemi lánastofnana, eða
- haft áhrif á áframhaldandi rekstur lánastofnunarinnar, eða
- leitt til þess að ekki er skrifað upp á reikningana eða að fyrirvarar eru settir;

b) þessum sama einstaklingi ber skylda til að upplýsa um málsatvik og ákvarðanir, sem hann verður áskynja um við starf sitt eins og um getur í a-lið, í fyrirtæki sem hefur nán tengsl vegna yfirráðatengsla við lánastofnunina þar sem hann vinnur framangreint verk.

2. Ekki skal litið svo á að það athæfi einstaklinga, sem til þess hafa heimild í skilningi tilskipunar 84/253/EBE, að upplýsa í góðri trú lögbær yfirvöld um málsatvik eða ákvarðanir samkvæmt 1. mgr., sé brot á þagnarskyldu sem komið hefur verið á með samningi eða lögum eða stjórnsýsluákvæðum og skal ekki kalla þá til ábyrgðar með neinum hætti.

32. gr.

Vald lögbærra yfirvalda til að beita viðurlögum

Með fyrirvara um þann hátt sem hafður er á við leyfis-sviptingu og ákvæði refsilaga, skulu aðildarríkin kveða svo á að lögbær yfirvöld þeirra hvers um sig geti beitt sektum gagnvart lánastofnunum eða þeim sem ráða yfir rekstri lánastofnana sem brjóta ákvæði í lögum eða stjórnsýslufyrirmælum um eftirlit með eða framkvæmd á starfsemi þeirra eða aðgerðum sem miða sérstaklega að því að binda enda á slík brot eða uppræta orsakir þeirra.

33. gr.

Réttur til að áfrýja til dómstóla

Aðildarríkjum ber að tryggja að hægt sé að áfrýja til dómstóls öllum ákvörðunum sem teknar eru um lánastofnanir samkvæmt lögum og stjórnsýslufyrirmælum sem sett eru samkvæmt tilskipun þessari. Hið sama gildir

ef engin ákvörðun hefur verið tekin innan sex mánaða frá því að umsókn um leyfi sem veitir fullnægjandi upplýsingar samkvæmt gildandi ákvæðum hefur verið lögð fram.

2. KAFLI

TÆKNILEG VERKFÆRI TIL VARÚÐAREFTIRLITS

1. þáttur

Eigið fé

34. gr.

Almennar reglur

1. Setji aðildarríki í lögum eða stjórnsýslufyrirmælum ákvæði til framkvæmdar löggjöf bandalagsins um varúðareftirlit með starfandi lánastofnun og noti þar hugtakið eigið fé, skal það hugtak látið falla að skilgreiningu þeirri sem gefin er í 2., 3. og 4. mgr. og í 35.-38. gr.

2. Með fyrirvara um þær takmarkanir, sem kveðið er á um í 38. gr., skal sérgreint eigið fé lánastofnana sett saman af eftirfarandi liðum:

1) hlutfé í skilningi 22. gr. tilskipunar 86/635/EBE að því marki sem það hefur verið innborgað, að viðbættum yfirverðsreikningi hlutfjár en að undan-skilinni heildarfjárhæð forgangshlutfjár;

2) varasjóðum í skilningi 23. gr. tilskipunar 86/635/EBE og hagnaði og tapi sem flutt er áfram sem niðurstaða endanlegs hagnaðar eða taps. Aðildarríkjum er heimilt að telja með bráðabirgða-hagnað áður en formleg ákvörðun hefur verið tekin svo fremi þessi hagnaður hafi verið staðfestur af endurskoðendum reikninganna og ef lögbærum yfirvöldum hefur verið gefin að þeirra mati fullnægjandi staðfesting á því að sú fjárhæð hafi verið metin í samræmi við reglur þær sem settar eru í tilskipun 86/635/EBE og sé tilgreind að frá-dreginni fyrrsjáanlegri gjaldfærslu eða arði;

3) sjóðum vegna almennrar bankaáættu í skilningi 38. gr. tilskipunar 86/635/EBE;

(Stjtið. EB L 222, 14.8.1978, bls. 11). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 1999/60/EB (Stjtið. EB L 62, 26.6.1999, bls. 65).

(¹) Tilskipun ráðsins 85/611/EBE frá 20. desember 1985 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um fyrirtæki um sameiginlega fjárfestingu í framseljanlegum verðbréfum (Stjtið. EB L 375, 31.12.1985, bls. 3). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 95/26/EB (Stjtið. EB L 168, 18.7.1995, bls. 7).

- 4) endurmatsreikningum í skilningi 33. gr. tilskipunar 78/660/EBE;
- 5) endurmati í skilningi 2. mgr. 37. gr. tilskipunar 86/635/EBE;
- 6) öðrum liðum í skilningi 35. gr.;
- 7) skuldbindingum aðila lánastofnana sem starfa sem samvinnufélög og óskiptum skuldarábyrgðum lántaka ákveðinna stofnana sem skipulagðar eru sem sjóðir og um getur í 1. mgr. 36. gr.
- 8) heildarfjárhæð forgangshlutfjár með föstum kjörum og víkjandi lánum svo sem um getur í 3. mgr. 36. gr.
- Eftirfarandi liðir skulu dregnir frá í samræmi við 38. gr.
- 9) bókfært verð eigin hlutabréfa lánastofnana;
- 10) óefnislegar eignir í skilningi 9. mgr. 4. gr. („eignir“) tilskipunar 86/635/EBE;
- 11) verulegt tap á yfirstandandi reikningsári;
- 12) eignarhlutir í öðrum lána- og fjármálastofnunum sem nema meira en 10% af höfuðstóli þeirra, enn fremur víkjandi kröfur og skjöl sem um getur í 35. gr. og lánastofnunin á í öðrum lána- og fjármálastofnunum sem hún á eignarhlut í er nemur meira en 10% af höfuðstóli þeirra.

Þegar hlutir í annarri lána- eða fjármálastofnun eru bráðabirgðaráðstöfun og ætluð sem fjárhagsaðstoð við endurskipulagningu eða til bjargar hlutaðeigandi stofnun, er lögbærum yfirlöngum heimilt að veita undanþágu frá þessu ákvæði;

- 13) eignarhlutir í öðrum lána- og fjármálastofnunum sem nema allt að 10% af höfuðstóli þeirra, enn fremur víkjandi kröfur og skjöl sem um getur í 3. gr. og lánastofnunin á í öðrum lána- og fjármálastofnunum en þeim sem um getur í 12. tölul., en þó aðeins heildarfjárhæð slíkra eignarhluta, víkjandi krafna og skjala sem eru umfram 10% af eigin fé lánastofnunarinnar áður en 12. liður og þessi liður er dreginn frá.

Þar til ákvæðin um samstæðureikning hafa verið samræmd frekar, er aðildarríkjum heimilt við útreikninga á sérgreindu eigin fé að undanþiggja móðurfyrirtæki, sem háð eru eftirliti á samstæðugrundvelli, þeirri skyldu að draga frá eignir sínar í öðrum lána- eða fjármálastofnunum sem eru taldar með í samstæðunni.

Þetta ákvæði skal gilda um allar varfærnisreglur sem samhfðar eru með löggjöf bandalagsins.

3. Hugtakið eigið fé, eins og það er skilgreint í 1.-8. tölul. í 2. mgr., felur í sér hámarksfjölda liða og hámarksfjárhæðir. Aðildarríki eru lätin sjálfráð um notkun þessara liða og ákvörðun lægri marka, sem og frádrátt annarra liða en þeirra sem tilgreindir eru undir 9.-13. tölul. í 2. mgr. Aðildarríkjum er þó skylt að gera ráð fyrir aukinni samleitni með sameiginlega skilgreiningu á hugtakinu eigið fé að markmiði.

Í þeim tilgangi skal framkvæmdastjórnin leggja fram skýrslu til Evrópuþingsins og ráðsins um beitingu þessarar greinar og 35.-39. gr. fyrir 1. janúar 1996 í síðasta lagi, ásamt þeim breytingartillögum sem hún telur þörf á, þar sem við á. Eigi síðar en 1. janúar 1998 skal Evrópuþingið og ráðið, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans og að höfðu samráði við efnahags- og félagsmálanefndina grandskoða skilgreiningu hugtakans eigið fé í þeim tilgangi að beita samræmdri sameiginlegri skilgreiningu.

4. Eiginfjárliðir sem tilgreindir eru undir 1.-5. tölul. 2. mgr. skulu vera aðgengilegir lánastofnunum til ótakmarkaðrar og tafarlausrar ráðstöfunar til að mæta áhættu eða tapi um leið og slíkt á sér stað. Fjárhæðin skal vera að frádregnum áföllnum skattskuldbindingum þegar útreikningurinn er gerður eða hæfilega breytt að því marki sem slíkar skuldbindingar rýra möguleika þessara eiginfjárliða til að mæta áhættu eða tapi.

35. gr.

Aðrir liðir

1. Í notkun aðildarríkis getur hugtakið eigið fé falið í sér aðra liði, hver svo sem lagaleg eða reikningsskilaleg merking þeirra er, svo fremi þeir hafi eftirfarandi eiginleika:

- a) að lánastofnanir geti að jafnaði gripið til þeirra til að mæta eðlilegri bankaáhættu þar sem tekjutap eða tap á höfuðstól hefur enn ekki verið sannreynt;
- b) að upplýsingar um þá séu gefnar í innri uppgjörskýrslum;
- c) að fjárhæð þeirra sé ákveðin af stjórnendum lánastofnunarinnar, staðfest af óháðum endurskoðendum, tilkynnt lögbærum yfirlöngum og sett undir eftirlit þeirra síðastnefndu.

2. Verðbréf til óákveðins tíma og önnur skjöl sem uppfylla eftirfarandi skilyrði er einnig heimilt að telja sem aðra liði:

- a) þau má ekki endurgreiða að frumkvæði handhafa eða án samþykkis lögbærs yfirvalds;
- b) samningur um skuld skal kveða svo á um að lánastofnun geti kosið að fresta greiðslu vaxta;
- c) kröfur lánardrottna lánastofnunar skulu víkja að fullu fyrir öðrum kröfum;
- d) við verðbréfaútgáfu skal gert ráð fyrir því að skuldir og ógreiddir vextir geti mætt tapi jafnframt því að lánastofnuninni sé kleift að halda áfram starfsemi;
- e) aðeins er tekið tillit til innborgaðra fjárhæða.

Við þennan lista er heimilt að bæta heildarfjárhæð forgangshlutabréfa annarra en þeirra sem um getur í 8. tölul. 2. mgr. 34. gr.

36. gr.

Önnur ákvæði um eigið fé

1. Skuldbindingar aðila lánastofnana, sem starfa sem samvinnufélög og um getur í 7. tölul. 2. mgr. 34. gr. ná til ógreidds stofnfjár þessara félaga ásamt skuldbindingum aðila slíkra samvinnufélaga lögum samkvæmt til að reiða af hendi óendurkræfar aukagreiðslur verði lánastofnunin fyrir tapi og þarf við slíkar aðstæður að vera unnt að krefjast slíkra greiðslna án tafar.

Óskiptar skuldarábyrgðir lántakenda hjá lánastofnunum, sem skipulagðar eru sem sjóðir, skulu hljóta sömu meðferð og að ofan greinir.

Heimilt er að telja alla slíka liði sem hluta af eigin fé svo fremi hið sama gildi samkvæmt landslögum um eigið fé hliðstæðra stofnana.

2. Aðildarríki skulu ekki telja með eigin fé opinberra lánastofnana ábyrgðir sem þau eða sveitastjórnir þeirra veita slíkum stofnunum.

3. Aðildarríkjum eða lögbærum yfirvöldum er heimilt að telja með eigin fé heildarfjárhæð forgangshlutabréfa með föstum kjörum, sem um getur í 8. tölul. 2. mgr. 34. gr., og víkjandi lán, sem um getur í sama ákvæði, ef bindandi samkomulag er um það að þeim sé skipað aftar kröfum allra skuldareigenda ef til gjaldþrots eða skiptameðferðar kemur og að þau verði ekki endurgreidd fyrr en allar aðrar útistandandi skuldir hafa verið gerðar upp.

Víkjandi lán verður einnig að uppfylla eftirtalin skilyrði:

- a) aðeins er heimilt að telja með innborgaðar fjárhæðir;
- b) upphaflegur binditími slíkra lána skal ekki vera skemmri en fimm ár, eftir þann tíma er heimilt að endurgreiða þau. Hafi gjalddagi skuldar ekki verið ákveðinn, skal vera ákvæði um fimm ára fyrirvara varðandi endurgreiðslu nema lánin séu ekki lengur talin til eigin fjár eða lögbær yfirvöld reynst samþykki því að endurgreiðslu sé krafist fyrr. Lögbær yfirvöld geta veitt heimild til að flýta endurgreiðslu slíkra lána, æski lánveitandi þess og svo fremi slíkt hafi ekki áhrif á gjaldhæfi hlutaðeigandi lánastofnunar;
- c) gildi slíkra lána sem eigin fjár skal lækkað í áföngum eigi síðar en síðustu fimm árin fyrir endurgreiðslu;
- d) lánasamningurinn má ekki fela í sér nein þau ákvæði, sem gera ráð fyrir að lán verði við sérstakar aðstæður endurgreitt fyrr en á gjalddaga, nema lánastofnunin hætti starfsemi sinni.

37. gr.

Eiginfjárutreikningar á samstæðugrundvelli

1. Þar sem útreikningar verða gerðir á samstæðugrundvelli, skulu fjárhæðir þær, sem eiga við þá þætti sem taldir eru í 2. mgr. 34. gr., vera í samræmi við þær reglur sem settar eru í 52. – 56. gr. Enn fremur er heimilt að telja eftirfarandi sem samstæðuvarasjóði við útreikning eigin fjár þegar um er að ræða liði með „credit saldo“:

- sérhverja hlutdeild minnihluta í skilningi 21. gr. tilskipunar 83/349/EBE þar sem heildarsamrunaaðferð er beitt,
- fyrsta samstæðumismun í skilningi 19., 30. og 31. gr. tilskipunar 83/349/EBE,
- gengismun sem talinn er með samstæðuvarasjóðum í samræmi við 6. mgr. 39. gr. tilskipunar 86/635/EBE,
- mismun sem fram kemur þegar talin er með eignarhlutdeild í samræmi við þá aðferð sem kveðið er á um í 33. gr. tilskipunar 83/349/EBE.

2. Þegar áður nefndir liðir eru með „debet saldo“ skulu þeir dregnir frá við útreikning á eigin fé samstæðunnar.

38. gr.

Frádráttarliðir og takmarkanir

1. Liðir þeir sem um getur í 4.-8. tölul. í 2. mgr. 34. gr. skulu háðir eftirfarandi takmörkunum:
 - a) heildarfjárhæð 4.-8. tölul. má ekki vera hærri en nemur 100% af samanlögðum liðum 1., 2. og 3. tölul. að frádregnum liðum 9., 10. og 11. tölul.;
 - b) heildarfjárhæð 7. og 8. tölul. má mest nema 50% af samanlögðum liðum 1., 2. og 3. tölul. að frádregnum liðum 9., 10. og 11. tölul.
 - c) heildarfjárhæð liða 12. og 13. tölul. skal dregin frá heildarfjárhæð allra hinna liðanna.
2. Lögbær yfirvöld geta veitt lánastofnunum heimild til að fara út fyrir þau mörk sem sett eru í 1. mgr., sé um tímabundið og óvenjulegt ástand að ræða.

39. gr.

Sannanir lagðar fyrir lögbær yfirvöld

Færa verður lögbærum yfirvöldum fullnægjandi sönnur fyrir því að skilyrðum þeim sem sett eru í 2., 3. og 4. mgr. 34. gr. og í 35.-38. gr. sé framfylgt.

2. þáttur

Eiginfjárlutfall

40. gr.

Almennar reglur

1. Eiginfjárlutfall tekur til eigin fjár samkvæmt skilgreiningu í 41. gr. sem hlutfalls af heildareignum og liðum utan efnahagsreiknings, að teknu tilliti til áhættu samkvæmt 42. gr.
2. Eiginfjárlutfall lánastofnana, sem eru hvorki móðurfyrirtæki samkvæmt 1. gr. tilskipunar 83/349/EBE né dótturfyrirtæki slíkra fyrirtækja, skal reiknað sérstaklega.

3. Eiginfjárlutfall lánastofnana, sem eru móðurfyrirtæki, skal reiknað út á samstæðugrundvelli samkvæmt aðferðunum sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun og tilskipun 86/635/EBE.

4. Yfirvöld, sem eru að lögum til þess bær að veita leyfi og hafa eftirlit með móðurfyrirtæki sem er lánastofnun, geta einnig krafist sundurliðaðs eða ósundurliðaðs útreiknings á hlutfalli móðurfyrirtækis eða dótturfyrirtækja þess sem lúta leyfi og eftirliti þeirra. Ef slíkt eftirlit með fjárreiðum bankasamstæðu fer ekki fram, verður að beita öðrum ráðstöfunum til að ná sama marki.

5. Þrátt fyrir að lánastofnanirnar uppfylli skilyrði 2., 3. og 4. mgr. og skilyrði 8. og 9. mgr. 52. gr., skulu yfirvöld engu að síður sjá til þess að eiginfjárlutfall sé reiknað eigi sjaldnar en tvisvar á ári, annaðhvort af lánastofnununum sjálfum, sem skila niðurstöðum og nauðsynlegum gögnum til lögbærra yfirvalda, eða af þar til bærum yfirvöldunum á grundvelli gagna sem lánastofnanirnar leggja fram.

6. Mat á eignum og liðum utan efnahagsreiknings á að fara fram í samræmi við tilskipun 86/635/EBE.

41. gr.

Deilistofn: eigið fé

Eigið fé, eins og það er skilgreint í þessari tilskipun, skal vera deilistofninn við útreikning eiginfjárlutfalls.

42. gr.

Deilistuðull: Eignir metnar með tilliti til áhættu og liðir utan efnahagsreiknings

1. Mismunandi áhætta, táknuð sem prósentuvægi, skal ákveðin fyrir eignir í samræmi við 43. og 44. gr. og í undantekningartilvikum 45., 62. og 63. gr. Bókfært verðmæti eignanna skal síðan margfaldað með viðkomandi vægistölu til að fá fram verðmæti með tilliti til áhættu.

2. Beita skal útreikningi í tveimur þrepum samkvæmt 2. mgr. 43. gr. við liði utan efnahagsreiknings sem taldir eru upp í II. viðauka.

3. Þegar um er að ræða liði utan efnahagsreiknings, sem um getur í 3. mgr. 43. gr., skal reikna hugsanlegan kostnað við að endurnýja lán vegna vanskila mótaðila eftir annarri tveggja aðferða sem greint er frá í III. viðauka. Þennan kostnað skal margfalda með viðeigandi vægistölu mótaðila í 1. mgr. 43. gr., nema hvað 50 % vægistala kemur í stað 100 % vægistölu, sem þar er kveðið á um, til að reikna út verðmæti með tilliti til áhættu.

4. Heildarverðmæti eigna, að teknu tilliti til áhættu, og liða utan efnahagsreiknings sem getið er í 2. og 3. mgr. skal vera deilistuðull fyrir eiginfjárlutfall.

43. gr.

Áhættuvægi

1. Eftirfarandi vægi skal látið gilda fyrir hina ýmsu eignaliði, þó að lögbær yfirvöld geti ákveðið hærra vægi eftir þörfum:

a) Núllvægi

- 1) handbært fé og jafngildir liðir;
- 2) eignaliðir sem eru kröfur á ríkisstjórnir og seðlabanka á svæði A;
- 3) eignaliðir sem eru kröfur á Evrópubandalögin;
- 4) eignaliðir sem eru kröfur með beinni ábyrgð ríkisstjórna og seðlabanka á svæði A eða Evrópubandalaganna;
- 5) eignaliðir sem eru kröfur á ríkisstjórnir og seðlabanka á svæði B, veittar og fjármagnaðar í gjaldmiðli lántakanda;
- 6) eignaliðir sem eru kröfur með beinni ábyrgð ríkisstjórna eða seðlabanka á svæði B og veittar eru og fjármagnaðar í gjaldmiðli sem sameiginlegur er ábyrgðaraðila og lántakanda;
- 7) eignaliðir sem tryggðir eru á fullnægjandi hátt að dómi lögbærra yfirvalda með verðbréfum ríkisstjórna eða seðlabanka á svæði A, eða verðbréfum sem gefin eru út af Evrópubandalaginu, eða með innlánnum hjá viðkomandi lánastofnun eða innláns-skirteinum eða svipuðum gögnum sem hún gefur út eða eru falin henni til vörslu;

b) 20% vægi

- 1) eignaliðir sem eru kröfur á Fjárfestingarbanka Evrópu (EIB);
- 2) eignaliðir sem eru kröfur á fjölþjóðlega þróunarbanka;

3) eignaliðir sem eru kröfur með beinni ábyrgð Fjárfestingarbanka Evrópu (EIB);

4) eignaliðir sem eru kröfur með beinni ábyrgð fjölþjóðlegra þróunarbanka;

5) eignaliðir sem eru kröfur á héraðs- eða sveitarstjórnir á svæði A, samanber þó 44. gr.;

6) eignaliðir sem eru kröfur með beinni ábyrgð héraðs- eða sveitarstjórna á svæði A, samanber þó 44. gr.;

7) eignaliðir sem eru kröfur á lánastofnanir á svæði A en teljast ekki til eigin fjár þeirra;

8) eignaliðir sem eru kröfur til eins árs eða skemur á lánastofnanir á svæði B, þó ekki verðbréf gefin út af þessum lánastofnunum sem teljast til eigin fjár þeirra;

9) eignaliðir með beinni ábyrgð lánastofnana á svæði A;

10) eignaliðir sem eru kröfur til eins árs eða skemur með beinni ábyrgð lánastofnana á svæði B;

11) eignaliðir sem að mati lögbærra yfirvalda eru tryggðir á fullnægjandi hátt með verðbréfum sem gefin eru út af Fjárfestingarbanka Evrópu eða af fjölþjóðlegum þróunarböndum;

12) peningaskuldir í innheimtu;

c) 50% vægi

- 1) lán sem eru fyllilega og algjörlega tryggð, með þeim hætti sem lögbær yfirvöld samþykkja, með veði í íbúðarhúsnæði sem er eða mun verða nýtt eða leigt út af lántakanda og lán sem eru fyllilega og algjörlega tryggð, með þeim hætti sem lögbær yfirvöld samþykkja, með hlutabréfum í finnskum húsnæðisfélögum, sem starfa í samræmi við finnsku húsnæðismálalögin frá 1991 eða nýrri jafngild lög, að því er varðar íbúðarhúsnæði sem er eða mun verða nýtt eða leigt út af lántakanda;.

„verðbréf tryggð með fasteignaveði“ sem unnt er að fara með á sama hátt og lánin sem um getur í fyrstu undirgrein eða í 1. mgr. 62. gr., ef lögbær yfirvöld telja, með hliðsjón af gildandi lögum í hverju aðildarríki, að þau séu jafngild með tilliti til

lánsáhættu. Með fyrirvara um þær tegundir verðbréfa, sem falla undir þennan 1. tölul. og uppfylla skilyrðin sem þar eru sett, geta skjöl, í skilningi a- og b-liðar 1. tölul. B-þáttar í viðaukanum við tilskipun ráðsins 93/22/EBE ⁽¹⁾ talist „verðbréf tryggð með fasteignaveði“. Lögbær yfirvöld skulu einkum fullvissa sig um að:

i) slík verðbréf séu að fullu og milliliðalaust tryggð með samlagi fasteignaveða sem eru sama eðlis og þau sem eru skilgreind í fyrstu undirgrein eða í 1. mgr. 62. gr. og eru í fullu gildi þegar verðbréfin, sem eru tryggð með veði, eru gefin út;

ii) fjárfestar í verðbréfum sem eru tryggð með fasteignaveði, eða fjárvörslumenn eða umboðsmenn fyrir hönd þeirra, hafi viðunandi forgangsrétt gagnvart eignunum, sem eru lagðar að veði til tryggingar verðbréfunum, í réttu hlutfalli við verðbréfaeign sína;

2) fyrirframgreiðslur og áfallnar tekjur skulu háðar vægi mótaðilans, sé lánastofnuninni kleift að meta hann í samræmi við tilskipun 86/635/EBE. Að öðrum kosti, þar sem ekki er hægt að meta mótaðilann, skal beitt einu 50% vægi.

d) 100% vægi

1) eignaliðir sem eru kröfur á ríkisstjórnir og seðlabanka á svæði B nema lánið sé veitt og fjármagnað í gjaldmiðli lántakanda;

2) eignaliðir sem eru kröfur á héraðs- og sveitarstjórnir á svæði B;

3) eignaliðir sem eru kröfur til lengri tíma en eins árs á lánastofnanir á svæði B;

4) eignaliðir sem eru kröfur á aðila aðra en banka á svæðum A og B;

5) efnislegar eignir samkvæmt merkingu 10. mgr. 4. gr. í tilskipun 86/635/EBE;

6) hlutabréfaeign, eignarhlutir og önnur eign á þáttum sem mynda eigið fé annarra lánastofnana sem eru ekki dregnir frá eigin fé lánastofnunarinnar;

7) allar aðrar eignir að undanskildum þeim sem dregnar eru frá eigin fé.

2. Neðangreind meðferð skal viðhöfð gagnvart liðum utan efnahagsreiknings öðrum en þeim sem 3. mgr. nær til. Fyrst skal flokka þá samkvæmt áhættuflokkun II. viðauka. Fullt verðmæti liða með mikla áhættu skal tekið með í reikninginn, 50% verðmæti liða með miðlungsáhættu og 20% verðmæti liða með miðlungs-/litla áhættu en verðmæti liða með litla áhættu skal ekki reiknað með. Næsta skrefið er að margfalda verðmæti liða utan efnahagsreiknings, uppreiknað samkvæmt framansögðu, með vægistölu viðkomandi mótaðila í samræmi við meðferð á eignaliðum þeim sem um getur í 1. mgr. og í 44. gr. Þegar um er að ræða eignasölu og endurkaupasamninga eða bein framvirk kaup, skal vægið vera vægi eignanna en ekki vægi mótaðilanna í viðskiptunum. Hægt er að láta 20% vægi gilda um þann hluta fjármagns Fjárfestingarsjóðs Evrópu sem er skráður en ekki innborgaður.

3. Beita skal aðferðunum, sem frá er greint í III. viðauka, við liði utan efnahagsreiknings, sem um getur í IV. viðauka, að undanskildum:

— samningum sem ganga kaupum og sölum á viðurkenndum verðbréfaþingum,

— gjaldeyrissamningum (nema samningum sem varða gull) með upprunalegan binditíma í fjórtán almanaksdaga eða minna.

Fram til 31. desember 2006 geta lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum ákveðið að aðferðunum, sem um getur í II. viðauka, verði ekki beitt á samninga sem verslað er með utan verðbréfamarkaða og jafnaðir af greiðsluöfnunarstöð ef sú stöð gegnir hlutverki löglegs mótaðila og allir, sem eiga hlut að þeim, leggja daglega fram tryggingu vegna þeirrar áhættu sem þeir setja greiðsluöfnunarstöðina í og veita þar með vernd, bæði gagnvart þeirri áhættu sem er fyrir hendi og hugsanlegri framtíðaráhættu. Lögbær yfirvöld skulu fullvissa sig um að það veð sem er sett veiti jafnmikla vernd og trygging samkvæmt 7. lið a-liðar í 1. mgr. og að engin hættu sé á að greiðsluöfnunarstöðin safni upp áhættu umfram markaðsvirði veðsins. Aðildarríkin skulu greina framkvæmdastjórninni frá því hvernig þau nýta þennan möguleika

4. Þegar ótvíræðar ábyrgðir eru fyrir liðum utan efnahagsreiknings skulu þeir fá vægi ábyrgðaraðila frekar en mótaðila. Þegar hugsanleg áhætta, sem stafar af viðskiptum utan efnahagsreiknings, er að fullu tryggð, að mati lögbærra yfirvalda, með eignum sem viðurkenndar eru sem trygging samkvæmt 7. tölul. a-liðar eða 11. tölul. b-liðar í 1. mgr. skal vægið vera 0% eða 20% eftir því hver tryggingin er.

⁽¹⁾ Tilskipun ráðsins 93/22/EBE frá 10. maí 1993 um fjárfestingarþjónustu á sviði verðbréfavíðskipta (Stjtið. EB L 141, 11.6.1993, bls. 27). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 97/9/EB (Stjtið. EB L 84, 26.3.1997, bls. 22).

Aðildarríkin geta beitt 50% vægi gagnvart liðum utan efnahagsreiknings sem eru ábyrgðir eða tryggingar sem eru í eðli sínu lánsígildi og eru að fullu tryggð, að mati lögbærra yfirvalda, með veði í fasteignum sem uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í 1. tölul. c-liðar 1. mgr., að því tilskildu að ábyrgðaraðilinn hafi beinan rétt til slíkrar tryggingar.

5. Ef eignum eða liðum utan efnahagsreiknings er gefið minna vægi vegna ótvíræðra ábyrgða eða trygginga að mati lögbærra yfirvalda, skal hið lægra vægi aðeins ná til þess hluta sem ábyrgðin eða tryggingin nær að fullu til.

44. gr.

Vægi krafna fyrir héraðs- eða sveitarstjórnir aðildarríkjanna

1. Þrátt fyrir skilyrði b-liðar 1. mgr. 6. gr. geta aðildarríkin ákveðið núllvægi fyrir sínar eigin héraðs- og sveitarstjórnir ef enginn áhættumunur er á kröfum á hin síðarnefndu og kröfum á ríkisvaldið vegna skattheimtuheimilda héraðs- og sveitarstjórna og tilvistar sérstakra ráðstafana sem eiga að draga úr hættu á vanefndum hinna síðarnefndu. Það núllvægi sem ákveðið er í samræmi við þessar viðmiðanir skal gilda um kröfur á aðra og liði utan efnahagsreiknings sem viðkomandi héraðs- og sveitarstjórnir stofna til og kröfur á aðra eða liði utan efnahagsreiknings sem aðrir stofna til en aðurnefndar héraðs- og sveitarstjórnir eru í ábyrgð fyrir eða eru tryggðir með fullnægjandi hætti, að mati viðkomandi yfirvalda, með veði í formi verðbréfa sem slíkar héraðs- og sveitarstjórnir gefa út.

2. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni ef þau telja að núllvægi eigi við samkvæmt viðmiðunum þeim sem mælt er fyrir um í 1. mgr. Framkvæmdastjórninni ber að dreifa þessum upplýsingum. Önnur aðildarríki geta boðið lánastofnunum undir eftirliti lögbærra yfirvalda þeirra að beita núllvægi ef þær eiga viðskipti við viðkomandi héraðs- eða sveitarstjórnir eða eiga kröfur sem þessar stjórnir ganga í ábyrgð fyrir, þ.m.t. með veði í formi verðbréfa.

45. gr.

Annað vægi

1. Með fyrirvara um 1. mgr. 44. gr. mega aðildarríkin láta 20% vægi gilda fyrir eignaliði, sem að mati viðkomandi lögbærra yfirvalda hafa fullnægjandi tryggingu með veði í verðbréfum, útgefnum af héraðs- eða sveitarstjórnnum á svæði A, inngreiðslum í öðrum lánastofnunum á svæði A en stofnuninni sem veitir lánið eða innláns-skránum eða svipuðum skjölum sem gefin eru út af þessum lánastofnunum.

2. Aðildarríkin geta beitt 10% vægi gagnvart kröfum á stofnanir sem sérhæfa sig í millibankastarfsemi og lánveitingum til opinberra aðila í sínu heimaaðildarríki og háðar eru nánú eftirliti lögbærra yfirvalda, ef eignaliðir þessara stofnana eru að mati lögbærra yfirvalda heimaaðildarríkisins með fullum og traustum tryggingum í einhverri samsetningu af eignaliðum þeim sem getið er í a- og b-liðum 1. mgr. 43. gr. sem taldir eru fullnægjandi trygging.

3. Aðildarríkjunum ber að tilkynna framkvæmdastjórninni um öll ákvæði sem samþykkt eru samkvæmt 1. og 2. mgr. og um ástæður fyrir þeim. Framkvæmdastjórnin skal koma þeim upplýsingum á framfæri við aðildarríkin. Framkvæmdastjórnin skal kanna reglulega áhrif þessara ákvæða til að tryggja að þau leiði ekki til röskunar á samkeppni.

46. gr.

Stjórnunarstofnanir og fyrirtæki sem ekki eru rekin í hagnaðarskyni

Að því er lýtur að b-lið 1. mgr. 43. gr., er lögbærum yfirvöldum heimilt að láta hugtakið héraðs- og sveitarstjórnir taka til stjórnunarstofnana sem ekki eru reknar í hagnaðarskyni og eru ábyrgar gagnvart héraðs- og sveitarstjórnnum eða yfirvalda sem að mati lögbærra yfirvalda bera sömu ábyrgð og héraðs- og sveitarstjórnir.

Lögbær yfirvöld geta einnig látið kirkjur og trúfélög, sem hafa verið stofnuð sem löggæðingur samkvæmt opinberum rétti, falla undir hugtakið héraðs- og sveitarstjórnir að svo miklu leyti sem þau innheimta skatta í samræmi við lög sem veita þeim slíkan rétt. Í því tilvikum gildir þó ekki möguleikinn sem um getur í 44. gr.

47. gr.

Eiginfjárhlutfall

1. Lánastofnunum skal ávallt skylt að viðhalda því hlutfalli, sem skilgreint er í 40. gr., í að minnsta kosti 8%.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. geta lögbær yfirvöld fyrirskipað hærri lágmarkshlutfall eftir því sem þau telja þörf á.

49. gr.

3. Ef hlutfallið fer niður fyrir 8% skulu lögbær yfirvöld tryggja að viðkomandi lánastofnun geri viðeigandi ráðstafanir til að ná lágmarkshlutfallinu aftur svo skjótt sem verða má.

3. þáttur

Stórar áhættur

48. gr.

Skýrslur gefnar um stórar áhættur

1. Áhætta lánastofnunar vegna eins eða fleiri innbyrðis tengdra viðskiptamanna telst stór áhætta ef hún nemur 10% eða meira af eigin fé.

2. Lánastofnun skal senda lögbærum yfirvöldum skýrslu um allar stórar áhættur í skilningi 1. mgr. Aðildarríkin geta, ef þau æskja þess, ákveðið að þessi skýrsla sé gerð í samræmi við aðra af eftirtöldum aðferðum:

— skýrsla er gefin um allar stórar áhættur að minnsta kosti einu sinni á ári, og einnig þess á milli um allar nýjar áhættur og alla aukningu á fyrri áhættum enda sé aukningin að minnsta kosti 20% frá síðustu skýrslu;

— skýrsla er gefin um allar stórar áhættur að minnsta kosti fjórum sinnum á ári.

3. Þó þarf ekki að tilkynna um áhættur, samkvæmt 2. mgr., sem eru undanþegnar samkvæmt a-, b-, c-, d-, f-, g- og h-lið 7. mgr. 49. gr. Heimilt er að fækka skýrslum sem um getur í öðrum undirlið 2. mgr. í tvær á ári þegar um er að ræða áhættur sem um getur í e- og i-lið 7. mgr. og 8., 9. og 10. mgr. 49. gr.

4. Lögbær yfirvöld skulu krefjast þess að sérhver lánastofnun hafi traust stjórnunar- og bókhaldsfyrirkomulag og fullnægjandi innra eftirlitskerfi svo unnt sé að bera kennsl á og skrá allar stórar áhættur og síðari breytingar á þeim, eins og skilgreint er og krafist í þessari tilskipun og til að hafa megi eftirlit með þessum áhættum með hliðsjón af lánareglum hverrar lánastofnunar.

Ef lánastofnun notfærir sér undanþágur samkvæmt 3. mgr. skal hún halda skrá yfir tilgreindar ástæður í að minnsta kosti eitt ár eftir atvikið sem gaf tilefni til undanþágunnar þannig að lögbær yfirvöld geti gengið úr skugga um hvort hún sé enn réttlætanleg.

Takmarkanir á stórum áhættum

1. Áhætta vegna eins eða fleiri innbyrðis tengdra viðskiptamanna má ekki fara fram úr 25% af eigin fé lánastofnunar.

2. Ef viðskiptamaður eða hópur innbyrðis tengdra viðskiptamanna er móðurfyrirtæki eða dótturfyrirtæki lánastofnunarinnar og/eða eitt eða fleiri dótturfyrirtæki þess móðurfyrirtækis skal lækka prósentuna sem mælt er fyrir um í 1. mgr. niður í 20%. Aðildarríkjunum er þó heimilt að undanskilja áhættur vegna slíkra viðskiptamanna frá 20% hámarkinu ef kveðið er á um aðrar ráðstafanir eða aðferðir við eftirlit með slíkum áhættum. Þau skulu láta framkvæmdastjórnina og ráðgjafarnefndina um bankamál vita um efni slíkra ráðstafana eða aðferða.

3. Samtala fyrir stórar áhættur má ekki fara yfir 800% af eigin fé lánastofnunar.

4. Aðildarríkjunum er heimilt að setja strangari takmarkanir en þær sem mælt er fyrir um í 1., 2. og 3. mgr.

5. Lánastofnun skal ætíð virða þær takmarkanir sem mælt er fyrir um í 1., 2. og 3. mgr. að því er varðar áhættur. Ef í undantekningartilvikum er farið yfir þessar takmarkanir skal skýra lögbærum yfirvöldum tafarlaust frá því og geta þau, ef aðstæður leyfa, veitt lánastofnuninni ákveðinn tíma til að laga sig að þessum mörkum.

6. Lögbærum yfirvöldum er heimilt, að einhverju eða öllu leyti, að undanskilja áhættur lánastofnunar vegna móðurfyrirtækis hennar eða annarra dótturfyrirtækja þess móðurfyrirtækis eða eigin dótturfyrirtækja frá ákvæðum 1., 2. mgr. og 3. mgr., enda lúti þessi fyrirtæki samstæðu-eftirliti því sem haft er með lánastofnuninni sjálfri í samræmi við tilskipun 92/30/EEB eða sambærilegum gildandi reglum í þriðja landi.

7. Lögbærum yfirvöldum er heimilt, að einhverju eða öllu leyti, að undanskilja eftirfarandi áhættur frá ákvæðum 1., 2. og 3. mgr.:

a) eignaliði sem eru kröfur á ríkisstjórnir og seðlabanka á svæði A;

b) eignaliði sem eru kröfur á Evrópubandalögin;

- c) eignaliði sem eru kröfur með beinni ábyrgð ríkisstjórna eða seðlabanka á svæði A eða Evrópubandalaganna;
- d) aðrar áhættur sem ríkisstjórnir, seðlabankar eða Evrópubandalögin taka á sig eða ábyrgjast á svæði A;
- e) eignaliði sem eru kröfur á ríkisstjórnir eða seðlabanka á svæði B og aðrar áhættur bundnar og, eftir því sem við á, fjármagnaðar í gjaldmiðli lántakenda;
- f) eignaliði og aðrar áhættur sem tryggðar eru á fullnægjandi hátt að dómi lögbærra yfirvalda með verðbréfum ríkisstjórna eða seðlabanka á svæði A eða verðbréfum sem gefin eru út af Evrópubandalaginu eða héraðs- eða sveitastjórnunum í aðildarríkinu sem hafa núllvægi að því er eiginfjárlutfall varðar samanber 7. gr. tilskipunar 89/647/EBE;
- g) eignaliði og aðrar áhættur sem tryggðar eru á fullnægjandi hátt að dómi lögbærra yfirvalda með innlánnum hjá viðkomandi lánastofnun eða lánastofnun sem er móðurfyrirtæki eða dótturfyrirtæki lánastofnunarinnar;
- h) eignaliði og aðrar áhættur sem tryggðar eru á fullnægjandi hátt að dómi lögbærra yfirvalda með innlánsaskirteinum sem lánastofnunin gefur út eða lánastofnun sem er móðurfyrirtæki eða dótturfyrirtæki lánastofnunarinnar og eru til vörslu hjá annarri hvorri þeirra;
- i) eignaliði sem eru kröfur á lánastofnanir og aðrar áhættur þeirra með binditíma til eins árs eða skemur en teljast ekki til eigin fjár þeirra;
- j) eignaliði sem eru kröfur á stofnanir og aðrar áhættur stofnana, sem eru ekki lánastofnanir en uppfylla skilyrði 2. mgr. 45. gr., með binditíma til eins árs eða skemur og eru tryggðar í samræmi við sömu málsgrein;
- k) viðskiptavíxla og aðra víxla með binditíma til eins árs eða skemur með áritun annarra lánastofnana;
- l) skuldabréf samkvæmt skilgreiningu 4. mgr. 22. gr. í tilskipun 85/611/EBE;
- m) þar til frekari samræming fer fram, eignarhluta í vátryggingafélögum sem um getur í 3. mgr. 51. gr. allt að 40% af eigin fé lánastofnunar sem aflar slíks eignarhluta;
- n) eignaliði sem eru kröfur á héraðs- eða svæðislánastofnanir sem lánastofnunin er tengd innan netkerfis samkvæmt ákvæðum laga eða reglna og sem samkvæmt þessum ákvæðum hafa greiðsluþjófnumarhlutverki að gegna innan kerfisins;
- o) áhættur sem tryggðar eru á fullnægjandi hátt að dómi lögbærra yfirvalda með öðrum verðbréfum en þeim sem um getur í f-lið, að því tilskildu að þessi verðbréf séu ekki gefin út af lánastofnuninni sjálfri, móðurfyrirtæki hennar eða dótturfyrirtæki eða af viðskiptamanni eða hópi innbyrðis tengdra viðskiptamanna. Verðbréf sem eru notuð sem trygging skulu metin á markaðsverði, vera meira virði en áhættur sem tryggðar eru og skal annaðhvort hafa viðskipti með þau á verðbréfamarkaði eða vera framseljanleg með góðu móti og söluverð þeirra skráð reglulega á markaði sem starfræktur er á vegum viðurkenndra aðila í starfsgreininni og þar sem unnt er, að mati lögbærra yfirvalda í upprunaaðildarríki lánastofnunarinnar, að meta raunverulegt verð og ganga úr skugga um umframverð verðbréfa hvenær sem er. Umframverð sem krafist er skal vera 100%; þó skal það vera 150% þegar um hlutabréf er að ræða og 50% þegar um er að ræða skuldabréf útgefin af lánastofnunum, héraðs- eða sveitarstjórnunum öðrum en þeim sem um getur í 44. gr. og þegar um er að ræða skuldabréf sem gefin eru út af Fjárfestingarbanka Evrópu og fjölpjódlegum þróunarbönkum. Verðbréf sem eru notuð sem tryggingar má ekki telja til eigin fjár lánastofnunar.
- p) lán sem tryggð eru á fullnægjandi hátt að dómi lögbærra yfirvalda með veði í íbúðarhúsnæði eða með hlutabréfum í finnskum húsnæðisfélögum, sem starfa í samræmi við finnsku húsnæðismálalögin frá 1991 eða nýrri jafngild lög og kaupleigusamningar sem kveða á um að leigusali haldi fullum umráðum yfir íbúðarhúsnæðinu sem leigt er út eins lengi og leigutaki hefur ekki nýtt sér forkaupsrétt sinn, í báðum tilvikum allt að 50% af virði íbúðarhúsnæðisins sem um ræðir. Verð eignarinnar skal reiknað út á fullnægjandi hátt að dómi lögbærra yfirvalda á grundvelli nákvæmra matsreglna sem mælt er fyrir um í lögum eða stjórnsýslufyrirmælum. Matið skal framkvæmt að minnsta kosti einu sinni á ári. Að því er þennan lið varðar merkir íbúðarhúsnæði húsnæði sem lántakandi nýtir eða leigir út.
- q) 50% af miðlungs-/lítilli áhættu í sambandi við liði utan efnahagsreiknings, sem um getur í II. viðauka;
- r) með fyrirvara um samninga lögbærra yfirvalda, ábyrgðir aðrar en lánsábyrgðir á lagalegum eða stjórnsýslulegum grundvelli og eru veittar aðilum samkvæmt gagnkvæmu ábyrgðarfyrirkomulagi sem eru með stöðu lánastofnunar enda sé vægi þeirra 20% af fjárhæðinni.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni ef þau velja þessa leið til að tryggja að það leiði ekki til röskunar á samkeppni.

50. gr.

- s) liði utan efnahagsreiknings sem lítil áhætta fylgir, sem um getur í II. viðauka, svo fremi samningur hafi verið gerður við viðkomandi viðskiptamann eða hóp innbyrðis tengdra viðskiptamanna sem kveður á um að eingöngu megi taka áhættu ef fullvíst sé að ekki verði farið yfir mörkin sem miðað er við samkvæmt 1., 2. og 3. mgr.

8. Að því er 1., 2. og 3. mgr. varðar er aðildarríkjum heimilt að láta 20% vægið gilda þegar um er að ræða eignaliði sem eru kröfur á héraðs- eða sveitarstjórnir aðildarríkjanna og aðrar áhættur sem slík yfirvöld taka á sig eða ábyrgjast. Með fyrirvara um skilmálana sem settir eru í 44. gr. er aðildarríkjunum þó heimilt að minnka þetta hlutfall í 0%.

9. Að því er 1., 2. og 3. mgr. varðar er aðildarríkjum heimilt að láta 20% vægið gilda þegar um er að ræða eignaliði sem eru kröfur á lánastofnanir og aðrar áhættur þeirra með binditíma til meira en eins árs en ekki lengur en til þriggja ára og 50% vægi þegar um er að ræða eignaliði sem eru kröfur á lánastofnanir til meira en þriggja ára, að því tilskildu að þær séu í formi skuldaskjala sem eru gefin út af lánastofnun og þessi skuldaskjöl séu að mati lögbærra yfirvalda framseljanleg með góðu móti á markaði sem er starfræktur af viðurkenndum aðilum í starfsgreininni og að söluverð þeirra sé daglega skráð eða að útgáfa þeirra hafi verið heimiluð af lögbærum yfirvöldum í uprunaaðildarríki útgáfulánastofnunarinnar. Þessa eignaliði má aldrei telja til eigin fjár.

10. Þrátt fyrir i-lið 7. mgr. og 9. mgr. er aðildarríkjum heimilt að láta 20% vægið gilda þegar um er að ræða eignaliði sem eru kröfur á lánastofnanir og aðrar áhættur þeirra án tillits til binditíma þeirra.

11. Ef áhætta vegna viðskiptamanns er tryggð af þriðja aðila eða með tryggingu í formi verðbréfa sem eru gefin út af þriðja aðila samkvæmt skilyrðunum sem sett eru í o-lið 7. gr. er aðildarríkjunum heimilt að:

- líta á áhættuna sem áhættu vegna þriðja aðila fremur en vegna viðskiptamannsins ef áhættan er beint og skilyrðislaust tryggð af þriðja aðilanum á fullnægjandi hátt að mati lögbærra yfirvalda,
- líta á áhættuna sem áhættu vegna þriðja aðila fremur en vegna viðskiptamannsins ef áhættan sem skilgreind er í o-lið 7. gr. er með tryggingu samkvæmt skilyrðunum sem þar eru sett.

12. Í síðasta lagi 1. janúar 1999 skal ráðið, á grundvelli skýrslu framkvæmdastjórnarinnar, rannsaka hvernig farið er með millibankaáhættu sem kveðið er á um í i-lið 7. mgr. og 9. og 10. mgr. Ráðið ákveður hvaða breytingar skuli gerðar að tillögu framkvæmdastjórnarinnar.

Eftirlit með stórum áhættum á samstæðugrundvelli og eftirlit sem ekki byggist á samstæðugrundvelli

1. Ef lánastofnun er hvorki móðurfyrirtæki né dótturfyrirtæki skal ekki hafa eftirlit á samstæðugrundvelli með því hvort skuldbindingarnar sem kveðið er á um í 48. og 49. gr. eða í öðrum gildandi bandalagsákvæðum á þessu sviði séu virtar.

2. Í öðrum tilvikum skal hafa eftirlit á samstæðugrundvelli, í samræmi við 52.–56. gr., með því hvort skuldbindingarnar sem kveðið er á um í 48. og 49. gr. eða í öðrum gildandi bandalagsákvæðum á þessu sviði séu virtar.

3. Aðildarríkjunum er heimilt að fella niður eftirlit, á einstaklingsgrundvelli eða á hlutasamstæðugrundvelli, með því hvort skuldbindingarnar sem kveðið er á um í 48. og 49. gr. eða í öðrum gildandi bandalagsákvæðum á þessu sviði séu virtar þegar um er að ræða lánastofnun sem er móðurfyrirtæki og háð eftirliti á samstæðugrundvelli eða þegar um er að ræða dótturfyrirtæki slíkrar lánastofnunar sem er háð leyfi þeirra og eftirliti og eftirlit er haft með á samstæðugrundvelli.

Aðildarríkjunum er einnig heimilt að fella niður slíkt eftirlit ef móðurfyrirtækið er eignarhaldsfélag á fjármála-sviði með staðfestu í sama aðildarríki og lánastofnunin að því tilskildu að félagið sé háð sama eftirliti og lánastofnunin.

Þegar um þau tilvik er að ræða sem um getur í fyrsta og öðrum undirlið skal gera ráðstafanir til að tryggja fullnægjandi áhættudreifingu innan samstæðunnar.

4. þáttur

Virk eignarhlutdeild utan fjármálasviðs

51. gr.

Takmarkanir á virkri eignarhlutdeild í fyrirtækjum sem eru ekki fjármagnsfyrirtæki

1. Engin lánastofnun má eiga virka eignarhlutdeild sem nemur hærri fjárhæð en 15% af eigin fé hennar í fyrirtæki sem er hvorki lánastofnun, fjármálastofnun né fyrirtæki sem stundar starfsemi sem um getur í annarri undirgrein f-liðar 2. mgr. 43. gr. tilskipunar 86/635/EBE.

2. Heildarfjárhæð virkrar eignarhlutdeildar lánastofnunar í öðrum fyrirtækjum en lánastofnunum, fjármálastofnunum eða fyrirtækjum sem stunda starfsemi er um getur í annarri undirgrein f-liðar 2. mgr. 43. gr. tilskipunar 86/635/EBE má ekki vera hærri en 60% af eigin fé hennar.

3. Aðildarríkin þurfa ekki að beita mörkunum sem mælt er fyrir um í 1. og 2. mgr. að því er varðar eignarhluti í váttryggingafélögum svo sem skilgreint er í tilskipun 73/239/EBE ⁽¹⁾ og tilskipun 79/267/EBE ⁽²⁾.

4. Tímabundin hlutabréfaeign vegna fjárhagslegrar endurskipulagningar eða vegna björgunaraðgerða eða á venjulegu sölutryggingatímabili eða í eigin nafni stofnunar fyrir hönd annarra skal ekki teljast virk eignarhlutdeild við útreikning á mörkunum sem sett eru í 1. og 2. mgr. Hlutir sem eru ekki áhættufjármunir samkvæmt skilgreiningu í 2. mgr. 35. gr. tilskipunar 86/635/EBE skulu ekki taldir þar með.

5. Aðeins má fara upp fyrir mörkin sem sett eru í 1. og 2. mgr. í undantekningartilvikum. Í slíkum tilvikum skulu þó lögbær yfirvöld krefjast þess að lánastofnun annaðhvort auki við eigið fé eða geri aðrar jafngildar ráðstafanir.

6. Aðildarríkin geta kveðið svo á að lögbær yfirvöld skuli ekki beita mörkunum sem sett eru í 1. og 2. mgr. ef þau leggja svo fyrir að 100% af fjárhæð virkrar eignarhlutdeildar lánastofnunar sem er umfram mörkin verði að vera af eigin fé og það skuli ekki tekið með í útreikning eiginfjárhlutfallsins. Ef farið er fram úr mörkunum sem sett eru í 1. og 2. mgr. skal fjárhæðin, sem greiða skal úr eigin sjóðum, vera hærri en umframfjárhæðin.

⁽¹⁾ Fyrsta tilskipun ráðsins 73/239/EBE frá 24. júlí 1973 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum til að hefja og reka starfsemi á sviði frumtrygginga annarra en líftrygginga (Stjtið. EB L 228, 16.8.1973, bls. 3). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 95/26/EB.

⁽²⁾ Fyrsta tilskipun ráðsins 79/267/EBE frá 5. mars 1979 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um stofnun og rekstur líftryggingastarfsemi í frumtryggingu (Stjtið. EB L 63, 13.3.1979, bls. 1). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 95/26/EB.

3. KAFLI

EFTIRLIT Á SAMSTÆÐUGRUNDVELLI

52. gr.

Eftirlit með lánastofnunum á samstæðugrundvelli

1. Hver sú lánastofnun sem er móðurfyrirtæki lánastofnunar eða fjármálastofnunar eða á hlutdeild í slíkum stofnunum skal háð eftirliti sem miðast við fjárhagsstöðu hennar á samstæðugrundvelli að því marki og með þeim hætti sem um getur í 54. gr. Slíkt eftirlit skal taka að minnsta kosti til þeirra sviða sem um getur í 5. og 6. gr.

2. Hver sú lánastofnun sem er dótturfyrirtæki eignarhaldsfélags á fjármálasviði skal háð eftirliti sem miðast við fjárhagsstöðu hennar á samstæðugrundvelli að því marki og með þeim hætti sem um getur í 54. mgr. Slíkt eftirlit skal taka að minnsta kosti til þeirra sviða sem um getur í 5. og 6. gr. Þótt fjárhagsstöðu eignarhaldsfélagsins á fjármálasviði sé komið yfir á samstæðugrundvöll hefur það á engan hátt í för með sér að lögbærum yfirvöldum beri skylda til að hafa eftirlit að því er varðar eignarhaldsfélagið á fjármálasviði eitt og sér.

3. Aðildarríki eða lögbær yfirvöld sem bera ábyrgð á eftirliti á samstæðugrundvelli samkvæmt 53. gr. geta ákveðið, í þeim tilvikum sem talin eru upp hér á eftir, að ekki þurfi að telja lánastofnun, fjármálastofnun eða þjónustufyrirtæki í tengslum við bankastarfsemi, sem er dótturfyrirtæki eða hlutdeildarfyrirtæki, með í samstæðunni:

— ef fyrirtækið er í þriðja landi þar sem lagalegar hömlur eru á því að fá nauðsynlegar upplýsingar,

— ef fyrirtækið hefur, að mati lögbærra yfirvalda, litla þýðingu sé tekið mið af markmiðum eftirlitsins með lánastofnunum og í öllum tilvikum ef niðurstaða efnahagsreiknings viðkomandi fyrirtækis er lægri en önnur eftirtalinna stærða þar sem miðað er við lægri upphæðina: 10 milljón evrópskar mynteiningar (ECU) eða 1% af niðurstöðutölu efnahagsreiknings móðurfyrirtækisins eða fyrirtækisins sem er eigandi hlutdeildar. Ef mörg fyrirtæki uppfylla framangreind skilyrði skulu þau engu að síður talin með í samstæðunni ef þau skipta máli sem ein heild með hliðsjón af framangreindum markmiðum, eða

— ef, að mati lögbærra yfirvalda sem eru ábyrg fyrir eftirliti á samstæðugrundvelli, það væri óviðeigandi eða villandi að gera fjárhagsstöðu fyrirtækisins, sem ætti að telja með, samstæða að því er varðar markmið eftirlitsins með lánastofnunum.

4. Ef lögbær yfirvöld aðildarríkis telja dótturlánastofnun ekki með í eftirliti á samstæðugrundvelli samkvæmt einu þeirra tilvika sem um getur í öðrum og þriðja undirlið 3. mgr. geta lögbær yfirvöld aðildarríkisins, þar sem dótturlánastofnunin er, beðið móðurfyrirtækið um upplýsingar sem kunna að auðvelda eftirlit þeirra með lánastofnuninni.

5. Eftirlit með gjaldhæfi og eiginfjárkröfum til að mæta markaðsáhættu og eftirlit með stórum áhættum sem fjallað er um í gildandi gerðum bandalagsins þar að lútandi skal vera á samstæðugrundvelli í samræmi við þessa grein og 53.-56. gr. Aðildarríkin skulu samþykka nauðsynlegar ráðstafanir, ef við á, til að láta eftirlit á samstæðugrundvelli taka til eignarhaldsfélaga á fjármálasviði í samræmi við 2. mgr.

Hafa skal eftirlit með hvort mörkin sem sett eru í 1. og 2. mgr. 51. gr. séu virt á grundvelli fjárhagsstöðu lánastofnunarinnar sem gerð hefur verið samstæð í heild eða að hluta.

6. Lögbær yfirvöld skulu tryggja að í öllum fyrirtækjum sem eftirlit á samstæðugrundvelli tekur til og haft er með lánastofnun samkvæmt 1. og 2. mgr. sé fullnægjandi innra eftirlitskerfi til að unnt sé að leggja fram nauðsynlegar upplýsingar vegna eftirlits á samstæðugrundvelli.

7. Með fyrirvara um sérákvæði í öðrum tilskipunum þurfa aðildarríkin ekki að beita reglunum í 5. mgr. á hlutasamstæðugrundvelli eða gagnvart einstakri lánastofnun, sem er háð eftirliti á samstæðugrundvelli vegna þess að hún er móðurfyrirtæki, né gagnvart dótturfyrirtækjum slíkrar lánastofnunar sem er háð leyfi þeirra og eftirliti og fellur undir samstæðueftirlit með stofnuninni sem móðurfyrirtækis. Sömu undanþágu er heimilt að veita ef móðurfyrirtækið er eignarhaldsfélag á fjármálasviði sem hefur aðalstöðvar sínar í sama aðildarríki og lánastofnunin, að því tilskildu að það sé háð sama eftirliti og því sem haft er með lánastofnunum, einkum reglunum í 5. mgr.

Í báðum tilvikum sem nefnd eru í fyrstu undirgrein skal gera ráðstafanir til að tryggja að fjármagni sé skipt á fullnægjandi hátt innan bankasamstæðunnar.

Ef lögbær yfirvöld beita þessum reglum gagnvart einstakri lánastofnun geta þau beitt ákvæði síðustu undirgreinar 2. mgr. 3. gr. til að reikna út eigið fé.

8. Ef lánastofnun sem er dótturfyrirtæki annarrar lánastofnunar hefur leyfi og er í öðru aðildarríki skulu lögbær yfirvöld sem veittu þetta leyfi beita reglunum sem settar eru í 5. mgr. gagnvart þessu einstaka dótturfyrirtæki eða, þegar við á, á hlutasamstæðugrundvelli.

9. Þrátt fyrir kröfurnar í 8. mgr. er lögbærum yfirvöldum sem ábyrg eru fyrir leyfisveitingu dótturfyrirtækis lánastofnunar heimilt, með tvíhliða samningum, að fela eftirlitsábyrgð sína í hendur lögbærum yfirvöldum sem veittu móðurfyrirtækinu leyfi og hafa eftirlit með því þannig að þau taki að sér að hafa eftirlit með dótturfyrirtækinu í samræmi við þessa tilskipun. Tilkynna skal framkvæmdastjórninni um tilvist og efni slíkra samninga. Hún skal senda þær upplýsingar til lögbærra yfirvalda hinna aðildarríkjanna og ráðgjafarnefndarinnar um bankamál.

10. Aðildarríkin skulu kveða á um að lögbærum yfirvöldum sem bera ábyrgð á eftirliti á samstæðugrundvelli sé heimilt að krefja dótturfyrirtæki lánastofnunar eða eignarhaldsfélags á fjármálasviði sem heyra ekki undir eftirlit á samstæðugrundvelli um upplýsingarnar sem um getur í 55. gr. Í slíku tilviki gildir málsmeðferðin sem kveðið er á um í þeirri grein um veitingu upplýsinganna og eftirlit með þeim.

53. gr.

Lögbær yfirvöld sem bera ábyrgð á eftirliti á samstæðugrundvelli

1. Ef móðurfyrirtæki er lánastofnun skulu lögbær yfirvöld sem veittu henni leyfi samkvæmt 4. gr. annast eftirlit á samstæðugrundvelli.

2. Ef móðurfyrirtæki lánastofnunar er eignarhaldsfélag á fjármálasviði skulu lögbær yfirvöld sem veittu lánastofnuninni leyfi samkvæmt 4. gr. annast eftirlit á samstæðugrundvelli.

Ef lánastofnanir, sem hafa leyfi í tveimur eða fleiri aðildarríkjum, eru dótturfyrirtæki sama móðurfyrirtækis sem er eignarhaldsfélag á fjármálasviði skulu lögbær yfirvöld lánastofnunarinnar, sem hefur leyfi í aðildarríkinu þar sem eignarhaldsfélaginu á fjármálasviði var komið á fót, annast eftirlit á samstæðugrundvelli.

Hafi engin dótturlánastofnun fengið leyfi í aðildarríkinu þar sem eignarhaldsfélaginu á fjármálasviði var komið á fót skulu lögbær yfirvöld í viðkomandi aðildarríkjum (þar með talin yfirvöld aðildarríkisins þar sem eignarhaldsfélaginu á fjármálasviði var komið á fót) leitast við að ná samkomulagi um hvert þeirra eigi að annast eftirlit á samstæðugrundvelli.

Ef samkomulag næst ekki skulu lögbær yfirvöld sem veittu lánastofnuninni með hæstu niðurstöðutölu efnahagsreiknings leyfi annast eftirlit á samstæðugrundvelli; ef niðurstöðutalan er sú sama hjá fleiri en einni þeirra skulu lögbær yfirvöld sem fyrst veittu leyfið sem um getur í 4. gr. annast eftirlit á samstæðugrundvelli.

3. Viðkomandi lögbærum yfirvöldum er heimilt með almennu samkomulagi að víkja frá reglunum sem eru settar í fyrstu og annarri undirgrein 2. mgr.

4. Í samkomulaginu sem um getur í þriðju undirgrein 2. mgr. og í 3. mgr. skal kveðið á um hvernig staðið skuli að samvinnu og hvernig upplýsingum skuli komið á framfæri þannig að ná megi markmiðum þessarar tilskipunar.

5. Ef í aðildarríki eru fleiri en eitt lögbært yfirvald sem hefur varúðareftirlit með lána- og fjármálastofnunum skulu aðildarríkin gera nauðsynlegar ráðstafanir til að skipuleggja samræmi milli þessara yfirvalda.

54. gr.

Form og umfang samstæðu

1. Lögbær yfirvöld sem eru ábyrg fyrir eftirliti á samstæðugrundvelli skulu í því skyni krefjast fullra samstæðureikningsskila allra lána- og fjármálastofnana sem eru dótturfyrirtæki móðurfyrirtækis.

Þó er heimilt að mæla fyrir um hlutfallsleg samstæðureikningsskil ef, að mati lögbærra yfirvalda, ábyrgð móðurfyrirtækis sem á hluta í fjármagni er takmörkuð við þann hluta vegna ábyrgðar annarra hluthafa eða félaga sem fullnægja kröfum um gjaldhæfi. Ábyrgð hinna hluthafanna og félaganna skal að fullu staðfest, ef nauðsyn krefur með formlega undirrituðum skuldbindingum.

2. Lögbær yfirvöld sem eru ábyrg fyrir eftirliti á samstæðugrundvelli skulu vegna eftirlitsins krefjast hlutfallslegra samstæðureikningsskila vegna hlutdeildar í lána- og fjármálastofnunum, sem stjórnað er af fyrirtækjum sem talin eru með í samstæðunni og einu eða fleiri fyrirtækjum sem eru ekki talin með í samstæðunni, ef ábyrgð þessara fyrirtækja er takmörkuð við þann hluta fjármagns sem þau eiga.

3. Þegar um er að ræða aðra hlutdeild eða önnur fjármagnstengsl en um getur í 1. og 2. mgr. skulu lögbær yfirvöld ákveða hvort og hvernig eigi að annast samstæðureikningsskil. Einkum er þeim heimilt að leyfa eða krefjast notkunar á hlutdeildaraðferðinni. Það felst þó ekki í þeirri aðferð að viðkomandi fyrirtæki heyri undir eftirlit á samstæðugrundvelli.

4. Með fyrirvara um 1., 2. og 3. mgr. skulu lögbær yfirvöld ákveða hvort og hvernig annast skuli samstæðureikningsskil í eftirfarandi tilvikum:

— þegar, að mati lögbærra yfirvalda, lánastofnun hefur umtalsverð ítök í einni eða fleiri lána- eða fjármálastofnun, án þess að eiga hlutdeild í eða hafa önnur tengsl við þessar stofnanir,

— þegar tvær eða fleiri lána- eða fjármálastofnanir eru settar undir aðra sameiginlega stjórn en kveðið er á um í samningi eða stofnsamþykktum þeirra,

— þegar tvær eða fleiri lána- eða fjármálastofnanir eru með stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsnefndir þar sem sömu aðilar eru í meirihluta.

Einkum er lögbærum yfirvöldum heimilt að leyfa eða krefjast notkunar aðferðarinnar sem kveðið er á um í 12. gr. tilskipunar 83/349/EBE. Það felst þó ekki í þeirri aðferð að viðkomandi fyrirtæki heyri undir eftirlit á samstæðugrundvelli.

5. Ef krafist er eftirlits á samstæðugrundvelli samkvæmt 1. og 2. mgr. 52. gr. skulu þjónustufyrirtæki í tengslum við bankastarfsemi talin með í samstæðunni í þeim tilvikum og í samræmi við aðferðirnar sem mælt er fyrir um í 1. til 4. mgr. í þessari grein.

55. gr.

Upplýsingar sem blönduð eignarhaldsfélög og dótturfyrirtæki þeirra skulu veita

1. Þar til samstæðuaðferðir hafa verið samræmdar frekar skulu aðildarríkin kveða á um að ef móðurfyrirtæki einnar lánastofnunar eða fleiri er blandað eignarhaldsfélag skulu lögbær yfirvöld sem eru ábyrg fyrir leyfi og eftirliti með þessum lánastofnunum krefjast þess að þau veiti allar upplýsingar sem geta skipt máli vegna eftirlits með dótturlánastofnunum, annaðhvort með því að snúa sér beint til blandaða eignarhaldsfélagsins og dótturfyrirtækja þess eða gegnum dótturlánastofnanir.

2. Aðildarríkin skulu kveða á um að lögbærum yfirvöldum þeirra sé heimilt að framkvæma, eða láta utanaðkomandi skoðunarmenn framkvæma eftirlit á staðnum til að fá staðfestar upplýsingar frá blönduðum eignarhaldsfélögum og dótturfyrirtækjum þeirra.

Ef blandaða eignarhaldsfélagið eða eitt dótturfyrirtækja þess er váttryggingafélag er einnig heimilt að beita málsmeðferðinni í 4. mgr. 56. gr. Ef blandað eignarhaldsfélag eða eitt dótturfyrirtækja þess er í öðru aðildarríki en dótturlánastofnunin skal framkvæma eftirlit á staðnum í samræmi við málsmeðferðina í 7. mgr. 56. gr.

56. gr.

Ráðstafanir til að auðvelda eftirlit á samstæðugrundvelli

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að engar lagalegar hindranir komi í veg fyrir að fyrirtæki sem heyra undir eftirlit á samstæðugrundvelli, blönduð eignarhaldsfélög og dótturfyrirtæki þeirra eða dótturfyrirtæki af þeirri gerð sem um getur í 10. mgr. 52. gr. skiptist á nauðsynlegum upplýsingum vegna eftirlits í samræmi við 52.-55. gr. og þessa grein.

2. Ef móðurfyrirtæki og einhver af dótturfyrirtækjum þess, sem eru lánastofnanir, eru í mismunandi aðildarríkjum skulu lögbær yfirvöld aðildarríkisins senda hvert öðru allar upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að gera eftirlit á samstæðugrundvelli kleift eða auðvelda það.

Ef lögbær yfirvöld aðildarríkisins þar sem móðurfyrirtækið er annast ekki sjálf eftirlit á samstæðugrundvelli samkvæmt 4. gr. geta lögbær yfirvöld sem bera ábyrgð á slíku eftirliti farið fram á að þau afli nauðsynlegra upplýsinga hjá móðurfyrirtækinu vegna eftirlits á samstæðugrundvelli og sendi sér þær.

3. Aðildarríki skulu heimila lögbærum yfirvöldum að skiptast á upplýsingunum sem um getur í 2. mgr. að því gefnu, hvað eignarhaldsfélög á fjármálasviði, fjármálastofnanir eða þjónustufyrirtæki í tengslum við bankastarfsemi áhrærir, að öflun upplýsinga eða yfirráð yfir þeim feli á engan hátt í sér að þau yfirvöld gegni eftirlitshlutverki gagnvart einstökum stofnunum eða fyrirtækjum.

Á sama hátt skulu aðildarríkin heimila lögbærum yfirvöldum að skiptast á upplýsingunum sem um getur í 55. gr., að því gefnu að öflun upplýsinga eða yfirráð yfir þeim feli á engan hátt í sér að þau yfirvöld gegni eftirlitshlutverki gagnvart blönduð eignarhaldsfélagi og dótturfyrirtækjum þess sem eru ekki lánastofnanir eða gagnvart dótturfyrirtækjum af þeirri gerð sem fjallað er um í 10. mgr. 52. gr.

4. Ef lánastofnun, eignarhaldsfélag á fjármálasviði eða blandað eignarhaldsfélag stjórnar einu eða fleiri dótturfyrirtækjum sem eru váttryggingafélög eða önnur fyrirtæki sem bjóða upp á fjárfestingarþjónustu sem háð eru leyfi skulu lögbær yfirvöld og yfirvöld sem annast opinbert eftirlit með váttryggingafélögum eða þeim fyrirtækjum sem bjóða upp á fjárfestingarþjónustu hafa með sér nána samvinnu. Með fyrirvara um ábyrgð hvers fyrir sig skulu þessi yfirvöld veita hvert öðru upplýsingar sem kunna að auðvelda störf þeirra og heimila eftirlit með starfsemi og heildarfjárhagsstöðu fyrirtækjanna sem þau hafa eftirlit með.

5. Um upplýsingarnar sem eru fengnar við eftirlit á samstæðugrundvelli, einkum upplýsingaskipti milli lögbærra yfirvalda sem kveðið er á um í þessari tilskipun, gildir þagnarskylda eins og kveðið er á um í 30. gr.

6. Lögbær yfirvöld sem bera ábyrgð á eftirliti á samstæðugrundvelli skulu gera skrár yfir eignarhaldsfélög á fjármálasviði sem um getur í 2. mgr. 52. gr. Þessar skrár skal senda lögbærum yfirvöldum hinna aðildarríkjanna og framkvæmdastjórninni.

7. Ef lögbær yfirvöld eins aðildarríkis óska í ákveðnum tilvikum við beitingu þessarar tilskipunar eftir að fá staðfestar upplýsingar um lánastofnun, eignarhaldsfélag á fjármálasviði, fjármálastofnun, þjónustufyrirtæki í tengslum við bankastarfsemi, blandað eignarhaldsfélag, dótturfyrirtæki af þeirri gerð sem fjallað er um í 55. gr. eða í 10. mgr. 52. gr., sem er í öðru aðildarríki, þurfa þau að fara fram á það við lögbær yfirvöld í hinu aðildarríkinu að fá þessa staðfestingu. Yfirvöldin sem fá slíka beiðni skulu á grundvelli valdheimilda sinna bregðast við henni, annaðhvort með því að veita staðfestinguna sjálf eða með því að leyfa yfirvöldunum sem lögðu beiðnina fram eða endurskoðanda eða sérfræðingi að afla hennar.

8. Með fyrirvara um ákvæði refsilaga skulu aðildarríki tryggja að viðurlögum eða ráðstöfunum sem miða að því að binda enda á uppvís brot eða uppræta orsakir þeirra sé beitt gagnvart eignarhaldsfélögum á fjármálasviði eða blönduðum eignarhaldsfélögum eða stjórnendum þeirra sem brjóta ákvæði laga eða stjórnsýslufyrirmæla sem sett eru til framkvæmdar 52.-55. gr. og þessari grein. Í ákveðnum tilvikum kunna slíkar aðgerðir að hafa í för með sér afskipti dómstóla. Lögbær yfirvöld skulu hafa með sér nána samvinnu til að tryggja að framangreind viðurlög eða ráðstafanir beri tilætlaðan árangur, einkum ef yfirstjórn eða höfuðstöðvar eignarhaldsfélags á fjármálasviði eða blandaðs eignarhaldsfélags er ekki á aðalskrifstofu þess.

IV. BÁLKUR

RÁÐGJAFARNEFND UM BANKAMÁL

57. gr.

Skipan og verkefni ráðgjafarnefndarinnar um bankamál

1. Ráðgjafarnefnd um bankamál lögbærra yfirvalda aðildarríkja Efnahagsbandalags Evrópu skal stofnuð til að starfa með framkvæmdastjórninni.

2. Verkefni ráðgjafarnefndarinnar um bankamál er að aðstoða framkvæmdastjórnina við að tryggja viðunandi framkvæmd þessarar tilskipunar. Hún skal og sjá um önnur verkefni sem mælt er fyrir um í tilskipun þessari og vera framkvæmdastjórninni til aðstoðar við undirbúning nýrra tillagna til ráðsins um frekari samræmingu er varðar málefni lánastofnana.

3. Ráðgjafarnefndin skal ekki hafa afskipti af vanda-málum er tengjast einstökum lánastofnunum.

4. Ráðgjafarnefndina skipa eigi fleiri en þrír fulltrúar frá hverju aðildarríki og frá framkvæmdastjórninni. Þessum fulltrúum er heimilt að taka með sér ráðgjafa þegar þannig stendur á að fengnu samþykki nefndarinnar. Nefndin má einnig bjóða hæfum aðilum og sérfræðingum að sitja fundi sína. Framkvæmdastjórnin skal sjá nefndinni fyrir skrifstofuaðstöðu og starfsliði.

5. Ráðgjafarnefndin skal setja sér starfsreglur og kjósa sér formann úr röðum fulltrúa aðildarríkjanna. Nefndin skal halda fundi reglulega og einnig koma saman þegar nauðsyn krefur. Framkvæmdastjórninni er heimilt að fara fram á skyndifund ef hún telur þess þörf.

6. Umræður innan ráðgjafarnefndarinnar um bankamál og niðurstöður þeirra skulu vera trúnaðarmál nema nefndin ákveði annað.

58. gr.

Könnun á skilyrðum fyrir leyfisveitingu

Ráðgjafarnefndin skal kanna efni þeirra skilyrða sem lögbær yfirlýðing setja og talin eru upp í 1. mgr. 5. gr. og 1. mgr. 6. gr., önnur skilyrði sem aðildarríki kunna að setja og upplýsingar sem skylt er að veita í lýsingu á starfsemi-inni og skal hún, þar sem slíkt á við, bera fram tillögur um frekari samræmingu við framkvæmdastjórnina.

59. gr.

Eftirlitshlutföll

1. Þar til samræming hefur komist á skulu lögbær yfirlýðing, vegna eftirlits og ef nauðsyn krefur, ákvarða til viðbótar þeim stuðlum sem þegar er beitt, hlutföll milli eigna og skuldbindinga lánastofnana svo að hægt verði að hafa eftirlit með gjaldhæfi og lausafjárstöðu þeirra, svo og aðrar þær ráðstafanir sem gera þarf til þess að tryggja öryggi spariðjara.

Ráðgjafarnefndin skal í þessum tilgangi ákvarða efni þeirra þátta sem notaðir eru í eftirlitshlutföllum þeim sem um getur í fyrstu undirgrein og skal nefndin einnig setja reglur um þær aðferðir sem nota skal við útreikning þeirra.

Um tæknileg atriði ber ráðgjafarnefndinni um bankamál að hafa samráð við eftirlitsyfirlýðing stofnana af því tagi sem um ræðir.

2. Eftirlitshlutföll þau sem ákveðin eru í samræmi við 1. mgr. skulu reiknuð út eigi sjaldnar en sjötta hvern mánuð.

3. Ráðgjafarnefndinni um bankamál ber að fara yfir niðurstöður eftirlitsyfirlýðinga sem um getur í þriðju undirgrein 1. mgr. á grundvelli útreikninga sem um getur í 2. mgr.

4. Ráðgjafarnefndinni er heimilt að leggja fram tillögur við framkvæmdastjórnina um samræmingu stuðla sem gilda í aðildarríkjunum.

TITLE VII

FRAMKVÆMDAVALD

60. gr.

Tæknilegar breytingar

1. Með fyrirvara um skýrsluna sem um getur í annarri undirgrein 3. mgr. 34. gr. og að því er varðar eigið fé skulu tæknilegar breytingar, sem gerðar verða á þessari tilskipun á eftirfarandi sviðum, fara fram með þeim hætti sem mælt er fyrir um í 2. mgr.:

- þegar nánari útlistun er gerð á skilgreiningum svo að taka megir tillit til þróunar á fjármálamörkuðum við beitingu þessarar tilskipunar;
- þegar nánari útlistun er gerð á skilgreiningum til að tryggja sams konar beitingu tilskipunar þessarar í öllum bandalagslöndunum;
- samræming hugtaka og afmörkun skilgreininga samfara lagasetningu um lánastofnanir og skyld mál;
- skilgreining á „svæði A“ í 14. mgr. 1. gr.;
- skilgreining á „fjölpjódlegir þróunarbankar“ í 19. mgr. 1. gr.;
- þegar upphæð stofnfjár er breytt, eins og mælt er fyrir um í 4. grein, vegna þróunar í efnahags- og peningamálum;
- þegar aukið er við efnið í upptalningunni sem um getur í 18. og 19. grein og birt er í I. viðauka eða breytingar verða á orðalagi í henni vegna þróunar á fjármálamörkuðum;

- þegar lögbær yfirvöld verða að skiptast á upplýsingum á tilteknum sviðum sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 7. gr. í tilskipun 77/780/EB;
- breyting á skilgreiningunni á eignum sem frá er greint í 43. gr. til að taka megir tillit til framvindu á fjármálamörkuðum;
- skrár og flokkanir á liðum utan efnahagsreiknings í II. og IV. viðauka og meðferð þeirra við útreikning á hlutfallinu eins og lýst er í 42., 43. og 44. gr. og í III. viðauka;
- tímabundin lækkun á lágmarkshlutfalli sem mælt er fyrir um í 47. gr. eða á vægi því sem mælt er fyrir um í 43. gr. til að taka megir tillit til aðstæðna á hverjum stað;
- nánari útlistun á undanþágum sem kveðið er á um í 5. til 10. mgr. 49. gr.

2. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar.

Þar sem er vísað til þessarar málsgreinar skulu 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB gilda, með tilliti til ákvæða 8. gr. hennar.

Tímabilið sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. tilskipunar 1999/468/EB skal vera þrír mánuðir.

Nefndin skal setja sér starfsreglur.

VIII. BÁLKUR

BRÁÐABIRGÐA- OG LOKAÁKVÆÐI

1. KAFLI

BRÁÐABIRGÐAÁKVÆÐI

61. gr.

Bráðabirgðaákvæði varðandi 36. gr.

Danmörk getur heimilað dönskum veðlánastofnunum, sem voru skipulagðar fyrir 1. janúar 1990 sem samvinnufélög eða sjóðir og breytt í hlutafélög, að telja áfram óskiptar skuldarábyrgðir félaga eða lántaka sem um getur í 1. mgr. 36. gr. með eigin fé, ef farið er með kröfur á þá á sama hátt og óskiptar skuldarábyrgðir, með fyrirvara um eftirfarandi takmarkanir:

- a) útreikningsgrunnur fyrir hluta óskiptrar skuldarábyrgðar lántaka skal vera heildarfjárhæð liðanna sem um getur í 1. og 2. tölul. 2. mgr. 34. gr. að fráðregnum þeim sem um getur í 9., 10. og 11. tölul. 2. mgr. 34. gr.;
- b) útreikningsgrunnurinn 1. janúar 1991 eða á breytingardegnum ef breytingin verður síðar skal vera hámarksútreikningsgrunnurinn. Útreikningsgrunnurinn má aldrei vera hærri en hámarksútreikningsgrunnurinn;

c) hámarksútreikningsgrunnurinn skal frá 1. janúar 1997 lækkaður um helming ágóða nýs hlutafjár, eins og skilgreint er í 1. tölul. 2. mgr. 34. gr., sem gefið er út eftir þessa dagsetningu, og

d) hámarksfjárhæð óskiptrar skuldarábyrgðar lántaka sem talin er með eigin fé má ekki vera hærri en:

50 % 1991 og 1992,

45% 1993 og 1994,

40% 1995 og 1996,

35% 1997

30% 1998

20% 1999

10% 2000, og

0 % eftir 1. janúar 2001, af útreikningsgrunni.

62. gr.

Bráðabirgðaákvæði varðandi 43. gr.

1. Fram til 31. desember 2006 geta lögbær yfirvöld aðildarríkjanna heimilað lánastofnunum sínum að beita 50% áhættuvægi gagnvart lánnum sem eru fyllilega og örugglega tryggð, að mati viðkomandi lögbærra yfirvalda, með veði í skrifstofuhúsnæði eða fjölnota viðskiptahúsnæði, sem er á yfirráðasvæði þeirra aðildarríkja sem leyfa 50% áhættuvægi, með eftirtöldum skilyrðum:

i) 50% áhættuvægið gildir um þann hluta lánsins sem er ekki yfir mörkum sem eru reiknuð út samkvæmt annaðhvort a- eða b-lið:

a) 50% af markaðsvirði viðkomandi fasteignar.

Tveir óháðir matsmenn skulu reikna út markaðsvirði fasteignarinnar og skal hvor um sig gera sjálfstætt mat á þeim tíma sem lánið er veitt. Lánið skal miðast við lægri matsupphæðina.

Einn matsmaður skal endurmeta fasteignina að minnsta kosti árlega. Sé um að ræða lánsupphæð, sem fer ekki yfir 1 milljón evra og 5% eigin fjár lánastofnunarinnar, skal einn matsmaður endurmeta fasteignina að minnsta kosti á þriggja ára fresti;

b) 50% af markaðsvirði fasteignarinnar eða 60% af veðlánsvirði hennar, hvort heldur sem lægra er, í þeim aðildarríkjum þar sem settar hafa verið strangar viðmiðanir um mat á veðlánsvirði með laga- eða reglugerðarákvæðum.

Veðlánsvirði er verðgildi fasteignar að mati matsmanns sem leggur varfærnislegt mat á söluhæfni fasteignarinnar í framtíðinni að teknu tilliti til varanleika fasteignarinnar, eðlilegra og staðbundinna markaðsskilyrða, nýtingar fasteignarinnar og annarra hugsanlegra nýtingarmöguleika hennar. Ekki skal taka tillit til spákaupmennskupáttar þegar veðlánsvirði er metið. Veðlánsvirðið skal rökstutt í skýrri og gagnsærri greinargerð.

Á þriggja ára fresti hið minnsta, eða ef lækking á markaði nemur meira en 10%, skal endurmeta veðlánsvirðið og einkum þær ályktanir um þróun viðkomandi markaðar sem matið byggðist á.

Í bæði a- og b-lið merkir „markaðsvirði“ það verð sem fús seljandi fengi fyrir fasteignina ef hún væri seld samkvæmt einkasamningi við óháðan kaupanda á matsdegi, að því tilskildu að fasteignin hafi verið sett á markað opinberlega, að salan geti farið fram við eðlileg markaðsskilyrði og að fyrir hendi sé venjubundinn frestur til að semja um söluna með hliðsjón af eðli fasteignarinnar;

ii) 100% áhættuvægi gildir um þann hluta lánsins sem er umfram mörkin sem mælt er fyrir um í i-lið;

iii) eigandi fasteignar skal annaðhvort nýta hana sjálfur eða leigja hana út.

Þrátt fyrir fyrstu undirgrein geta lögbær yfirvöld í aðildarríki, sem beitir hærri áhættuvægi á yfirráðasvæði sínu, heimilað, með fyrrgreindum skilyrðum, að 50% áhættuvægi skuli gilda um lán af þessum toga á yfirráðasvæðum þeirra aðildarríkja sem heimila 50% áhættuvægi.

Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna geta heimilað lánastofnunum sínum að beita 50% áhættuvægi gagnvart lánnum, sem eru útistandandi 21. júlí 2000, að því tilskildu að skilyrðin, sem eru talin upp í þessari málsgrein, séu uppfyllt. Þegar svo háttar til skal meta fasteignina í samræmi við matsviðmiðanirnar, sem mælt er fyrir um hér að framan, eigi síðar en 21. júlí 2003.

Að því er varðar lán, sem eru veitt fyrir 31. desember 2006, gildir 50% áhættuvægið áfram fram að gjalddaga þeirra ef lánastofnuninni er gert að hlíta samnings-skilmálum.

Fram til 31. desember 2006 geta lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum einnig heimilað lánastofnunum sínum að láta 50% áhættuvægi gilda um þann hluta lána sem er fyllilega og örugglega tryggður með hlutabréfum í finnskum húsnæðisfélögum, sem starfa í samræmi við finnsku húsnæðismálalögin frá 1991 eða nýrri jafngild lög, að því tilskildu að skilyrðin, sem mælt er fyrir um í þessari málsgrein, séu uppfyllt.

Aðildarríkin skulu upplýsa framkvæmdastjórnina um það hvernig þau beita þessari málsgrein.

2. Aðildarríkin geta látið 50% áhættuvægi gilda um eignaleigusamninga sem eru gerðir fyrir 31. desember 2006 og um eignir til viðskiptanota sem eru í sama landi og höfuðstöðvarnar og falla undir lagaákvæði um að leigusali haldi fullum eignarrétti á hinni leigðu eign uns leigjandinn notfærir sér forkaupsrétt sinn. Aðildarríkin skulu upplýsa framkvæmdastjórnina um það hvernig þau beita þessari málsgrein.

3. Ákvæði 3. mgr. 43. gr. hafa ekki áhrif á viðurkenningu lögbærra yfirvalda á tvíhliða samningum um skuldskeytingu, sem hafa verið gerðir að því er varðar:

- Belgíu, fyrir 23. apríl 1996,
- Danmörku, fyrir 1. júní 1996,
- Þýskaland, fyrir 30. október 1996,
- Grikkland fyrir 27. mars 1997,
- Spán, fyrir 7. janúar 1997,
- Frakkland, fyrir 30. maí 1996,
- Írland, fyrir 27. júní 1996,
- Ítalíu, fyrir 30. júlí 1996,
- Lúxemborg, fyrir 29. maí 1996,
- Holland, fyrir 1. júlí 1996,
- Austurríki, fyrir 30. desember 1996,
- Portúgal, fyrir 15. janúar 1997,
- Finnland, fyrir 21. ágúst 1996,

- Svíþjóð, fyrir 1. júní 1996, og
- Breska konungsríkið, fyrir 30. apríl 1996.

63. gr.

Bráðabirgðaákvæði varðandi 47. gr.

1. Lánastofnun sem hefur ekki náð 8% lágmarks-hlutfallinu sem fyrirskipað er í 1. mgr. 47. gr. 1. janúar 1991 verður að ná því stig af stigi. Hún má ekki láta hlutfallið fara niður fyrir það stig sem náðst hefur áður en þessu marki er náð. Hvers konar sveiflur eiga að vera tímabundnar og skýra ber lögbærum yfirvöldum frá ástæðunum fyrir þeim.

2. Eigi lengur en í fimm ár frá 1. janúar 1993 geta aðildarríkin sett 10% vægi á skuldabréf þau sem skilgreind eru í 4. mgr. 22. gr. tilskipunar ráðsins 85/611/EBE og viðhaldið því gagnvart lánastofnunum ef þær telja það nauðsynlegt til að forðast alvarlega röskun á starfsemi markaða þeirra. Slík frávik ber að tilkynna framkvæmdastjórninni.

3. Eigi lengur en í sjö ár frá 1. janúar 1993 skal 1. mgr. 47. gr. ekki gilda um Búnaðarbanka Grikklands. Þó skal bankinn ná því sem fyrirskipað er í 1. mgr. 47. gr. stig af stigi í samræmi við aðferðina sem lýst er í 1. mgr. þessarar greinar.

64. gr.

Bráðabirgðaákvæði varðandi 49. gr.

1. Ef lánastofnun hefur, 5. febrúar 1993, tekið á sig eina eða fleiri áhættur sem eru annaðhvort yfir mörkum fyrir stórar áhættur eða mörkum fyrir allar stórar áhættur samanlagt sem kveðið er á um í 49. gr. skulu lögbær yfirvöld krefjast þess að viðkomandi lánastofnun geri ráðstafanir til að áhætta eða áhættur verði færðar undir þau mörk sem kveðið er á um í 49. gr.

2. Nauðsynlegar ráðstafanir til að færa stórar áhættur undir leyfileg mörk skal skilgreina, samþykka, koma til framkvæmda og ljúka að fullu innan þeirra tímamarka sem lögbær yfirvöld telja að samrýmist traustri stjórnun og samkeppnissjónarmiðum. Lögbær yfirvöld skulu upplýsa framkvæmdastjórnina og ráðgjafarnefndina um bankamál um tímaáætlun slíkrar framkvæmdar.

3. Lánastofnun er óheimilt að gera nokkrar þær ráðstafanir sem gætu valdið því að áhættur sem um getur í 1. mgr. fari yfir þau mörk sem þær eru í 5. febrúar 1993.

4. Fresturinn sem um ræðir í 2. mgr. rennur út eigi síðar en 31. desember 2001. Lánastofnun er heimilt að halda áhættum með lengri binditíma, ef hún er bundin samningum þar að lútandi, uns binditímanum lýkur.

5. Fram að 31. desember 1998 er aðildarríkjum heimilt að hækka mörkin sem sett eru í 1. mgr. 49. gr. í 40% og mörkin sem sett eru í 2. mgr. 49. gr. í 30%. Í slíkum tilvikum og með fyrirvara um 1. til 4. mgr. rennur fresturinn til að færa áhættur sem fyrir hendi eru í lok þessa tímabils undir mörkin sem sett eru í 49. gr. út 31. desember 2001.

6. Þegar um er að ræða lánastofnanir þar sem eigið fé fer ekki yfir sjö milljónir evra (EUR), og einungis þegar um slíkar stofnanir er að ræða, er aðildarríkjunum heimilt að lengja frestinn sem mælt er fyrir um í 5. mgr. um fimm ár. Aðildarríkin sem nýta sér þann kost sem kveðið er á um í þessari málsgrein skulu gera ráðstafanir til að koma í veg fyrir röskun á samkeppni og tilkynna það framkvæmdastjórninni og ráðgjafarnefndinni um bankamál.

7. Þegar um er að ræða þau tilvik sem um getur í 5. og 6. mgr. telst áhætta vera stór ef hún er 15% eða meira af eigin fé.

8. Fram að 31. desember 2001 er aðildarríkjum heimilt að tilkynna um stórar áhættur tvisvar á ári í stað þess að tilkynna um þær samkvæmt því sem um getur í öðrum undirlið 2. mgr. 48. gr.

9. Aðildarríkjunum er heimilt að undanskilja, að einhverju eða öllu leyti, frá beitingu 1., 2. og 3. mgr. 49. gr. áhættur lánastofnunar vegna fasteignaveðlana, samanber skilgreiningu í 1. mgr. 62. gr., sem samningur er gerður um fyrir 1. janúar 2002, sem og kaupleigusamninga, samanber skilgreiningu 2. mgr. 62. gr., sem gerðir eru fyrir 1. janúar 2002, í báðum tilvikum allt að 50% af andvirði eignarinnar er um ræðir.

Hið sama á við um lán, sem tryggð eru á fullnægjandi hátt að dómi lögbærra yfirvalda með hlutabréfum í finnsku húsnæðisfélögum, sem starfa í samræmi við finnsku húsnæðismálalögin frá 1991 eða nýrri jafngild lög sem eru svipuð og fasteignaveðlánin sem um getur í fyrstu undirgrein.

65. gr.

Bráðabirgðaákvæði varðandi 51. gr.

Lánastofnanir sem 1. janúar 1993 eru fyrir ofan mörkin sem mælt er fyrir um í 1. og 2. mgr. 51. gr., hafa frest til 1. janúar 2003 til að laga sig að þeim.

2. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

66. gr.

Upplýsingar framkvæmdastjórnarinnar

Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu lög og stjórnarsýslufyrirmæli sem samþykkt verða um málefni sem tilskipun þessi nær til.

67. gr.

Niðurfelldar tilskipanir

1. Tilskipanir 73/183/EBE, 77/780/EBE, 89/299/EBE, 89/646/EBE, 89/647/EBE, 92/30/EBE and 92/121/EBE, eins og þeim var breytt með tilskipunum í A-hluta V. viðauka, samanber þó skuldbindingar aðildarríkjanna varðandi frest til að leiða í innlend lög tilskipanir sem getið er í B-hluta V. viðauka.

2. Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samanburðartöflunni í VI. viðauka.

68. gr.

Framkvæmd

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

69. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 20. mars 2000.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J. GAMA

forseti.

*I. VIÐAUKI***SKRÁ YFIR STARFSEMI SEM ER HÁÐ GAGNKVÆMRI VIÐURKENNINGU**

1. Móttaka innlánsfjár og annars fjár til endurgreiðslu
2. Útlánastarfsemi ⁽¹⁾
3. Fjármögnunarleiga
4. Greiðslumiðlunarþjónusta
5. Útgáfa og umsýsla greiðslumiðla (t.d. greiðslukorta, ferðatékka og bankatékka)
6. Ábyrgðir og skuldbindingar
7. Viðskipti fyrir eigin reikning eða fyrir reikning viðskiptamanna með:
 - a) greiðsluskjöl á peningamarkaði (tékkka, víxla, innlánsskírteini o.s.frv.)
 - b) erlendan gjaldeyri;
 - c) staðlaða framvirka samninga og valrétti í fjármálastarfsemi;
 - d) gengis- og/eða vaxtatengd skjöl;
 - e) framseljanleg verðbréf
8. Þátttaka í verðbréfaútboðum og þjónusta tengd þeim
9. Ráðgjöf til fyrirtækja um uppbyggingu fjármagns, áætlanagerð og skyld mál og ráðgjöf og þjónusta varðandi samruna fyrirtækja og kaup á þeim
10. Miðlun á peningamarkaði
11. Stjórnun og ráðgjöf varðandi samval verðbréfa
12. Varsla og umsýsla verðbréfa
13. Upplýsingar um láns hæfi
14. Útleiga geymsluhólf

⁽¹⁾ Til þeirra teljast m.a.:
— neytendalán,
— fasteignaveðlán,
— kröfukaup, með endurkröfurétti eða án,
— fjármögnun viðskipta (þar á meðal „forfeiting“).

II. VIÐAUKI

FLOKKUN Á LIÐUM UTAN EFNAHAGSREIKNINGS

Mikil áhætta

- Ábyrgðir sem jafna má til beinna lána,
- Samþykktir vixlar,
- Framsal á vixlum, þó ekki ef önnur lánastofnun hefur áritað um ábyrgð frammar á vixlinum,
- Viðskipti með endurkröfurétti,
- Óafturkræfar bakábyrgðir sem jafna má til beinna lána,
- Eignir keyptar samkvæmt framvirkum kaupsamningi,
- Framvirk innlánsviðskipti,
- Ógreiddur hluti í hlutabréfum og verðbréfum sem eru greidd að hluta,
- Aðrir liðir sem einnig bera mikla áhættu.

Miðlungsáhætta

- útgefnar skjalfestar ábyrgðir og staðfestar skjalfestar ábyrgðir (sbr. skjalfestar ábyrgðir með miðlungs-/litla áhættu),
- ábyrgðir og tryggingar (þar með taldar tilboðs-, fullnustu-, tolla- og skattaábyrgðir) og ábyrgðir sem ekki verður jafnað til beinna lána,
- samningar um eignasölu og endurkaup eins og skilgreint er í 3. og 5. mgr. 12. gr. tilskipunar 86/635/EBE,
- óafturkræfar bakábyrgðir sem ekki verður jafnað til beinna lána,
- ónotaðar lánsheimildir (samningar um að lána, kaupa verðbréf, veita ábyrgðir eða samþykkja vixla), upphaflega til lengri tíma en eins árs,
- sölutryggingar vegna verðbréfaútgáfu og hlaupandi sölutryggingar vegna verðbréfa,
- aðrir liðir með miðlungsáhættu.

Miðlungs-/lítill áhætta

- skjalfestar ábyrgðir þar sem vörusending er sett sem veð og önnur áþekk viðskipti,
- aðrir liðir með miðlungs-/lítill áhættu.

Lítill áhætta

- ónotaðar lánsheimildir (samningar um að lána, kaupa verðbréf, veita ábyrgðir eða samþykkja vixla), upphaflega til eins árs eða skemmri tíma eða sem hægt er að segja upp skilyrðislaust án fyrirvara hvenær sem er,
- aðrir liðir með lítill áhættu.

Aðildarríkin skuldbinda sig til að tilkynna framkvæmdastjórninni um leið og þau hafa samþykkt nýja liði utan efnahagsreiknings í síðustu undirliðunum í hverjum áhættuflokki. Slíkir liðir verða flokkaðir á afgerandi hátt fyrir bandalagið í heild þegar málsmeðferð þeirri, sem mælt er fyrir um í 60. gr., er lokið.

III. VIÐAUKI

MEDFERÐ LIDA UTAN EFNAHAGSREIKNINGS

1. VAL Á AÐFERÐ

Lánastofnanir geta, að fengnu samþykki lögbærra yfirvalda, valið aðra hvora af eftirfarandi aðferðum til að reikna út lánsáhættu í tengslum við þá samninga sem eru tilgreindir í 1. og 2. lið í IV. viðauka. Lánastofnanir, sem eiga að fara að 1. mgr. 6. gr. í tilskipun 93/6/EBE ⁽¹⁾ skulu beita aðferð 1 sem lýst er hér á eftir. Við mat á lánsáhættu í tengslum við samningana, sem eru tilgreindir í 3. lið IV. viðauka, skulu allar lánastofnanir beita aðferð 1 hér á eftir.

2. AÐFERÐIR

Aðferð 1: markaðsviðmiðun

Áfangi a: Með því að meta alla samninga á markaðsvirði má finna núgildandi endurnýjunarkostnað allra samninga með jákvæðu virði.

Áfangi b: Í því skyni að reikna út hugsanlega framtíðarlánaáættu ⁽²⁾ skal margfalda reiknaðan höfuðstól samninganna eða undirstöðuvirði með eftirfarandi prósentutölum:

TAFLA 1 ^(a) ^(b)

Eftirstöðvatími ^(c)	Vaxta-samningar	Samningar er varða gjaldeyrisgengi og gull	Hlutabréfa-samningar	Samningar er varða aðra góðmálma en gull	Samningar er varða aðrar vörur en góðmálma
Eitt ár eða minna	0%	1%	6%	7%	10%
Meira en eitt ár, minna en fimm ár	0,5%	5%	8%	7%	12%
Meira en fimm ár	1,5%	7,5%	10%	8%	15%

^(a) Fara skal með samninga, sem falla ekki undir neinn af flokkunum fimm í töflunni, á sama hátt og samninga um aðrar vörur en góðmálma.

^(b) Fyrir samninga sem fela það í sér að höfuðstóli er skipt margsinnis, verður að margfalda prósentutöluna með fjölda þeirra greiðslna sem eftir er að inna af hendi samkvæmt samningnum.

^(c) Í samningum, sem eru gerðir með það fyrir augum að gera upp áfallna áættu á tilteknum greiðsludögum, og þar sem skilmálar eru endurskoðaðir þannig að markaðsvirði samningsins verður núll á þessum tilteknu dögum, yrði eftirstöðvatíminn jafnlangur tímabilinu fram að næsta endurskoðunardegi. Þegar um er að ræða vaxtasamninga, sem uppfylla þessar viðmiðunarreglur og eftirstöðvatíminn er meira en eitt ár, skal hlutfallið ekki vera lægra en 0,5%.

Ef reikna á út hugsanlega framtíðaráættu í samræmi við áfanga b geta lögbær yfirlýðing leyft lánastofnunum, fram til 31. desember 2006, að nota eftirfarandi prósentur í stað þeirra sem eru í töflu 1, að því tilskildu að stofnanirnar nýti sér möguleikann, sem sem lýst er í 11. gr. a í tilskipun 93/6/EBE, fyrir samninga í skilningi b- og c-liðar í 3. lið IV. viðauka:

TAFLA 1a

Eftirstöðvatími	Góðmálmar (nema gull)	Ódýrir málmar	Landbúnaðarvörur („softs“)	Annað, þ.á.m. orkuframleiðsluvörur
Eitt ár eða minna	2%	2,5%	3%	4%
Meira en eitt ár, minna en fimm ár	5%	4%	5%	6%
Meira en fimm ár	7,5%	8%	9%	10%

⁽¹⁾ Tilskipun ráðsins 93/6/EBE frá 15. mars 1993 um eiginfjákröfur fjárfestingarfyrirtækja og lánastofnana (Stjtið. EB L 141, 11.6.1993, bls. 1). Tilskipuninni var breytt með tilskipun 98/33EB (Stjtið. EB L 204, 21.7.1998, bls. 29).

⁽²⁾ Nema þegar um er að ræða vaxtaskiptasamninga á breytilegu gengi í einum gjaldmiðli þar sem einvörðungu núgildandi endurnýjunarkostnaður er reiknaður út.

Áfangi c: Samtala nágildandi endurnýjunarkostnaðar og hugsanlegrar framtíðarlánaáættu er margfölduð með áhættuvægistölum sem viðkomandi mótaðili fær samkvæmt 43. gr.

Aðferð 2: viðmiðun við „upphaflega áhættu“

Áfangi a: Reiknaður höfuðstóll hvers samnings er margfaldaður með prósentutölunum sem eru sýndar hér að neðan:

TAFLA 2

Upphaflegur binditími ⁽¹⁾	Vaxtasamningar	Samningar er varða gjaldeyrisgengi og gull
Eitt ár eða minna	0,5%	2%
Meira en eitt ár en ekki yfir tvö ár	1%	5%
Viðbót fyrir hvert ár að auki	1%	3%

⁽¹⁾ Þegar um er að ræða vaxtasamninga geta lánastofnanir, að fengnu samþykki lögbærra yfirvalda, valið á milli upphaflegs binditíma eða þess binditíma sem eftir er.

Áfangi b: Upphafleg áhætta, sem þannig fæst, er margfölduð með áhættuvægistölum sem viðkomandi mótaðili fær samkvæmt 43. gr.

Að því er varðar aðferð 1 og 2 verða lögbær yfirvöld að sjá til þess að nafnverðið, sem lagt er til grundvallar, sé hæfilegur mælikvarði á áhættuna sem samningurinn hefur í för með sér. Þegar til dæmis er gert ráð fyrir því í samningnum að greiðsluflæði margfaldist verður að leiðrétta nafnverðið svo að tekið sé tillit til margföldunaráhrifanna á áhættusamsetningu samningsins.

3. SAMNINGSBUNDIN SKULDAJÖFNUN (SAMNINGAR UM SKULDSKEYTINGU OG AÐRIR SKULDAJÖFNUNAR-SAMNINGAR)

a) Tegundir skuldajöfnunar sem lögbær yfirvöld geta viðurkennt

Að því er þennan 3. lið varðar merkir „mótaðili“ aðila (þar með talið einstaklinga) sem hefur umboð til að gera samning um samningsbundna skuldajöfnun.

Lögbær yfirvöld geta viðurkennt að eftirfarandi tegundir samningsbundinnar skuldajöfnunar dragi úr áhættu:

- i) tvíhliða samningar um skuldskeytingu milli lánastofnunar og mótaðila hennar, þar sem gagnkvæmar kröfur og skuldbindingar eru sjálfkrafa sameinaðar á þann hátt að með þessari skuldskeytingu er fastsett ein ákveðin nettófjárhæð í hvert sinn sem skuldskeyting á sér stað og þannig skapaður einn nýr einstakur lagalega bindandi samningur sem upphafur eldri samninga;
- ii) aðrir tvíhliða skuldajöfnunarsamningar milli lánastofnunar og mótaðila hennar.

b) Skilyrði fyrir viðurkenningu

Lögbær yfirvöld geta því aðeins viðurkennt að samningsbundin skuldajöfnun dragi úr áhættu að eftirfarandi skilyrðum sé fullnægt:

- i) lánastofnun verður að hafa gert samning um samningsbundna skuldajöfnun við mótaðila sinn, samning sem skapar eina ákveðna lagaskyldu, sem tekur til allra viðskipta sem undir hann falla, þannig að lánastofnunin eigi, komi til þess að mótaðili standi ekki við skuldbindinga sínar vegna vanefnda, gjaldþrots, félagsslita eða annarra viðlíka aðstæðna, einungis heimtingu á að taka við eða beri skylda til að greiða nettófjárhæð jákvæðra og neikvæðra markaðsvirða umræddra viðskipta;

- ii) lánastofnun verður að hafa komið á framfæri við lögbær yfirvöld skriflegum og rökstuddum lagalegum álitsgerðum þess efnis að komi til vefengingar beri viðeigandi dómstólum og stjórnsluþyfirvöldum, í þeim tilvikum sem um getur í i-lið, að líta svo á að kröfur og skuldbindingar lánastofnunarinnar takmarkist við nettófjárhæðina, eins og um getur í i-lið, samkvæmt:
- lögum þess lands þar sem mótaðilinn er skráður og, ef erlent útbú fyrirtækis er viðriðið málið, einnig samkvæmt lögum þess lands þar sem útibúið er,
 - lögum sem gilda um þessi tilteknu viðskipti, og
 - lögum sem gilda um hvern þann samning eða samkomulag sem þarf að vera fyrir hendi til að unnt sé að framkvæma samninginn um skuldajöfnun;
- iii) lánastofnun verður að hafa yfir að ráða aðferðum er tryggja að lagalegt gildi samningsbundinnar skuldajöfnunar hennar sé endurskoðað í ljósi hugsanlegra breytinga á viðeigandi lögum.

Lögbær yfirvöld skulu, ef með þarf eftir að hafa ráðfært sig við önnur lögbær yfirvöld er málið varðar, ganga úr skugga um að viðkomandi samningur um skuldajöfnun sé gildur samkvæmt lögum viðkomandi lands. Fái eitthvert yfirvaldanna ekki fullvissu sína í þessum efnum er ekki hægt að viðurkenna að samningurinn um skuldajöfnun dragi úr áhættu fyrir annan hvorn mótaðilann.

Lögbæru yfirvöldin geta samþykkt rökstuddar lagalegar álitsgerðir sem eru samdar fyrir hverja gerð samnings um skuldajöfnun.

Samning, sem hefur að geyma ákvæði sem heimilar mótaðila, sem er ekki í vanefndum, að inna aðeins takmarkaðar eða alls engar greiðslur af hendi til vanskilaaðilans, jafnvel þótt vanskilaaðilinn sé nettó lánardrottinn (s.k. „útgönguákvæði“), má ekki viðurkenna sem samning sem dregur úr áhættu.

Lögbær yfirvöld geta viðurkennt greiðslujöfnunarsamninga sem áhættuminnkandi ef þeir fela í sér gjaldeyris-samninga með upprunalegum binditíma í fjórtán almanaksdaga eða minna, skriflegan valrétt eða svipaða liði utan efnahagsreiknings sem þessi viðauki nær ekki til af því að þessum samningum fylgir aðeins óveruleg eða engin lánsáhætta. Ef það hefur í för með sér aukningu eða minnkun eiginfjárfarfna að þessir samningar eru innifaldir í öðrum greiðslujöfnunarsamningum, eftir því hvort markaðsvirði samninganna er jákvætt eða neikvætt, skulu lögbær yfirvöld skylda lánastofnanir sínar til að beita samræmdri meðferð.

c) Áhrif viðurkenningar

i) Samningar um skuldskeytingu

Vega má einstakar nettófjárhæðir, sem eru fastsettar í tengslum við samninga um skuldskeytingu, í stað viðkomandi brúttófjárhæða. Þannig má, þegar aðferð 1 er notuð, reikna

- núgildandi endurnýjunarkostnað í áfanga a og
- reiknaðan höfuðstól samninganna eða undirstöðuvirði í áfanga b

með því að taka mið af skuldskeytingarsamningnum. Þegar aðferð 2 er notuð má finna reiknaðan höfuðstól í áfanga a með því að taka mið samningnum um skuldskeytingu; nota skal prósentutölur úr töflu 2.

ii) Aðrir samningar um skuldajöfnun

Þegar aðferð 1 er notuð:

- er hægt, í áfanga a, að fá fram gildandi endurnýjunarkostnað fyrir þá samninga sem eru innifaldir í greiðslujöfnunarsamningi með því að taka tillit til þess áætlaða nettóendurnýjunarkostnaðar sem miðað er við í samningnum. Þegar þannig háttar til að greiðslujöfnun hefur í för með sér nettóskuldbindingu fyrir lánastofnunina, sem reiknar út nettóendurnýjunarkostnaðinn, skal gildandi endurnýjunarkostnaður reiknaður sem núll,

- er hægt, í áfanga b, að lækka töluna fyrir framtíðarlánsáhættu fyrir alla samninga sem eru innifaldir í greiðslujöfnunarsamningi samkvæmt eftirfarandi jöfnu:

$$PCE_{red} = 0,4 * PCE_{gross} + 0,6 * NGR * PCE_{gross}$$

þar sem:

- PCE_{red} = lækkaða talan fyrir hugsanlega framtíðarlánsáhættu vegna allra samninga sem eru gerðir við tiltekinn mótaðila og innifaldir í löggildum tvíhliða greiðslujöfnunarsamningi,
- PCE_{gross} = samtala fyrir hugsanlega framtíðarlánsáhættu vegna allra samninga sem eru gerðir við tiltekinn mótaðila og eru innifaldir í löggildum tvíhliða greiðslujöfnunarsamningi og reiknaðir út með því að margfalda reiknaðan höfuðstól með prósentunum sem eru gefnar upp í töflu 1,
- NGR = „nettó/brúttóhlutfall“: eftir því sem lögbær yfirvöld telja hæfilegt, annað hvort:
 - sérstakur útreikningur: hlutfallstala nettóendurnýjunarkostnaðar vegna allra samninga sem eru innifaldir í löggildum tvíhliða greiðslujöfnunarsamningi við tiltekinn mótaðila (teljari) og brúttóendurnýjunarkostnaðar vegna allra samninga sem eru innifaldir í löggildum tvíhliða greiðslujöfnunarsamningi við þann mótaðila (nefnari), eða
 - heildarútreikningur: hlutfallstala samanlagðs nettóendurnýjunarkostnaðar reiknuð á tvíhliða grundvelli fyrir alla mótaðila þar sem tekið er tillit til samninganna sem eru innifaldir í löggildum greiðslujöfnunarsamningum (teljari) og brúttóendurnýjunarkostnaðar vegna allra samninga sem eru innifaldir í löggildum greiðslujöfnunarsamningi (nefnari).

Ef aðildarríkin heimila lánastofnunum að velja um aðferð skal beita þeirri aðferð sem hefur orðið fyrir valinu af samkvæmni.

Við útreikning á hugsanlegri framtíðarlánsáhættu, samkvæmt formúlunni hér að framan, má fara með nákvæmlega samsvarandi samninga, sem eru innifaldir í greiðslujöfnunarsamningi, eins og þeir væru einn samningur með reiknuðum höfuðstól sem jafngildir hreinum tekjum. Nákvæmlega samsvarandi samningar eru framvirkir gjaldeyrissamningar eða svipaðir samningar þar sem reiknaður höfuðstóll jafngildir sjóðstreymi og þar sem þetta sjóðstreymi fellur í gjalddaga á sama gildisdegi og að öllu leyti eða að hluta til í sama gjaldmiðli.

Begar aðferð 2 er beitt í áfanga a

- má fara með nákvæmlega samsvarandi samninga, sem eru innifaldir í greiðslujöfnunarsamningi, eins og þeir væru einn samningur, með reiknuðum höfuðstól sem jafngildir hreinum tekjum og margfalda reiknuðu höfuðstólsfjárhæðirnar með prósentunni sem er gefin upp í töflu 2.
- að því er alla aðra samninga sem mynda skuldajöfnunarsamning varðar skal lækka prósentutölurnar til samræmis við það sem fram kemur í töflu 3:

TAFLA 3

Upphaflegur binditími ⁽¹⁾	Vaxtasamningar	Gjaldeyrissamningar
Eitt ár eða minna	0,35%	1,50%
Meira en eitt ár en ekki yfir tvö ár	0,75%	3,75%
Viðbót fyrir hvert ár að auki	0,75%	2,27%

⁽¹⁾ Þegar um er að ræða vaxtasamninga geta lánastofnanir, að fengnu samþykki lögbærra yfirvalda, valið á milli upphaflegs binditíma eða binditímans sem efur er.

IV. VIÐAUKI

DÆMI UM LIÐI UTAN EFNAHAGSREIKNINGS

1. **Vaxtasamningar:**

- a) vaxtaskiptasamningar í einum gjaldmiðli,
- b) „basis“-skiptasamningar,
- c) framvirkir samningar,
- d) staðlaðir framvirkir vaxtasamningar,
- e) keyptur valréttur að vöxtum,
- f) aðrir samningar svipaðs eðlis.

2. **Gjaldeyrissamningar og samningar er varða gull:**

- a) vaxtaskiptasamningar í fleiri en einum gjaldmiðli,
- b) framvirkir gjaldeyrissamningar,
- c) staðlaðir framvirkir gjaldeyrissamningar,
- d) keyptur valréttur að erlendum gjaldeyri,
- e) aðrir samningar svipaðs eðlis,
- f) samningar sem varða gull, svipaðs eðlis og þeir sem um getur í a- til e-lið.

3. **Samningar sem eru svipaðs eðlis og þeir sem um getur í a- til e-lið í 1. tölul. og a- til d-lið í 2. tölul. en miðast við aðra viðmiðunarliði eða vísitölur er varða:**

- a) hlutabréf,
 - b) góðmálma, þó ekki gull,
 - c) aðrar vörur en góðmálma,
 - d) aðra samninga svipaðs eðlis.
-

V. VÍÐAUKI

A-HLUTI

NIDURFELLDAR TILSKIPANIR ÁSAMT BREYTINGUM Á ÞEIM**(sem um getur í 67. gr.)**

Tilskipun ráðsins 73/183/EBE

Tilskipun ráðsins 77/780/EBE

Tilskipun ráðsins 85/345/EBE

Tilskipun ráðsins 86/137/EBE

Tilskipun ráðsins 86/524/EBE

Tilskipun ráðsins 89/646/EBE

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/26/EB,

einungis fyrsti undirliður 1. gr., fyrsti undirliður 1. og 2. mgr. 2. gr., 2. mgr. 3. gr., 2., 3. og 4. mgr. 4. gr., að því er varðar tilvisanir í tilskipun 77/780/EBE og 6. liður, og fyrsti undirliður 5. gr.

Tilskipun ráðsins 96/13/EB

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/33/EB,

Tilskipun ráðsins 89/299/EBE

Tilskipun ráðsins 91/633/EBE

Tilskipun ráðsins 92/16/EBE

Tilskipun ráðsins 92/30/EBE

Tilskipun ráðsins 89/646/EBE

Tilskipun ráðsins 92/30/EBE

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/26/EB,
aðeins fyrsti undirliður 1. gr.

Tilskipun ráðsins 89/647/EBE

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/31/EBE

Tilskipun ráðsins 92/30/EBE

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 94/7/EB

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 95/15/EB

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 95/67/EB

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/10/EB,

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/32/EB,

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/33/EB (2. gr.)

Tilskipun ráðsins 92/30/EBE

Tilskipun ráðsins 92/121/EBE

B-HLUTI

FRAMKVÆMDARFRESTUR

(sem um getur í 67. gr.)

Tilskipun	Framkvæmdarfrestur
73/183/EBE (Stjtið. EB L 194, 16.7.1973, bls. 1)	2.1.1975 ⁽¹⁾
77/780/EBE (Stjtið. EB L 322, 17.12.1977, bls. 30)	15.12.1979
85/345/EBE (Stjtið. EB L 183, 16.7.1985, bls. 19)	15.7.1985
86/137/EBE (Stjtið. EB L 106, 23.4.1986, bls. 35)	—
86/524/EBE (Stjtið. EB L 309, 4.11.1986, bls. 15)	31.12.1986
89/299/EBE (Stjtið. EB L 124, 5.5.1989, bls. 16)	1.1.1993
89/646/EBE (Stjtið. EB L 386, 30.12.1989, bls. 1)	1.1.1990
2. mgr. 6. gr.	1.1.1993
önnur ákvæði	1.1.1991
89/647/EBE (Stjtið. EB L 386, 30.12.1989, bls. 14)	1.1.1991
91/31/EBE (Stjtið. EB L 17, 23.1.1991, bls. 20)	31.3.1991
91/633/EBE (Stjtið. EB L 339, 11.12.1991, bls. 16)	31.12.1992
92/16/EBE (Stjtið. EB L 75, 31.03.92, bls. 48)	31.12.1992
92/30/EBE (Stjtið. EB L 110, 28.4.1992, bls. 52)	31.12.1992
92/121/EBE (Stjtið. EB L 29, 5.2.1993, bls. 1)	31.12.1993
94/7/EB (Stjtið. EB L 89, 6.4.1994, bls. 17)	25.11.1994
95/15/EB (Stjtið. EB L 125, 8.6.1995, bls. 23)	30.9.1995
95/26/EB (Stjtið. EB L 168, 18.7.1995, bls. 7)	18.7.1996
95/67/EB (Stjtið. EB L 314, 28.12.1995, bls. 72)	1.7.1996
96/10/EB (Stjtið. EB L 85, 3.4.1996, bls. 17)	30.6.1996
96/13/EB (Stjtið. EB L 66, 16.3.1996, bls. 15)	15.4.1996
98/32/EB (Stjtið. EB L 204, 21.7.1998, bls. 26)	21.7.2000
98/33/EB (Stjtið. EB L 204, 21.7.1998, bls. 29)	21.7.2000

⁽¹⁾ Hvað viðkemur afnámi takmarkana sem um getur í g-lið 2. mgr. 3. gr. fær Holland þó framkvæmdafrest til 2. júlí 1977. (Sjá: aðra undirgrein 8. gr. tilskipunar 73/183/EBE).

VIÐAUKI VI

SAMANBURDARTAFLA

Þessi tilskipun	Tilskipun 77/780/EBE	Tilskipun 89/299/EBE	Tilskipun 89/646/EBE	Tilskipun 89/647/EBE	Tilskipun 92/30/EBE	Tilskipun 92/121/EBE	Tilskipun 96/10/EB
1. mgr. 1. gr.	Fyrsti undirliður 1. gr.				Fyrsti undirliður 1. gr.	a-liður 1. gr.	
2. mgr. 1. gr.	Annar undirliður 1. gr.						
3. mgr. 1. gr.			3. mgr. 1. gr.				
4.-8. mgr. 1. gr.			5.-9. mgr. 1. gr.				
9. mgr. 1. gr.					Sjötti undirliður 1. gr.		
10. og 11. mgr. 1. gr.			10. og 11. mgr. 1. gr.				
12. mgr. 1. gr.			12. mgr. 1. gr.		Sjöundi undirliður 1. gr.	c-liður 1. gr.	
13. mgr. 1. gr.			13. mgr. 1. gr.		Áttundi undirliður 1. gr.	d-liður 1. gr.	
14.-17. mgr. 1. gr.				Annar til fimmti undirliður 1. mgr. 2. gr.			
18.-20. mgr. 1. gr.				Sjötti til áttundi undirliður 1. mgr. 2. gr.			
21.-23. mgr. 1. gr.					Þriðji til fimmti undirliður 1. gr.		
24. mgr. 1. gr.						h-liður 1. gr.	
25. mgr. 1. gr.						m-liður 1. gr.	
26. mgr. 1. gr.	Fimmti undirliður 1. gr.						
27. mgr. 1. gr.				Niundi undirliður 1. mgr. 2. gr.			
1. mgr. 2. gr.	1. mgr. 2. gr.		1. mgr. 2. gr.	1. mgr. 1. gr.			
2. mgr. 2. gr.	2. mgr. 2. gr.				2. gr.		
3. mgr. 2. gr.							

Þessi tilskipun	Tilskipun 77/780/EBE	Tilskipun 89/299/EBE	Tilskipun 89/646/EBE	Tilskipun 89/647/EBE	Tilskipun 92/30/EBE	Tilskipun 92/121/EBE	Tilskipun 96/10/EB
4. mgr. 2. gr.	3. mgr. 2. gr.						
Fyrsta, önnur og þriðja undirgrein 5. mgr. 2. gr.	a-, b- og c-liður 4. mgr. 2. gr.						
6. mgr. 2. gr.			3. mgr. 2. gr.	3. mgr. 1. gr.		b-liður 2. mgr. 2. gr.	
3. gr.			3. gr.				
4. gr.	1. mgr. 3. gr.						
Fyrsta undirgrein 1. mgr. 5. gr.	Fyrsta undirgrein 2. mgr. 3. gr.		1. mgr. 4. gr.				
Önnur undirgrein 1. mgr. 5. gr.	Þriðja undirgrein 1. mgr. 10. gr.						
2. mgr. 5. gr.							
3.-7. mgr. 5. gr.			Inngangssetning, a-, b- og c-liður í 2. mgr. 4. gr.				
1. mgr. 6. gr.	Fyrsta undirgrein, þriðji undirliður og önnur undirgrein 2. mgr. 3. gr.		1.-5. mgr. 10. gr.				
2. mgr. 6. gr.	a-liður 2. mgr. 3. gr.						
1. og 2. mgr. 7. gr.			Önnur undirgrein 10. mgr. 1. gr. og 1. og 2. mgr. 5. gr.				
3. mgr. 7. gr.	Þriðja, fjórða og fimmta undirgrein 2. mgr. 3. gr.						
8. gr.	4. mgr. 3. gr.						
9. gr.	a-liður 3. mgr. 3. gr.						
10. gr.	6. mgr. 3. gr.						
11. gr.	7. mgr. 3. gr.						
12. gr.			7. gr.				
13. gr.			1. mgr. 6. gr.				

Þessi tilskipun	Tilskipun 77/780/EBE	Tilskipun 89/299/EBE	Tilskipun 89/646/EBE	Tilskipun 89/647/EBE	Tilskipun 92/30/EBE	Tilskipun 92/121/EBE	Tilskipun 96/10/EBE
1. mgr. 14. gr.	1. mgr. 8. gr.		1.-5. mgr. 11. gr.				
2. mgr. 14. gr.	5. mgr. 8. gr.		Önnur undirgrein				
15. gr.	5. gr.		10. mgr. 1. gr.				
1.-5. mgr. 16. gr.			2. mgr. 13. gr.				
6. mgr. 16. gr.			1. mgr. 18. gr.				
17. gr.			2. mgr. 18. gr.				
18. gr.			19. gr.				
19. gr.			1. mgr. 23. gr.				
1.-6. mgr. 20. gr.			20. gr.				
7. mgr. 20. gr.			2. mgr. 23. gr.				
1. og 2. mgr. 21. gr.			21. gr.				
3. mgr. 21. gr.			8. gr.				
22. gr.			9. gr.				
1. mgr. 23. gr.							
2.-7. mgr. 23. gr.							
24. gr.	9. gr.						
25. gr.							
26. gr.							
27. gr.							
28. gr.	1. mgr. 7. gr.		1. og 3. mgr. 13. gr.				
29. gr.			2. mgr. 14. gr.				
1.-5. mgr. 30. gr.	1.-5. mgr. 12. gr.		15. gr.				
6. mgr. 30. gr.	5. mgr. a í 12. gr.						
7. mgr. 30. gr.	5. mgr. b í 12. gr.						
8. mgr. 30. gr.	6. mgr. 12. gr.						
9. mgr. 30. gr.	7. mgr. 12. gr.						
10. mgr. 30. gr.	8. mgr. 12. gr.						

Þessi tilskipun	Tilskipun 77/780/EBE	Tilskipun 89/299/EBE	Tilskipun 89/646/EBE	Tilskipun 89/647/EBE	Tilskipun 92/30/EBE	Tilskipun 92/121/EBE	Tilskipun 96/10/EB
31. gr.	12. gr. a		17. gr.				
32. gr.							
33. gr.	13. gr.						
1. mgr. 34. gr.		1. mgr. 1. gr.					
2.-4. mgr. 34. gr.		1.-3. mgr. 2. gr.					
35. gr.		3. gr.					
36. gr.		4. gr.					
37. gr.		5. gr.					
38. gr.		1. og 4. mgr. 6. gr.					
39. gr.		7. gr.					
40. gr.				1.-4. mgr., 7. og 8. mgr. 3. gr.			
41. gr.				4. gr.			
42. gr.				5. gr.			
43. gr.				6. gr.			
44. gr.				7. gr.			
45. gr.				8. gr.			
46. gr.				2. mgr. 2. gr.			
47. gr.				10. gr.			
48. gr.						3. gr.	
49. gr.						1. mgr. til fyrsta málsliðar annarrar undirgreinar í r-lið 7. mgr. og s-liður 7. mgr. til 12. mgr. í 4. gr.	
						1.-3. mgr. 5. gr.	
50. gr.							
1.-5. mgr. 51. gr.			1. til 5. mgr. 12. gr.				
6. mgr. 51. gr.			8. mgr. 12. gr.				
1.-7. mgr. 52. gr.					1.-7. mgr. 3. gr.		

Þessi tilskipun	Tilskipun 77/780/EBE	Tilskipun 89/299/EBE	Tilskipun 89/646/EBE	Tilskipun 89/647/EBE	Tilskipun 92/30/EBE	Tilskipun 92/121/EBE	Tilskipun 96/10/EB
8. og 9. mgr. 52. gr.				5. og 6. mgr. 3. gr.	8. og 9. mgr. 3. gr.	4. og 5. mgr. 5. gr.	
10. mgr. 52. gr.					10. mgr. 3. gr.		
53. gr.					4. gr.		
54. gr.					5. gr.		
55. gr.					6. gr.		
56. gr.					7. gr.		
57. gr.	11. gr.						
58. gr.	5. mgr. 3. gr.						
59. gr.	6. gr.						
60. gr.		8. gr.	22. gr.	9. gr.		7. gr.	
61. gr.		4. gr. a					
1. og 2. mgr. 62. gr.				4. og 5. mgr. 11. gr.			2. gr.
3. mgr. 62. gr.				1.-3. mgr. 11. gr.			
63. gr.							
64. gr.							
65. gr.						1.-9. mgr. 6. gr.	
66. gr.	2. mgr. 14. gr.	2. mgr. 9. gr.	7. mgr. 12. gr.	2. mgr. 12. gr.			
67. gr.	—	—	—	—	—	—	—
68. gr.	—	—	—	—	—	—	—
69. gr.	—	—	—	—	—	—	—
I. viðauki			Viðauki	I. viðauki			
II. viðauki				II. viðauki			
III. viðauki				III. viðauki			
IV. viðauki							
V. viðauki	—	—	—	—	—	—	—
VI. viðauki	—	—	—	—	—	—	—

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 98/48/EB

2001/EES/57/27

frá 20. júlí 1998

um breytingu á tilskipun 98/34/EB sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða(*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 100. gr. a og 213. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽²⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. b í sáttmálanum⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Til að stuðla að snurðlausri starfsemi innri markaðarins ber, með því að breyta tilskipun 98/34/EB⁽⁴⁾, að tryggja eins mikið gagnsæi og hægt er að því er varðar síðari innlendar reglur og reglugerðir um þjónustu í upplýsingasamfélaginu.
- 2) Margs konar þjónusta í skilningi 59. og 60. gr. sáttmálans mun njóta góðs af þeim tækifærum sem bjóðast í upplýsingasamfélaginu til að veita fjarþjónustu rafrænt og samkvæmt beiðni þeirra einstaklinga sem fá þjónustuna.
- 3) Svæði án innri landamæra, sem myndar innri markaðinn, gerir veitendum slíkrar þjónustu kleift að þróa starfsemi, sem nær yfir landamæri, í því skyni að auka samkeppnishæfi en þannig fá borgarar ný tækifæri til að senda og taka við upplýsingum óháð landamærum og neytendum opnast nýr aðgangur að vörum og þjónustu.
- 4) Rýmkun gildissviðs tilskipunar 98/34/EB ætti ekki að koma í veg fyrir að aðildarríkin taki til greina ólík félagsleg, samfélagsleg og menningarleg áhrif sem fylgja tilkomu upplýsingasamfélagsins. Einkum ætti beiting reglna um tilhögun, sem mælt er fyrir um í tilskipuninni vegna þjónustu í upplýsingasamfélaginu, ekki að hafa áhrif á ráðstafanir sem varða stefnu í

menningarmálum, einkum á sviði hljóð- og myndmiðlunar, sem aðildarríkin kunna að samþykkja í samræmi við lög bandalagsins og taki þá til greina fjölbreytni tungumála aðildarríkjanna, sérstök þjóðar- og svæðiseinkenni þeirra og menningararfleifð. Þróun upplýsingasamfélagsins skal að minnsta kosti tryggja eðlilegan aðgang evrópskra borgara að evrópskri menningararfleifð í stafrænu umhverfi.

- 5) Tilskipun 98/34/EB á ekki að gilda um innlendar reglur er varða grundvallarréttindi, svo sem stjórnarskrárákvæði um tjáningarfrelsi og, enn fremur, prentfrelsi. Henni er ekki heldur ætlað að gilda um almenn hegningarlög. Jafnframt gildir hún ekki um samninga milli lánastofnana sem falla undir einkamálarétt, þar með taldir samningar um framkvæmd greiðslna milli lánastofnana.
- 6) Evrópuráðið hefur lagt áherslu á þörfina á að skapa skýran og traustan lagaramma á vettvangi bandalagsins í þeim tilgangi að stuðla að þróun upplýsingasamfélagsins. Lög og reglur bandalagsins, einkum um innri markaðinn, meginreglur sáttmálans og afleidd löggjöf þar með talin, mynda nú þegar grunnlagaramma utan um þróun slíkrar þjónustu.
- 7) Það ætti að vera unnt að laga gildandi innlendar reglur og reglugerðir um þá þjónustu, sem nú býðst, að nýrri þjónustu í upplýsingasamfélaginu, annars vegar til að tryggja að almennir hagsmunir njóti meiri verndar, hins vegar til að einfalda slíkar reglur og reglugerðir þegar beiting þeirra samræmist ekki markmiðunum með þeim.
- 8) Án samræmingar á vettvangi bandalagsins gæti þessi innlenda löggjöf hamlað fjálsri þjónustustarfsemi og staðfesturétti og valdið skiptingu innri markaðarins, ofstjórnun og ósamræmi í lagasetningu.
- 9) Til að tryggja skilvirka varðveislu þeirra markmiða í reynd sem varða almenna hagsmuni og tengjast þróun upplýsingasamfélagsins er þörf á samræma aðferðir á

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 217, 5.8.1998, bls. 18, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 16/2001 frá 28. febrúar 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) og XI. viðauka (Fjarskiptþjónusta) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 22, 26.4.2001, bls. 10.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 307, 16. 10. 1996, bls. 11, og Stjtið. EB C 65, 28. 2. 1998, bls. 12.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 158, 26. 5. 1997, bls. 1.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 16. maí 1997 (Stjtið. EB C 167, 2. 6. 1997, bls. 238). Sameiginleg afstaða ráðsins frá 26. janúar 1998 (Stjtið. EB C 62, 26. 2. 1998, bls. 48) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 14. maí 1998 (Stjtið. EB C 167, 1. 6. 1998). Ákvörðun ráðsins frá 29. júní 1998.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 204, 21. 7. 1998, bls. 37.

vettvangi bandalagsins þegar leysa þarf mál sem tengjast starfsemi á fjölþjóðagrundvelli á borð við þessa nýju þjónustu.

- 10) Samræming hefur þegar átt sér stað á vettvangi bandalagsins að því er varðar fjarskiptaþjónustu eða í sumum tilvikum verið gert samkomulag um gagnkvæma viðurkenningu og í gildandi löggjöf í bandalaginu er kveðið á um aðlögun svo að unnt sé að taka til greina tækniþróun og nýja þjónustu en af þeim sökum er ekki þörf, í flestum tilvikum, á að tilkynna um stjórnsýslufyrirmæli einstakra ríkja er varða fjarskiptaþjónustu samkvæmt þessari tilskipun þar sem þau heyra undir undanþágur sem settar eru fram í 1. mgr. 10. gr. eða 5. lið 1. gr. í tilskipun 98/34/EB. Samt sem áður geta tiltekin innlend ákvæði, sem sérstaklega miðast við málefni sem lúta ekki löggjöf bandalagsins, haft áhrif á frjálsa þjónustustarfsemi í upplýsingasamfélaginu og að hvaða marki ber að tilkynna um þau.
- 11) Á öðrum sviðum upplýsingasamfélagsins, sem lítið er vitað um, væri hins vegar ótímabært að samræma innendar reglur og reglugerðir með viðtækri og gagngerri samræmingu á efnisákvæðum laga á vettvangi bandalagsins þar eð enn er ekki nægilega mikið vitað um í hvaða mynd þessi nýja þjónusta verður eða hvers eðlis hún verður, enn er engin sérstök löggjöf á þessu sviði á innlendum vettvangi og þörfin á samræmingu af því tagi og inntak hennar, með tilliti til innri markaðarins, verður ekki skilgreint á þessu stigi.
- 12) Það er því nauðsynlegt að varðveita snurðulausa starfsemi innri markaðarins og afstýra hættunni á skiptingu hans með því að koma á fastri tilhögun upplýsingaskipta, samráðs og samvinnu stjórnvalda um drög að nýjum reglum og reglugerðum. Slík tilhögun mun, meðal annars, stuðla að því að tryggja að sáttmálanum, einkum 52. og 59. gr., verði beitt á skilvirkan hátt og, þar sem nauðsyn krefur, leiða í ljós hvar vernda þurfi almenna hagsmuni á vettvangi bandalagsins. Enn fremur dregur bætt notkun sáttmálans, sem fæst með slíkum reglum um tilhögun upplýsingaskipta, úr þörfinni fyrir bandalagsreglur umfram það sem er bráðnauðsynlegt og viðeigandi með tilliti til innri markaðarins og til verndar markmiðum er varða almenna hagsmuni. Loks mun slík tilhögun upplýsingaskipta gera fyrirtækjum kleift að nýta sér kosti innri markaðarins á skilvirkari hátt.
- 13) Í tilskipun 98/34/EB er stefnt að sömu markmiðum þar sem þær reglur um tilhögun eru skilvirkar og best til þess fallnar að ná þessum markmiðum. Unnt er að nýta þá reynslu, sem hefur hlotist af framkvæmd

tilskipunarinnar, og þær reglur um tilhögun, sem kveðið er á um í henni, til að gera drög að reglum um þjónustu í upplýsingasamfélaginu. Þær reglur um tilhögun sem þar er mælt fyrir um eru nú í föstum farvegi hjá innlendum yfirvöldum.

- 14) Enn fremur, samkvæmt 7. gr. a í sáttmálanum, myndar innri markaðurinn svæði án innri landamæra þar sem frjálsir vöruflutningar, fólksflutningar, þjónustustarfsemi og fjármagnsflutningar eru tryggðir en með tilskipun 98/34/EB er aðeins kveðið á um hvernig haga beri samvinnu stjórnvalda en ekki um samræmingu á efnisákvæðum laga.
- 15) Af þeim sökum er breyting á tilskipun 98/34/EB, með það í huga að hún gildi um drög að reglum og reglugerðum um þjónustu í upplýsingasamfélaginu, hentugasta leiðin, með tilliti til lagaramma utan um téða þjónustu, til að uppfylla á skilvirkan hátt þörfina fyrir gagnsæi á innri markaðinum.
- 16) Kveðið skal á um tilkynningaskyldu, einkum þegar um er að ræða reglur sem líklegar eru til að þróast í framtíðinni. Líklegt er, þegar um er að ræða fjarþjónustu sem er veitt rafrænt og að beiðni þeirra einstaklinga sem fá þjónustuna (þjónusta í upplýsingasamfélaginu), að fjölbreytni þjónustunnar og aukning hennar í framtíðinni muni útheimta og gefa tilefni til nýrra reglna og reglugerða. Því verður að kveða á um að tilkynna beri drög að reglum og reglugerðum sem tengjast slíkri þjónustu.
- 17) Sérstakar reglur um að hefja og stunda framangreinda þjónustustarfsemi skulu því tilkynntar þótt þær séu hluti af reglum og reglugerðum sem hafa almennari tilgang. En enga nauðsyn ber til að tilkynna almennar reglugerðir sem fela ekki í sér ákvæði sem sérstaklega miðast við slíka þjónustu.
- 18) Með reglum um að hefja og stunda þjónustustarfsemi er átt við reglur þar sem settar eru fram kröfur varðandi þjónustu í upplýsingasamfélaginu, svo sem kröfur sem varða þjónustuveitendur, þjónustuna og viðtakendur þjónustu, og kröfur sem varða atvinnustarfsemi sem unnt er að fjarmiðla rafrænt og að beiðni þeirra einstaklinga sem fá þjónustuna. Undir þetta falla meðal annars reglur um staðfestu þjónustuveitenda, einkum reglur um fyrirkomulag

varðandi heimildir eða leyfisveitingar. Lita ber á ákvæði, sem sérstaklega miðast við þjónustu í upplýsingasamfélaginu, sem slíka reglu jafnvel þótt hún sé hluti af almennari reglugerð. Ráðstafanir, sem varða beint tiltekna viðtakendur (til dæmis fjarskiptaleyfi), falla þó ekki undir þetta.

19) Samkvæmt 60. gr. sáttmálans felst í hugtakinu „þjónusta“, eins og það er túlkað samkvæmt dómaframkvæmd Evrópudómstólsins, að þjónustan sé að jafnaði veitt gegn þóknun. Þetta er ekki raunin þegar um er að ræða starfsemi sem ríkið rekur án endurgjalds, einkum í tengslum við skyldur sínar í þjóðfélagslegu, menningarlegu, menntunarlegu og réttarfarslegu tilliti. Skilgreiningin í 60. gr. sáttmálans tekur ekki til innlendra ákvæða um þess háttar starfsemi og fellur af þeim sökum ekki undir gildissvið þessarar tilskipunar.

20) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á gildissvið tilskipunar ráðsins 89/552/EBE frá 3. október 1989 um samræmingu tiltekinna ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum í aðildarríkjunum um sjónvarpsrekstur⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/36/EB⁽²⁾, eða öðrum síðari breytingum.

21) Tilskipun þessi gildir að minnsta kosti ekki um drög að innlendum ákvæðum sem ætlað er að lögleiða efni tilskipana bandalagsins sem eru í gildi eða sem biða samþykktar þar eð þau sæta nú þegar sérstakri rannsókn. Af þessum sökum gildir þessi tilskipun hvorki um innlendar reglur og reglugerðir sem varða lögleiðingu tilskipunar 89/552/EBE, eins og henni var breytt með tilskipun 97/36/EB, síðari breytingar né innlendar reglur og reglugerðir sem varða lögleiðingu tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 97/13/EB frá 10. apríl 1997 um sameiginlegan ramma um almennar heimildir og rekstrarleyfi á sviði fjarskiptaþjónustu⁽³⁾ eða eru samþykktar síðar í þessu samhengi.

22) Enn fremur skal setja ákvæði um sérstök tilvik þar sem unnt er að samþykkja innlendar reglur og reglugerðir um þjónustu í upplýsingasamfélaginu án tafar. Einnig er mikilvægt að þessi möguleiki gildi einungis í áriðandi tilvikum sem tengjast alvarlegum og ófyrirsjáanlegum aðstæðum, svo sem aðstæðum sem ekki hafa þekkt áður og ekki er hægt að rekja til aðgerða yfirvalda viðkomandi aðildarríkis, svo að því markmiði að ná fram með fyrirfram samráði og samvinnu stjórnvalda, sem felst í þessari tilskipun, sé ekki teft í tvísýnu.

23) Rétt er að aðildarríki fresti því aðeins samþykkt á drögum að reglum um þjónustu um tólf mánuði, eða hugsanlega átján mánuði þegar um sameiginlega afstöðu ráðsins er að ræða, að regludrögin tengist efni sem fellur undir gildissvið tillögu að tilskipun, reglugerð eða ákvörðun sem framkvæmdastjórnin hefur þegar lagt fyrir ráðið. Framkvæmdastjórnin getur aðeins lagt þessa kvöð um biðstöðu á viðkomandi aðildarríki ef í drögum að innlendum reglum eru ákvæði sem efnislega eru ekki í samræmi við tillöguna sem framkvæmdastjórnin hefur lagt fram.

24) Skilgreining á rammanum fyrir upplýsingaskipti og samráð á vettvangi bandalagsins samkvæmt tilskipun þessari er forsenda stefnuafstrar og skilvirkrar þátttöku bandalagsins í málum sem tengjast lagasetningu um þjónustu í upplýsingasamfélaginu í alþjóðlegu samhengi.

25) Í samhengi við framkvæmd tilskipunar 98/34/EB er við hæfi að nefndin, sem kveðið er á um í 5. gr. hennar, skuli koma sérstaklega saman til að skoða mál sem tengjast þjónustu í upplýsingasamfélaginu.

26) Af sömu ástæðu skal bent á að þegar þess er krafist, samkvæmt annarri gerð bandalagsins, að innlend ráðstöfun sé einnig tilkynnt í frumgerð, getur viðkomandi aðildarríki sent eina tilkynningu samkvæmt þeirri gerð með því að geta þess að sú tilkynning sé einnig vegna þessarar tilskipunar.

27) Framkvæmdastjórnin mun reglulega rannsaka þróun á markaðinum að því er varðar nýja þjónustu á sviði upplýsingasamfélagsins, einkum innan ramma um samleitni í fjarskiptum, upplýsingatækni og fjölmiðlum og, þar sem þörf er á, hafa frumkvæði að því að aðlaga reglur fljótt til að stuðla að þróun nýrrar þjónustu á evrópskum grunni.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 98/34/EB er breytt sem hér segir:

1. Í stað heitisins komi eftirfarandi:

„Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta á sviði tæknistaðla og reglugerða sem og reglna um þjónustu í upplýsingasamfélaginu“.

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 298, 17. 10. 1989, bls. 23.

⁽²⁾ Stjóð. EB L 202, 30. 7. 1997, bls. 1.

⁽³⁾ Stjóð. EB L 117, 7. 5. 1997, bls. 15.

2. Ákvæðum 1. gr. er breytt sem hér segir:

a) eftirfarandi nýr liður bætist við:

„2. „þjónusta“: öll þjónusta í upplýsingasamfélaginu, það er að segja sú fjarþjónusta sem að jafnaði er veitt rafrænt gegn þóknun og samkvæmt beiðni þeirra einstaklinga sem fá þjónustuna.

Í skilgreiningu þessari merkir:

- „fjarþjónusta“ að þjónustan er veitt án þess að aðilarnir séu viðstaddir samtímis,
- „rafrænt“ að þjónustan er upphaflega send, og móttækin á áfangastað, með rafrænum búnaði sem vinnur úr gögnum (þar með talin er stafræn þjöppun) og geymir þau, og hún er að öllu leyti send, flutt og móttækin með rafræði, útvarpsbylgjum, ljóstæknilegum aðferðum eða öðrum rafsegulaðferðum,
- „að beiðni þeirra einstaklinga sem fá þjónustuna“ að þjónustan er veitt með því að senda gögn að beiðni viðtakanda.

Leiðbeinandi skrá yfir þjónustu sem fellur ekki undir þessa skilgreiningu er lögð fram í V. viðauka.

Þessi tilskipun gildir ekki um:

- útvarpsútsendingar,
- sjónvarpsútsendingar samkvæmt a-lið 1. gr. tilskipunar 89/552/EBE (*).

(*) Stjtið. EB L 298, 17.10.1989, bls. 23. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 97/36/EB (Stjtið. EB L 202, 30.7.1997, bls. 1);

b) 2. og 3. liður verði 3. og 4. liður;

c) eftirfarandi nýr liður bætist við:

„5. „reglur um þjónustu“: almenn krafa sem tengist því að hefja og stunda þjónustu í skilningi 2. liðar, einkum ákvæði er varða þjónustuveitanda, þjónustuna og viðtakanda hennar, að undanskildum þeim reglum sem miðast ekki sérstaklega við þá þjónustu sem skilgreind er í þeim lið.

Tilskipun þessi gildir ekki um reglur sem tengjast málum sem falla undir löggjöf bandalagsins á sviði fjarskiptaþjónustu, eins og hún er skilgreind í tilskipun 90/387/EBE (*).

Tilskipun þessi gildir ekki um reglur sem tengjast málum sem falla undir löggjöf bandalagsins á

sviði fjármálaþjónustu, sbr. skrána í VI. viðauka við þessa tilskipun sem þó er ekki tæmandi.

Að undanskilinni 3 mgr. 8. gr. gildir tilskipun þessi ekki um reglur sem skipulegir markaðir, í skilningi tilskipunar 93/22/EBE, hafa tekið upp eða reglur sem ná til þeirra eða reglur vegna eða fyrir aðra markaði eða aðila sem sjá um greiðsluöfnun eða uppgjör fyrir viðkomandi markaði.

Í skilgreiningu þessari:

- telst regla miðast sérstaklega við þjónustu í upplýsingasamfélaginu ef forsendur hennar og orðalag sýna að sérstakt markmið og tilgangur með henni er, að öllu eða einhverju leyti, að stýra þess háttar þjónustu beint og markvisst.
- telst regla miðast sérstaklega við þjónustu í upplýsingasamfélaginu ef hún hefur aðeins áhrif á slíka þjónustu óbeint eða í einstaka tilvikum.

(*) Stjtið. EB L 192, 24.7.1990, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 97/51/EB (Stjtið. EB L 295, 29.10.1997, bls. 23).“;

d) 4. til 8. liður verði 6. til 10. liður;

e) 9. liður skal endurtölusettur sem 11. liður og verði svohljóðandi:

„11. „tæknireglugerð“, tækniforskriftir og aðrar kröfur eða reglur um þjónustu, þar með talin viðeigandi stjórnsýsluákvæði, sem skylt er, samkvæmt lögum eða í raun, að fylgja við markaðssetningu, þjónustuveitingu, stofnun þjónustustarfsemi eða notkun í aðildarríki eða stórum hluta þess, ásamt lögum eða stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna, nema þau ákvæði, sem kveðið er á um í 10. gr., sem banna framleiðslu, innflutning, markaðssetningu eða notkun vöru eða bannar veitingu eða notkun þjónustu eða að þjónustuveitandi staðfesti sig.

Tæknilegar reglugerðir sem ber að hlíta í raun eru meðal annars eftirfarandi:

- lög eða stjórnsýslufyrirmæli aðildarríkis sem annaðhvort vísa til tækniforskrifta, annarra krafna eða reglna er varða þjónustu eða til siðareglna starfsgreinar eða starfsvenja sem aftur vísa til tækniforskrifta eða annarra krafna eða til reglna um þjónustu, en ef þessum forskrifum, kröfum eða reglum er hlítt má ganga út frá samræmi við skyldur samkvæmt fyrrnefndum lögum eða stjórnsýslufyrirmælum,

— frjálsir samningar sem opinber stjórnvöld eru aðili að og kveða á um, í þágu almennra hagsmuna, að tækniforskriftum eða öðrum kröfum eða reglum um þjónustu sé hlítt, að undanskildum útboðsskilmálum í tengslum við opinber innkaup,

— tækniforskriftir eða aðrar kröfur eða reglur um þjónustu sem tengjast ráðstöfunum í skatta- eða fjármálum sem hafa áhrif á neyslu vara eða þjónustu með því að hvatt er til að þessum tækniforskriftum eða öðrum kröfum eða reglum um þjónustu sé hlítt; tækniforskriftir eða aðrar kröfur eða reglur um þjónustu sem tengjast innlendum almannatryggingakerfum eru undanskildar.

Hér er um að ræða tæknilegar reglugerðir sem þau stjórnvöld, sem aðildarríkin tilnefna, setja og sem birtast í skrá sem framkvæmdastjórnin mun semja, fyrir 5. ágúst 1999, innan þeirra marka sem nefndin, sem um getur í 5. gr., setur.

Beita skal sömu málsmeðferð við að breyta skránni,

f) 10. liður skal endurtölusettur sem 12. liður og verði fyrsta undirgrein svohljóðandi:

„12. „drög að tæknireglugerð“: texti tækniforskriftar eða annarrar kröfu eða reglu um þjónustu, þar með talin stjórnsýsluákvæði, sem samin hafa verið í þeim tilgangi að fá textann samþykktan eða lagðan fram til samþykkis sem tæknilega reglugerð, enda sé hann á því samningsstigi að enn megi gera verulegar breytingar;“

3. Ákvæðum 6. gr. er breytt sem hér segir:

a) Við 1. mgr. bætist eftirfarandi undirgreinar:

„Sérstök nefnd skal koma saman til að skoða mál sem tengjast þjónustu í upplýsingasamfélaginu,“

b) eftirfarandi málsgrein bætist við:

„8. Að því er varðar reglur um þjónustu geta framkvæmdastjórnin og nefndin haft samráð við einstaklinga eða lögpersónur í atvinnulífinu eða háskólum, og fulltrúa, þar sem það er hægt, sem geta látið í té sérfræðiálit á félagslegum og samfélagslegum markmiðum og afleiðingum allra draga að reglum um þjónustu, og tekið ráðleggingar þeirra til greina þegar farið er fram á það,“

4. Í stað sjöttu undirgreinar 1. mgr. 8. gr. komi eftirfarandi:

„Umsagnir eða ítarlegt álit framkvæmdastjórnarinnar eða aðildarríkjanna varðandi tækniforskriftir eða aðrar kröfur eða reglur um þjónustu, sem um getur í þriðja undirlið annarrar undirgreinar í 11. lið 1. gr., mega aðeins fjalla um þá þætti sem kunna að hindra viðskipti eða, að því er varðar reglur um þjónustu, frjálsa þjónustustarfsemi eða frelsi til að koma á þjónustustarfsemi en ekki um þá þætti ráðstöfunarinnar sem lúta að skatta- eða fjármálum.“;

5. Ákvæðum 9. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 2. og 3. mgr. komi eftirfarandi:

„2. Aðildarríkin skulu fresta:

— að samþykkja, í fjóra mánuði, drög að tæknireglugerð í formi frjáls samnings í skilningi annars undirliðar annarrar undirgreinar 11. liðar 1. gr.,

— að samþykkja, í sex mánuði, nokkur önnur drög að tæknireglugerðum (að undanskildum drögum að reglum um þjónustu), með fyrirvara um 3., 4. og 5. mgr.,

frá þeim degi er framkvæmdastjórninni berst orðsendingin sem um getur í 1. mgr. 8. gr. ef framkvæmdastjórnin eða annað aðildarríki leggur fram ítarlegt álit, innan þriggja mánaða frá þeim degi, þess efnis að fyrirhugaðar ráðstafanir kunni að hindra frjálsa vöruflutninga innan innri markaðarins;

— að samþykkja drög að reglum um þjónustu í fjóra mánuði frá þeim degi er framkvæmdastjórninni berst orðsendingin sem um getur í 1. mgr. 8. gr., með fyrirvara um 4. og 5. mgr., ef framkvæmdastjórnin eða annað aðildarríki leggur fram ítarlegt álit, innan þriggja mánaða frá þeim degi, þess efnis að fyrirhuguð ráðstöfun kunni að hindra frjálsa þjónustustarfsemi eða frelsi til að koma á þjónustustarfsemi á innri markaðinum.

Að því er varðar drög að reglum um þjónustu, kann að vera að ítarlegar álitsgerðir framkvæmdastjórnarinnar eða aðildarríkjanna hafi ekki áhrif á ráðstafanir varðandi stefnu í menningarmálum, einkum á sviði hljóð- og myndmiðlunar, sem aðildarríkin kunna að samþykkja í samræmi við lög bandalagsins, og taki þá til greina fjölbreytni tungumála aðildarríkjanna, sérstök þjóðar- og svæðiseinkenni þeirra og menningararfleifð.

Viðkomandi aðildarríki skal gefa framkvæmdastjórninni skýrslu um með hvaða hætti það hyggst bregðast við þessu ítarlega álit. Framkvæmdastjórnin skal tjá sig um þessi viðbrögð.

Að því er varðar reglur um þjónustu skal viðkomandi aðildarríki tilgreina, þegar við á, ástæðurnar fyrir því að ekki er hægt að taka tillit til hins ítarlega álits.

3. Að undanskildum drögum að reglum sem varða þjónustu skulu aðildarríkin fresta að samþykkja drög að tæknilegri reglugerð í tólf mánuði frá þeim degi er framkvæmdastjórninni berst orðsendingin sem um getur í 1. mgr. 8. gr. ef framkvæmdastjórnin tilkynnir, innan þriggja mánaða frá þeim degi, um þá ætlun sína að gera tillögu um, eða samþykkja, tilskipun, reglugerð eða ákvörðun um málið í samræmi við ákvæði 189. gr. sáttmálans.“

b) Í stað 7. mgr. komi eftirfarandi:

„7. Ákvæði 1. til 5. mgr. gilda ekki ef aðildarríki:

- af brýnum ástæðum, sem rekja má til alvarlegra og ófyrirséðra atvika sem tengjast heilsuvernd eða öryggi almennings, vernd dýra eða plantna og, að því er varðar reglur um þjónustu, einnig allsherjarreglu, einkum vernd ólöggráða barna, neyðist til að undirbúa tæknilega reglugerð á mjög skömmum tíma í þeim tilgangi að samþykkja og hrinda ákvæðum hennar í framkvæmd án tafar án þess að samráð komi til eða
- af brýnum ástæðum, sem rekja má til alvarlegra atvika sem tengjast verndun öryggis og heilleika fjárhagskerfisins, einkum sparifjáreigenda, fjárfesta og tryggðra aðila, neyðist til að samþykkja og beita reglum um fjárhagsþjónustu án tafar.

Aðildarríkið skal, í orðsendingunni sem um getur í 8. gr., tilgreina hinar brýnu ástæður fyrir þeim ráðstöfunum sem gripið er til. Framkvæmdastjórnin skal leggja fram álit sitt á orðsendingunni eins fljótt og við verður komið. Hún skal grípa til viðeigandi aðgerða þegar um það er að ræða að þessari málsmeðferð er beitt með óviðeigandi hætti. Framkvæmdastjórnin skal upplýsa Evrópuþingið um málið.“;

6. Ákvæðum 10. gr. er breytt sem hér segir:

a) í stað fyrsta og annars undirliðar 1. mgr. komi eftirfarandi:

- „– til að fara að bindandi bandalagsgerðum þar sem stefnt er að því að samþykkja tæknireglugerðir eða reglur um þjónustu,
- til að uppfylla skuldbindingar vegna alþjóðlegra samninga þar sem stefnt er að því að samþykkja almennar tæknilegar reglugerðir eða reglur um þjónustu í bandalaginu“;

b) í stað sjötta undirliðar 1. mgr. komi eftirfarandi:

„– aðeins í þeim tilgangi að breyta tæknireglugerð í skilningi 11. liðar 1. gr., í samræmi við beiðni framkvæmdastjórnarinnar, með það í huga að ryðja viðskiptahindrun úr vegi eða, að því er varðar reglur um þjónustu, hindrun á frjálsri þjónustustarfsemi eða frelsi til að koma á þjónustustarfsemi.“;

c) í stað 3. og 4. mgr. komi eftirfarandi:

„3. „Ákvæði 3. til 6. mgr. 9. gr. gilda ekki um frjálsa samninga sem um getur í öðrum undirlið annarrar undirgreinar 11. liðar 1. gr.

4. Ákvæði 9. gr. gilda ekki um tæknireglugerðir eða aðrar kröfur eða reglur um þjónustu sem um getur í þriðja undirlið annarrar undirgreinar 11. liðar 1. gr.“;

7. Bæta ber við V. og VI. viðauka í viðaukanum við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 5. ágúst 1999. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en tveimur árum eftir dagsetninguna sem um getur í fyrstu undirgrein 1. mgr. 2. gr., senda Evrópuþinginu og ráðinu matsskýrslu um beitingu tilskipunar 98/34/EB, einkum með tilliti til tækni- og markaðsþróunar þeirrar þjónustu sem um getur í 2. lið 1. gr. Framkvæmdastjórnin skal, ef nauðsyn krefur, og eigi síðar en þremur árum eftir dagsetninguna sem um getur í fyrstu undirgrein 1. mgr. 2. gr., leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið tillögur um endurskoðun fyrrnefndrar tilskipunar.

Framkvæmdastjórnin skal, í þessu skyni, taka mið af athugasemdum sem aðildarríkin kunna að senda henni.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 20. júlí 1998.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J.M. GIL-ROBLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

W. MOLTERER

forseti.

VIÐAUKI

„V. VIÐAUKI

Leiðbeinandi skrá yfir þjónustu sem fellur ekki undir aðra undirgrein í 2. lið 1. gr.1. *Þjónusta sem ekki er „fjarþjónusta“*

Þjónusta sem er veitt að þjónustuveitanda og viðtakanda viðstöddum, jafnvel þótt notaður sé rafrænn búnaður

- a) lækni skoðun eða meðferð á lækna stofu með rafrænum búnaði þar sem sjúklingurinn er viðstaddur;
- b) leit í rafrænum verðlista í verslun þar sem viðskiptavinurinn er staddur;
- c) bókanir á flugmiðum hjá ferðaskrifstofu um tölvunet að viðskiptavininum viðstöddum ;
- d) rafrænar leikir í tölvuleikjasal þar sem viðskiptavinurinn er viðstaddur.

2. *Þjónusta sem ekki er veitt „rafrænt“*

— Áþreifanleg þjónusta enda þótt hún sé veitt um rafrænan búnað:

- a) hraðbankar eða sjálfvirkar miðasöluvélar (peningaseðlar, lestarmiðar);
- b) aðgangur að vegakerfum, bílastæðum o.s.frv., þar sem krafist er gjalds fyrir notkun, jafnvel þótt rafrænn búnaður sé við innkeyrslur/útkeyrslur sem stýrir aðganginum og/eða tryggir rétta greiðslu,

— þjónusta utan nets: dreifing lesgeisladiska eða hugbúnaðar á disklingum,

— þjónusta sem ekki er veitt með rafrænu vinnslu-/geymslukerfi:

- a) talsímaþjónusta;
- b) bréfasíma- eða fjarritaþjónusta;
- c) þjónusta veitt um talsíma eða bréfasíma;
- d) viðtal við lækni um síma eða bréfasíma;
- e) viðtal við lögfræðing um síma eða bréfasíma;
- f) bein markaðssetning um síma eða bréfasíma.

3. *Þjónusta sem ekki er veitt „að beiðni þeirra einstaklinga sem fá þjónustuna“*

Þjónusta sem er veitt með því að senda gögn án þess að krafist sé að þau séu móttækin samtímis af ótakmörkuðum fjölda einstakra viðtakenda (útsending frá einum stað til margra):

- a) sjónvarpsútsendingar (þar með talin tímasett pöntunarsjónvarpsþjónusta) samkvæmt a-lið 1. gr. í tilskipun 89/552/EEB;
- b) útvarpsútsendingar;
- c) textavarp (í sjónvarpi).

VI. VIÐAUKI

Leiðbeinandi skrá yfir fjármálaþjónustu sem fellur undir þriðju undirgrein í 5. lið 1. gr.

- Fjárfestingarþjónusta
- Vátryggingar og endurtryggingar
- Bankaþjónusta
- Rekstur sem tengist lífeyrissjóðum
- Þjónusta sem tengist framvirkum stöðluðum samningum og valrétti

Þess háttar þjónusta felur einkum í sér:

- a) fjárfestingarþjónustu sem vísað er til í viðaukanum við tilskipun 93/22/EBE ⁽¹⁾; þjónustu fyrirtækja um sameiginlega fjárfestingu,
- b) þjónustustarfsemi sem er háð gagnkvæmri viðurkenningu og sem um getur í viðaukanum við tilskipun 89/646/EBE ⁽²⁾,
- c) rekstur sem fellur undir vátrygginga- og endurtryggingastarfsemi sem um getur í:
 - 1. gr. tilskipunar 73/239/EBE ⁽³⁾,
 - viðaukanum við tilskipun 79/267/EBE ⁽⁴⁾,
 - tilskipun 64/225/EBE ⁽⁵⁾,
 - tilskipunum 92/49/EBE ⁽⁶⁾ og 92/96/EBE ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 141, 11. 6. 1993, bls. 27.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 386, 30. 12. 1989, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 92/30/EBE (Stjtið. EB L 110, 28. 4. 1992, bls. 52).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 228, 16. 8. 1973, bls. 3. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 92/49/EBE (Stjtið. EB L 228, 11. 8. 1992, bls. 1).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 63, 13. 3. 1979, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 90/619/EBE (Stjtið. EB L 330, 29. 11. 1990, bls. 50).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 56, 4. 4. 1964, bls. 878/64. Tilskipuninni var breytt með aðildarlögum frá 1973.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 228, 11. 8. 1992, bls. 1.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 360, 9. 12. 1992, bls. 1.“

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 98/84/EB

2001/EES/57/28

frá 20. nóvember 1998

um lögvernd þjónustu sem byggist á eða hefur í sér fölginn skilyrtan aðgang(*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 57. gr., 66. gr. og 100. gr. a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. b í sáttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Markmið bandalagsins, eins og mælt er fyrir um í sáttmálanum, fela í sér að stofnað sé til sífellt nánara sambands milli Evrópuþjóða og að efnahagslegar og félagslegar framfarir séu tryggðar með því að ryðja úr vegi þeim hindrunum sem skilja þær að.
- 2) Sjónvarps- og útvarpsútsendingar og þjónustustarfsemi í upplýsingasamfélaginu, sem er veitt yfir landamæri, getur stuðlað að þeim grundvallarréttindum að tjáningarfrelsi einstaklinga sé virt að fullu og, í víðara samhengi, að þeim markmiðum sé náð sem mælt er fyrir um í sáttmálanum.
- 3) Í sáttmálanum er kveðið á um frjálsan flutning allrar þjónustu sem venjulega fæst gegn þóknun. Þessi réttur, sem gildir um útvarps- og sjónvarpsútsendingar og þjónustustarfsemi í upplýsingasamfélaginu, kemur fram með sérstökum hætti í lögum bandalagsins um viðtækari meginreglu, þ.e. tjáningarfrelsi eins og fram kemur í 10. gr. Evrópusáttmálans um verndun mannréttinda og mannfrelsis. Samkvæmt þessari grein eiga borgarar ótvíræðan rétt á að taka á móti og láta í té upplýsingar án tillits til landamæra og allar takmarkanir á þeim rétti verða að taka mið af öðrum réttmætum hagsmunum sem skulu vera lögverndaðir.

- 4) Framkvæmdanefndin stofnaði til viðtæks samráðs sem grundvallaðist á grænbókinni „Lagavernd dulritaðrar þjónustu á innri markaðinum“. Niðurstöður samráðsins staðfestu þörfina á löggerningum bandalagsins til að tryggja lögvernd fyrir alla þá þjónustustarfsemi sem byggir afkomu sína á skilyrtum aðgangi.
- 5) Evrópuþingið fór þess á leit við framkvæmdastjórnina með ályktun sinni frá 13. maí 1997 um grænbókina ⁽⁴⁾, að hún legði fram tillögu að tilskipun sem gildi um alla kóðaða þjónustustarfsemi sem er kóðuð til að tryggja greiðslur fyrir notkun, og samþykkti að í tillögunni skyldi fjallað um fjarmiðlun þjónustu í upplýsingasamfélaginu með rafrænum búnaði og gegn beiðni þeirra sem njóta þjónustunnar, ásamt útvarps- og sjónvarpsútsendingum.
- 6) Stafræn tækni getur aukið val neytenda og stuðlað að menningarlegri fjölbreytni með því að þróuð verði enn viðtækari þjónustustarfsemi í skilningi 59. og 60. gr. sáttmálans. Lífvænleiki slíkrar þjónustu veltur oft á því að skilyrtur aðgangur sé notaður til að þjónustuveitandinn fái sína þóknun. Samkvæmt þessu virðist lögvernd fyrir starfsemi þjónustuveitenda gegn ólöglegum búnaði, sem gerir aðgang að slíkri þjónustu mögulegan án endurgjalds, vera nauðsynleg til að tryggja lífvænleika starfseminnar.
- 7) Mikilvægi þessa máls var viðurkennt með orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar „Evrópskt framtaksverkefni á sviði rafrænnar verslunar“.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 320, 28.11.1998, bls. 54, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 17/2001 frá 28. febrúar 2001 um breytingu á X. viðauka (Hljóð- og myndmiðlun) og XI. viðauka (Fjarskiptaþjónusta) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 22, 26.4.2001, bls. 14.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 314, 16. 10. 1997, bls. 7 og Stjtið. EB C 203, 30. 6. 1998, bls. 12.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 129, 27. 4. 1998, bls. 16.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 30. apríl 1998 (Stjtið. EB C 152, 18. 5. 1998, bls. 59). Sameiginleg afstaða ráðsins frá 29. júní 1998 (Stjtið. EB C 262, 19. 8. 1998, bls. 34) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 8. október 1998 (Stjtið. EB C 328, 26. 10. 1998). Ákvörðun ráðsins frá 9. nóvember 1998.

- 8) Samkvæmt 7. gr. a í sáttmálanum á innri markaðurinn að mynda svæði án innri landamæra þar sem tryggð er frjáls þjónustustarfsemi og frjálsir vöruflutningar. Samkvæmt 4. mgr. 128. gr. sáttmálans skal bandalagið taka tillit til menningarlegra þátta í aðgerðum sínum samkvæmt öðrum ákvæðum sáttmálans. Með skír-

⁽⁴⁾ Stjtið. EB C 167, 2. 6. 1997, bls. 31.

- skotun til 3. mgr. 130. gr. sáttmálans skal bandalagið stuðla að því að skapa nauðsynleg skilyrði með stefnu sinni og starfsemi svo að atvinnugreinin sé samkeppnishæf.
- 9) Tilskipun þessi er með fyrirvara um ákvæði bandalagsins sem kunna að verða sett síðar eða innlend ákvæði sem eiga að tryggja að fjöldi útvarps- og sjónvarpsútsendinga, sem litið er svo á að séu í almannafágu, byggist ekki á skilyrtum aðgangi.
- 10) Tilskipun þessi er með fyrirvara um menningarlega þætti í frekari aðgerðum bandalagsins hvað varðar nýjar tegundir þjónustustarfsemi.
- 11) Misræmið milli innlendra reglna um lögvernd þjónustu, sem byggist á skilyrtum aðgangi eða miðast við hann, er líklegt til að hindra frjálsa vöruflutninga og frjálsa þjónustustarfsemi.
- 12) Ekki nægir að beita sáttmálanum til að losna við þessar hindranir á innri markaði. Þessar hindranir ætti því að fjarlægja með því að sjá aðildarríkjunum fyrir samsvarandi vernd. Þetta felur í sér samræmingu innlendu reglnanna um viðskiptastarfsemi, að því er varðar ólöglegan búnað.
- 13) Svo virðist sem nauðsyn beri til tryggja að aðildarríkin veiti tilhlýðilega lögvernd gegn markaðssetningu ólöglegs búnaðar sem gerir kleift eða greiðir fyrir því að farið sé í kringum þær tæknilegu ráðstafanir sem eiga að tryggja greiðslur fyrir löglega þjónustu, hvort heldur slík markaðssetning hefur í för með sér beinan eða óbeinan fjárhagslegan ábata.
- 14) Til þessara greina viðskiptastarfsemi, sem varða ólöglegan búnað, teljast viðskiptaorðsendingar sem taka til allra gerða auglýsinga, beinnar markaðssetningar, kostunar, sölukynningar og kynningar á slíkum vörum og þjónustu.
- 15) Þessar greinar viðskiptastarfsemi skaða neytendur sem eru blektir um uppruna ólöglegs búnaðar. Þörf er á öflugri neytendavernd til að ráðast gegn þess konar svikum við neytendur. Í 1. mgr. 129. gr. a í sáttmálanum er mælt fyrir um að bandalagið skuli stuðla að öflugri neytendavernd með þeim ráðstöfunum sem það samþykkir samkvæmt 100. gr. a í honum.
- 16) Þess vegna ætti að auka við lagarammann fyrir myndun sameiginlegs hljóð- og myndmiðlunarsvæðis, sem mælt er fyrir um í tilskipun ráðsins 89/552/EBE frá 3. október 1989 um samræmingu tiltekinna ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum í aðildarríkjunum um sjónvarpsrekstur⁽¹⁾, með vísun í aðferðir sem beitt er við skilyrtan aðgang eins og mælt er fyrir um í þessari tilskipun, ekki síst til að tryggja að þeir sem eru með sjónvarpsútsendingar milli landa hljóti jafna meðferð, án tillits til þess hvar þeir reka starfsemi sína.
- 17) Í samræmi við ályktun ráðsins frá 29. júní 1995 um skilvirka samræmda beitingu laga bandalagsins og um viðurlög við brotum á lögum bandalagsins á innri markaðinum⁽²⁾ er þess krafist að aðildarríkin geri ráðstafanir til að tryggja að lögum bandalagsins sé beitt með sama árangri og sömu nákvæmni og um innlend lög væri að ræða.
- 18) Í samræmi við 5. gr. sáttmálans er aðildarríkjunum skylt að gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja beitingu og skilvirkni laga bandalagsins, einkum með því að tryggja að þau viðurlög sem valin eru séu skilvirk, letjandi og í réttu hlutfalli við brot og úrræði viðeigandi.
- 19) Takmarka skal samræmingu laga og stjórnsýslufyrirmæla aðildarríkjanna eftir þörfum í þeim tilgangi að ná fram markmiðum innri markaðarins í samræmi við meðalhófsregluna eins og hún er sett fram í 3. mgr. 3. gr. b í sáttmálanum.
- 20) Til dreifingar á ólöglegum búnaði telst allur flutningur og markaðssetning þess háttar búnaðar innan eða utan bandalagsins.
- 21) Tilskipun þessi er með fyrirvara um beitingu innlendra ákvæða þar sem kann að vera lagt bann við einka eign á ólöglegum búnaði, beitingu samkeppnisreglna bandalagsins og beitingu reglna bandalagsins um hugverkarétt.
- 22) Landslög um viðurlög og úrræði vegna brota á lögum um viðskiptastarfsemi geta kveðið á um að starfsemin hljóti að vera bundin þeirri vitneskju, eða að vitneskja ætti að liggja fyrir um, að búnaðurinn, sem um ræðir, sé ólöglegur.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 298, 17. 10. 1989, bls. 23. Tilskipunin eins og henni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/36/EB (Stjtið. EB L 202, 30. 7. 1997, bls. 60).

⁽²⁾ Stjtið. EB C 188, 22. 7. 1995, bls. 1.

- 23) Viðurlög og úrræði, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru með fyrirvara um önnur viðurlög eða úrræði sem kann að vera kveðið á um í landslögum, svo sem almennar fyrirbyggjandi ráðstafanir eða upptaka ólöglegs búnaðar. Aðildarríkjum ber ekki skylda til að ákvarða viðurlög á sviði refsiréttar vegna brota á lögum um starfsemi sem þessi tilskipun tekur til. Ákvæði aðildarríkjanna um skaðabótamál skulu vera í samræmi við innlend lög og dómskerfi.
- 24) Þessi tilskipun er með fyrirvara um beitingu innlendra reglna, sem falla ekki undir það svið sem hér er samræmt, til dæmis þeirra sem eru samþykktar til verndar ólöggráða börnum, þar með taldar þær sem eru í samræmi við tilskipun 89/552/EBE eða innlendra ákvæða um allsherjarreglu eða almannaoöryggi.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Gildissvið

Markmiðið með þessari tilskipun er að samræma ákvæði í aðildarríkjunum um ráðstafanir sem gerðar eru vegna ólöglegs búnaðar sem veitir óleyfilegan aðgang að verndaðri þjónustu.

2. gr.

Skilgreiningar

Í tilskipun þessari er merking eftirfarandi hugataka sem hér segir:

- a) *vernduð þjónusta*: allar eftirfarandi tegundir þjónustustarfsemi sem veitt er gegn þóknun og byggist á skilyrtum aðgangi:
- sjónvarpsútsendingar eins og þær eru skilgreindar í a-lið 1. gr. í tilskipun 89/552/EBE,
 - útvarpsútsendingar, og er þá átt við allar útsendingar útvarpsþátta sem ætlaðir eru almenningi, um þráð eða þráðlaust, þar með talið gervihnött,
 - þjónusta upplýsingasamfélagsins í skilningi 2. mgr. 1. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 98/34/EB frá 22. júní 1998 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða og reglna um þjónustu upplýsingasamfélagsins ⁽¹⁾,

eða framboði á skilyrtum aðgangi að ofangreindri þjónustu sem litið er á sem sjálfstæða þjónustustarfsemi;

- b) *skilyrtur aðgangur*: þær tækniráðstafanir og/eða tilhögun þar sem aðgangur að verndaðri þjónustu í skiljanlegri mynd er bundinn skilyrði um fyrirfram fengið einstaklingsbundið leyfi;
- c) *búnaður fyrir skilyrtan aðgang*: allur búnaður eða hugbúnaður sem er hannaður eða aðlagður til að veita aðgang að verndaðri þjónustu í skiljanlegri mynd;
- d) *tengd þjónusta*: uppsetning, viðhald eða endurnýjun á búnaði fyrir skilyrtan aðgang auk ákvæða um viðskiptaorðsendingar í tengslum við hann eða verndaða þjónustu;
- e) *ólöglegur búnaður*: allur sá búnaður eða hugbúnaður sem er hannaður eða aðlagður til að veita aðgang að verndaðri þjónustu í skiljanlegri mynd án heimildar þjónustuveitanda;
- f) *svið samræmt í þessari tilskipun*: þau ákvæði sem tengjast ólöglegri starfsemi sem tilgreind er í 4. gr.

3. gr.

Meginreglur innri markaðarins

1. Hvert aðildarríki skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til að banna á yfirráðasvæði sínu þá starfsemi sem skráð er í 4. gr. og að beita þeim viðurlögum og úrræðum sem getið er í 5. gr.

2. Með fyrirvara um 1. mgr. geta aðildarríkin ekki:

- a) takmarkað veitingu verndaðrar þjónustu, eða tengdrar þjónustu, sem upprunnin er í öðru aðildarríki; eða
- b) takmarkað frjálsan flutning á búnaði fyrir skilyrtan aðgang;

af ástæðum sem falla undir sviðið sem er samræmt með þessari tilskipun.

4. gr.

Ólögleg starfsemi

Aðildarríkin skulu banna eftirfarandi starfsemi á yfirráðasvæði sínu:

- a) framleiðslu, innflutning, dreifingu, sölu, leigu eða eign á ólöglegum búnaði í viðskiptalegum tilgangi;
- b) uppsetningu, viðhald eða endurnýjun á ólöglegum búnaði í viðskiptalegum tilgangi;
- c) notkun á viðskiptaorðsendingum sem stuðlar að notkun ólöglegs búnaðar.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 204, 21. 7. 1998, bls. 37. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 98/48/EC (Stjótið. EB L 217, 5. 8. 1998, bls. 18).

5. gr.

Viðurlög og úrræði

1. Viðurlögin skulu vera skilvirk, letjandi og í réttu hlutfalli við áhrifin sem ólöglega starfsemin gæti hugsanlega haft.

2. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeir sem veita verndaða þjónustu og eiga hagsmuna að gæta gagnvart ólöglegri starfsemi, eins og hún er tilgreind í 4. gr. og fer fram á þeirra yfirráðasvæði, hafi aðgang að viðeigandi úrræðum, í því felst að krefjast skaðabóta og lögbanns eða annarra forvarnarráðstafana, og eftir því sem við á, fara þess á leit að ólöglegur búnaður verði tekinn úr umferð í viðskiptaumhverfi.

6. gr.

Framkvæmd

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 28. maí 2000. Þau skulu tilkynnt framkvæmdastjórninni án tafar.

Þegar aðildarríkin samþykkja slíkar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þau ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja á því sviði sem er samræmt með þessari tilskipun.

7. gr.

Skýrslur

Eigi síðar en þremur árum eftir að tilskipunin öðlast gildi, og annað hvert ár eftir það, skal framkvæmdastjórnin leggja fyrir Evrópuþingið, ráðið og efnahags- og félagsmálanefndina skýrslu um beitingu þessarar tilskipunar ásamt tillögum, eftir því sem við á, einkum að því er varðar skilgreiningar í 2. gr., sem miða að því að aðlaga tilskipunina með tilliti til tækni- og efnahagsþróunar og samráðs sem framkvæmdastjórnin efnir til.

8. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

9. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 20. nóvember 1998.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. M. GIL-ROBLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

E. HOSTASCH

forseti.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2000/56/EB

2001/EES/57/29

frá 14. september 2000

um breytingu á tilskipun ráðsins 91/439/EBE um ökuskírteini(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/439/EBE frá 29. júlí 1991 um ökuskírteini ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 97/26/EB ⁽²⁾, einkum 2. mgr. 7. gr. a,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Nauðsynlegt er að aðlaga skrá yfir samræmdar tákn-tölur bandalagsins [☐: samhæfð bandalagsnúmer] í I. viðauka og I. viðauka a við tilskipun 91/439/EBE.
- 2) Gera þarf skrána yfir samræmdar tákn-tölur bandalagsins nákvæmari í ljósi framfara í vísindum og tækni á þessu sviði og að fenginni reynslu í tengslum við fyrri aðlögun.
- 3) Í ljósi framfara í vísindum og tækni á þessu sviði þarf að endurskoða lágmarkskröfur vegna ökuþrófs sem mælt er fyrir um í II. viðauka við tilskipun 91/439/EBE.
- 4) Nauðsynlegt er að endurskoða II. viðauka til þess að samræma frekar ökuþróf í bandalaginu þannig að prófkröfur samræmist þeim kröfum sem skapast í daglegri umferð. Setja ber viðmiðanir um mat vegna verklega prófsins til þess að stuðla að enn frekari samræmingu.
- 5) Endurskoðunin á II. viðauka er beinlínis gerð í því skyni að auka umferðaröryggi. Því ber að herða lágmarkskröfur sem gilda í fræðilega prófinu og verklega prófinu.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar um ökuskírteini.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 91/439/EBE er breytt sem hér segir:

1. Hér með er I. viðauka og I. viðauka a breytt í samræmi við I. viðauka við þessa tilskipun.

2. Í stað II. viðauka komi II. viðauki við þessa reglugerð.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. september 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 14. september 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Loyola DE PALACIO

varaforseti.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 237, 21.9.2000, bls. 45, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 18/2001 frá 23. febrúar 2001 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 22, 26.2.2001, bls. 15.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 237, 24.8.1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 150, 7.6.1997, bls. 41.

I. VIÐAUKI

Í 2. lið I. viðauka, varðandi blaðsíðu 4 í öskuskírteininu, og í 12. tölulið a-liðar í 2. lið I. viðauka a, varðandi blaðsíðu 2 í öskuskírteininu, komi eftirfarandi í stað fyrsta undirliðar:

„— táknölur 01 til 99: samræmdar táknölur bandalagsins

ÖKUMADUR (læknisfræðilegar ástæður)

01. Leiðrétting sjónar og/eða vörn

- 01.01 Gleraugu
- 01.02 Snertilinsa (snertilinsur)
- 01.03 Hlífðargleraugu
- 01.04 Ógegnsæ linsa
- 01.05 Augnhlíf
- 01.06 Gleraugu eða snertilinsur

02. Heyrnartæki/samskiptastoð

- 02.01 Heyrnartæki við annað eyra
- 02.02 Heyrnartæki við bæði eyru

03. Gervilimur eða gervilimir/stoðtæki fyrir fætur og hendur

- 03.01 Gervilimur eða gervilimir/stoðtæki fyrir hönd eða hendur
- 03.02 Gervilimur eða gervilimir/stoðtæki fyrir fót eða fætur

05. Takmarkaður akstur (táknatala skal gilda, akstur er háður læknisfræðilegum takmörkunum)

- 05.01 Takmarkast við akstur í dagsbirtu (til dæmis frá einni klukkustundu eftir sólarupprás og þar til ein klukkustund er til sólseturs)
- 05.02 Takmarkast við akstur innan geisla sem nemur ... km frá búsetustað handhafa öskuskírteinisins eða eingöngu innan borgar/svæðis ...
- 05.03 Takmarkast við akstur án farþega
- 05.04 Takmarkast við akstur þar sem hámarkshraðinn er ... km/klst.
- 05.05 Akstur eingöngu leyfður þegar farþegi, sem er handhafi öskuskírteinis, er með í för
- 05.06 Takmarkast við akstur án eftirvagns
- 05.07 Akstur óheimill á hraðbrautum
- 05.08 Ekkert áfengi

BREYTING ÖKUTÆKIS

10. Breyttur gírkassi

- 10.01 Handskipting
- 10.02 Sjálfskipting
- 10.03 Rafknúin skipting
- 10.04 Breytt gírstöng
- 10.05 Takmörkun á fjölda gíra

15. Breyttur tengslisbúnaður

- 15.01 Breyttur tengslisfetill
- 15.02 Handstýrt tengsli
- 15.03 Sjálfvirk tengsli
- 15.04 Hlíf framan við tengslisfetil eða tengslisfetill sem leggja má saman eða fjarlægja

20. Breytt hemlakerfi

- 20.01 Breyttur hemlafetill
- 20.02 Stækkaður hemlafetill
- 20.03 Hemlafetill fyrir vinstri fót
- 20.04 Hemlafetill sem er lagaður að skósóla
- 20.05 Skásettur hemlafetill
- 20.06 Handstýrður (breyttur) aksturshemill
- 20.07 Aukin virkni aksturshemils ? hámarksástig á hemla
- 20.08 Aukin virkni neyðarhemils sem er sambyggður aksturshemli ? hámarksástig á hemla
- 20.09 Breyttur stöðuhemill
- 20.10 Rafknúinn stöðuhemill
- 20.11 Fótstiginn (breyttur) stöðuhemill
- 20.12 Hlíf framan við hemlafetil eða hemlafetill sem leggja má saman eða fjarlægja
- 20.13 Hemill sem er stjórnað með hnenu
- 20.14 Rafknúinn aksturshemill

25. Breyttur eldsneytisgjafarbúnaður

- 25.01 Breyttur eldsneytisfetill
- 25.02 Eldsneytisfetill sem er lagaður að skósóla
- 25.03 Skásettur eldsneytisfetill
- 25.04 Handstýrð eldsneytisgjöf
- 25.05 Eldsneytisgjöf sem er stjórnað með hnenu
- 25.06 Aflstýrð eldsneytisgjöf (rafknúinn, loftknúinn o.s.frv.)
- 25.07 Eldsneytisfetill vinstra megin við hemlafetil
- 25.08 Eldsneytisfetill vinstra megin
- 25.09 Hlíf framan við eldsneytisfetil eða eldsneytisfetill sem leggja má saman eða fjarlægja

30. Breytt sambyggt hemlakerfi og eldsneytisgjafarbúnaður

- 30.01 Fetlar hlið við hlið
- 30.02 Fetlar í sömu hæð eða nánast sömu hæð
- 30.03 Eldsneytisgjöf og hemill sem renna má til
- 30.04 Eldsneytisgjöf og hemill sem renna má til og með stoðtæki
- 30.05 Eldsneytisfetill og hemlafetill sem leggja má saman eða fjarlægja
- 30.06 Hækkað gólf
- 30.07 Hlíf við hlið hemlafetils
- 30.08 Hlíf fyrir gervilim við hlið hemlafetils
- 30.09 Hlíf framan við eldsneytis- og hemlafetil
- 30.10 Stuðningur við hæl eða fót
- 30.11 Rafknúinn eldsneytisgjöf og hemill

35. Breytt skipulag stjórnækja

(Rofar fyrir ljós, rúðupurrkur/-sprautur, flauta, stefnuljós o.s.frv.)

- 35.01 Beita má stjórnækjum án þess að það skerði öryggi við stjórnun og meðferð ökutækisins
- 35.02 Beita má stjórnækjum án þess að sleppa þurfi stýrishjóli eða hjálpartækjum (hnúð, gaffalgripi o.s.frv.)
- 35.03 Beita má stjórnækjum án þess að sleppa þurfi taki vinstri handar á stýrishjóli eða hjálpartækjum (hnúð, gaffalgripi o.s.frv.)
- 35.04 Beita má stjórnækjum án þess að sleppa þurfi taki hægri handar á stýrishjóli eða hjálpartækjum (hnúð, gaffalgripi o.s.frv.)
- 35.05 Beita má stjórnækjum án þess að sleppa þurfi stýrishjóli eða hjálpartækjum (hnúð, gaffalgripi o.s.frv.) eða sambyggðum búnaði fyrir eldsneytisgjöf og hemlun

40. Breyttur stýrisbúnaður

- 40.01 Venjulegt aflstýri
- 40.02 Aflstýri með auknu afli
- 40.03 Stýri með varabúnaði
- 40.04 Lengd stýrissúla
- 40.05 Breytt stýrishjól (stærri og/eða með þykkara gripi, með minna þvermáli o.s.frv.)
- 40.06 Skásett stýrishjól
- 40.07 Lóðrétt stýrishjól
- 40.08 Lárétt stýrishjól
- 40.09 Akstri stýrt með fótum
- 40.10 Stýri hefur verið breytt á annan hátt (stýripinni o.s.frv.)
- 40.11 Hnúður á stýrishjóli
- 40.12 Handspelka á stýrishjóli
- 40.13 Með sinaspelku (orthesis tenodese)

42. Breyttur baksýnispegill eða -speglar

- 42.01 Ytri baksýnispegill á (vinstri eða) hægri hlið
- 42.02 Ytri baksýnispegill á frambretti
- 42.03 Aukabaksýnispegill inni til þess að fylgjast með umferð
- 42.04 Gleiðhornsbaksýnispegill inni
- 42.05 Baksýnispegill sem gerir ökumanni kleift að fylgjast með blindu svæðinu
- 42.06 Rafstýrður ytri baksýnispegill eða -speglar

43. Breytt ökumannssæti

- 43.01 Ökumannssæti er svo hátt að úr því fæst góð yfirsýn og það er í eðlilegri fjarlægð frá stýrishjóli og fetlum
- 43.02 Ökumannssæti er lagað að líkama ökumanns
- 43.03 Ökumannssæti með stoð til beggja hliða
- 43.04 Ökumannssæti með armhvílu
- 43.05 Ökumannssæti komið fyrir á lengdri rennibraut
- 43.06 Breytt öryggisbelti
- 43.07 Öryggisbelti af H-gerð

44. Breytingar á bifhjólum (táknatala skal gilda)

- 44.01 Báðum hemlum beitt með einu stjórtæki
- 44.02 Handstýrður (breyttur) hemill fyrir framhjól
- 44.03 Fótstýrður (breyttur) hemill fyrir afturhjól
- 44.04 (Breytt) handfang fyrir eldsneytisgjöf
- 44.05 (Breytt) handstýrð girskipting og handstýrt tengsl
- 44.06 (Breyttur) baksýnispegill eða -speglar
- 44.07 (Breytt) stjórtæki (stefnuljós, hemlaljós, ...)
- 44.08 Ökumannssæti er ekki hærra en svo að ökumaður nær samtímis með báðum fótum til jarðar þegar hann situr

45. Eingöngu bifhjól með hliðarvagni

50. Takmarkast við ökutæki/undirvagn með sérstöku númeri (verksmiðjunúmer ökutækis)

51. Takmarkast við tiltekið ökutæki/skráningarmerki (skráningarnúmer ökutækis)

STJÓRNSÝSLA

70. Skipt á ökuskírteini nr. ... sem var gefið út af ... (einkennisstafir ESB/SP fyrir þriðju lönd, t.d. 70.0123456789.NL)
71. Afrit af ökuskírteini nr. ... (einkennisstafir ESB/SP fyrir þriðju lönd, t.d. 71.987654321.HR)
72. Takmarkast við ökutæki í flokki A sem hafa 125 cm³ hámarkssprengirými og 11 kW hámarksafl (A1)
73. Takmarkast við ökutæki í flokki B sem eru vélknúin þrí- og fjórhjól (B1)
74. Takmarkast við ökutæki í flokki C þar sem leyfður hámarksmassi fer ekki yfir 7 500 kg (C1)
75. Takmarkast við ökutæki í flokki D sem hafa 16 sæti að hámarki auk ökumannssætis (D1)
76. Takmarkast við ökutæki í flokki C, þar sem leyfður hámarksmassi fer ekki yfir 7 500 kg (C1), tengd eftirvagni þar sem leyfður hámarksmassi er yfir 750 kg, að því tilskildu að leyfður hámarksmassi ökutækjalestarinnar, sem þannig er samsett, fari ekki yfir 12 000 kg og að leyfður hámarksmassi eftirvagnsins sé ekki meiri en eigin massi dráttartækisins (C1 + E)
77. Takmarkast við ökutæki í flokki D, sem hafa 16 sæti að hámarki auk ökumannssætis (D1), tengd eftirvagni með leyfðum hámarks massa yfir 750 kg, að því tilskildu að: a) leyfður hámarksmassi ökutækjalestarinnar, sem þannig er samsett, fari ekki yfir 12 000 kg og leyfður hámarksmassi eftirvagnsins sé ekki meiri en eigin massi dráttartækisins og: b) eftirvagninn sé ekki notaður til fólksflutninga (D1 + E)
78. Takmarkast við ökutæki með sjálfskiptingu
(Tilskipun 91/439/EEB, 2. mgr. í lið 8.1.1 í II. viðauka)
79. (...) Takmarkast við ökutæki sem er í samræmi við forskriftirnar sem eru tilgreindar í svigum, í tengslum við beitingu 1. mgr. 10. gr. tilskipunarinnar
- 90.01: á vinstri hlið
- 90.02: á hægri hlið
- 90.03: vinstri
- 90.04: hægri
- 90.05: fyrir hönd
- 90.06: fyrir fót
- 90.07: má nota“
-

II. VIÐAUKI

„II. VIÐAUKI

I. LÁGMARKSKRÖFUR Í ÖKUPRÓFI

Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að umsækjendur um ökuskrteini búi yfir þeirri þekkingu og hæfni og sýni þá hegðun sem krafist er við akstur ökutækis. Prófið, sem lagt er fyrir í þessu skyni, skiptist í:

- fræðilegt próf, og
- verklegt próf.

Prófin skulu lögð fyrir með þeim hætti sem greinir hér að aftan.

A. FRÆÐILEGT PRÓF

1. **Form**

Formið, sem valið er, skal vera þannig að tryggt sé að það leiði í ljós hvort próftakinn hafi tilskilda þekkingu á þeim atriðum sem koma fram í 2. til 4. lið.

Hafi umsækjandi um ökuskrteini fyrir tiltekinn flokk staðist fræðilegt próf vegna ökuskrteinis í öðrum flokki er heimilt að undanþiggja hann sameiginlegum ákvæðum í 2. til 4. lið.

2. **Efni fræðilega prófsins sem varðar alla flokka ökutækja**

2.1. Í prófinu skulu vera spurningar um öll atriðin hér á eftir, en hverju aðildarríki er í sjálfsvald sett hvert efni og form spurninganna er.

2.1.1. Umferðarreglur:

- einkum að því er varðar umferðarmerki, merkingar og tákn, forgang í umferð og hraðatakmarkanir.

2.1.2. Ökumaðurinn:

- mikilvægi þess að veita öðrum vegfarendum athygli og sýna þeim tillitsemi,
- skynjun, mat og hæfni til þess að taka ákvarðanir, einnig og ekki síst viðbragðstími og breytingar á aksturslagi eftir neyslu áfengis, eiturlyfja og annarra lyfja, hugarástand og þreyta.

2.1.3. Vegurinn:

- mikilvægustu grundvallarreglur um að halda hæfilegu bili milli ökutækja, hamlunarvegalengdir og stöðugleika ökutækisins á vegi við mismunandi veðurskilyrði og ástand vegar,
- áhættuþættir með tilliti til aksturs sem tengjast mismunandi ástandi vega, einkum hvernig þeir breytast eftir veðráttu og tímum sólarhringsins,
- eiginleikar mismunandi flokka vega og lagaákvæði sem gilda um þá.

2.1.4. Aðrir vegfarendur:

- sérstakir áhættuþættir sem rekja má til reynsluleysis annarra vegfarenda, einkum þeirra sem eru helst berskjaldaðir, svo sem börn, gangandi vegfarendur, hjólréiðamenn og fólk með skerta hreyfingu,
- áhætta samfara hreyfingum og akstri ýmissa tegunda ökutækja og mismunandi útsýn ökumanna þeirra.

2.1.5. Almennar reglur, forskriftir og annað:

- reglur varðandi skjöl frá yfirvöldum sem krafist er í sambandi við notkun ökutækja,
- almennar reglur um hvernig ökumanni ber að hegða sér ef slys ber að höndum (setja upp viðvörunarbúnað og gefa merki) og hvaða aðstoð hann getur veitt þeim sem verða fyrir slysi ef nauðsyn krefur,
- öryggisþættir varðandi ökutækið, farm þess og farþega.

2.1.6. Varúðarráðstafanir sem er nauðsynlegt að gera þegar ökutæki er yfirgefið.

2.1.7. Þættir í vélbúnaði sem hafa áhrif á umferðaröryggi; próftakar verða að geta greint algengustu bilanir og galla, einkum í stýris- og fjöðrunarbúnaði og hemlakerfi, hjólbörðum, ljósabúnaði og stefnuljósum, glitaugum, baksýnispeglum, rúðum og rúðupurrkum, útblásturskerfi, öryggisbeltum og hljóðmerkjabúnaði.

2.1.8. Öryggisbúnaður ökutækis, einkum notkun öryggisbelta, höfuðþúða og öryggisbúnaðar fyrir börn.

- 2.1.9. Reglur sem varða notkun ökutækis með tilliti til umhverfisþátta (viðeigandi notkun hljóðmerkjabúnaðar, hófleg eldsneytiseyðsla, takmörkun á losun mengandi efna o.s.frv.).
3. **Sérákvæði sem varða flokka A og A1**
- 3.1. Lögboðin könnun á almennri þekkingu á:
- 3.1.1. Notkun hlífðarbúnaðar, svo sem hanska, stígvéla, hlífðarfatnaðar og öryggishjálms.
- 3.1.2. Því hversu ökumenn bifhjóla eru sýnilegir öðrum vegfarendum.
- 3.1.3. Áhættuþáttum sem varða mismunandi ástand vegar eins og að framan greinir og einnig skal gefa gaum að hálum vegarhlutum, svo sem holræsalokum, vegmerkingum á borð við línur og örvar og sporvagnateinum.
- 3.1.4. Þáttum í vélbúnaði sem hafa áhrif á umferðaröryggi eins og að framan greinir og einnig skal gefa gaum að neyðarstöðvunarrofa, oliuhæð og keðju.
4. **Sérákvæði sem varða flokka C, C + E, C1, C1 + E, D, D + E, D1 og D1 + E**
- 4.1. Lögboðin könnun á almennri þekkingu á:
- 4.1.1. Reglum um akurstíma og hvíldartíma samkvæmt skilgreiningu í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3820/85 ⁽¹⁾ og um ökurita samkvæmt skilgreiningu í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3821/85 ⁽²⁾.
- 4.1.2. Reglum um flutning af viðkomandi tegund: vörur eða farþegar.
- 4.1.3. Skjölum sem krafist er vegna ökutækja og flutnings á vörum eða farþegum innanlands eða milli landa.
- 4.1.4. Hvernig ber að bregðast við ef slys ber að höndum; próftaki skal kunna skil á þeim ráðstöfunum sem grípa ber til ef slys verður eða svipuð tilvik koma upp, þar á meðal á neyðaraðgerðum á borð við að rýma ökutæki, og skal hafa til að bera grunnþekkingu í skyndihjálpi.
- 4.1.5. Varúðarráðstöfunum sem ber að viðhafa þegar hjól eru tekin af og sett undir ökutæki.
- 4.1.6. Reglum um þyngd og stærð ökutækis; reglum um hraðatakmarkara.
- 4.1.7. Skerðingu á sjónsviði, bæði ökumanns og vegfarenda, sem orsakast af hönnun ökutækja.
- 4.1.8. Lestri vegakorts og vali akstursleiðar, meðal annars notkun rafrænna leiðsögukerfa (valfrjálst).
- 4.1.9. Öryggisþáttum sem varða farm ökutækis: frágangi á farminum (stöflun og festingu), vanda í tengslum við mismunandi tegundir farms (t.d. fljótandi farm, hangandi farm, ...), fermingu og affermingu vara og notkun hleðslutækja (eingöngu flokkar C, C + E, C1 og C1 + E).
- 4.1.10. Ábyrgð ökumanns með tilliti til flutnings á farþegum, að vel fari um þá og öryggis þeirra sé gætt, flutnings á börnum, nauðsynlegs eftirlits áður en ekið er af stað; fræðilega prófið taki til allra hópþífreidda (almenningsvagna og hópþífreidda, hópþífreidda af sérstakri stærð, ...) (eingöngu flokkar D, D + E, D1 og D1 + E).
- 4.2. Lögboðin könnun á almennri þekkingu á eftirfarandi viðbótarákvæðum sem varða flokka C, C + E, D og D + E:
- 4.2.1. Meginatriði sem varða gerð og starfsemi: brunahreyfla, vökva (t.d. vélarolíu, kælivökva, rúðuvökva), eldsneytiskerfis, rafkerfis, kveikjakerfis, aflyfjrfærslukerfis (tengslis, girkassa o.s.frv.).
- 4.2.2. Þekking á smurefnum og frostvarnarefnum.
- 4.2.3. Meginatriði sem varða gerð, ásetningu, rétta notkun og umhirðu hjólbarða.
- 4.2.4. Meginatriði, sem varða mismunandi gerðir hemlakerfa og hraðatakmarkara, og þekking á starfsemi þeirra, meginhlutum, samsetningu, notkun og daglegu viðhaldi þeirra og á notkun læsivarinna hemla.
- 4.2.5. Meginatriði, sem varða mismunandi gerðir tengsliskerfa, og þekking á starfsemi þeirra, meginhlutum, samsetningu, notkun og daglegu viðhaldi þeirra (eingöngu flokkar C + E og D + E).
- 4.2.6. Aðferðir við að finna orsakir bilana.
- 4.2.7. Fyrirbyggjandi viðhald ökutækja og nauðsynlegar viðgerðir vegna bilana sem upp koma.
- 4.2.8. Ábyrgð ökumannsins að því er varðar móttöku, flutning og afhendingu vara í samræmi við umsamin skilyrði (eingöngu flokkar C og C + E).

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 370, 31.12.1985, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 370, 31.12.1985, bls. 8.

B. VERKLEGT PRÓF

5. Ökutækið og búnaður þess

- 5.1. Leyfi til aksturs ökutækis með handskiptingu er háð því að ökumaður hafi staðist verklegt próf sem tekið er á ökutæki með handskiptingu.

Ef verklega prófið er tekið á ökutæki með sjálfskiptingu skal það skráð í ökuskrteini sem eru gefin út á grundvelli slíks prófs. Skirteini með þessum upplýsingum gilda aðeins við akstur ökutækja með sjálfskiptingu.

„Ökutæki með sjálfskiptingu“ merkir ökutæki þar sem einungis er hægt að breyta girhlutfalli milli hreyfils og hjóla með eldsneytisgjöf eða hemlum.

- 5.2. Ökutæki, sem eru notuð í verklega prófinu, skulu vera í samræmi við lágmarksviðmiðanirnar sem eru gefnar hér á eftir. Aðildarríkin geta hert viðmiðunarákvæði eða bætt við nýjum.

Flokkur A:

- veiting ökuleyfis í áföngum (fyrsti málslíður í fyrsta undirlið b-liðar 1. mgr. 6. gr.): bifhjól án hliðarvagns með slagrymi yfir 120 cm³ sem nær að minnsta kosti hraðanum 100 km/klst.,
- bein veiting ökuleyfis (annar málslíður í fyrsta undirlið b-liðar 1. mgr. 6. gr.): bifhjól án hliðarvagns með að minnsta kosti 35 kW hreyfilafli.

Undirflokkur A1:

Bifhjól án hliðarvagns með að minnsta kosti 75 cm³ slagrymi.

Flokkur B:

Ökutæki á fjórum hjólum úr flokki B sem nær að minnsta kosti hraðanum 100 km/klst.

Flokkur B + E:

Samtengt ökutæki samsett af prófökutæki úr flokki B og eftirvagni með að minnsta kosti 1 000 kg leyfðum hámarks massa sem nær að minnsta kosti hraðanum 100 km/klst. og fellur ekki undir flokk B. Farmrymi eftirvagnsins skal vera lokaður kassi sem er að minnsta kosti jafnbreiður og -hár og vélknúna ökutækið. Lokaði kassinn má einnig vera lítið eitt mjórri en vélknúna ökutækið, að því tilskildu að baksýn fáið eingöngu með ytri baksýnispeglum á vélknúna ökutækinu. Heildarraunmassi eftirvagnsins skal vera að minnsta kosti 800 kg.

Undirflokkur B1:

Vélknúin þríhjól eða fjórhjól sem ná að minnsta kosti hraðanum 60 km/klst.

Flokkur C:

Ökutæki í flokki C sem hafa að minnsta kosti 12 000 kg leyfðan hámarks massa, eru að minnsta kosti átta metra löng og 2,40 m á breidd og ná að minnsta kosti hraðanum 80 km/klst. Ökutækin skulu búin læsivörðum hemlum, girkassa með átta girum áfram hið minnsta og ökurita samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 3821/85. Farmrymið skal vera lokaður kassi sem er að minnsta kosti jafnbreiður og -hár og stýrishúsið. Heildarraunmassi ökutækisins skal vera að minnsta kosti 10 000 kg.

Flokkur C + E:

Annaðhvort liðskipt ökutæki eða samtengt prófökutæki úr flokki C og eftirvagn sem er hið minnsta 7,5 m langur. Bæði liðskipta ökutækið og samtengda ökutækið skulu hafa leyfðan hámarks massa sem er að minnsta kosti 20 000 kg, vera að minnsta kosti 14 metra löng og 2,40 m á breidd, skulu ná að minnsta kosti hraðanum 80 km/klst. og vera búin læsivörðum hemlum, girkassa með að minnsta kosti átta girum áfram og ökurita samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 3821/85. Farmrymi eftirvagnsins skal vera lokaður kassi sem er að minnsta kosti jafnbreiður og -hár og stýrishúsið. Heildarraunmassi liðskipta ökutækisins og samtengda ökutækisins skal vera að minnsta kosti 15 000 kg.

Undirflokkur C1:

Ökutæki í undirflokki C1, sem hafa að minnsta kosti 4 000 kg leyfðan hámarks massa, eru að minnsta kosti fimm metra löng og ná að minnsta kosti hraðanum 80 km/klst. Ökutækin skulu búin læsivörðum hemlum og ökurita samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 3821/85. Farmrymið skal vera lokaður kassi sem er að minnsta kosti jafnbreiður og -hár og stýrishúsið.

Undirflokkur C1 + E:

Samtengt ökutæki sem er samsett af prófökutæki úr undirflokki C1 og eftirvagni með að minnsta kosti 1 250 kg leyfðan hámarks massa. Samtengda ökutækið skal vera hið minnsta átta metra langt og ná að minnsta kosti hraðanum 80 km/klst. Farmrými eftirvagnsins skal vera lokaður kassi sem er að minnsta kosti jafnbreiður og -hár og stýrishúsið. Lokaði kassinn má einnig vera lítið eitt mjórri en stýrishúsið að því tilskildu að baksýn fáið eingöngu með ytri baksýnispeglum á ökutækinu. Heildarraunmassi eftirvagnsins skal vera að minnsta kosti 800 kg.

Flokkur D:

Ökutæki í flokki D sem er að minnsta kosti 10 metra langt, 2,40 metra breitt og nær að minnsta kosti hraðanum 80 km/klst. Ökutækin skulu búin læsivörðum hemlum og ökurita samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 3821/85.

Flokkur D + E:

Samtengt ökutæki samsett af prófökutæki úr flokki D og eftirvagni með að minnsta kosti 1 250 kg leyfðan hámarks massa og hið minnsta 2,40 metra breiður og sem nær að lágmarki hraðanum 80 km/klst. Farmrými eftirvagnsins skal vera lokaður kassi sem er að minnsta kosti tveggja metra breiður og tveggja metra hár. Heildarraunmassi eftirvagnsins skal vera að minnsta kosti 800 kg.

Undirflokkur D1:

Ökutæki í undirflokki D1 sem hafa að minnsta kosti 4 000 kg leyfðan hámarks massa, eru að minnsta kosti fimm metra löng og ná að lágmarki hraðanum 80 km/klst. Ökutækin skulu búin læsivörðum hemlum og ökurita samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 3821/85.

Undirflokkur D1 + E:

Samtengt ökutæki samsett af prófökutæki úr undirflokki D1 og eftirvagni með að minnsta kosti 1 250 kg leyfðan hámarks massa sem nær að minnsta kosti hraðanum 80 km/klst. Farmrými eftirvagnsins skal vera lokaður kassi sem er að minnsta kosti tveggja metra breiður og tveggja metra hár. Heildarraunmassi eftirvagnsins skal vera að minnsta kosti 800 kg.

Heimilt er að nota áfram þau prófökutæki fyrir flokka B + E, C, C + E, C1, C1 + E, D, D + E, D1 og D1 + E sem samræmast ekki þeim lágmarksviðmiðunum sem að framan greinir og eru í notkun þegar þessi tilskipun framkvæmdastjórnarinnar tekur gildi, eða voru í notkun fyrir gildistöku hennar, en þó ekki lengur en í tíu ár frá þeirri dagsetningu. Aðildarríkin skulu láta kröfurnar, sem varða farminn sem fluttur er með þessum ökutækjum, koma til framkvæmda innan tíu ára frá því að tilskipun þessi hefur tekið gildi.

6. Þekking og hæfni sem prófa skal í verklegu prófi fyrir flokka A og A1

- 6.1. Undirbúningur ökutækisins og tæknilegt eftirlit með því með tilliti til umferðaröryggis.

Umsækjendur skulu sýna fram á að þeir geti ekið af öryggi með því að uppfylla eftirfarandi kröfur:

- 6.1.1. Að setja hlífðarbúnaðinn, svo sem hanska, stígvél, hlífðarfatnað og öryggishjál, rétt á sig.
- 6.1.2. Gera slembiathugun á því hvort eftirfarandi sé í lagi: hjólbarðar, hemlar, stýri, neyðarstöðvunarrofi (ef við á), keðja, olíuhæð, ljós, glitaugu, stefnuljós og hljóðmerkjabúnaður.
- 6.2. Gera sérstakar æfingar sem leggja skal fyrir í prófinu með tilliti til umferðaröryggis.
- 6.2.1. Taka bifhjólíð af standinum og setja það á hann aftur og leiða það áfram án þess að beita vélaraflí þess.
- 6.2.2. Leggja bifhjólinu og koma því fyrir á standi sínum.
- 6.2.3. Geta gert að minnsta kosti tvenns konar æfingar á hægum hraða, þar á meðal svigakstur. Með þessu á að vera hægt að meta meðferð tengslis og hemils, stjórn jafnvægis, hvort horft er í rétta átt, ásetu á bifhjólinu og stöðu fóta á ástigum.
- 6.2.4. Geta gert að minnsta kosti tvenns konar æfingar á meiri hraða, þar af skal önnur gerð í öðrum eða þriðja gír, á að minnsta kosti hraðanum 30 km/klst., og eina æfingu þar sem sneitt er hjá hindrun á hraða sem er að minnsta kosti 50 km/klst. Með þessu ætti að vera hægt að meta ásetu á bifhjólinu, hvort horft er í rétta átt, stjórn jafnvægis og tækni við að stýra hjólinu og skipta um gíra.
- 6.2.5. Gera að minnsta kosti tvenns konar hemlunaræfingar, þar á meðal neyðarhemlun þar sem hraði er að minnsta kosti 50 km/klst. Með þessu á að vera hægt að meta hvort fram- og afturhemli er beitt réttilega, hvort horft er í rétta átt og hvort áseta á hjólinu er rétt.

Þær sérstöku æfingar, sem um getur í liðum 6.2.3 til 6.2.5, skulu innleiddar eigi síðar en fimm árum eftir að tilskipun þessi öðlast gildi.

6.3. Hegðun í umferð

Umsækjendur skulu framkvæma allar þær aðgerðir, sem að neðan greinir, í eðlilegri umferð, þar sem alls öryggis er gætt og allar nauðsynlegar varúðarráðstafanir eru viðhafðar:

- 6.3.1. Aka út úr stæði, aka af stað eftir að hafa numið staðar í umferð og aka út úr heimreið.
- 6.3.2. Aka eftir beinum vegum, mæta ökutækjum sem koma úr gagnstæðri átt, þar á meðal við þröngar aðstæður.
- 6.3.3. Aka í beygjum.
- 6.3.4. Gatnamót: aka að þeim og yfir þau.
- 6.3.5. Breyta akstursstefnu: beygja til hægri og vinstri, skipta um akrein.
- 6.3.6. Aka inn á eða út af hraðbraut eða áþekkuð vegi (ef um slíkt er að ræða): aka inn í umferð frá aðrein, aka inn á frárein.
- 6.3.7. Aka fram úr eða fram hjá: aka fram úr í umferð (ef því verður við komið); aka meðfram hindrunum, til dæmis bílum sem hefur verið lagt; láta aðra í umferðinni fara fram úr (ef því verður við komið).
- 6.3.8. Sérstök umferðarmannvirki (ef slík finnast): hringtorg; mót akvegna og járnbrautarteina, biðstöðvar fyrir sporvagna eða strætisvagna, gangbrautir, akstur upp og niður langar og brattar brekkur.
- 6.3.9. Gera viðeigandi varúðarráðstafanir þegar farið er úr ökutæki eða stigið er af því.

7. Þekking og hæfni sem prófa skal í verklegu prófi fyrir flokka B, B1 og B + E

- 7.1. Undirbúningur ökutækisins og tæknilegt eftirlit með því með tilliti til umferðaröryggis.

Umsækjendur skulu sýna fram á að þeir geti ekið af öryggi með því að uppfylla eftirfarandi kröfur:

- 7.1.1. Stilla sætið eftir þörfum til að ná réttri akstursstöðu.
- 7.1.2. Stilla baksýnisspegla, öryggisbelti og höfuðpúða ef um slíkt er að ræða.
- 7.1.3. Gæta þess að dyr séu lokaðar.
- 7.1.4. Gera slembiathugun á því hvort eftirfarandi sé í lagi: hjólbarðar, hemlar, stýri, vökvar (vélarolía, kælivökvi, rúðuvökvi), ljós, glitaugu, stefnuljós og hljóðmerkjabúnaður.
- 7.1.5. Athuga öryggisþætti sem varða hleðslu ökutækis: farmrými, yfirbreiðslur, dyr á farmrými, læsingu vegna stýrishúss, hleðslumáta, frágang farms (eingöngu flokkur B + E).
- 7.1.6. Athuga tengslisbúnað, hemla og raftengi (eingöngu flokkur B + E).
- 7.2. Flokkur B og B1: Gera sérstakar æfingar með tilliti til umferðaröryggis

Prófa skal úr eftirfarandi æfingum samkvæmt vali (velja skal tvær æfingar hið minnsta úr fjórum liðum, þar af eina sem er gerð í afturábakgír):
- 7.2.1. Aka beint aftur á bak og taka hægri- og vinstribeygjur aftur á bak fyrir horn á sömu akrein.
- 7.2.2. Snúa ökutækinu þannig að það snúi gagnstætt upphaflegri stefnu með því að aka aftur á bak og áfram til skiptis.
- 7.2.3. Leggja ökutækinu og aka út úr stæði (samhliða, á ská eða hornrétt með því að aka því áfram eða aftur á bak, bæði á jafnsléttu, upp bratta eða undan halla).
- 7.2.4. Stöðva með nákvæmri hemlun; neyðarhemlun er hins vegar valkvæð.
- 7.3. Flokkur B + E: Gera sérstakar æfingar með tilliti til umferðaröryggis
- 7.3.1. Tengja eftirvagn við vélknúið ökutæki og aftengja hann; þegar æfingin hefst skal dráttartækið standa við hlið eftirvagnsins (þ.e. ekki í línu við hann).
- 7.3.2. Taka beygju aftur á bak, en hverju aðildarríki er í sjálfsveld sett hvernig það skuli gert.
- 7.3.3. Leggja af öryggi við fermingu og affermingu.
- 7.4. Hegðun í umferð

Umsækjendur skulu framkvæma allar þær aðgerðir, sem að neðan greinir, í eðlilegri umferð þar sem alls öryggis er gætt og allar nauðsynlegar varúðarráðstafanir eru viðhafðar:

- 7.4.1. Aka út úr stæði, aka af stað eftir að hafa numið staðar í umferð og aka út úr heimreið.
- 7.4.2. Aka eftir beinum vegum, mæta ökutækjum sem koma úr gagnstæðri átt, þar á meðal við þröngar aðstæður.
- 7.4.3. Aka í beygjum.
- 7.4.4. Gatnamót: aka að þeim og yfir þau.
- 7.4.5. Breyta akstursstefnu: beygja til hægri og vinstri, skipta um akrein.
- 7.4.6. Aka inn á eða út af hraðbraut eða áþekktum vegi (ef um slíkt er að ræða): aka inn í umferð frá aðrein, aka inn á frárein.
- 7.4.7. Aka fram úr eða fram hjá: aka fram úr í umferð (ef því verður við komið), aka meðfram hindrunum, til dæmis bílum sem hefur verið lagt, láta aðra í umferðinni fara fram úr (ef því verður við komið).
- 7.4.8. Sérstök umferðarmannvirki (ef slík finnast): hringtorg, mót akvegjar og járnbrautarteina, biðstöðvar fyrir sporvagna eða strætisvagna, gangbrautir, akstur upp og niður langar og brattar brekkur.
- 7.4.9. Gera viðeigandi varúðarráðstafanir þegar ökutæki er yfirgefið.

8. **Þekking og hæfni sem prófa skal í verklegu prófi fyrir flokka C, C + E, C1, C1 + E, D, D + E, D1 og D1 + E**

- 8.1. Undirbúningur ökutækisins og tæknilegt eftirlit með því með tilliti til umferðaröryggis.
Umsækjendur skulu sýna fram á að þeir geti ekið af öryggi með því að uppfylla eftirfarandi kröfur:
 - 8.1.1. Stilla sætið eftir þörfum til að ná réttri akstursstöðu.
 - 8.1.2. Stilla baksýnispegla, öryggisbelti og höfuðpúða ef um slíkt er að ræða.
 - 8.1.3. Gera slæmbiathugun á því hvort eftirfarandi sé í lagi: hjólbarðar, stýri, hemlar, ljós, glitaugu, stefnuljós og hljóðmerkjabúnaður.
 - 8.1.4. Athuga aflhemla og aflstýri, athuga ástand hjóla, felgurær, aurbretti, framrúðu, rúður og rúðupurrkur, vökva (t.d. vélarolíu, kælivökva, rúðuvökva), athuga og kunna að nota mælaborð, þar á meðal ökurita samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 3821/85.
 - 8.1.5. Athuga loftþrýsting, loftgeyma og fjöðrunarbúnað.
 - 8.1.6. Athuga öryggisþætti sem varða hleðslu ökutækis: farmrými, yfirbreiðslur, dyr á farmrými, hleðslubúnað (ef um hann er að ræða), læsingu vegna stýrishúss (ef um hana er að ræða), hleðslumáta, frágang farms (eingöngu flokkar C, C + E, C1 og C1 + E).
 - 8.1.7. Athuga tengslisbúnað, hemla og raftengi (eingöngu flokkar C + E, C1 + E, D + E og D1 + E).
 - 8.1.8. Vera fær um að gera sérstakar öryggisráðstafanir varðandi ökutækið: athuga farmrými, dyr, neyðarútganga, skyndihjálparbúnað, slökkvitæki og annan öryggisbúnað (eingöngu flokkar D, D + E, D1 og D1 + E).
 - 8.1.9. Lesa vegakort og velja akstursleið, kunna meðal annars skil á notkun rafrænna leiðsögukerfa (valfrjálst).
- 8.2. Gera sérstakar æfingar sem leggja skal fyrir í prófinu með tilliti til umferðaröryggis.
 - 8.2.1. Tengja eftirvagn við vélknúið ökutæki og aftengja hann; þegar æfingin hefst skal dráttartækið standa við hlið eftirvagnsins (þ.e. ekki í línu við hann) (eingöngu flokkar C + E, C1 + E, D + E og D1 + E).
 - 8.2.2. Taka beygju aftur á bak, en hverju aðildarríki er í sjálfsvald sett hvernig það skuli gert.
 - 8.2.3. Leggja ökutæki af öryggi við fermingu og affermingu við skábraut/pall eða svipaða aðstöðu (eingöngu flokkar C, C + E, C1 og C1 + E).
 - 8.2.4. Leggja ökutæki til að hleypa farþegum út úr eða inn í hópþreifð og þannig að fyllsta öryggis sé gætt (eingöngu flokkar D, D + E, D1 og D1 + E).
- 8.3. Hegðun í umferð
Umsækjendur skulu framkvæma allar þær aðgerðir, sem að neðan greinir, í eðlilegri umferð þar sem alls öryggis er gætt og allar nauðsynlegar varúðarráðstafanir eru viðhafðar:

- 8.3.1. Aka út úr staði, aka af stað eftir að hafa numið staðar í umferð og aka út úr heimreið.
- 8.3.2. Aka eftir beinum vegum, mæta ökutækjum sem koma úr gagnstæðri átt, þar á meðal við þröngar aðstæður.
- 8.3.3. Aka í beygjum.
- 8.3.4. Gatnamót: aka að þeim og yfir þau.
- 8.3.5. Breyta akstursstefnu: beygja til hægri og vinstri, skipta um akrein.
- 8.3.6. Aka inn á eða út af hraðbraut eða áþekktum vegi (ef um slíkt er að ræða): aka inn í umferð frá aðrein, aka inn á frárein.
- 8.3.7. Aka fram úr eða fram hjá: aka fram úr í umferð (ef því verður við komið), aka meðfram hindrunum, til dæmis bílum sem hefur verið lagt, láta aðra í umferðinni fara fram úr (ef því verður við komið).
- 8.3.8. Sérstök umferðarmannvirki (ef slík finnast): hringtorg, mót akvegjar og járnbrautarteina, biðstöðvar fyrir sporvagna eða strætisvagna, gangbrautir, akstur upp og niður langar og brattar brekkur.
- 8.3.9. Gæta viðeigandi varúðarráðstafana þegar farið er úr ökutæki eða stigið er af því.

9. Prófmát í verklegu prófi

- 9.1. Við hvert af framangreindum akstursskilyrðum skal við prófmát taka mið af því hversu auðveldlega próftakinn beitir stjórntækjum ökutækisins og hversu hæfur hann er til að aka af fullu öryggi í umferðinni. Prófdómariinn verður að finna til öryggis allan tímann sem prófið stendur. Allar akstursvillur eða ógætilegur akstur, sem getur stefnt ökutækinu, farþegum eða öðrum vegfarendum í voða, leiða til þess að próftakinn fellur á prófinu, hvort sem prófdómari eða meðprófdómari hefur þurft að grípa inn í eða ekki. Prófdómariinn getur þó ákveðið hvort verklegu prófi skulu ljúka strax eða því haldið áfram til loka.

Prófdómarar verða að hafa öðlast þjálfun sem gerir þeim kleift að meta rétt getu próftaka til að aka af öryggi. Vinna prófdómara í akstursskilyrðum skal vera undir eftirliti og leiðsögn aðila, sem hefur til þess umboð frá aðildarríkinu, til að tryggja einsleita og rétta beitingu reglna um mat á villum í samræmi við staðlana sem mælt er fyrir um í þessum viðauka.

- 9.2. Við matið skulu prófdómarar huga sérstaklega að því hvort próftaki aki af gætni og taki tillit til annarra í umferðinni. Með þessu móti ætti að vera hægt að meta akstursmátann í heild og prófdómariinn ætti að taka tillit til þessa í heildarmati á próftakanum. Þetta tekur til aðlögunarhæfni og einbeitingar (öryggis) í akstri og þess að taka tillit til ástands vegar og veðurskilyrða og til annarrar umferðar og hagsmuna annarra vegfarenda (einkum þeirra sem minna mega sín) og þess að vera við öllu búinn.
- 9.3. Prófdómariinn metur enn fremur hvort próftakinn:
 - 9.3.1. Hafi vald yfir ökutækinu, þar á meðal hvort öryggisbelti, baksýnispeglar, höfuðpúðar, sæti, ljós og annar búnaður séu notuð rétt, svo og tengsli, girkassi, eldsneytisgjöf, hemlakerfi (þar á meðal þriðja hemlakerfið ef um það er að ræða) og stýrisbúnaður, hvort próftaki hafi vald yfir ökutækinu við mismunandi aðstæður, á mismunandi hraða, haldi ökutækinu stöðugu á vegi, geri sér grein fyrir þyngd og stærð ökutækisins ásamt aksturseginnleikum þess, geri sér grein fyrir þyngd og gerð farms (eingöngu flokkar B + E, C, C + E, C1, C1 + E, D + E og D1 + E) og gæti þess að vel fari um farþegana (eingöngu flokkar D, D + E, D1 og D1 + E) (gef aldrei snöggt inn, aki með jöfnum hraða og snögghemli aldrei).
 - 9.3.2. Aki á hagkvæman og umhverfisvænan hátt, með hliðsjón af snúningshraða hreyfils, skiptingum milli gíra, hemlun og eldsneytisinnngjöf (eingöngu flokkar B + E, C, C + E, C1, C1 + E, D, D + E, D1 og D1 + E).
 - 9.3.3. Geri sér grein fyrir aðstæðum, bæði næst ökutækinu, nálægt því og langt frá því, noti spegla ökutækisins á réttan hátt.
 - 9.3.4. Kunni skil á eigin forgangi við vegamót og virði forgang annarra við önnur tækifæri (t.d. þegar akstursstefnu er breytt eða skipt er um akrein og í sérstökum æfingum).
 - 9.3.5. Haldi ökutækinu á réttum stað á veginum, á akreinum, í hringtorgum og beygjum, eftir því sem við á með hliðsjón af gerð og eiginleikum viðkomandi ökutækis, og færi sig til á veginum í tíma.
 - 9.3.6. Haldi hæfilegu bili milli sín og næsta ökutækis á undan og til hliðar og sé í hæfilegri fjarlægð frá öðrum vegfarendum.
 - 9.3.7. Aki ekki yfir leyfilegum hámarkshraða, hagi hraða í samræmi við aksturs- og veðurskilyrði og í samræmi við innlendar hraðatakmarkanir, eftir því sem við á, og aki ekki hraðar en svo að hann geti stöðvað ökutækið innan þeirrar vegalengdar sem hann sér og er hindrunarlaus framundan og lagi aksturshraða sinn að almennum hraða annarra vegfarenda.

- 9.3.8. Aki í samræmi við reglur um umferðarljós, hlýði fyrirmælum frá þeim sem stjórna umferð og taki tillit til umferðarmerkja (bannmerkja eða boðmerkja) og vegmerkinga.
- 9.3.9. Gefi merki þar sem nauðsyn krefst og á réttan hátt og á réttum tíma, beiti stefnuljósum rétt og taki viðeigandi tillit til allra merkja sem aðrir vegfarendur gefa.
- 9.3.10. Hægi á sér í tíma, hemli og stöðvi eftir því sem kringumstæður krefjast, sé við öllu búinn og noti mismunandi hemlakerfi (eingöngu flokkar C, C + E, D og D + E) og noti annan búnað en hemla til að hægja ferðina (eingöngu flokkar C, C + E, D og D + E).

10. Lengd prófsins

Lengd prófsins og vegalengdin, sem farin er, skal vera nægileg til að hægt sé að meta þá hæfni og hegðun sem mælt er fyrir um í B-lið þessa viðauka. Aksturstími á vegi má aldrei vera skemmri en 25 mínútur þegar um er að ræða flokka A, A1, B, B1 og B + E og 45 mínútur þegar um er að ræða aðra flokka. Þetta gildir hvorki um móttöku próftakans, undirbúning ökutækisins, tæknilega athugun á ökutækinu með tilliti til umferðaröryggis (öryggiseftirlit), sérstakar æfingar né kynningu á niðurstöðu verklega prófsins.

11. Prófunarstaður

Sá hluti prófsins, þar sem frammistaða próftakans í sérstökum æfingum er metin, getur farið fram á sérstöku prófunarsvæði. Sá hluti prófsins, þar sem hegðun í umferð er metin, ætti, þar sem því verður við komið, að fara fram á vegum utan byggðra svæða, á hraðbrautum og akvegum (eða áþekktum vegum) og einnig á margs konar götum í þéttbýli (í íbúðarhverfum þar sem hámarkshraði er 30 og 50 km/klst., og á hraðbrautum í þéttbýli) þar sem skilyrði til aksturs geta talist dæmigerð fyrir þá erfiðleika sem geta orðið á vegi ökumanna. Einnig er æskilegt að prófið fari fram við mismikinn umferðarþunga. Þann tíma, sem er varið til aksturs á vegum, ber að nota eins og framast verður kosið til að meta akstur próftakans í mismunandi tegundum umferðar, sem búast má við að hann eigi eftir að reyna, með sérstakri áherslu á að láta hann skipta milli mismunandi tegunda umferðar.

II. ÞEKking, HÆfni OG HEGÐun SEM KRAFIST ER VIÐ AKSTUR VÉLKNÚINS ÖKUTÆKIS

Ökumenn allra vélknúinna ökutækja skulu ávallt búa yfir þeirri þekkingu, hæfni og hegðun, sem lýst er í 1. til 9. lið hér að framan, með tilliti til þess að þeir séu færir um að:

- gera sér grein fyrir hættum í umferðinni og því hve alvarlegar þær eru,
- hafa nægilegt vald yfir ökutækinu til að aka án áhættu og bregðast við á réttan hátt ef hættulegar aðstæður skapast,
- fara eftir umferðarreglum, einkum þeim sem eru ætlaðar til að koma í veg fyrir umferðarslys og stuðla að greiðri umferð,
- finna helstu tæknilegu galla á ökutæki sínu, einkum þá er ógna öryggi, og gera viðeigandi ráðstafanir til að ráða bót þar á,
- taka til greina alla þætti sem hafa áhrif á akstur (t.d. áfengi, þreytu, sjóndepru o.s.frv.) svo að honum nýtist til fulls þeir eiginleikar sem þörf er á til að aka af öryggi,
- sýna fyllstu tillitssemi og stuðla þannig að öryggi allra vegfarenda, einkum þeirra sem mega sín minnst og eru helst berskjaldaðir.

Aðildarríkjnum er heimilt að grípa til allra viðeigandi ráðstafana til þess að tryggja að ökumenn, sem hafa glatað þeirri þekkingu og hæfni og sýna ekki þá hegðun sem lýst er í 1. til 9. lið, geti endurheimt þessa þekkingu og þessa hæfni og haldi áfram að sýna þá hegðun sem krafist er við akstur vélknúins ökutækis.“

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2000/39/EB

2001/EES/57/30

frá 8. júní 2000

um gerð fyrstu skrár um leiðbeinandi viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi við framkvæmd tilskipunar ráðsins 98/24/EB um að tryggja öryggi og vernda heilsu starfsmanna gegn áhættu vegna efnafræðilegra áhrifavalda á vinnustað(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 98/24/EB frá 7. apríl 1998 um að tryggja öryggi og vernda heilsu starfsmanna gegn áhættu vegna efnafræðilegra áhrifavalda á vinnustað⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 3. gr.,

með hliðsjón af álitum ráðgjafarnefndarinnar um öryggi, hollustuhætti og heilsuvernd á vinnustöðum,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt tilskipun 98/24/EB skal framkvæmdastjórnin leggja fram tillögu um evrópsk markmið, sem sett yrðu á vettvangi bandalagsins, í formi leiðbeinandi viðmiðunarmarka fyrir váhrif í starfi til að vernda starfsmenn gegn áhættu vegna efna.
- 2) Við þetta verkefni skal framkvæmdastjórnin njóta aðstoðar vísindanefndarinnar um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum efnafræðilegra áhrifavalda sem komið var á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 95/320/EB⁽²⁾.
- 3) Aðildarríkin skulu setja innlend viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi að því er varðar sérhvern þann efnafræðilega áhrifavald, sem leiðbeinandi viðmiðunarmörk um váhrif í starfi hafa verið sett fyrir innan bandalagsins, með hliðsjón af viðmiðunarmörkum bandalagsins og ákvarða eðli hans í samræmi við innlenda löggjöf og venju.
- 4) Rétt er að líta á leiðbeinandi viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi sem mikilvægan þátt í heildarstefnu sem miðar að því að vernda heilbrigði starfsmanna á vinnustöðum gegn áhættu af völdum hættulegra efna.
- 5) Fyrsta og önnur skrá yfir leiðbeinandi viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi voru teknar saman í tilskipunum framkvæmdastjórnarinnar 91/322/EBE⁽³⁾ og 96/94/EB⁽⁴⁾ innan ramma tilskipunar ráðsins 80/1107/EBE frá 27. nóvember 1980 um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna efna-, eðlis- og líffræðilegra áhrifavalda á vinnustöðum⁽⁵⁾.

- 6) Tilskipun 80/1107/EBE var felld úr gildi frá og með 5. maí 2001 með tilskipun 98/24/EB.
- 7) Rétt er að lögleiða aftur, innan ramma tilskipunar 98/24/EB, þau leiðbeinandi viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi, sem höfðu verið sett með tilskipunum 91/322/EBE og 96/94/EB, innan ramma tilskipunar 80/1107/EBE.
- 8) Í skránni í viðaukanum er að finna efni, sem tilgreind eru í viðauka við tilskipun 96/94/EB, auk þess sem felldur hefur verið inn í hana fjöldi annarra áhrifavalda, en vísindanefndin um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum efnafræðilegra áhrifavalda hefur mælt með leiðbeinandi viðmiðunarmörkum fyrir váhrif í starfi að því er þá varðar, að undangengnu mati á nýjustu vísindalegu gögnum sem tiltæk eru um áhrif á heilsu í starfi og með tilliti til þeirrar mælitækni sem er fyrir hendi. Með tilliti til þessa og til glöggvunar ber að endursefja tilskipun 96/94/EB.
- 9) Nauðsynlegt er að setja viðmiðunarmörk fyrir skammvinn váhrif af völdum tiltekinna efna þar sem tekið er tillit til skammvinnra váhrifa.
- 10) Nauðsynlegt er að taka tillit til hugsanlegrar gegnumþrengingar sumra áhrifavalda um húð til að tryggja eins mikla vernd og hugsanlegt er.
- 11) Tilskipun þessi er raunhæft skref í þá átt að gera félagsmálaþátt innri markaðarins að veruleika.
- 12) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 17. gr. tilskipunar ráðsins 89/391/EBE frá 12. júní 1989 um lögleiðingu ráðstafana er stuðla að bættu öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustöðum⁽⁶⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Hér með eru sett leiðbeinandi viðmiðunarmörk bandalagsins fyrir váhrif í starfi að því er varðar þá efnafræðilegu áhrifavalda sem mælt er fyrir um í viðaukanum.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 142, 16.6.2000, bls. 47, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 19/2001 frá 23. febrúar 2001 um breytingu á XVIII. viðauka (Öryggi og hollustuhættir á vinnustöðum, vinnuréttur og jafnrétti kynjanna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 22, 26.4.2001, bls. 16.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 131, 5.5.1998, bls. 11.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 188, 9.8.1995, bls. 14.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 177, 5.7.1991, bls. 22.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 338, 28.12.1996, bls. 86.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 327, 3.12.1980, bls. 8.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 183, 29.6.1989, bls. 1.

2. gr.

Aðildarríkin skulu setja innlend viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi að því er varðar efnafræðilegu áhrifavaldana sem taldir eru upp í viðaukanum, að teknu tilliti til viðmiðunarmarka bandalagsins.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 31. desember 2001. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þau ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

4. gr.

Tilskipun 96/94/EB falli úr gildi frá og með þeim degi sem um getur í 1. mgr. 3. gr.

5. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

6. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 8. júní 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Anna DIAMANTOPOULOU

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

LEIÐBEINANDI VIÐMIÐUNARMÖRK FYRIR VÁHRIF Í STARFI

EINECS-númer ⁽¹⁾	CAS-númer ⁽²⁾	Heiti áhrifavalds	Viðmiðunarmörk				Táknun ⁽³⁾
			Átta klst. ⁽⁴⁾		Skammur tími ⁽⁵⁾		
			mg/m ³ ⁽⁶⁾	ppm ⁽⁷⁾	mg/m ³ ⁽⁶⁾	ppm ⁽⁷⁾	
200-467-2	60-29-7	Dietyléter	308	100	616	200	—
200-662-2	67-64-1	Aseton	1 210	500	—	—	—
200-663-8	67-66-3	Klóróform	10	2	—	—	Húð
200-756-3	71-55-6	1,1,1-Tríklóretan	555	100	1 110	200	—
200-834-7	75-04-7	Etýlamín	9,4	5	—	—	—
200-863-5	75-34-3	1,1-Díklóretan	412	100	—	—	Húð
200-870-3	75-44-5	Fosgen	0,08	0,02	0,4	0,1	—
200-871-9	75-45-6	Klórdíflúrmetan	3 600	1 000	—	—	—
201-159-0	78-93-3	Bútanon	600	200	900	300	—
201-176-3	79-09-4	Própíónsýra	31	10	62	20	—
202-422-2	95-47-6	o-Xýlen	221	50	442	100	Húð
202-425-9	95-50-1	1,2-Díklórbensen	122	20	306	50	Húð
202-436-9	95-63-6	1,2,4-Trímetýlbensen	100	20	—	—	—
202-704-5	98-82-8	Kúmen	100	20	250	50	Húð
202-705-0	98-83-9	2-Fenýlprópen	246	50	492	100	—
202-849-4	100-41-4	Etýlbensen	442	100	884	200	Húð
203-313-2	105-60-2	e-Kaprólaktam, (ryk og gufa)	10	—	40	—	—
203-388-1	106-35-4	Heptan-3-on	95	20	—	—	—
203-396-5	106-42-3	p-Xýlen	221	50	442	100	Húð
203-400-5	106-46-7	1,4-Díklórbensen	122	20	306	50	—
203-470-7	107-18-6	Allýlalkóhól	4,8	2	12,1	5	Húð
203-473-3	107-21-1	Etýlenglýkól	52	20	104	40	Húð
203-539-1	107-98-2	1-Metoxýprópanól-2	375	100	568	150	Húð
203-550-1	108-10-1	4-Metýlpentan-2-on	83	20	208	50	—
203-576-3	108-38-3	m-Xýlen	221	50	442	100	Húð
203-603-9	108-65-6	2-Metoxý-1-metýletýlasetat	275	50	550	100	Húð
203-604-4	108-67-8	Mesítýlen (Trímetýlbensen)	100	20	—	—	—
203-628-5	108-90-7	Klórbensen	47	10	94	20	—
203-631-1	108-94-1	Sýklóhexanon	40,8	10	81,6	20	Húð
203-632-7	108-95-2	Fenól	7,8	2	—	—	Húð
203-726-8	109-99-9	Tetrahydrafúran	150	50	300	100	Húð
203-737-8	110-12-3	5-Metýlhexas-2-on	95	20	—	—	—
203-767-1	110-43-0	Heptan-2-on	238	50	475	100	Húð
203-808-3	110-85-0	Píperasín	0,1	—	0,3	—	—
203-905-0	111-76-2	2-Bútoxýetanól	98	20	246	50	Húð
203-933-3	112-07-2	2-Bútoxýetýlasetat	133	20	333	50	Húð

EINECS- númer ⁽¹⁾	CAS- númer ⁽²⁾	Heiti áhrifavalds	Viðmiðunarmörk				Táknun ⁽³⁾
			Átta klst. ⁽⁴⁾		Skammur tími ⁽⁵⁾		
			mg/m ³ ⁽⁶⁾	ppm ⁽⁷⁾	mg/m ³ ⁽⁶⁾	ppm ⁽⁷⁾	
204-065-8	115-10-6	Dímetyleter	1 920	1 000	—	—	—
204-428-0	120-82-1	1,2,4-Tríklórbensen	15,1	2	37,8	5	Húð
204-469-4	121-44-8	Tríetylamin	8,4	2	12,6	3	Húð
204-662-3	123-92-2	Ísópentýlasetat	270	50	540	100	—
204-697-4	124-40-3	Dímetylamin	3,8	2	9,4	5	—
204-826-4	127-19-5	N,N-Dímetylasetamið	36	10	72	20	Húð
205-480-7	141-32-2	n-Bútýlakrýlat	11	2	53	10	—
205-563-8	142-82-5	n-Heptan	2 085	500	—	—	—
208-394-8	526-73-8	1,2,3-Trimetylbensen	100	20	—	—	—
208-793-7	541-85-5	5-Metýlheptan-3-on	53	10	107	20	—
210-946-8	626-38-0	1-Metýlbútýlasetat	270	50	540	100	—
211-047-3	628-63-7	Pentýlasetat	270	50	540	100	—
	620-11-1	3-Pentýlasetat	270	50	540	100	—
	625-16-1	Amýlasetat, tert	270	50	540	100	—
215-535-7	1330-20-7	Xýlen, blandaðir ísómerar, hreinir	221	50	442	100	Húð
222-995-2	3689-24-5	Súlfóteþ	0,1	—	—	—	Húð
231-634-8	7664-39-3	Vetnisflúoríð	1,5	1,8	2,5	3	—
231-131-3	7440-22-4	Silfur, málmur	0,1	—	—	—	—
231-595-7	7647-01-0	Saltsýra	8	5	15	10	—
231-633-2	7664-38-2	Ortófosförsýra	1	—	2	—	—
231-635-3	7664-41-7	Ammoníak, vatnsfrítt	14	20	36	50	—
231-954-8	7782-41-4	Flúr	1,58	1	3,16	2	—
231-978-9	7783-07-5	Tvívetnisseleníð	0,07	0,02	0,17	0,05	—
233-113-0	10035-10-6	Vetnisbróm	—	—	6,7	2	—
247-852-1	26628-22-8	Natríum asíð	0,1	—	0,3	—	Húð
252-104-2	34590-94-8	(2-Metoxýmetýletoxý)-propanól	308	50	—	—	Húð
		Flúoríð, ólífræn	2,5	—	—	—	—

⁽¹⁾ EINECS: Evrópuskrá yfir markaðssett kemísk efni

⁽²⁾ CAS-númer (Chemical Abstracts Service number)

⁽³⁾ Táknunin „húð“ við viðmiðunarmörkin gefur til kynna möguleika á umtalsverðri upptöku gegnum húð

⁽⁴⁾ Mæld eða reiknuð miðað við átta stunda meðalviðmiðunartíma.

⁽⁵⁾ Óheimilt er að fara yfir þessi viðmiðunarmörk. Gildin eru miðuð við 15 mínútna váhrif, nema annað sé tekið fram.

⁽⁶⁾ mg/m³ : milligrömm á rúmmetra lofti við 20 °C og 101,3 KPa.

⁽⁷⁾ ppm: hlutar af milljón miðað við rúmmál í lofti (ml/m³).

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2001/EES/57/31

frá 7. janúar 1998

um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki bandalagsins fyrir hreinlætispappírsvörur(*)

(98/94/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

Rétt er að endurskoða viðmiðanirnar, sem voru settar með ákvörðunum 94/924/EB og 94/925/EB, þannig að þær endurspegli þróun á markaðinum.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

Sameina ber vistfræðilegu viðmiðanirnar fyrir salernispappír, eldhúsrúllur og aðrar hreinlætispappírsvörur þannig að þær megi finna í einu skjali.

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 880/92 frá 23. mars 1992 um kerfi um veitingu vistmerkis EB ⁽¹⁾, einkum 5. gr.,

Í 5. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92 er enn fremur kveðið á um að ákvarða skuli vöruflokka, sérstakar viðmiðanir fyrir hvern vöruflokk og gildistíma hvers þeirra í samræmi við málsmeðferðina, sem mælt er fyrir um í 7. gr., að lokinni þeirri tilhögun samráðs sem kveðið er á um í 6. gr.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í 5. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92 segir að skilyrðin fyrir veitingu vistmerkisins [á umhverfismerkisins] skuli ákveðin fyrir hvern framleiðsluflokk.

Í samræmi við 6. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92 hefur framkvæmdastjórnin haft samráð við helstu hagsmunaaðila á sérstökum samráðsfundum.

Í 2. mgr. 10. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92 er kveðið á um að meta beri áhrif vöru á umhverfið með hliðsjón af tilteknum viðmiðunum fyrir vöruflokkinn.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndar sem var sett á laggirnar á grundvelli 7. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92.

Með ákvörðunum 94/924/EB ⁽²⁾ og 94/925/EB ⁽³⁾ setti framkvæmdastjórnin vistfræðilegar viðmiðanir vegna veitingar vistmerkis bandalagsins fyrir salernispappír og eldhúsrúllur sem gilda, samkvæmt ákvæðum 3. gr. beggja ákvarðananna, til 14. nóvember 1997.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

Rétt er að samþykkja nýja ákvörðun um vistfræðilegar viðmiðanir fyrir þessa vöruflokka sem munu gilda í þrjú ár eftir að gildistími fyrri viðmiðana rennur út.

I. gr.

Vöruflokkurinn „hreinlætispappírsvörur“ (hér á eftir nefndur „vöruflokkurinn“) er skilgreindur þannig:

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 19, 24.1.1998, bls. 77, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 20/2001 frá 23. febrúar 2001 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 22, 26.4.2001, bls. 17.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 99, 11. 4. 1992, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 364, 31. 12. 1994, bls. 24.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 364, 31. 12. 1994, bls. 32.

„Pappír í örkum eða rúllum, ætlaður til nota sem hreinlætispappír, til að draga upp vökva og/eða hreinsa óhreina fleti. Þessar pappírsvörur eru yfirleitt úr kreppappír eða upphleyptum pappír í einu lagi eða mörgum. Lagskiptar hreinlætispappírsvörur heyra ekki undir vöruflokkinn.“

2. gr.

Meta skal umhverfisáhrif vöruflokksins, sem er skilgreindur í 1. gr., með hliðsjón af hinum sérstöku vistfræðilegu viðmiðunum sem koma fram í viðaukanum.

3. gr.

Skilgreiningin á vöruflokknum og vistfræðilegu viðmiðanirnar fyrir vöruflokkinn skulu gilda frá 1. janúar 1998 til 31. desember 2000.

4. gr.

Í stjórnsýslunni úthlutar framkvæmdastjórnin þessum vöruflokki kenninúmerinu „004“.

5. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 7. janúar 1998.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ritt BJERREGAARD

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

RAMMI

Til að hægt sé að veita umhverfismerki fyrir hreinlætispappírsvörur verða þær að uppfylla viðmiðanirnar í þessu skjali en markmiðið með þeim er að ýta undir að:

- dregið verði úr losun eiturefna eða annarra mengandi efna í vatn,
- dregið verði úr umhverfisspjöllum eða umhverfishættu vegna orkunotkunar (hnattrænni hlýnun, súrnun, eyðingu óendurnýjanlegra auðlinda) með því að draga úr losun mengandi efna út í andrúmsloftið,
- menn finni sig knúna til að viðhafa góða stjórnnunarhætti til að tryggja verndun skóga.
- úrgangi sé haldið í lágmarki og stuðlað verði að hagkvæmri notkun hans.

Trefjaríka hráefnið sem er notað við framleiðslu pappírsins skal vera deig úr jurtatrefjum eða deig úr úrgangspappír eða blanda þessara efna. Allar nýnnar trefjar skulu koma frá svæðum þar sem sjálfbærri stjórnnun er beitt.

Viðmiðanirnar eru hafðar þannig að þær stuðli að því að vörur, sem eru framleiddar úr endurunnum trefjum, séu merktar en þær geta einnig náð til vara sem eru framleiddar úr nýnnum trefjum, enda séu þær framleiddar með tækni þar sem stuðst er við ströngustu umhverfisstaðla.

Umhverfisviðmiðanir

1. Losun út í vatn og andrúmsloft

- i) Útkoma vörunnar með tilliti til færibreytnanna, sem eru efnafræðileg súrefnisþörf (COD), aðseyg, lífræn halógensambönd (AOX), CO₂ og SO₂, skal táknuð sem fjöldi álagspunkta í tengslum við viðmiðunargildi (svonefndur „reiknistuðull“ (C) fyrir hverja færibreytu).

Tafla 1

Reiknistuðlar og þröskuldsgildi fyrir færibreytur vegna losunar mengandi efna

	Reiknistuðlar, (C), kg/ADT (¹) pappír	Þröskuldsgildi, (H), kg/ADT (¹) pappír
1. Lífræn efni í vatn, COD	C1 = 15	H1 = 40
2. Aðseyg, lífræn halógensambönd, AOX	C2 = 0,2	H2 = 0,5
3. Koltvíoxíð, CO ₂	C3 = 1500	H3 = 3 750
4. Brennisteinstvíoxíð, sem S	C4 = 1,0	H4 = 2,5

(¹) ADT = hvert loftþurrkað tonn

- ii) Fjöldi álagspunkta, L, er reiknaður samkvæmt jöfnu 1. Deila skal í raunlosunina fyrir hverja færibreytu með samsvarandi reiknistuðli fyrir viðkomandi færibreytu.

$$L_i = (\text{losun vegna færibreytu } i) / C_i \text{ (jafna 1)}$$

- iii) „Álagspunktar alls“, P, eru reiknaðir samkvæmt jöfnu 2 með því að leggja saman álagspunkta fyrir hverja færibreytu.

$$P = L_1 + L_2 + L_3 + L_4 \text{ (jafna 2)}$$

- iv) Fari losunin fyrir einhverja af færibreytnum, sem eru efnafræðileg súrefnisþörf (COD), aðseyg, lífræn halógensambönd (AOX), CO₂ og SO₂, við framleiðslu tiltekinnar vöru yfir þau gildi sem lýst er sem „þröskuldsgildum“ í 1. töflu telst viðkomandi vara ekki hafa til að hljóta umhverfismerki.

- v) Til að hljóta umhverfismerkið mega álagspunktar alls (P) fyrir viðkomandi vöru ekki vera fleiri en fjórir.

2. Skógvarsla

Leggja skal fram yfirlýsingu, greinargerð, starfsreglur eða staðhæfingu er endurspeglar þá skuldbindingu sem þeir er bera ábyrgð á vörslu þeirra auðlinda sem trefjarnar eru upprunnar úr gangast undir og skal þar gerð grein fyrir framkvæmd meginreglna og ráðstafana er miða að því að tryggja sjálfbæra skógvörslu ⁽¹⁾.

Að því er varðar skóga í Evrópu skulu þær meginreglur og ráðstafanir, sem um getur hér að framan, svara til þeirra viðmiðunarreglna um sjálfbæra skógvörslu sem voru samþykktar á ráðstefnunni um verndun skóga í Evrópu (Helsinki, júní 1993). Utan Evrópu skulu þær svara til meginreglna sem samþykktar voru á ráðstefnu Sameinuðu þjóðanna um umhverfi og þróun (UNCED) og, þar sem við á, til viðmiðana eða viðmiðunarreglna um sjálfbæra skógvörslu sem samþykktar voru sem liður í alþjóðlegum og svæðisbundnum framtaksverkefnum (Alþjóðasamtök um hitabeltistré (ITTO), Montreal-verkefninu, Tarapoto-verkefninu og framtaksverkefni Umhverfisstofnunar Sameinuðu þjóðanna og Matvæla- og landbúnaðarstofnunar Sameinuðu þjóðanna (UNEP/FAO) um þurr svæði í Afríku (Dry-Zone Africa Initiative)).

3. Fastur úrgangur

Allir framleiðendur pappírsdeigs, pappírs og unninna pappírsvara skulu ráða yfir kerfi til að meðhöndla úrgang og leifar sem falla til í framleiðslustöðvum. Skjöl um kerfið, eða lýsing á því, skulu fylgja umsókninni og þar komi fram að minnsta kosti eftirfarandi atriði:

- aðferðir við að skilja endurvinnanleg efni úr úrganginum og nýtingu þeirra,
- aðferðir við að endurnýta efni til annarra nota, svo sem að brenna þau til gufuframleiðslu,
- aðferðir við meðhöndlun hættulegs úrgangs ⁽²⁾.

4. Notagildi

Varan skal vera hæf til notkunar.

Neytendaupplýsingar

Eftirfarandi upplýsingar skal birta á vöruumbúðum:

Þessi vara uppfyllir kröfur sem eru gerðar vegna umhverfismerkis EB því að hún:

- stuðlar að því að draga úr vatnsmengun, hnattrænni hlýnun, myndun úrgangs og súrnun,
- stuðlar að verndun skóga.

Til viðbótar þessum neytendaupplýsingum getur framleiðandinn einnig veitt upplýsingar um hundraðshluta enduruninna trefja.

Tæknilegur viðbætur

Skilgreiningar og prófunarkröfur

Allar færibreytur vegna losunar

Tímabilið fyrir mælingar eða massajafnvægi skal grundvallast á framleiðslu 12 mánaða. Ef um nýja eða endurbyggða framleiðslustöð er að ræða skulu mælingarnar grundvallast á að minnsta kosti þriggja mánaða tímabili þar sem rekstur stöðvarinnar er stöðugur. Mælingarnar verða að vera dæmigerðar fyrir umrætt tímabil.

Ef varan er gerð úr pappírsdeigi með mismunandi gæðum skulu losunargildin vegna deigframleiðslunnar reiknuð sem vengið meðaltal fyrir allt deigið sem notað er. Heildarlosunin skal reiknuð með því að leggja saman losunina vegna deigframleiðslunnar og losunina vegna framleiðslu hreinlætispappírsins.

⁽¹⁾ Ekki skylt ef um 100% enduruninn pappír er að ræða eða ef notaðar eru trefjar sem eru að öllu leyti úr öðrum efnum en viði.

⁽²⁾ Samkvæmt skilgreiningu eftirlitsyfirla í því landi þar sem vinnslan fer fram.

Ef framleiðandi pappírsdeigs eða pappírs framleiðir nokkrar mismunandi vörutegundir í sömu verksmiðju er hægt að reikna sérstaklega hver hlutdeild hverrar vörutegundar er í heildarlosuninni. Með því móti er unnt að skilja losun vegna framleiðslu, sem tengist umhverfismerkttri vöru, frá losun sem stafar af annarri framleiðslu. Ef um slíka aðgreiningu er að ræða ber að styðja hana traustum, skjallægum gögnum á grundvelli tæknilegra mælinga og tæknilegs mats.

Mælingar á losun í vatn skulu fara fram á ósúðum sýnum sem hafa ekki botnfallið, annaðhvort að lokinni meðhöndlun í verksmiðjunni eða í opinberri skolphreinsunarstöð. Prófanir á efnafræðilegri súrefnisþörf og aðseygum, lífrænum halógensamböndum skulu fara fram á vegum óháðra prófunarstofa eða faggiltra rannsóknarstofa. Þær geta enn fremur farið fram á rannsóknarstofum sem eru reknar á vegum framleiðslustöðva, að því tilskildu að innri prófunaráætlunin sé viðurkennd af hálfu staðaryfirvalda sem eru ábyrg fyrir starfsleyfi og losun þessara stöðva. Í því tilviki getur umsækjandinn lagt fram skýrslur sem eru samdar fyrir yfirvöldin svo fremi þær uppfylli þær kröfur sem eru gerðar í þessum tæknilega viðbæti.

Efnafræðileg súrefnisþörf

Efnafræðileg súrefnisþörf skal mæld samkvæmt ISO-staðli nr. 6060 eða jafngildum stöðlum.

Prófun skal að lágmarki fara fram einu sinni í mánuði.

Aðseyg, lífræn halógensambönd

Aðseyg, lífræn halógensambönd skulu mæld samkvæmt ISO-staðli nr. 9562 eða jafngildum stöðlum.

Prófun skal að lágmarki fara fram einu sinni í mánuði. Ef prófunartímabilið er skemmra en eitt ár skulu prófanir spanna að minnsta kosti þriggja mánaða tímabil. Ef ekki eru notuð íðefni sem innihalda klór við vinnsluna er ekki nauðsynlegt að mæla aðseyg, lífræn halógensambönd.

Koltvíoxíð

Umsækjandinn skal leggja fram uppgjör um losun koltvíoxíðs út í andrúmsloftið. Í uppgjörinu skulu koma fram upplýsingar um allar tegundir óendurnýjanlegs eldsneytis, sem eru notaðar í verksmiðjunum við framleiðslu pappírsdeigs og pappírs, og aðkeypt rafmagn. Í 2. töflu eru gefin jafngildi CO₂ vegna orkunotkunar í verksmiðjunum.

Tafla 2

Jafngildi CO₂ sem koma úr óendurnýjanlegu eldsneyti

Eldsneyti	CO ₂ -losun	Eining
Kol	95	g CO ₂ /MJ
Jarðolía	73	g CO ₂ /MJ
Brennsluolía 1	74	g CO ₂ /MJ
Brennsluolía 2-5	77	g CO ₂ /MJ
Bensín	69	g CO ₂ /MJ
Jarðgas	56	g CO ₂ /MJ
Rafmagn um dreifikerfi ⁽¹⁾	400	g CO ₂ /kWh

⁽¹⁾ Meðaltal fyrir Evrópu.

Brennisteinn

Umsækjandinn skal leggja fram upplýsingar sem gera það kleift að reikna út losun brennisteins út í andrúmsloftið. Upplýsingarnar skulu taka til allrar losunar brennisteins sem á sér stað við framleiðslu á pappírsdeigi og pappír, að undanskilinni þeirri losun sem stafar af framleiðslu þess rafmagns sem berst að um dreifikerfið. Mælingarnar skulu taka til endurnýtingarsuðukatla, kalkofna, gufukatla og ofna sem eru notaðir til að brenna lyktarsterkum lofttegundum, ef um þá er að ræða. Gera verður grein fyrir dreifðri losun frá óskilgreindum upptökum.

Skógvarsla

Framleiðandi pappírsdeigsins skal gefa skriflega yfirlýsingu þess efnis að trefjarnar til framleiðslu pappírsins séu annaðhvort endurunnar eða notaðar séu nýunnar trefjar fengnar úr skógum þar sem þær viðmiðanir, sem að framan greinir, eru uppfylltar.

Meðhöndlun úrgangs

Umsækjandinn skal veita skjalfestar upplýsingar, sem lýsa þeim aðferðum sem beitt er við meðhöndlun úrgangs og leifa sem falla til á hinum ýmsu stigum deig- og pappírsframleiðslunnar, í samræmi við þær kröfur sem að framan greinir.

Notagildi

Umsækjandanum ber að færa sönnur á að varan sé hæf til notkunar. Í því skyni er honum heimilt að tilgreina gögn úr viðeigandi prófunaraðferðum sem byggjast á ISO- eða CEN-stöðlum, en einnig gögn um þær prófunaraðferðir sem eru viðhafðar í verksmiðjunni sjálfri. Umsókninni skulu fylgja nákvæmar upplýsingar um prófunaraðferðirnar.

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2001/EES/57/32

frá 15. júní 2000

um breytingu á ákvörðun 98/94/EB um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki bandalagsins fyrir hreinlætispappírsvörur(*)

(tilkynnt með númeri C(2000) 1593)

(2000/413/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 880/92 frá 23. mars 1992 um kerfi um veitingu vistmerkis EB ⁽¹⁾ [á: umhverfismerkis], einkum annarri undirgrein 1. mgr. 5. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í fyrstu undirgrein 1. mgr. 5. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92 er kveðið á um að ákveða beri skilyrði fyrir veitingu umhverfismerkis bandalagsins fyrir hvern vöruflokk.
- 2) Í 2. mgr. 10. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92 er kveðið á um að meta beri áhrif vöru á umhverfið með hliðsjón af tilteknum viðmiðunum fyrir vöruflokka.
- 3) Með ákvörðun 98/94/EB ⁽²⁾ setti framkvæmdastjórnin vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki bandalagsins fyrir hreinlætispappírsvörur en samkvæmt 3. gr. þeirrar ákvörðunar falla þær úr gildi 31. desember 2000.
- 4) Umhverfismerki bandalagsins hefur verið veitt nokkrum sinnum fyrir vörur í þessum vöruflokki.
- 5) Skilgreiningin á vöruflokknum og vistfræðilegu viðmiðanirnar fyrir vöruflokkinn skulu gilda óbreyttar áfram um eins árs skeið svo að ljúka megi endurskoðun vöruflokksins.

6) Í samræmi við 6. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92 hefur framkvæmdastjórnin haft samráð við helstu hagsmunaaðila á sérstökum samráðsfundum.

7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem var sett á laggirnar samkvæmt 7. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Í stað 3. gr. ákvörðunar 98/94/EB komi eftirfarandi:

„3. gr.

Skilgreiningin á vöruflokknum og viðmiðanirnar fyrir vöruflokkinn skulu gilda frá 1. janúar 1998 til 31. desember 2001.“

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 15. júní 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Margot WALLSTRÖM

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 155, 28.6.2000, bls. 63, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 20/2001 frá 23. febrúar 2001 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 22, 26.4.2001, bls. 17.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 99, 11.4.1992, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 19, 24.1.1998, bls. 77.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2001/EES/57/33

frá 17. júlí 2000

um að taka upp evrópska skrá yfir losun mengandi efna (EPER) í samræmi við 15. gr. tilskipunar ráðsins 96/61/EB um samþættar mengunarvarnir og eftirlit með mengun (IPPC) (*)

(tilkynnt með númeri C(2000) 2004)

(2000/479/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 96/61/EB frá 24. september 1996 um samþættar mengunarvarnir og eftirlit með mengun ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 15. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt 3. mgr. 15. gr. tilskipunar 96/61/EB ber aðildarríkjunum að taka saman gögn og láta í té upplýsingar um helstu tilvik losunar og upptök hennar.
- 2) Framkvæmdastjórnin gefur út niðurstöður samantektarinnar á þriggja ára fresti og skal ákveða, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 19. gr. tilskipunar 96/61/EB, snið og staðla fyrir sendingu upplýsinganna sem aðildarríkin leggja fram.
- 3) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem um getur í 19. gr. tilskipunar 96/61/EB.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

1. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni skýrslu um losun frá sérhverri starfsstöð þar sem stunduð er starfsemi af einni tegund eða fleiri sem um getur í I. viðauka við tilskipun 96/61/EB.
2. Í skýrslunni skulu koma fram upplýsingar um losun í andrúmsloft og vatn fyrir öll mengunarefni sem eru losuð í magni sem er umfram viðmiðunargildi. Bæði mengunarefni og viðmiðunargildi eru tilgreind í viðauka A1.

3. Veita skal upplýsingar um losun fyrir hverja starfsstöð í samræmi við sniðið í viðauka A2 og þar skal einnig koma fram lýsing á allri starfsemi, sem um getur í I. viðauka við tilskipun 96/61/EB, ásamt samsvarandi upptakaflokkum og NOSE-P-kóðum eins og þeir eru tilgreindir í viðauka A3.

4. Aðildarríkin skulu leggja yfirlitsskýrslu fyrir framkvæmdastjórnina þar sem fram kemur heildarmagn allrar tilkynntar losunar innanlands fyrir hvern upptakaflokk ásamt upplýsingum um helstu starfsemi samkvæmt I. viðauka og samsvarandi NOSE-P-kóða samkvæmt viðauka A3.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni skýrslu á þriggja ára fresti.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni fyrstu skýrsluna í júní 2003 með gögnum um losun á árinu 2001 (að öðrum kosti fyrir árið 2000 eða 2002, ef gögn fyrir árið 2001 liggja ekki fyrir).

3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni aðra skýrsluna í júní 2006 með gögnum um losun á árinu 2004.

4. Frá og með árinu T = 2008, og með hliðsjón af niðurstöðum annars skýrslugjafarferlisins, eru aðildarríkin hvött til þess að senda framkvæmdastjórninni næstu skýrslur í desember á árinu T með gögnum um losun á árinu T-1.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 192, 28.7.2000, bls. 36, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 21/2001 frá 23. febrúar 2001 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 22, 26.4.2001, bls. 18.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 257, 10.10.1996, bls. 26.

3. gr.

1. Framkvæmdastjórnin mun leggja aðildarríkjunum lið við að skipuleggja innlenda undirbúningsvinnuhópa sem skulu eigi síðar en í desember 2000 hafa lokið við að taka saman leiðbeiningaskjal vegna upptöku evrópskrar skrár yfir losun mengandi efna (EPER) í samvinnu við fulltrúa iðnaðarins og í samráði við nefndina sem um getur í 19. gr. tilskipunar 96/61/EB.

2. Í leiðbeiningaskjalinu vegna upptöku evrópskrar skrár yfir losun mengandi efna er gerð nákvæm grein fyrir sniði og stöðlum, meðal annars hvernig ber að túlka skilgreiningar, upplýsingum um áreiðanleika gagna og meðferð þeirra og upplýsingum um aðferðir við að meta losun ásamt sviðssértækum undirskráum yfir mengunarefni fyrir upptakaflokka í samræmi við viðauka A3.

3. Að loknu hverju skýrslugjafarferli birtir framkvæmdastjórnin niðurstöður skýrslna aðildarríkjanna og hún mun endurskoða skýrslugjafarferlið innan sex mánaða frá skiladagsetningu aðildarríkjanna eins og um getur í 2. gr.

4. gr.

1. Aðildarríkin skulu senda öll skýrslugögn á rafrænan hátt.

2. Framkvæmdastjórnin mun, í samvinnu við Umhverfisstofnun Evrópu, gera skýrslugögnin aðgengileg fyrir almenning með því að birta þau á Netinu.

3. Sérstakar skilgreiningar, sem eru notaðar í tengslum við skýrslugjöf vegna losunar, er að finna í viðauka A4.

5. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 17. júlí 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Margot WALLSTRÖM

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI A1

Skrá yfir mengunarefni sem skyld er að geta í skýrslum ef farið er yfir viðmiðunargildi

Mengunarefni/efni	Samngreining	Löft	Vatn	Viðmiðunargildi fyrir löft, kg/ár	Viðmiðunargildi fyrir vatn, kg/ár
1. Umhverfispættir	(13)	(11)	(2)		
CH ₄		x		100 000	
CO		x		500 000	
CO ₂		x		100 000 000	
Vetnisflúorkolefni (HFC)		x		100	
N ₂ O		x		10 000	
NH ₃		x		10 000	
Rokgjörð, lífræn efnasambönd önnur en metan (NMVOC)		x		100 000	
NO _x	sem NO ₂	x		100 000	
Flúorkolefni (PFC)		x		100	
SF ₆		x		50	
SO _x	sem SO ₂	x		150 000	
Samtals — köfnunarefni	sem N		x		50 000
Samtals — fosfór	sem P		x		5 000
2. Málmar og málmsambönd	(8)	(8)	(8)		
As og efnasambönd þess	samtals, sem As	x	x	20	5
Cd og efnasambönd þess	samtals, sem Cd	x	x	10	5
Cr og efnasambönd þess	samtals, sem Cr	x	x	100	50
Cu og efnasambönd hans	samtals, sem Cu	x	x	100	50
Hg og efnasambönd þess	samtals, sem Hg	x	x	10	1
Ni og efnasambönd þess	samtals, Ni	x	x	50	20
Pb og efnasambönd þess	samtals, sem Pb	x	x	200	20
Zn og efnasambönd þess	samtals, sem Zn	x	x	200	100
3. Lífræn klórsambönd	(15)	(12)	(7)		
Díklóretan-1,2 (DCE)		x	x	1 000	10
Díklórmetan (DCM)		x	x	1 000	10
Klóralkón (C10-13)			x		1
Hexaklórbensen (HCB)		x	x	10	1
Hexaklórbútadíen (HCBd)			x		1

Mengunarefni/efni	Sanngreining	Löft	Vatn	Viðmiðunargildi fyrir löft, kg/ár	Viðmiðunargildi fyrir vatn, kg/ár
Hexaklórskýklóhexan (HCH)		x	x	10	1
Lífræn halógensambönd	sem aðseyg, lífræn halógensambönd (AOX)		x		1 000
Fjöklóruð díbensódíoxín (PCDD) + fjöklóruð díbensófúrón (PCDF)	sem eiturefnaeiningar (Teq)	x		0,001	
Pentaklórfenól (PCP)		x		10	
Tetraklóretýlen (PER)		x		2 000	
Tetraklórmétan (TCM)		x		100	
Tríklórbensen (TCB)		x		10	
Tríklóretan-1,1,1 (TCE)		x		100	
Tríklóretýlen (TRI)		x		2 000	
Tríklórmétan		x		500	
4. Önnur lífræn efnasambönd	(7)	(2)	(6)		
Bensen		x		1 000	
Bensen, tólúen, etýlbensen, xýlen	sem BTEX		x		200
Brómaður dífenýletri			x		1
Lífræn tinsambönd	samfals, sem Sn		x		50
Fjölhringa, arómatísk vetniskolefni		x	x	50	5
Fenól	samfals, sem C eða efnafræðileg súrefnisþörf/3 (COD/3)		x		20
Heildarmagn lífræns kolefnis (TOC)	samfals, sem C eða efnafræðileg súrefnisþörf/3		x		50 000
5. Önnur efnasambönd	(7)	(4)	(3)		
Klóríð	samfals, sem Cl		x		2 000 000
Klór og ólífræn klórsambönd	sem HCl	x		10 000	
Sýaníð	samfals, sem CN		x		50
Flúoríð	samfals, sem F		x		2 000
Flúor og ólífræn flúorsambönd	sem HF	x		5 000	
HCN		x		200	
Ryk (PM10)		x		50 000	
Fjöldi mengunarefna	50	37	26		

VIDAUKI A2

Snið fyrir skýrslu aðildarríkjanna um losun mengunarefna

Lýsing á starfsstöðinni			
Heiti móðurfélags Heiti starfsstöðvarinnar Aðsetur eða aðsetursborg starfsstöðvarinnar Póstnúmer/land Staðsetningarhnit NACE-kóði (4 tölustafir) Mikilvægasta starfsemi Framleiðslumagn (valkvætt) Eftirlitsyfirvald (valkvætt) Fjöldi stöðva (valkvætt) Fjöldi klukkustunda á ári í rekstri (valkvætt) Fjöldi starfsmanna (valkvætt)			
Öll starfsemi eða ferli skv. I. viðauka (í samræmi við viðauka A3)		Kóðar yfir starfsemi (NOSE-P, ≥ 5 tölustafir, í samræmi við viðauka A3)	
Starfsemi 1 (meginstarfsemi skv. I. viðauka)		Kóði 1 (NOSE-P-meginkóði)	
Starfsemi 1 (meginstarfsemi skv. I. viðauka)		Kóði 1 (NOSE-P-meginkóði)	
Starfsemi N		Kóði N	
Upplýsingar um losun starfsstöðvarinnar í andrúmsloft fyrir hvert mengunarefni sem fer yfir viðmiðunargildi (samkvæmt viðauka A1)		Losun í andrúmsloft	
Mengunarefni 1	M: mælt	kg/ár	
Mengunarefni 1	C: reiknað		
Mengunarefni N	E: áætlað		
Upplýsingar um losun (beina eða óbeina) starfsstöðvarinnar í vatn fyrir hvert mengunarefni sem fer yfir viðmiðunargildi (í samræmi við viðauka A1)		Bein losun í yfirborðs-vatn	Óbein losun sem verður við flutning (um fráveitu) til skólphreinsistöðvar utan starfsstöðvarinnar
Mengunarefni 1	M: mælt	kg/ár	kg/ár
Mengunarefni 1	C: reiknað		
Mengunarefni N	E: áætlað		
Sendingardagur skýrslu til framkvæmdastjórnarinnar			
Tengiliður í aðildarríkinu			
Símanúmer			
Bréfasími			
Tölvupóstfang			

VIDAUKI A3

Upptakaflokkar og NOSE-P-kóðar sem koma skulu fram í skýrslum

IPPC	Starfsemi skv. I. viðauka (upptakaflokkar)	NOSE-P	NOSE-P-ferli (skipting eftir NOSE-P-hópum)	SNAP 2
1.	Orkuiðnaður			
1.1.	Brennslustöðvar > 50 MW	101.01	Brunaferli > 300 MW (allur hópurinn)	01-0301
		101.02	Brunaferli > 50 og < 300 MW (allur hópurinn)	01-0301
		101.04	Bruni í gashverflum (allur hópurinn)	01-0301
		101.05	Bruni í staðbundnum hreyflum (allur hópurinn)	01-0301
1.2	Jarðolíu- og gashreinsunarstöðvar.	105.08	Vinnsla jarðolíuvara (framleiðsla eldsneytis)	0401
1.3	Koksofnar	104.08	Koksframleiðsluofnar (framleiðsla á koksi, olíuvörum og kjarnorkuelsneyti)	0104
1.4	Iðjuver þar sem kolagösun og þétting fer fram.	104.08	Önnur vinnsla úr föstu eldsneyti (framleiðsla á koksi, olíuvörum og kjarnorkuelsneyti)	0104
2.	Framleiðsla og vinnsla málma			
2.1./2.2./2.3./ 2.4./2.5./2.6.	Málmiðnaður og stöðvar þar sem málmgrýti er hreinsað með bruna og glæðingu Stöðvar þar sem járn og aðrir málmar eru unnir	104.12	Vinnsla málma og fylgimálma eða glæðingarverksmiðjur (málmiðnaður þar sem eldsneyti er brennt)	0303
		105.12	Ferli sem eru sérstök fyrir framleiðslu málma og málmafurða (málmiðnaður)	0403
		105.01	Yfirborðsmeðferð málma og plasts (almenn framleiðsluferli)	
3.	Steinefnaíðnaður			
3.1./3.3./3.4/ 3.5	Stöðvar þar sem framleiðsla á sementsgjalli (> 500 t/dag), kalki (> 50 t/dag), gleri (> 20 t/dag), steinefnum (> 20 t/dag) eða leirvörum (> 75 t/dag) fer fram	104.11	Framleiðsla á gífsi, asfalti, steinsteypu, sementi, gleri, trefjum, mürsteini, þaksteini eða leirvörum (steinefnaíðnaður þar sem eldsneyti er brennt)	0303
3.2	Stöðvar þar sem framleiðsla á asbesti og vörum, sem eru asbest að stofni til, fer fram	105.11	Framleiðsla á asbesti og vörum sem eru asbest að stofni til (steinefnaíðnaður)	0406
4.	Efnaiðnaður og efnaverksmiðjur sem framleiða:			
4.1	Lífræn hráefni	105.09	Framleiðsla á lífrænum efnum (efnaiðnaður)	0405
		107.03	Framleiðsla á lífrænum vörum sem eru að stofni til úr leysum (notkun leysa)	0603
4.2/4.3.	Ólífræn hráefni eða tilbúinn áburð	105.09	Framleiðsla á ólífrænum efnum eða NPK-áburði (efnaiðnaður)	0404

IPPC	Starfsemi skv. I viðauka (upptakaflokkar)	NOSE-P	NOSE-P-ferli (skipting eftir NOSE-P-hópum)	SNAP 2
4.4/4.6	Sæfiefni og sprengiefni	105.09	Framleiðsla á sæfiefnum eða sprengiefnum (efnaiðnaður)	0405
4.5	Lyfjavörur	107.03	Framleiðsla á lyfjavörum (notkun leysa)	0603
5.	Meðhöndlun úrgangs			
5.1/5.2.	Stöðvar þar sem tekið er móti hættulegum úrgangi til förgunar eða endurheimtu (> 10 t/dag) eða tekið er móti húsasorpi til förgunar eða endurheimtu (> 3 t/klst.)	109.03	Brennsla hættulegs úrgangs eða húsasorps (brennsla og hitasundrun úrgangs)	0902
		109.06	Urðunarstaðir (förgun fasts úrgangs á landi)	0904
		109.07	Eðlisefnafræðileg og lífræn meðhöndlun úrgangs (annars konar meðhöndlun úrgangs)	0910
		105.14	Endurnýting úrgangsefna (endurvinnsla)	0910
5.3/5.4.	Stöðvar þar sem tekið er móti hættulitlum úrgangi til förgunar (> 50 t/dag) eða urðunar (> 10 t/dag)	109.06	Urðunarstaðir (förgun fasts úrgangs á landi)	0904
		109.07	Eðlisefnafræðileg og lífræn meðhöndlun úrgangs (annars konar meðhöndlun úrgangs)	0910
6.	Önnur starfsemi samkvæmt I. viðauka			
6.1.	Iðjuver þar sem pappírseig er framleitt úr viði eða öðrum trefjakenndum efnum og pappír eða pappi er framleiddur (> 20 t/dag)	105.07	Framleiðsla á pappírseigi, pappír og pappírvörum (allur hópurinn)	0406
6.2.	Stöðvar þar sem formeðferð á trefjum eða textílefnum fer fram (> 10 t/dag)	105.04	Framleiðsla á textílefnum og textílvörum (allur hópurinn)	0406
6.3.	Stöðvar þar sem sútun á húðum og skinnnum fer fram (> 12 t/dag)	105.05	Framleiðsla á leðri og leðurvörum (allur hópurinn)	0406
6.4.	Sláturhús (> 50 t/dag), mjólkurbú (> 200 t/dag), önnur hráefni dýrakyns (> 75 t/dag) eða jurtakyns (> 300 t/dag)	105.03	Framleiðsla á matvælum og drykkjarvörum (allur hópurinn)	0406
6.5.	Stöðvar þar sem tekið er móti hræjum dýra og dýraúrgangi til förgunar eða endurvinnslu (> 10 t/dag)	109.03	Brennsla dýrahreja og dýraúrgangs (brennsla og hitasundrun úrgangs)	0904
		109.06	Urðunarstaðir (förgun fasts úrgangs á landi)	0904
		105.14	Endurvinnsla dýrahreja og dýraúrgangs (endurvinnsla)	0910
6.6.	Stöðvar fyrir alifugla (> 40 000), svin (> 2 000 eða eingöngu gyltur (> 750))	110.04	Iðragerjun (allur hópurinn)	1004
		110.05	Meðhöndlun húsdýraáburðar (allur hópurinn)	1005
6.7.	Stöðvar þar sem lífrænir leysar (> 200 t/ár) eru notaðir við yfirborðsmeðferð eða í vörur	107.01	Notkun málningar (notkun leysa)	0601
		107.02	Fituhreinsun, þurrhreinsun og rafeindatækni (notkun leysa)	0602
		107.03	Fullvinnsla textílefna eða sútun á leðri (notkun leysa)	0603
		107.04	Prentiðnaður (notkun leysa)	0604
6.8.	Stöðvar þar sem kolefni eða grafit er framleitt	105.09	Framleiðsla á kolefni eða grafiti (efnaiðnaður)	0404

VIDAUKI A4

Skilgreiningar notaðar í tengslum við evrópska skrá yfir losun mengandi efna (EPER)

Hugtak	Merking
IPPC-tilskipun	Tilskipun ráðsins 96/61/EB um samþættar mengunarvarnir og eftirlit með mengun
Stöð	Staðbundin tæknieining þar sem fram fer ein eða fleiri tegundir starfsemi sem er getið í I. viðauka við IPPC-tilskipunina og öll önnur starfsemi er gæti haft áhrif á losun og mengun og tengist með beinum og tæknilegum hætti þeirri starfsemi sem fram fer á staðnum.
Starfsemi skv. I. viðauka	Starfsemi sem er tilgreind í I. viðauka við IPPC-tilskipunina 96/61/EB og tekin saman og tilgreind í viðauka A3.
EPER	Evrópsk skrá yfir losun mengandi efna
Mengunarefni	Einstök efni eða hópur efna sem eru tilgreind í viðauka A1
Efni	Öll frumefni og efnasambönd þeirra, að undanskildum geislavirkum frumefnum
Losun	Bein losun mengunarefnis í vatn eða andrúmsloft, svo og óbein losun sem verður við flutning til skólphreinsistöðvar utan starfsstöðvarinnar
Starfsstöð	Iðnfyrirtæki þar sem er ein eða fleiri stöðvar eru reknar á sama stað og einn rekstraraðili annast eina eða fleiri tegundir starfsemi skv. I. viðauka.
Staður	Landfræðileg staðsetning starfsstöðvarinnar
Skýrslugjafarferli	Heildarferli skýrslugjafar, bæði öflun gagna, sannprófun þeirra, afhending, umsýsla og miðlun til annarra.
NACE-kóði	Staðlað flokkunarkerfi fyrir atvinnugreinar
NOSE-P-kóði	Staðlað flokkunarkerfi fyrir upptök mengandi losunar
SNAP-kóði	Flokkunarkerfi notað í öðrum skráum um mengandi losun

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 452/2000**2001/EES/57/34****frá 28. febrúar 2000**

um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 530/1999 varðandi hagskýrslur um uppbyggingu launa og launakostnaðar með tilliti til gæðamats á hagskýrslum um launakostnað(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

1. gr.

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 530/1999 frá 9. mars 1999 varðandi hagskýrslur um uppbyggingu launa og launakostnaðar ⁽¹⁾, einkum 11. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við 11. gr. reglugerðar (EB) nr. 530/1999 eru framkvæmdaráðstafanir nauðsynlegar vegna gæðamats og efnis gæðaskýrslunnar.
- 2) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit hagskýrsluáætlunarnefndarinnar sem komið var á fót með ákvörðun ráðsins 89/382/EBE, KBE ⁽²⁾.

Viðmiðanir fyrir gæðamat og efni gæðaskýrslunnar

Mælt er fyrir um viðmiðanir um gæðamat og efni gæðaskýrslunnar, sem um getur í 10. gr. reglugerðar (EB) nr. 530/1999, í viðauknum við þessa reglugerð.

2. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 28. febrúar 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Pedro SOLBES MIRA

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 55, 29.2.2000, bls. 53, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 22/2001 frá 23. febrúar 2001 um breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 22, 26.4.2001, bls. 19.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 63, 12.3.1999, bls. 6.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 181, 28.6.1989, bls. 47.

VIÐAUKI

VIÐMIÐANIR FYRIR GÆÐAMAT OG EFNI GÆÐASKÝRSLUNNAR VEGNA HAGSKÝRSLNA UM LAUNAKOSTNAÐ

TÖF Á SENDINGU SKÝRSLUNNAR

Gæðaskýrsluna skal helst senda með gögnunum, en eigi síðar en 24 mánuðum frá lokum viðmiðunartímabilsins sem gögnin voru tekin saman fyrir.

AÐLÖGUNARTÍMABIL

Þar sem gæðaskýrslugjöf er nýr þáttur í evrópska hagskýrslukerfinu skulu innlendar hagstofur laga verkfæri sín, þekkingu og tilföng smám saman að þess konar skýrslugjöf. Af þeim sökum er efni eftirfarandi gæðaskýrslu með valfrjálsum liðum fyrir fyrstu gæðaskýrsluna sem verður afhent vegna könnunar á launakostnaði viðmiðunarárið 2000. Hagkvæmni og mikilvægi þessara valfrjálsu liða verða endurskoðuð í ljósi þeirra upplýsinga sem aðildarríkin afhenda í raun og almennra framfara á sviði hagskýrsluvísinda. Þessa endurskoðun ætti hagstofa Evrópubandalaganna (Eurostat) og innlendar hagstofur að framkvæma fyrir næstu könnun svo að hægt sé að taka ákvörðun um hvort valfrjálsu liðirnir verði óbreyttir.

GILDISSVIÐ

Farið er fram á upplýsingarnar að svo miklu leyti sem undanþágur leyfa í viðeigandi reglugerðum ráðsins eða reglugerðum framkvæmdastjórnarinnar. Þessar reglugerðir varða hagskýrslur um uppbyggingu launa og launakostnaðar, vinnumarkaðskönnun, hagskýrslur um skipulag fyrirtækja og þjóðhagsreikninga. Það sama á við um valfrjálsar breytur eða sundurliðanir.

DREIFING UPPLÝSINGANNA SEM FENGNAÐ ERU ÚR GÆÐASKÝRSLUNNI

Gæðaðættirnir mikilvægi, tímanleiki og stundvísi, aðgengileiki, skýrleiki og heilleiki verða aðallega notaðir í innri tilgangi í evrópska hagskýrslukerfinu.

Nákvæmni, samanburðarhæfi og samræmi þáttanna eru notendum hagsmunaaðirði. Upplýsingunum verður dreift til notenda í tölfraðilegum eða aðferðafræðilegum skjölum.

INNIHALD

Ath: Tölur A, B og C og tengdar breytur (til dæmis A11, B1, D1, ...) eru skilgreindar í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1726/1999 frá 27. júlí 1999 um framkvæmd á reglugerð ráðsins (EB) nr. 530/1999 varðandi hagskýrslur um uppbyggingu launa og launakostnaðar með tilliti til þess að skilgreina og senda upplýsingar um launakostnað ⁽¹⁾.

1. Mikilvægi

Valfrjáls liður:

— yfirlit þar sem fram kemur notendalýsing, uppruni og uppfylling notendaþarfa og mikilvægi hagskýrslna fyrir notendur.

2. Nákvæmni

2.1. Úrtaksskekkjur

2.1.1. Líkindaúrtaka

2.1.1.1. Bjagi

Valfrjáls liður:

— bjagi af völdum matsaðferðarinnar, þegar hann er mælanlegur.

2.1.1.2. Dreifni

— fráviksstuðlar ⁽²⁾ sundurliðanir í samræmi við gerð taflna A, B og C vegna:

— árlegs launakostnaðar á starfsmann (D1/A11+A121+A131),

— launakostnaðar á klukkustund (D1/B1),

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 203, 3.8.1999, bls. 28.

⁽²⁾ Fráviksstuðull er hlutfall kvaðratrótar af dreifni metils og meðalgildis. Það er metið sem hlutfall kvaðratrótarinnar af dreifni úrtaksins og áætlaðs gildis. Við mat á dreifni úrtaks þarf að taka mið af úrtakssniði.

- frávíksstuðlar sundurliðaðir í samræmi við gerð töflu A vegna:
 - B1 vinnustunda allra starfsmanna,
 - D1 launa og launatengdra gjalda,
 - D11 launakostnaðar (samtals),
- aðferðafræði sem er notuð við dreifnimat.

Valfrjálsir liðir:

- frávíksstuðlar sundurliðaðir í samræmi við gerð taflna B og C vegna:
 - B1 vinnustunda allra starfsmanna,
 - D1 launa og launatengdra gjalda,
 - D11 launakostnaðar (samtals),
- frávíksstuðlar sundurliðaðir í samræmi við gerð taflna A, B og C vegna:
 - A1 heildarfjölda starfsmanna,
 - A11+A121+A131 fjölda starfsmanna í heilum stöðugildum.

2.1.2. Önnur úrtaka en líkindaúrtaka

Ef tiltækar heimildir eru notaðar í tilvikum þegar frávíksstuðull þjónar engum tilgangi skal þess í stað fylgja lýsing á því sem hugsanlega veldur því að nákvæmni er ábótavant.

2.2. Aðrar skekkjur en úrtaksskekkjur

2.2.1. Skekkjur vegna úrtaksramma

- lýsing á helstu rangflokkunum, of- eða vanþekju ⁽¹⁾ sem koma í ljós við gagnaöflunina,
- aðferðirnar sem notaðar eru við úrvinnslu þessara hugsanlegu skekkja.

Valfrjálsir liðir:

- hlutfall ofþekju, vanþekju og rangflokunar sundurliðuð í samræmi við lagskiptinguna sem notuð er í úrtöku.

Að einhverju leyti er hægt að fá upplýsingarnar, sem beðið er um, úr skýrslunni um gæði skrárinnar.

Ath: Þegar einstök stjórnsýslugögn eru notuð þarf að gefa skýrslu um svipaða greiningu sem byggð er á stjórnsýsluviðmiðunarskrá.

2.2.2. Mælinga- og úrvinnsluskekkjur

- Lýsing á aðferðunum sem notaðar eru til að draga úr mælinga- og úrvinnsluskekkjum ⁽²⁾

Valfrjálsir liðir:

- fjöldi leiðrétttra tilvika vegna breytnanna, sem krafist er í töflu A, í hundraðshluta þeirra eininga sem svör liggja fyrir um vegna viðkomandi breytu,
- skekkjuhlutföll gagnafærslna eða kóðunar fyrir breytur:
 - fjöldi starfsmanna,
 - launakostnaður,
 - starfsemi starfstöðvar (deildir Atvinnugreinaflokunar Evrópubandalagsins, 1. endursk. (NACE Rev. 1 divisions),
 - svæði (flokkun hagskýrslusvæða 1 (NUTS 1)),
- aðferðafræðilegar athugasemdir um mat ⁽³⁾ á þessum hlutföllum.

⁽¹⁾ Ofþekja felur annaðhvort í sér einingar sem eru ranglega flokkaðar og eru utan gildissviðsins (til dæmis raunstarfsemi starfsstöðvar C-K í Atvinnugreinaflokkan Evrópubandalagsins, 1. endursk.) eða einingar sem ekki eru til í raun.

Með vanþekju er átt við (nýjar) einingar, sem falla ekki inn í rammann, annaðhvort vegna eiginlegrar stofnunar einingar eða sundrunar á starfsemi, og ranglega flokkaðar einingar. Ekki er tekið tillit til neðanjarðarhagkerfis.

Með rangflokkan er átt við ranga flokkun eininga sem heyra til markþýðisins.

⁽²⁾ Mælingarskekkjur eru skekkjur sem verða til við gagnasöfnun. Um er að ræða margs konar mælingarskekkjur, til dæmis könnunarverkfærið (eyðublaðið eða spurningalistann), svarandann, upplýsingakerfið, aðferðina sem beitt er við gagnasöfnun og spyrjandann. Vinnsluskekkjur eru skekkjur í eftirvinnslu gagna, svo sem gagnaskráningu, kóðun, ritstýringu, vægi og töflusetningu.

⁽³⁾ Hægt er að mæla skekkjuhlutföll með tæknistöðlum gæðastjórnunar, til dæmis með því að færa sönnur á gæði undirúrtaks í unnum spurningalistum (til að fylgjast með skekkjustiginu, annaðhvort þegar starfsmenn á innlendum hagstofum kóða gögnin eða ritvinna þau).

2.2.3. Brottfallsskekkjur

- svarhlutfall eininga ⁽¹⁾ samtals og sundurliðað í samræmi við lagskiptinguna sem notuð er í úrtöku,
- lýsing á aðferðunum sem notaðar eru til að áætla stærðir og/eða endurvega þær vegna brottfalls.

Ath: Ef einstök stjórnsýslugögn eru notuð jafngildir skortur á tiltækum stjórnsýsluskrám eða gagnaliðum brottfalli.

Valfrjálsir liðir:

- svarhlutfall fyrir hverja breytu. Hundraðshlutfallinn er hlutfallið milli fjölda svara við spurningunni og fjölda svarenda,
- lýsing á ástæðum brottfalls og mat á bjaga þegar svör vantar við helstu spurningunum í könnuninni.

2.2.4. Skekkjur í forsendum líkana

- Skýrsla ⁽²⁾ um hugsanlega notkun eftirfarandi líkana:
 - að laga reikningsár að almanaksári,
 - að taka tillit til lítilla fyrirtækja,
 - að sameina gögn úr stjórnsýsluheimildum og könnunum.

Ath: Ef einstök stjórnsýslugögn eru notuð þurfa að fylgja athugasemdir um samsvörun á milli hugtaka í stjórnsýslunni og fræðilegra hugtaka í tölfræði.

3. Tímanleiki og stundvísi

- lykildagsetningar fyrir gagnasöfnun: til dæmis lögboðinn skilafrestur sem svarendur í aðildarríki þurfa að virða, hvenær spurningalistar, ítrekanir og eftirfylgd voru send og hvenær verkið var unnið,
- lykildagsetningar fyrir áfangann eftir söfnun: til dæmis upphafs- og lokadagsetning fyrir heilleika, kóðun og líkindakönnun, dagsetning gæðakönnunar (samsvörun niðurstaðna) og ráðstafanir til að tryggja að trúnaðar sé gætt,
- lykildagsetningar fyrir birtingar: til dæmis hvenær bráðabirgðaniðurstöður og nákvæmar niðurstöður voru reiknaðar og hvenær þeim var dreift.

Ath: Stundvísi með tilliti til gagnasendinga til Hagstofu Evrópubandalaganna verður metin í samræmi við reglugerðina þar sem tilgreind er tíðni gagnasendinga og tafir á þeim.

4. Aðgengi og skýrleiki

- afrit af því sem hefur verið birt,
- upplýsingar um niðurstöður sem sendar eru til eininga til skýrslugerðar og eru í úrtakinu, ef einhverjar eru,
- upplýsingar um dreifingaráætlun vegna niðurstaðna (t.d. hverjum skal senda niðurstöðurnar),
- afrit af aðferðafræðilegum skjölum í tengslum við hagskýrslur sem lagðar eru fram.

5. Samanburðarhæfi**5.1. Samanburðarhæfi sem lýtur að rýmd**

- samanburð á innlendum og evrópskum hugtökum þarf að tilkynna ef um einhvern mun er að ræða, einkum hvað varðar skilgreiningar á hagskýrslueiningum, viðmiðunarpýði, flokkunum og skilgreiningum á breytum í sendum niðurstöðum. Mismunurinn skal gefinn upp í tölum ef hægt er.

Ath: Ef flokkanir og einingar eru úr skránni skulu gæði upplýsinganna vera úr skýrslunni um gæðaskráningar.

⁽¹⁾ Hundraðshlutfallinn er hlutfallið milli fjölda svarenda og fjölda spurningalista sem sendir eru til úrtakspýðis.

⁽²⁾ Athugasemdir ættu til dæmis að taka til aðferða við val þessara líkana (þ. e. a. s. hvers vegna tiltekið líkan hefur verið valið frekar en annað) og, ef við á, skekkjur sem fylgja matinu, taka til atriða sem styðja forsendur að baki líkansins, prófun á spágildi líkansins með eldri gögn, samanburðar á niðurstöðum sem líkanið gefur við aðrar skyldar heimildir, notkun vinsunar og samanburðamælinga, prófanir á náemi líkansins fyrir mati á stikum, athugun á réttmæti gagna fyrir líkanið.

5.2. *Samanburðarhæfi mismunandi tímabíla*

- upplýsingar um breytingar á skilgreiningum, skrá eða aðferðum og, ef hægt er, mat á afleiðingum sem verða vegna hugsanlegra breytinga sem ekki eru óverulegar.

6. **Samhengi**

Ath: Markmið með þessum lið eru tvö: að láta notendur vita af hugtakamuninum á milli uppruna mismunandi breytna sem líkjast mjög hver annarri og bera venjulega sama heiti í hagskýrslum og að leggja fram upplýsingar til að meta hvernig farið er frá einu hugtaki til annars. Hitt markmiðið er að ganga úr skugga um að hagskýrslur, sem eru að jafnaði nokkuð samræmdar hvað varðar hugtök, gefi sambærilegar niðurstöður miðað við sama viðmiðunarpýði. Miðað við þessi markmið skulu hagskýrslur um launakostnað og aðrar hagskýrslur, sem eru sendar til Hagstofu Evrópubandalaganna, bornar saman eftir viðeigandi hlutföllum með hagnýtum innlendum hugtökum og mælingum. Atvinnuskilgreining í vinnumarkaðskönnuninni (LFS) er til dæmis nokkuð ólík: í vinnumarkaðskönnuninni er atvinna þeirra, sem búsettir eru í landinu, mæld; í launakostnaðarkönnunum er það hins vegar atvinna á yfirráðasvæði viðkomandi lands sem er mæld, hugtak sem er í samræmi við þjóðhagsreikninga og hagskýrslur fyrirtækja. Í samanburði skal einnig taka tillit til þess að hagskýrslur um launakostnað grundvallast á fyrirtækjum með fleiri en níu starfsmenn.

6.1. *Samhengi við hagskýrslur úr vinnumarkaðskönnun*

Valfrjáls liður:

- skýringar á helsta mismuninum á hlutföllum „fjölda starfsmanna í hlutastarfi og fjölda starfsmanna í fullu starfi“ og hlutfalli „meðalfjölda raunvinnustunda starfsmanna í hlutastarfi og meðalfjölda raunvinnustunda starfsmanna í fullu starfi“ í báðum tilvikum. Yfirlit sundurliðað eftir atvinnustarfsemi (Atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins, 1. endursk., bálkar C-K) væri gagnlegt. Taka verður tillit til nákvæmni heimildanna og hugtaka sem þar eru notuð.

6.2. *Samhengi við hagskýrslur um skipulag fyrirtækja*

Reglugerðin ⁽¹⁾ um hagskýrslur um skipulag fyrirtækja gildir um alla markaðsstarfsemi í bálkum C til K og M til O í Atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins, 1. endursk.

Þeir hlutar heimildanna, sem eru líkastir eru, teknir saman í eftirfarandi töflu:

	Launakostnaðarkönnun	Könnun á skipulagi fyrirtækja
Röð	Svæðisgögn	Árlegar svæðishagskýrslur
Hagskýrslueining	Starfsstöð	Starfsstöð
Starfsemi	Atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins, 1. endursk., bálkar C til K, að undanskildum bálki J	Atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins, 1. endursk., bálkar C til K, að undanskildum bálki J
Breytur	D11 launakostnaður E1 starfsstöðvar, allar	13 32 0 launakostnaður 11 21 0 fjöldi starfsstöðva
Sundurliðun í starfsemi	Atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins, 1. endursk., tveggja tölustafa þrep (deild)	Atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins, 1. endursk., tveggja tölustafa þrep (deild)
Sundurliðun í svæði	Flokkun hagskýrslusvæða 1	Flokkun hagskýrslusvæða 1

- Skýring á helsta muninum á þessum breytum með tilliti til nákvæmni heimildanna og hugtaka þeirra (sundurliðuð eftir deildum Atvinnugreinaflokkunar Evrópubandalagsins, 1. endursk.). Valfrjálst, töfluþversnið eftir flokkun hagskýrslusvæða 1 og almennri flokkun Atvinnugreinaflokkunar Evrópubandalagsins, 1. endursk., (C-D-E, F, G-H, I-J-K).

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 14, 17.1.1997.

Valfrjálsir liðir:

Í töflunni hér á eftir er yfirlit yfir aðra hluta hagskýrslanna sem unnt er að bera saman:

	Könnun á launakostnaði	Könnun á skipulagi fyrirtækja
Röð	Tafla B: innlend hagskýrslugögn eftir stærðarflokki fyrirtækis	Árlegar fyrirtækjahagskýrslur eftir stærð
Hagskýrslueining	Starfsstöð	Fyrirtæki
Starfsemi	Atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins, 1. endursk., bálkur C til E	Atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins, 1. endursk., bálkur C til E
Breytur	A1 heildarfjöldi starfsmanna B1 vinnustundir allra starfsmanna D11 launakostnaður D12 launatengd gjöld	16 13 0 fjöldi starfsmanna 16 15 0 fjöldi vinnustunda starfsmanna 13 32 0 launakostnaður 13 33 0 kostnaður vegna almannatrygginga
Sundurliðun í starfsemi	Atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins, 1. endursk., tveggja tölustafa þrep (deild)	Atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins, 1. endursk., tveggja tölustafa þrep (deild)
Sundurliðun í stærðarflokka	Færri en 10 starfsmenn (*) 10 til 49, 50 til 249, 250 til 499, 500 til 999, 1 000+	Fjöldi starfsmanna: færri en 10 starfsmenn, 10 til 49, 50 til 249, 250 til 499, 500 til 999, 1 000+

(*) Ekki notað í könnuninni frá 2000.

— Skýring á helsta mismun, að því er varðar nákvæmni hversrar hagskýrslu og ólík hugtök. Þversnið af þessum samanburði er hægt að setja í töflur um stærðarflokka fyrirtækja og almennar flokkanir í Atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins, 1. endursk.

6.3. Samhengi við þjóðhagsreikninga

Þeir hlutar heimildanna sem eru líkastir eru teknir saman í eftirfarandi töflu:

	Könnun á launakostnaði	Þjóðhagsreikningur
Röð	Tafla A: innlend gögn	Tafla 3: Töflur eftir atvinnuvegi — árleg rannsókn (*)
Starfsemi	Atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins, 1. endursk., bálkur C til O	Atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins, 1. endursk., bálkur C til O
Breytur	A1 heildarfjöldi starfsmanna B1 vinnustundir allra starfsmanna D1 laun og launatengd gjöld D11 launakostnaður	Starfsmenn vinnustundir (**) D1 laun og launatengd gjöld D11 launakostnaður
Sundurliðun í starfsemi	Atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins 1. endursk., bálkur	Atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins, 1. endursk., bálkur

(*) Hagstofa Evrópubandalaganna (1997), Evrópska þjóðhags- og svæðisreikningakerfið í Evrópubandalaginu frá 1995 (ESA 95), afhendingaráætlun gagna.

(**) Ef notaðar.

— Skýring á helsta mismun, með tilliti til ólíkra hugtaka og skráa og nákvæmni hversrar hagskýrslu fyrir sig, ef hún er til.

— athugasemdir um hvernig hægt er að nýta könnun á launakostnaði fyrir þjóðhagsreikninga.

7. Heilleiki

— Listi yfir breytur og/eða sundurliðun sem krafist er í reglugerðinni en eru líklega ekki til og ástæður þess.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1500/2000

2001/EES/57/35

frá 10. júlí 2000

um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 2223/96 að því er varðar útgjöld og tekjur hins opinbera(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 2223/96 frá 25. júní 1996 um evrópskt þjóðhags- og svæðisreikningakerfi í bandalaginu (ESA 95⁽¹⁾), eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 448/98⁽²⁾, einkum 2. mgr. 2. gr. og 2. mgr. 3. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt 2. mgr. 104. gr. sáttmálans ber framkvæmdastjórninni að fylgjast með þróun fjárhagsstöðunnar.
- 2) Markmiðið með inntaki og formi stöðugleika- og samleitniáætlana er að gera aðferðir við opinbert uppgjör og almenna fjárhagsáætlun skiljanlegri og að veita viðbótarupplýsingar um hlutföll útgjalda og tekna.
- 3) Litið er á reglur um þjóðhagsreikninga, einkum hugtök er varða ESA 95, sem tæki til að tryggja að gögn, sem fara á milli aðildarríkjanna, séu samanburðarhæf og gagnsæ.
- 4) Í viðauka A „Evrópska þjóðhags- og svæðisreikningakerfið í Evrópubandalaginu frá 1995“ er ekki getið um opinber útgjöld og tekjur, heldur er þar kveðið á um ramma fyrir þau með vísun í skrá yfir flokka ESA 95.
- 5) Innleiðing lykilstærða, sem tengjast útgjöldum og tekjum hins opinbera, fela í sér skyldar breytingar á sendingaráætlun gagna er varða þjóðhagsreikninga.
- 6) Með viðbótarsendingu á lykilstærðum (árgögnum) hins opinbera, í mars árlega, fást gagnlegar upplýsingar um þróun að því er varðar tap hjá hinu opinbera.

7) Samkvæmt 2. mgr. 2. gr. og 2. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 2223/96 skal framkvæmdastjórnin samþykkja breytingar á ESA 95, sem ætlað er að skýra og bæta innihald kerfisins og þarfnast breytinga á gögnum frá aðildarríkjunum, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 4. gr. téðrar reglugerðar.

8) Samráð hefur verið haft við hagskýrslunefndina um peningamál, fjármál og greiðslujöfnuð sem skipuð var með tilskipun 91/115/EBE⁽³⁾.

9) Ráðstafanir, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit hagskýrsluáætlunarnefndarinnar sem komið var á fót með ákvörðun ráðsins 89/382/EBE, KBE⁽⁴⁾.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Markmiðið með þessari reglugerð er að skilgreina útgjöld og tekjur hins opinbera, að bæta við flokkunum viðskipta með vörur og þjónustu (P) og viðskiptadreifingu (D) og breyta sendingaráætlun gagna er varða þjóðhagsreikninga.

2. gr.

Viðauki A (evrópska þjóðhags- og svæðisreikningakerfið í Evrópubandalaginu frá 1995) og viðauki B (sendingaráætlun gagna er varða þjóðhagsreikninga) við reglugerð ráðsins (EB) nr. 2223/96 frá 25. júní 1996 skal breytt í samræmi við viðauka þessarar reglugerðar.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 10. júlí 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Pedro SOLBES MIRA

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 172, 12.7.2000, bls. 3, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 23/2001 frá 23. febrúar 2001 um breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 22, 26.4.2001, bls. 20.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 310, 30.11.1996, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 58, 27.2.1998, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 59, 6.3.1991, bls. 19.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 181, 28.6.1989, bls. 47.

VIÐAUKI

Viðaukum A og B við reglugerð (EB) nr. 2223/96 er breytt sem hér segir:

1. Í viðauka A:

a) Í lið 3.23 í 3. kafla bætist við eftirfarandi málslíður:

„Hægt er að skipta annarri framleiðslu utan markaðar (P.13) í tvo liði: „Greiðslur fyrir aðra framleiðslu utan markaðar“ (P.131), sem felur í sér ýmis gjöld og kostnað, og „aðra framleiðslu utan markaðar, sem eftir er“ (P.132), sem nær til framleiðslu sem veitt er endurgjaldslaust.“

b) Í 3. kafla komi eftirfarandi í stað liðanna 3.79 og 3.96:

„3.79 Í neyslukostnaði (P.3) hins opinbera felast tveir útgjaldaflokkar, sem svara til neyslugjalda sjálfseignarstofnana sem þjóna heimilum (NPISH):

- a) verðmæti vara og þjónustu, sem hið opinbera framleiðir sjálft (P.1), annað en fjármunamyndun á eigin reikningi (samsvarandi P.12) og sala. Markaðsframleiðsla (P.11) og greiðslur fyrir aðra framleiðslu utan markaðar (P.131);
- b) kaup hins opinbera á vörum og þjónustu sem framleidd er af markaðsframleiðendum og afhent heimilum, án nokkurra umbreytinga, sem félagslegar greiðslur í fríðu (D.6311 + D.63121 + D.63131). Hið opinbera greiðir því aðeins fyrir vörur og þjónustu sem seljendurnir veita heimilum.“

„3.96 Neyslukostnaður (P.3) hins opinbera eða sjálfseignarstofnana, sem þjóna heimilum, er jafnhár framleiðslufjárhæð þeirra (P.1), að viðbættum útgjöldum vegna framleiðsluvara til heimila sem fara um markaðsframleiðendur, hluta af félagslegum greiðslum í fríðu (D.6311 + D.63121 + D.63131), að frádregnum greiðslum frá öðrum einingum, markaðsframleiðslu (P.11) og greiðslum vegna annarrar framleiðslu utan markaðar (P.131), að fráðreginni fjármunamyndun á eigin reikningi (samsvarandi P.12).“

c) Í þriðja undirlið, lið 4.105 í 4. kafla, sem tengist „öðrum félagslegum greiðslum í fríðu úr almannatryggingum (D. 6312)“, bætist við eftirfarandi málslíður:

„Þess vegna er unnt að skipta öðrum félagslegum greiðslum í fríðu úr almannatryggingum í framlög vegna þjónustu, sem er framleidd af markaðsframleiðendum og keypt af hinu opinbera eða sjálfseignarstofnunum sem þjóna heimilum (D.63121), og framlög vegna þjónustu sem er framleidd af framleiðendum utan markaðar (D.63122).“

d) Í fjórða undirlið, lið 4.105 í 4. kafla sem tengist „Annarri félagslegri aðstoð í fríðu úr almannatryggingum (D.6312)“ bætist við eftirfarandi málslíður:

„Þess vegna er unnt að skipta félagslegri aðstoð, sem greidd er í fríðu, í aðstoð vegna þjónustu sem er framleidd af markaðsframleiðendum og keypt af hinu opinbera eða sjálfseignarstofnunum sem þjóna heimilum (D.63131) og aðstoð vegna þjónustu sem er framleidd af framleiðendum utan markaðar (D.63132).“

e) Í 8. kafla komi nýr liður, a-liður í lið 8.99 :

„ÚTGJÖLD OG TEKJUR HINS OPINBERA

8.99 a) Útgjöld og tekjur hins opinbera eru skilgreind með tilvísun til flokkunar ESA 95.

Opinber útgjöld falla undir eftirfarandi flokka ESA 95 og eru skráð undir opinbera reikninga, að undanskildum liðum D.3 og D.9 sem eru skráðir undir tilfangahliðina í reikningum hins opinbera ⁽¹⁾:

P.2	Aðfanganotkun
P.5	Fjárfesting
D.1	Laun og launatengd gjöld
D.29	Aðrir skattar á framleiðslu
D.3	Styrkir, ógreiddir
D.4	Eignatekjur
D.5	Aðrir tekju- og eignaskattar o.s.frv.
D.62	Félagslegar bætur aðrar en félagslegar greiðslur í fríðu

- D.6311 + Félagslegar greiðslur í fríðu sem tengjast útgjöldum vegna framleiðsluvara til heimilis-
nota sem fara um
D.63121 + markaðsframleiðendur
D.63131
- D.7 Aðrar rekstrartilfærslur
- D.8 Leiðrétting vegna breytinga á eigin fé heimila, nettó, í lífeyrisvarasjóð
- D.9 Fjármagnstilfærslur, ógreiddar
- K.2 Kaup að frádregnum ráðstöfunum á eignum sem hvorki eru framleiddar né peningalegar eignir

Opinberar tekjur falla undir flokka ESA 95, skráðar undir liðnum tilföng á reikningum hins opinbera, að undanskildum lið D.39 sem er skráður undir liðnum notkun í reikningum hins opinbera:

- P.11 Markaðsframleiðsla
- P.12 Framleiðsla til eigin nota
- P.131 Greiðslur fyrir aðra framleiðslu utan markaðar
- D.2 Skattar á framleiðslu og innflutning
- D.39 Aðrir framleiðslustyrkir, óinnheimtir
- D.4 Eignatekjur
- D.5 Skattar ársins á tekjur, eignir o.s.frv.
- D.61 Framlög til félagslegra kerfa
- D.7 Aðrar rekstrartilfærslur
- D.9 (1) Fjármagnstilfærslur

(¹) Litið er á leiðréttingar á sköttum og framlögum til félagslegra kerfa sem eru reiknaðar en ekki innheimtar þegar þær voru skráðar undir D.9 sem neikvæðar tekjur.

Samkvæmt skilgreiningu er mismunur á tekjum og útgjöldum hins opinbera nettóútlán (+)/ nettó-lántaka (–) opinbera geirans.

Færslur D.41, D.7, D.92 og D.99 eru sameinaðar. Aðrar færslur eru ekki sameinaðar.“

- f) Í IV. viðauka, í Flokkun viðskiptaflæðis og annars konar flæðis — Viðskipti með vörur og þjónustu (framleiðsluvörur) (P), undirnúmer P.1 Framleiðsla, bætist við eftirfarandi færslur:

- „P.131 Greiðslur fyrir aðra framleiðslu utan markaðar
- P.132 Önnur framleiðsla utan markaðar, sem eftir er“

- g) Í IV. viðauka, í Flokkun viðskiptaflæðis og annars konar flæðis — Jöfnunarviðskipti (D), undirnúmeri D.6. Framlög til félagslegra kerfa og félagslegar bætur, bætist við eftirfarandi færslur á eftir D.6312:

- „D.63121 Aðrar félagslegar bætur í fríðu frá markaðsframleiðendum
- D.63122 Aðrar félagslegar bætur í fríðu frá framleiðendum utan markaðar“

- h) Í IV. viðauka, í Flokkun viðskiptaflæðis og annars konar flæðis — Jöfnunarviðskipti (D), undirnúmeri D.6. Framlög til félagslegra kerfa og félagslegar greiðslur, bætist við eftirfarandi færslur á eftir D.6313:

- „D.63131 Önnur félagsleg aðstoð í fríðu sem markaðsframleiðendur veita
- D.63132 Félagsleg aðstoð í fríðu sem framleiðendur utan markaðar veita“

2. Í viðauka B:

- a) Í töflunni, sem ber yfirskriftina Yfirlit yfir töflurnar, bætist við ný lína 3a sem hér segir:

„2001	3	97-00	Lykilstærðir hins opinbera	2“
-------	---	-------	----------------------------	----

b) Í stað töflu 2 komi eftirfarandi:

„Tafla 2 — Lykilstærðir hins opinbera

Sameiningarreglur: færslur D.41, D.7, D.92 og D.99 eru sameinaðar. Aðrar færslur eru ekki sameinaðar.

Kóði	Skrá yfir breytur	Skýrsluár t + 3	Skýrsluár t + 8
P.1	Framleiðsla		X
P.11 + P.12	— Markaðsframleiðsla og framleiðsla til eigin nota		X
P.13	— Önnur framleiðsla utan markaðar		X
P.131	— Greiðslur fyrir aðra framleiðslu utan markaðar		X
P.132	— Önnur framleiðsla utan markaðar, sem eftir er		X
P.11 + P.12 + P.131		X	
P.2	Aðfanganotkun	X	X
B.1G	Virðisauki, vergur		X
K.1	Afskriftir af fastafjármunum		X
B.1N	Virðisauki, nettó		X
D.1P	Laun og launatengd gjöld, ógreidd	X	X
D.29P	Aðrir skattar á framleiðslu, ógreiddir	X	X
D.39R	Aðrir framleiðslustyrkir, óinnheimtir	X	X
B.2N	Rekstrarafgangur, nettó		X
D.2R	Skattar á framleiðslu og innflutnings, óinnheimtir	X	X
D.4R	Eignatekjur, óinnheimtar	X	X
D.3P	Styrkir, ógreiddir	X	X
D.4P	Eignatekjur, fyrirframinnheimtar	X	X
D.41P	— Vextir, áfallnir	X	X

Kóði	Skrá yfir breytur	Skýrsluár t + 3	Skýrsluár t + 8
D.42P + ...D.45P	— Aðrar eignatekjur, fyrirframinnheimtar	X	X
B.5N	Jöfnuður fyrir aðaltekjur, nettó		X
D.5R	Skattar ársins á tekjur, eignir o.s.frv., óinnheimtir	X	X
D.61.R	Framlög til félagslegra kerfa, óinnheimt	X	X
D.611R	— Raunframlög til félagslegra kerfa, óinnheimt	X	X
D.612	— Reiknuð framlög til félagslegra kerfa	X	X
D.7R	Aðrar rekstrartilfærslur, óinnheimtar	X	X
D.5P	Skattar ársins á tekjur, eignir o.s.frv., fyrirframinnheimtir	X	X
D.62P	Félagslegar bætur aðrar en félagslegar greiðslur í friðu, ógreiddar		X
D.6311P + D.63121P + D.63131P	Félagslegar greiðslur í friðu sem tengjast útgjöldum vegna framleiðsluvara til heimilisnota um markaðsframleiðendur		X
D.62P + D.6311P + D.63121P + D.63131P		X	
D.7P	Aðrar rekstrartilfærslur, ógreiddar	X	X
B.6N	Ráðstöfunartekjur, nettó		X
P.3	Neyslukostnaður		X
P.31	— Einkaneyslukostnaður		X
P.32	— Samneyslukostnaður		X
D.8	Aðlögun vegna breytinga á hreinni eign heimila í lífeyrissjóðum	X	X
B.8G	Sparnaður, vergur	X	X
B.8N	Sparnaður, nettó		X
D.9R	Fjármagnstilfærslur, óinnheimtar	X	X
D.91R	— Fjármagnsskattar, óinnheimtir	X	X
D.92R + D.99R	— Fjárfestingarstyrkir og aðrar fjármagnstilfærslur, óinnheimtar	X	X
D.9P	Fjármagnstilfærslur, ógreiddar	X	X

Kóði	Skrá yfir breytur	Skýrsluár t + 3	Skýrsluár t + 8
P.5	Fjárfesting		X
P.51	— Fjármunamyndun	X	X
P.52 + P.53	— Breytingar á birgðum og kaupum að frádregnum verðmætaráðstöfunum		X
K.2	Kaup að frádregnum ráðstöfunum á eignum sem hvorki eru framleiddar né peningalegar eignir		X
P.5 + K.2		X	
B.9	Nettóútlán (+) / Nettólánataka (-)	X	X
TE	Heildarútgjöld hins opinbera	X	X
TR	Heildartekjur hins opinbera	X	X

TE = P.2 + P.5 + D.1P + D.29P + D.3P + D.4P + D.5P + D.62P + D.6311P + D.63121P + D.63131P + D.7P + D.8 + D.9P + K.2
 TR = P.11 + P.12 + P.131 + D.2R + D.39R + D.4R + D.5R + D.61R + D.7R + D.9R“

c) Í stað töflu 11 komi eftirfarandi:
„Tafla 11 — Útgjöld hins opinbera eftir starfssviði

Fjárfesting + kaup að fráðregnum ráðstöfunum á eignum sem hvorki eru framleiddar né peningalegar eignir	Laun og launatengd gjöld	Styrkir	Eignatekjur	Félagslegar bætur og félagslegar greiðslur í fríðu fyrir framleiðslu- vörur til heimila gegnum markaðsfram- leiðendur	Aðfanga- notkun + aðrir skattar á framleiðslu + skattar ársins á tekjur, eignir o.s.frv. + aðlögun vegna breytingar á eigin fé heimila, nettó, í varalífeyris- sjóðum	Aðrar rekstrar- tilfærslur	Fjármagns- tilfærslur	Heildarútgjöld hins opinbera ⁽²⁾	Til upplýsinga: Neyslu- kostnaður
Kóðar ESA 95	D.1	D.3	D.4	D.62 + D.6311 + D.63121 + D.63131	P.2 + D.29 + D.5 + D.8	D.7	D.9	P.3	
COFOG-flokkun (Flokkun sam- neyslu eftir viðfangsefnum) ⁽¹⁾			Sameinaðar			Sameinaðar	Sameinaðar		
Þjónusta við almenning Varnarmál Allsherjarregla og almannaoýrggi Efnahagsmál Umhverfisvernd Húsnæðis- og heilbrigðismál Tómstundir, menning og trúarbrögð Menntun Félagsleg vernd									
Sameinlagt ⁽²⁾									

⁽¹⁾ Útgáfan frá 1999

⁽²⁾ Sameinlagt eftir viðskiptum, þegar það á við, og sameinlagt (heildarútgjöld hins opinbera „TE“ eru í samræmi við töflu 2).“

- d) Í „Undanþágur vegna taflnanna, sem leggja ber fram í tengslum við spurningalista ESA 95 eftir landi, liður 7.1 (ÍRLAND — Undanþágur fyrir töflur)“

Ný lína 6 (a) skal sett inn samkvæmt eftirfarandi:

„2	Helstu lykilstærðir hins opinbera	Skýrsluár t + 3	Til 2002“
----	-----------------------------------	-----------------	-----------

- e) Í „Undanþágur vegna taflnanna, sem leggja ber fram í tengslum við spurningalista ESA 95 eftir landi, liður 10.1 (HOLLAND — Undanþága fyrir töflur)“

Ný lína 6 (a) skal sett inn samkvæmt eftirfarandi:

„2	Helstu lykilstærðir hins opinbera	Skýrsluár t + 3	Til 2003“
----	-----------------------------------	-----------------	-----------

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 264/2000**2001/EES/57/36****frá 3. febrúar 2000****um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 2223/96 að því er varðar hagskýrslur yfir fjármál hins opinbera til skamms tíma(*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

2223/96 frá 25. júní 1996 um evrópskt þjóðhags- og svæðis-reikningakerfi í bandalaginu ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með reglugerð (EB) nr. 448/98 ⁽²⁾, einkum 2. mgr. 3. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt 2. mgr. 104. gr. sáttmálans ber framkvæmdastjórninni að fylgjast með þróun fjárhagsstöðunnar.
- 2) Samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 1466/97 frá 7. júlí 1997 um eflingu eftirlits með fjárhagsstöðu og eftirlit og samræmingu efnahagsstefna ⁽³⁾ skal gera marghliða eftirlitsaðferðina, sem kveðið er á um í 3. og 4. mgr. 99. gr. sáttmálans, úr garði með viðvörunarkerfi sem gerir ráðinu kleift að gera aðildarríki viðvart á byrjunarstigi um þörfina á að gera nauðsynlegar úrbætur á fjárlögum til að koma í veg fyrir of mikinn halla á ríkisfjármálum.
- 3) Í skýrslu Efnahags- og fjármálaráðsins um hagskýrsluþörf í Efnahags- og myntbandalaginu, sem samþykkt var 18. janúar 1999, er einkum lýst þörfinni á sameiginlegum og samræmdum opinberum skammtíma-hagskýrslum um fjármál fyrir aðildarríkin, einkum þau sem eru í Efnahags- og myntbandalaginu.
- 4) Litið er á reglur um þjóðhagsreikninga, einkum hugtök er varða Evrópska þjóðhagsreikningakerfið, sem tæki til að tryggja að gögn séu samanburðarhæf og gagnsæ á milli aðildarríkja.
- 5) Þróa ber í áföngum fullunnið ársfjórðungsuppgjör fyrir opinbera geirann á grundvelli ESA 95 (evrópska þjóðhags- og svæðisreikningakerfisins í Evrópubandalaginu frá 1995) þar eð frá árinu 2000 verða teknir upp fyrstu efnisþættir uppgjors fyrir opinbera geirann í samræmi við ESA 95.
- 6) Þættir, sem gefa áreiðanlega mynd af þróuninni í fjármálum hins opinbera og eru oftast tiltækir á réttum tíma, skulu njóta forgangs.
- 7) Skattar, raunframlag til almannatrygginga og félagslegar bætur eru fyrstu þættirnir sem geta verið viðvörun um áhættu á ríkisfjármálum og veitt gagnlegar upplýsingar um þróun efnahagsástandsins.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 29, 4.2.2000, bls. 4, var nefnd í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 24/2001 frá 23. febrúar 2001 um breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 22, 26.4.2001, bls. 21.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 310, 30.11.1996, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 58, 27.2.1998, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 209, 2.8.1997, bls. 1.

- 8) Samráð hefur verið haft við hagskýrslunefndina um peningamál, fjármál og greiðsluöfnuð (CMFB) sem var komið á fót með ákvörðun ráðsins 91/115/EBE ⁽⁴⁾, eins og henni var breytt með ákvörðun 96/174/EB ⁽⁵⁾.
- 9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit hagskýrsluáætlunarnefndarinnar (SPC) sem komið var á fót með ákvörðun 89/382/EBE, KBE ⁽⁶⁾.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Tilgangur

Markmiðið með þessari reglugerð er að skilgreina skrána og helstu einkenni viðskiptaflokka ESA 95 sem aðildarríkin skulu senda upplýsingar um ársfjórðungslega frá árinu 2000 til að sameiginlegar og samræmdar opinberar skammtíma-hagskýrslur um opinbert fjármagn séu tiltækar.

2. gr.

Flokkar sem gögn eru send um ársfjórðungslega

Aðildarríkin skulu senda ársfjórðungsgögn til framkvæmdastjórnarinnar (Hagstofu Evrópubandalaganna) um eftirfarandi flokka opinberra tilfanga og notkunar, samkvæmt ESA 95: undir liðnum tilföng:

- skattar á framleiðslu og innflutning (D.2)
- af því: virðisaukaskattur (D.211)
- veltuskattar á tekjur, eignir o.s.frv. (D.5)
- eiginfjárskattur (D.91)
- raunframlag til félagslegra kerfa (D.611), undir liðnum notkun:
- félagslegar bætur aðrar en félagslegar greiðslur í friðu (D.62).

3. gr.

Heimildir og aðferðir við að taka saman ársfjórðungsgögn

Ársfjórðungsgögn fyrir flokkana, sem um getur í 2. gr., skal taka saman samkvæmt eftirfarandi reglum:

1. Ársfjórðungsgögn skulu byggjast á beinum upplýsingum úr grunnheimildum, til dæmis opinberum reikningum eða stjórnsýsluheimildum, þar sem fram kemur fyrir hvern flokk að minnsta kosti 90% fjárhæðar hans.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 59, 6.3.1991, bls. 19.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 51, 1.3.1996, bls. 48.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 181, 28.6.1989, bls. 47.

2. Ganga skal frá beinum upplýsingum með leiðréttinga-skrá, ef þörf krefur, og leiðréttingum á hugtökum svo að ársfjórðungsgögn verði í samræmi við hugtök ESA 95.
3. Ársfjórðungsgögn og samsvarandi árgögn skulu vera samræmd.

4. gr.

Tímaáætlun fyrir sendingar ársfjórðungsgagna

1. Ársfjórðungsgögn skulu afhent framkvæmdastjórninni (Hagstofu Evrópubandalaganna - Eurostat) innan þriggja mánaða frá lokum ársfjórðungsins sem gögnin eiga við.
2. Leiðrétt ársfjórðungsgögn vegna eldri ársfjórðunga skulu send á sama tíma.
3. Í fyrstu sendingu ársfjórðungsgagna skulu vera gögn fyrsta ársfjórðungs ársins 2000. Þessi gögn skulu afhent eigi síðar en 30. júní 2000.

5. gr.

Sending gagna í tímaröð

1. Aðildarríkin skulu fyrst afhenda framkvæmdastjórninni (Hagstofu Evrópubandalaganna) ársfjórðungsgögn um flokkana, sem um getur í 2. gr., frá fyrsta ársfjórðungi 1991.
2. Eldri gögn skulu tekin saman samkvæmt heimildum og aðferðum sem tilgreindar eru í 2. og 3. mgr. 3. gr.
3. Eldri gögn frá fyrsta ársfjórðungi 1998 til fjórða ársfjórðungs 1999 skulu send framkvæmdastjórninni (Hagstofu Evrópubandalaganna) eigi síðar en 31. desember 2000.
4. Eldri gögn frá fyrsta ársfjórðungi 1991 til fjórða ársfjórðungs 1997 skulu send framkvæmdastjórninni (Hagstofu Evrópubandalaganna) eigi síðar en 30. júní 2002.

6. gr.

Bráðabirgðaákvæði

1. Bráðabirgðaákvæði skulu varða aðildarríki sem, frá árinu 2000, eru ekki í aðstöðu til að senda ársfjórðungsgögn, samkvæmt tímaáætluninni sem lýst er í 1. mgr. 4. gr. og í samræmi við heimildir og aðferðir sem tilgreindar eru í 3. gr.

2. Þessi aðildarríki skulu senda „nákvæmt ársfjórðungsmat sitt“ til framkvæmdastjórnarinnar (Hagstofu Evrópubandalaganna) samkvæmt tímaáætluninni sem lýst er í 4. gr.

3. Þau skulu jafnframt tilgreina þær ráðstafanir sem enn á eftir að gera til að unnt sé að senda gögn í samræmi við heimildirnar og aðferðirnar sem tilgreindar eru í 3. gr.

4. Tímabilið sem bráðabirgðaákvæðin vísa til skal ekki ná út fyrir þá tímaáætlun sem tilgreind er í viðaukanum við þessa reglugerð.

7. gr.

Framkvæmd reglugerðarinnar

1. Aðildarríki skulu láta framkvæmdastjórninni (Hagstofu Evrópubandalaganna) í té lýsingu á heimildum og aðferðum sem beitt er til að taka saman ársfjórðungsgögn (upphafs-lýsingu) eigi síðar en í mars 2000.

2. Aðildarríkin skulu afhenda framkvæmdastjórninni (Hagstofu Evrópubandalaganna) allar breytingar á upphaflegri lýsingu á heimildum og aðferðum sem notaðar eru við að taka saman ársfjórðungsgögn þegar þau senda umrædd breytt gögn.

3. Upphafleg lýsing og hugsanlegar breytingar skulu háðar samkomulagi milli þeirra aðildarríkja sem hlut eiga að máli og framkvæmdastjórnarinnar (Hagstofu Evrópubandalaganna).

4. Á grundvelli lýsinga aðildarríkjanna skal framkvæmdastjórnin (Hagstofa Evrópubandalaganna) einkum rannsaka notkunarsvið 90%-viðmiðunarinnar, sem krafist er í 1. mgr. 3. gr., fyrir fyrsta ársfjórðungsmatið fyrir hvern flokk sem vísað er til í 2. gr.

Ef augljóst er að aðildarríki geta ekki uppfyllt 90%-viðmiðunina vegna innlendra aðstæðna getur framkvæmdastjórnin (Hagstofa Evrópubandalaganna) veitt viðkomandi aðildarríki sérstaka undanþág.

5. Framkvæmdastjórnin (Hagstofa Evrópubandalaganna) mun upplýsa hagskýrsluáætlunarnefndina og hagskýrslu-nefndina um peningamál, fjármál og greiðslujöfnuð um heimildir og aðferðir sem hvert og eitt aðildarríki beitir.

8. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 3. febrúar 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Pedro SOLBES MIRA

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Tímaáætlun sem kveður á um frest til að beita bráðabirgðaákvæðunum

4. mgr. 6. gr.

Aðildarríki	Skattar á framleiðslu og innflutning (D.2), veltuskattar á tekjur, eignir o.s.frv. (D.5), eiginfjárskattur (D.91)	Raunframlög til félagslegra kerfa (D.611)	Félagslegar bætur aðrar en félagslegar greiðslur í friðu (D.62)
Belgía	1. janúar 2002	1. janúar 2002	1. janúar 2002
Danmörk	1. janúar 2002	1. janúar 2002	1. janúar 2002
Þýskaland	1. janúar 2002	1. janúar 2002	1. janúar 2002
Grikkland	1. janúar 2002	1. janúar 2003	1. janúar 2003
Spánn	1. janúar 2002	1. janúar 2003	1. janúar 2003
Frakkland	1. janúar 2002	1. janúar 2002	1. janúar 2002
Írland	1. janúar 2002	1. janúar 2002	1. janúar 2002
Ítalía	1. janúar 2002	1. janúar 2002	1. janúar 2002
Lúxemborg	1. janúar 2002 (D.2)	1. janúar 2003	1. janúar 2003
	1. janúar 2002 (D.5)		
	1. janúar 2002 (D.91)		
Holland	1. janúar 2002	1. janúar 2003	1. janúar 2003
Austurríki	1. janúar 2002	1. janúar 2002	1. janúar 2002
Portúgal	1. janúar 2002	1. janúar 2002	1. janúar 2002
Finnland	1. janúar 2002	1. janúar 2002	1. janúar 2002
Svíþjóð	1. janúar 2002	1. janúar 2002	1. janúar 2002
Breska konungsríkið	1. janúar 2002	1. janúar 2002	1. janúar 2002

LEIÐRÉTTING

Leiðrétting á texta sem birtur er samkvæmt 4. inngangslíð ákvörðunar sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 105/2000, sbr. 1. mgr. 129. gr. EES-samningsins

(EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 51, 11.10.2001, bls. 261)

Texti birtur samkvæmt 4. inngangslíð ákvörðunar sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 105/2000, sbr. 1. mgr. 129. gr. EES-samningsins

Texti birtur samkvæmt 4. inngangslíð ákvörðunar sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 105/2000, sbr. 1. mgr. 129. gr. EES-samningsins, telst fullgiltur:

II. DRÁTTARVÉLAR FYRIR LANDBÚNAÐ OG SKÓGRÆKT

5. **386 L 0298:** Tilskipun ráðsins 86/298/EBE frá 26. maí 1986 um aftanásettar veltigrindur fyrir landbúnaðardráttarvélar á hjólum með lítilli sporvidd (Stjtið. EB nr. L 186, 8.7.1986, bls. 26), eins og henni var breytt með:

— **389 L 0682:** Tilskipun ráðsins 89/682/EBE frá 21. desember 1989 (Stjtið. EB nr. L 398, 30.12.1989, bls. 29).

Í VI. viðauka bætist eftirtalið við:

„12 fyrir Austurríki, 17 fyrir Finnland, 5 fyrir Svíþjóð“.

Leiðrétting á texta sem birtur er samkvæmt 5. inngangslíð ákvörðunar sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 105/2000, sbr. 1. mgr. 129. gr. EES-samningsins

(EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 51, 11.10.2001, bls. 261)

Texti birtur samkvæmt 5. inngangslíð ákvörðunar sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 105/2000, sbr. 1. mgr. 129. gr. EES-samningsins

Texti birtur samkvæmt 5. inngangslíð ákvörðunar sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 105/2000, sbr. 1. mgr. 129. gr. EES-samningsins, telst fullgiltur:

II. DRÁTTARVÉLAR FYRIR LANDBÚNAÐ OG SKÓGRÆKT

6. **387 L 0402:** Tilskipun ráðsins 87/402/EBE frá 25. júní 1987 um veltigrindur framan við öikumannssæti á landbúnaðardráttarvélum á hjólum með lítilli sporvidd (Stjtið. EB nr. L 220, 8.8.1987, bls. 1), eins og henni var breytt með:

— **389 L 0681:** Tilskipun ráðsins 89/681/EBE frá 21. desember 1989 (Stjtið. EB nr. L 398, 30.12.1989, bls. 27).

Í VII. viðauka bætist eftirtalið við:

„12 fyrir Austurríki, 17 fyrir Finnland, 5 fyrir Svíþjóð“.

2001/EES/57/25	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/273/EB frá 27. mars 2000 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar sjö vörur sem veita á evrópskt tæknisamþykki án viðmiðunarreglna	182
2001/EES/57/26	Tilskipun Evrópupingsins og ráðsins 2000/12/EB frá 20. mars 2000 um stofnun og rekstur lánastofnana	187
2001/EES/57/27	Tilskipun Evrópupingsins og ráðsins 98/48/EB frá 20. júlí 1998 um breytingu á tilskipun 98/34/EB sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða	246
2001/EES/57/28	Tilskipun Evrópupingsins og ráðsins 98/84/EB frá 20. nóvember 1998 um lögvernd þjónustu sem byggist á eða hefur í sér fölginn skilyrtan aðgang	255
2001/EES/57/29	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/56/EB frá 14. september 2000 um breytingu á tilskipun ráðsins 91/439/EBE um ökuskirteini	259
2001/EES/57/30	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/39/EB frá 8. júní 2000 um gerð fyrstu skrár um leiðbeinandi viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi við framkvæmd tilskipunar ráðsins 98/24/EB um að tryggja öryggi og vernda heilsu starfsmanna gegn áhættu vegna efnafræðilegra áhrifavalda á vinnustað	272
2001/EES/57/31	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/94/EB frá 7. janúar 1998 um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki bandalagsins fyrir hreinlætispappírsvörur	276
2001/EES/57/32	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/413/EB frá 15. júní 2000 um breytingu á ákvörðun 98/94/EB um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki bandalagsins fyrir hreinlætispappírsvörur	282
2001/EES/57/33	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/479/EB frá 17. júlí 2000 um að taka upp evrópska skrá yfir losun mengandi efna (EPER) í samræmi við 15. gr. tilskipunar ráðsins 96/61/EB um samþættar mengunarvarnir og eftirlit með mengun (IPPC)	283
2001/EES/57/34	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 452/2000 frá 28. febrúar 2000 um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 530/1999 varðandi hagskýrslur um uppbyggingu launa og launakostnaðar, með tilliti til gæðamats á hagskýrslum um launakostnað	291
2001/EES/57/35	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1500/2000 frá 10. júlí 2000 um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 2223/96 að því er varðar útgjöld og tekjur hins opinbera.	297
2001/EES/57/36	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 264/2000 frá 3. febrúar 2000 um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 2223/96 að því er varðar hagskýrslur yfir fjármál hins opinbera til skamms tíma	305
	Leiðrétting á texta sem birtur er samkvæmt 4. inngangslíð ákvörðunar sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 105/2000, sbr. 1. mgr. 129. gr. EES-samningsins	308
	Leiðrétting á texta sem birtur er samkvæmt 5. inngangslíð ákvörðunar sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 105/2000, sbr. 1. mgr. 129. gr. EES-samningsins	308

3. Sameiginlega EES-þingmannanefndin

4. Ráðgjafarnefnd EES

II EFTA-STOFNANIR

- 1. Fastanefnd EFTA-ríkjanna**
- 2. Eftirlitsstofnun EFTA**
- 3. EFTA-dómstóllinn**

III EB-STOFNANIR

- 1. Ráðið**
- 2. Framkvæmdastjórnin**
- 3. Dómstóllinn**

E F T A
PUBLICATION

EFTA Publication Unit

Rue de Trèves 74

1040 Brussels

Belgium

Tel: +32 2 286 17 19

Fax: +32 2 286 17 06